

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204695

UNIVERSAL
LIBRARY

Osmania University Library

Call No. T81.6

Accession No. T1041

Author S94KS

Title శ్రీ కౌశల్యపరిణయము

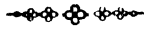
This book should be returned on or before the date last marked below.

శ్రీ గామయనమః.

శ్రీకౌసల్యాప్రణయము.

వావిలికొలను సుబ్బరాయ ప్రసీతిము.

ఇది,

శ్రీమద్వినిగడప, ఉండ్రాజవరములోని తాలూకాలో, మీర్ సాగులైన
మహారాష్ట్రలో

శ్రీగాజా నెల్లంకి వేంకట రామారావు బహద్దర్ గారిచే
గౌరవనశంకునఁ దొలుతఁ బ్రకటితమై

చెప్పవలె,

పోల్డ్ ముద్రాక్షరకాలయందు ముద్రింపఁబడినది.

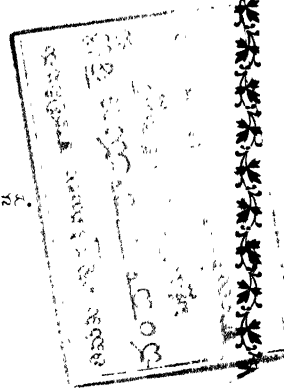
మూడవ కూర్పు.

1929.

[All rights reserved.]

అమ్మ రామనామిగోష్ఠి లొంగి వచ్చు

నిలలి, ఎక్కడకెక్కడ చూచుకొని

మొదటికూర్పు పీఠిక.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయ మను నీకావ్యమును హూణశకాబ్దము ౧౮౯౪-వ సంవత్సరము మార్చి నెల ౧౬-వ తేదీలో సరియైన విజయ సంవత్సర ఫాల్గున మాస శుద్ధపక్ష ౧౦ శుక్రవారంబున గడపమండలమందలి రాజంపేటతాలూకా యోబలి గ్రామము గణకవంతుడు బ్రహ్మశ్రీ గౌరవరము చెంచయ్యయ్యచే నిర్దిష్టమైన శుభ ముహూర్తంబున మాతృప్రేరణంబునను, మిత్రబోధంబునను బ్రారంభించి, ౧౮౯౪-వ సంవత్సరము నవంబర్ నెలకు సరియైన జయసంవత్సర కార్తికమాసంబున సాంలంబుం గావించితి. ఇది యస్మన్నిత్రులకు స్పష్టతమ. అప్పుడు కడపమండలమునందలి రాజంపేట తాలూకాలోని పొత్తిపి నాటిలో జేసిన టంగుటూరును గ్రామమునందుఁ బ్రథమరై విన్యాసపక్షకుఁడు (రివిన్యూ ఇన్స్పెక్టర్) గ రాజకీయోద్వేగంబున నుంటిని. దీని వ్రాతప్రతిని గృహితులయగు భద్రాచలరిఘుపతికి సమక్షంబున సమర్పించి పదంబుడి ప్రకటింప నెంచి వెంటనే ముద్రింపఁ బూనవైతిని. అనంతరము సంప్రాప్తమైన ప్రభుత్వప్రత్యూహవశంబునను, తయగుపడఁజనితఁజనవిద్యాసంబునలనను, నాకోరిక నటవేఱదయ్యె. “అన్యథాచిత్తతం కార్యం, దైవమన్యత్ర చిత్తయే” టైనట్లు సుప్రసిద్ధమేకదా ఇట్లుండ భగవదనుగ్రహమువలనను, మ-రా-రా-శ్రీ, సమర్థి రంగయ్య శ్రేష్ఠ బి.ఎ., ఎఫ్. యస్. యు, గారి సాహాయ్యమువలనను, నీ తిరువల్లి క్షేణియందుండు హిందూపాఠశాల యధ్యక్షుల కరుణను, నేనీ యుపాధ్యాయోపజీవికాను సారి నైతినిగాని స్థన యంతయు నా కుపప్లవకాలియ యయ్యె. కెక్కుమాటలేల, నాజీవుం దెన్నివారంబులో నాకద్యారకవాటనోద్యమపరంబుండయ్యెంగాని తద్వారరక్షకులచే విఫలీకృత ప్రయత్నండయ్యె. ఎక్కటి నిట నిట్టి యిక్కట్ల నుండ “మిత్ర మాపత్సజానీయా” త్తనునానుడి సరిదాఁక నస్మన్నిత్రులగు బ్రాశ్రీ మ-రా-రా-శ్రీ, లంకలపల్లి వేంకట సుబ్బయ్య ఎం.ఎ. గారును బ్రాశ్రీ. మ-రా-రా-శ్రీ, క్రొత్తపల్లి వేంకట పద్మనాభశాస్త్రిగారును నొనర్చిన నిన్నిద్రసాహాయ్యంబునన యొడలఁ బ్రాణంబు లెట్టెట్టా చిక్కింబట్టియుండితింగాని తుద కది దుస్సాధమనియెంచి యవివాహితకన్యవోలెనున్న యీకావ్యకన్యంగాంచి దైవకృపరాదాయె దీని న్ముద్రించి కనులారఁగాంచు భాగ్యంబు లేదాయె, నని చిఠించి మీఁదఁ బేర్కొనిన మిత్రులకు దీని మీఁదు మైత్రీకారణంబునన నాయనంతరము ముద్రింపించి ప్రకటింపుఁడని యప్పు గించి జీవజీవనంబులపై నాశ చాలించి నాయభిజనం బగుకడపకుఁబోయితి. ఆహా! దైవతంత్రము!!

“యచ్చిత్తతం తదిహ దూరతరం ప్రయాతి

యచ్చేతనా నగణితం తదిహాభ్యుపైతి.”

కం. సుభువుగ నగు నని యెయ్యది

దలఁతుము యది యేగు మిగుల ♦ దవుదవ్వగుచుం

గలలోనే నెది యగు నని

తలఁపము యది యప్పు డగును ♦ దైవవశమునన్ !

అచ్చట దురుష్కృతమకులసంభవుండును, శాంత్యేదార్యాది సుగుణగణ విభవుండును, బ్రతిఫలాపేక్షారహితమనీమాభేషజప్రదానక శామాననీయభిషగ్వరుం డును, నగు నన్నేమియ్యా నాపాలిజియ్యగ నెయ్యంబున నన్నుఁ గ్రమంబునఁ బున స్థీవీతుం గావించె.

నేనిట్టి మాపన్నదశ నుండ నిట బ్ర॥ శ్రీ. వేంకటపద్మనాభశాస్త్రులుగా కీకృతీ, సాంతంబుగఁ బఠింప నెంచి యెడవాడడవా చదువుచు నా సమయమున నీ పట్టనము నకు విజయము చేసియుండిన వీరిప్రభువురాలును, శ్రీమ-శ్లో॥ వీరవరములోనగు తాలూకాల జమిందారురాలును, నగు మహారాజరాజశ్రీ శ్రీరాజారావు చెల్లయ్య మూరాపు బహద్దరువారి దర్శనార్థమై వారి సన్నిధానమునకు వెళ్లుచు దీని వెంటం గొని చనిరఁట. అప్పు డచ్చట శ్రీరాజా రావు చెల్లయ్యమ్మా రావు బహద్దరువారి సోదరులును, శ్రీమద్వినిగడప డొడాజవరములోనగు తాలూకాల జమిందారులును నగు మహారాజరాజశ్రీ. రాజా వెల్లంకి వేంకట రామారావు బహద్దరువారును, వారి భాగినీయులును శ్రీమత్పీఠికాపురసంస్థానప్రభువులును నగు మహారాజరాజశ్రీ శ్రీరాజా రావు వేంకట కుమార మహిపతి సూర్య రావు బహద్దరు జమిందారువారును నుం డిరఁట; ఆప్రభుయుగం బది యేమి గ్రంథంబని యడిగెనఁట. శ్రీకొనల్యాపరిణయం బనుఁజేరి 'గొంత చదువుఁ డనియన వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రులుగారును గొంత చదివి రఁట. పిమ్మట రాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరువా రిది యెక్కడఁ గొన నగునని యడిగి యముద్రితంబని తెలిసికొనిరఁట పదపడి యొక నాడు వారు మైలా పురిలోనుండు తమవసతిక శాస్త్రులవారిని బిలిపించి యీగ్రంథము సాంతంబుగఁ జది వించి విని డీనికి ముద్రాభృతి మే ముసఁగెదము దీనిముద్రంపఁ బ్రయత్నింపుఁ డన నిది జీవత్కవికృత మనియు, నాకవిగారి సమృతి నొందెద ననియు శాస్త్రీగారు చెప్పిరఁట. ఈగ్రంథమంతయు ౧౯౦౧-వ సం॥ అక్టోబరు నెల ౧౯-వ తేది గల లేఖామూలక ముగ శాస్త్రులవారు నాకుఁ దెలియపఱిచిరి. నేనును శుభోదర్శంబున కిది యంకు రార్పణంబుగ నెంచి యట్ల కావింపుడని ప్రత్యుత్తర మిడితి. వారును దీనిని బహు ప్రయాసమున కోర్చి ముద్రంపించిరి. మహారాజరాజశ్రీ రాజా వెల్లంకి వేంకట రామారావుబహద్దరు జమిందారువారిని నాపాలివేల్పుపురిగొల్పెనని నెమ్మది నమ్మెద. కాకున్నచో గడపమండలవాసి నే నెక్కడ ? కృష్ణామండలసులగు నీప్రభువుగారె క్కడ? ఎన్నియో యుత్తమగ్రంథములం బఠించిన వీరికి నాకృతి రుచించు టెట్లు? నేటికాలపుప్రభువులకు నాంధ్రీవిద్యాభిమానముండు టెట్లు? డిండెబో దానికై

ధనవ్యయముచేయ సాహసికు లగుటెట్లు? అయిరిపో యయాచితంబుగ నన్యులకృతికి ముద్రాభృత్యై వందలు వెచ్చించు నుదాహు లగు టెట్లు?

ఈ కావ్యకన్య జన్మప్రభృతి శ్రీరామచంద్రునకు మన్మనోద త్తియయ్యు నష్టమ వర్షంబునఁ గాని వివాహయోగ్య గాదని కాఁబోలు నేటివఱకు నావేల్పు బాహి రంబుగ దీని సంగీకరింపక యుండ నని తోచెడిది.

ఇంతకాలము నన్ను సెలవునైననుంచి యిప్పుడు నా దేహంబు స్వస్థతఁ గాంచుట నలన మరల హిందూపాత శాలాధ్యక్షులు నాయం దుదయగలిగి నన్ను నీకొలుపునఁ బ్రవేశ పెట్టిరి.

ఇట్టి మహాపక్ష్యతులు నా కొనఁగించినవైననుకృతుల కొక్కరికేని నే నెట్టి ప్రితి కృతియుఁ జేయఁ గలఁ. ఇన్నిమహిమలుల నుకరంబులుగ నొనర్చిన యఘటన ఘటనాచార్యుఁ డగు శ్రీరామచంద్రుడే వారి యోగక్షేమభారంబు వహిం పఁబోయి బారి న్నాడెవంబుఁ బ్రార్థించుచున్నవాడ.

ఆ. వె. దైవకృతియు లిపుడు ♦ భావింప విష మయ్యు

మీఁద నామతిమున ♦ మేల యిచ్చు.

అని నే నేనాఁడొ వ్రాసిన దానికి శ్రీకౌసల్యాపరిణయము కరణి శ్రీకౌసల్యాపరిణ యంబు లక్ష్యమై పరిణమించెను. రాల నీటఁ దేలించిన మేటి కసాధ్య మెయ్యది?

శ్రీకుమారాభ్యుదయము వ్రాసి ముగించిన పమ్మట నొక్కనాఁడు రాజంశం బలో నేను “శిరిస్తాదాక్” పదవియందు నుండుతి నాజనయిత్రి తాను గోటటికి మునకు వచ్చిన క్రొత్తలోఁ బిన్నవయసున నున్న నాపితృప్ర్యలు మహారాష్ట్రభాష లోని కౌసల్య పెండ్లికథను జదువుచుండఁ దాను వింటిననియు, జరకాలమున వినికి యగుటఁ గథయంతయు మఱచితి ననిమి, దానిం గృతిగా నొనర్చు మని యందకు కులుగఁ గొంతకథ చెప్పెను. విన్నవినఱకు నది వింతగ నుండుట సామూహ్యంబుగ దాని నెఱుంగఁగోరి యప్పుడు నాయెఱింగిస మిత్రులకును, బండ్డితులకును, సంస్కృ తాంధ్ర పుస్తకవిక్రేతలకును, వ్రాసినఁగాని మనోరథము మాత్రము సఫలము గాద య్యె. ఇట్లుండ ౧౮౯౩-వ సంవత్సరమున శ్రీకుమారాభ్యుదయముం బ్రకటించితి. తదనంతరము వేంకటగిరిలోనున్న బ్రా.శ్రీ. మ.రా.రా.శ్రీ లంకలపల్లి వేంకటసుబ్బయ్య గారు లేఖాపరిచితులగుట వారికి నానుకల్పంబెఱింగింప వారు దామామహారాష్ట్ర గ్రంథంబుఁ బఠించితిమని యాకథాంశంబు లేఖామూలకమున నెఱింగించిరి. ఆ యుత్తరమును మాతృకగాఁ గొని నే నీకృతి రచియించితి.

ఇందలి కొన్నివర్ణనములం దిప్పుడు కొంచె మప్రస్తుత మగపడుచున్నదని తోఁ చెడేది యవిగ్రంథ విరచనకాలమునకు ప్రస్తుతములుగా నుండెనని చదువరులు గ్రహింతురుగాక.

నా వ్రాతప్రతిలోని రమారమి ౧౦౦ పద్యములు క్లిష్టముగ నుండుటచేతను బూర్వపర్వ నాసామ్యము నొందియుండుటచేతను నీముద్రితప్రతియందుఁ దొలగించి టిని గాని యాటవ యాశ్వాసమునఁ గడపటఁ గొన్నిపద్యము లెక్కువగఁ జేర్చితి.

౩-వ యాశ్వాసంబున * గుర్తుగల పద్యముల కన్నింటికి నప్రస్తుతంబున రామాయణార్థము గలదు.

ప్రత్యాశ్వాసాంతపద్య ప్రథమపాదప్రాసాసరింబులఁ గ్రమంబుగఁ జూచినచో “కౌసల్యావివాహం” “రామార్పణమస్తు” అని యేర్పడును.

శ్రీకుమారాభ్యుదయంబునకు మత్కర్తృత్వము నొకానొకఁడు సందేహించిన కారణముననట్టికుశంకల క్షణమియకుండుటకై ౧౨-వ పుట ౧౮౫-వ పద్యంబునను, ౩౦-వ పుటలో ౧౯౮-వ చక్రబంధపద్యంబునను, ౫౩-వ పుట ౧౧౮-వ పద్యంబునను, ౧౧౮-వ పుట ౫౧-వ పద్యంబునను, నింకఁ గొన్నిపద్యంబులను నా సరిమిడ్చితి. ౫౧-వ పుట ౮౩, ౫౧-వ పుట ౮౪, ౮౯, ౯౨-వ పుట ౪౮, ఇట్టిపద్యముల కర్థము కాదినవేత్తోడి సంఖ్యా సూత్రంబులంబట్టి గ్రహంపవలయును.

ఆంధ్రభాషాస్థితి యిప్పుడు కొంచె మభ్యుదయోన్ముఖ మగుచున్నట్లు తోఁచుచున్నది గాని

“కం. వెలయాండురెండైతైనను

గులకాంతకు నీడుగారు కువలయమంచుక

బలువిద్య లెన్నియైనను,

గులవిద్యకు నాటి రావు ♦ గువ్వలచెన్నా”

యన్న యసరూనవాక్యమును మఱవక తమదేశము నభ్యుదయంబునకును, నమయేహికాముష్మిక లాభంబులకును, నిదానమైన మాతృభాషకు, సంపూర్ణగౌరవముఁ జూపుబుద్ధి భగవంతుఁ డెప్పు డాంధ్రుల కొసంగునో.

నే నీకృతి రచించిన పమ్మట నాపరిచితు లొకఁడు, శ్రీపాద వేంకటాచలకిని ప్రకీర్తనైన శ్రీకౌసల్యాపరిణయంబును ౫-వ ఆశ్వాసముల గ్రంథమొం డిచ్చివలకే యున్నదని యొకముద్రితప్రతి నంపిరి. దానింజూడ దానికిని దీనికిని గృతివేరునను, నాయికా నాయకనామములను, మాత్రము సామ్యముంజేసుగాని కథావిషయంబున నించు కంతయు సంబంధములేదు. మఱియొక కౌసల్యాపరిణయ మనుయక్షగాన ప్రబంధము ప్రకటనమును వార్తాపత్రికలంజూచి దానిం గొని చదివితిన గాని యది కథయందు మాత్రము కొంచెము సామ్యము గలదై యుంజెను.

శ్రీకుమారాభ్యుదయమును బ్రకటించినపమ్మట దానిం జదివిన పరిచితాపరిచితులగు పండితుమిత్రులు నది మిక్కిలి కఠినశైలిఁ బండితైక వేద్యంబుగ వ్రాయఁబడినదనియు, నీతూర్తివ్రాయంబడు గ్రంథమును గాలానుగుణముగఁ గొంచెము సులభశైలి రచింపుమనియు, బోధించిరి. పాలి హితబోధ మనునరించి సులభశైలిని నీకృతి నిర్వహించితి. ఇంతకు సులభశైలి కావ్యములకు సుచింపదని తెలంచెదను.

అయినను దీనిపై సజ్జనాభిప్రాయ మెటులుండునో యారసి వలసినచో నిఁకమీఁద దాని ననుసరించెద.

వర్ణనాంశములయందు సాధ్యమైనంతవఱకుఁ బ్రకృతి ననుసరింపఁ బ్రయత్నించితిఁ గాని యాయుద్యమ మెంతవఱకు సఫలమయ్యెనో చదువరులకే యెఱుక. యవతి ప్రత్యంగవర్ణనాదుల కిందు వలసినంత యవకాశ మున్నను బ్రకృతికాలమునం దవి రుచిపఱకుండుట యటుండ నవి పాపావహాంబనియు నెంచి వానిని మానితి.

ఈకావ్యమునకు మూలగ్రంథం బీసెర నెసఁగుచున్న దని వినుటచేతిను, బఱిం యమే పి కింతకును బీజభూతంబగుటన, దీనికి శ్రీకృష్ణల్యాపణాయం బనుపేరిడి నను బఱిణయభాగము మాత్రము మిక్కిలి యల్పమైయున్నది. (మృచ్ఛకతికవలెనిది యెంచంబడు గాక.) కావునఁ బఱిణయనామమాత్రమున శృంగారవర్ణనాభూయిష్ట మిది తలఁచి యెప్పుడేని గర్హింపకుందురు గాక.

పూర్వకవీశ్వరులు ద్రోక్కనిశోచలును, నూహించివిషయములును, లేవు. అయినను సాధ్యమైనవఱకు నూతనవర్ణనములే వ్రాయఁ బ్రయత్నించితి. నేనుగొత్తిగ నూహించి వ్రాసినాఁడు ననియనుకొన్న వర్ణనములు కొన్ని పదపడి సంస్కృతాంధ్ర కావ్యములంజూచి యట్టివానినెల్లఁ దొలఁగించితి. ప్రమాదంబున నింకను నట్టివి తప్పి యుండిననుండవచ్చును. ఈనియనుము పద్యశైలియందును నవలంబించు సాధ్యమైనంత వఱకుఁ బ్రయత్నించితిని గాని గుణపక్షపాతంబును దుర్బేద్య చిరతరపతనాపరిచయ బలకారణంబునను గొన్ని యెడల దీనిం బొటించిమి నెఱుంగుదు.

ఈగ్రంథమునందలి గుణగుణవిమర్శలకు సమచిత్తులగువిపశ్చిత్తులే శరణము. సజ్జనులు స్వభావముగ గుణగ్రహణపరాయణులగుట వారిప్రార్థిత లయ్యు గుణ మునే గ్రహింతురు. అట్టివారికి విధేయుఁడనై సమస్కరించుచున్నాఁడను. “ప్రమాదో ధీమతా మపి”యనియుండ నిఁక నాయట్టి కించజ్ఞునకాప్రమాదము లేక యుండును.

ఈగ్రంథమునుబ్రకటింపఁగలుగుటకై ధనసాహాయ్య మొనర్చిన మహారాజరాజ శ్రీరాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరుజమిందారుగారికి నాయురారోక్ష్య శ్వర్యాద్యభ్యుదయంబు లొసంగ భగవంతునిఁగూర్చి యిట్లు ప్రార్థించుచున్నాఁడ.

పంచరత్నములు.

స. శ్రీకరుణామధుఃశ్రీమీఱుపుష్పనాదీర్ఘస్ఫురన్నేత్రాబ్జవిలసితుండు
పూతధీనిత్యవిభూతిదాసనిద్ర, పద్మానిమేషాక్షిప్రాణవిభుఁడు

మానవతనుతనరతిమానల్లభులకు న, మర్త్యత్వమొసంగినమానధనుడు
గౌతమప్రియవధూః ఘనజాడ్యహరుడుగు, సతిభవామయతాపహృతిచణుండు
రాజు వెల్లంకి వేంకటరామరాయ, బహదరంకితుఁబెంపాలబహుశ్రోత్రు
రేయుఁబవలును బ్రోచుతశ్రీచీరాయు, రతులితారోగ్యవిభవసంగతునిఁ జేసి. ౧

తే. క్షీరనిధిజాతి, యిందిరి, ♦ శ్రీవధూటి, భుననమాత, రమాదేవిపూర్ణకృపను
రాజకులజాతవేంకటరామరాయ, మందిరావాస యగుత న ♦ క్తందివంబు. ౨

ఉ. శింకయొకింతలేసి యనిశింబు విరోధివహాధినీహృదా
తంకకరంబు, స్వాశ్రితసుందర్శన మైనసుందర్శనంబు వె
ల్లంకి కులాబిరాము, నకలం. కనుజాతనుజాతసంగతుఁ
వేంకట రామరాయ స్ఫుఃప్రవీణ విశ్రుతికీర్తి బ్రోవుతె. ౩

సీ. రాజకులాంభోధిరాకాసుధాంశు భా, పుకశీలగుణజాలు ♦ సుకలుఁ బెంపు
చెలఁగ సంతతిబుధాశీర్వచనకలిశో, ల్లాసమానసు, దయాభాసమాను
యదుకులప్రవరపాదాంబుజాసస్తిస, మ్రాసితచరితు దుర్మానరహితు
రాజుతి నిర్జరాంధ్రకళాబిమ భనభ, పుకసుధాన్వాదిసహృదిచిత్తుఁ
త్రేమ వెల్లంకి వేంకటరామరాయ, మహిషవర్మని నసమాసమహిముఁగాఁగఁ
బ్రోచుఁగావుత నిరతంబుబుధవినుతుఁడు, చుట్టుఁగైదుపువలమురిఁబట్టుప్రోడ. ౪

సీ. విశ్రుతసత్కిర్తిపెదరామ రాయఁడే, పూతచరిత్రునితాతితాత
ఘనతరసమ్మానధనుడు మల్లారావు, ధాత్రీపండేప్రభుతాతతండ్రి
విబుధసంస్తవనీయవేంకటకృష్ణరా, యండేదయాశీలుతండ్రితండ్రి
గణనీయగుఁడుజగన్నాథరాయఁ డే, దానశీలాత్మునితండ్రి యట్టి
రామపదభక్తు వేంకటరామరాజ, విభవరేణ్యునిబ్రోవుతవిశ్వధర్త
భక్తశుభకర్త సతిలోకపంకహర్త, జానకీభర్త కరుణచేసంతితంబు.

తిరువల్క్కిరి
1902 సం॥
మే ౨౭ 4-రేడి. }

సుజనవిధేయుడు,
వావిలికొలను సుబ్బరావు.

శ్రీరామాయః

శ్రీ శారదామైనమః

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్లోకైశ్చదేవతాస్తుతిః. ౪౯

నారాయణనిత్యముక్తశభగోష్ఠీసభ్యతాన్వయః
ధ్యానితుం జనుగాత్మ్య, సంసరణవిస్తారాభినిస్తారకుః
శ్రీనాదాత్మకు, శ్రీనివాసు, హరి, నిశ్చింతాప్తి నాత్మోద్భవా
స్తానాశోద్యమవైరిసంహరికౌశల్యాయనః, రామునిఁ.

సీ. ఏనతిశీలంబు ♦ హృదయంగమంబునై, రాము నిస్తులయశోధాముఁ జేసె
నే రమణముణి ♦ సూరిమి లోఁదాల్చి, పాంసుల రత్నగర్భగ రహంచె
నేకరుణాలయ ♦ హిరినింఁ నెంచిన, పలున కిప్పించె నధన్యసుఖంబు
నేధన్యస్సల ♦ యేపారుకరుణచే, జెనఁటికాకము చింజీవి యయ్యె

ఆ. నాపివీలికాజ ♦ మేపురంసీలీల, యేమె శ్రితులఁ బ్రావ ♦ నెదురుపోవు
నట్టిమాత, త్రిజగదవగీర్ణ గుణపూత, సీత నన్న ధన్యుఁ ♦ జేయుఁగాత.

సీ. మూఁడువేదంబులు ♦ ముప్పిరి నల్లిన, వేశితోఁ గృతిఁదాల్చు ♦ పాణితోడ
వెన్నెల ల్లరియించు ♦ వెల్లనివలిపంపు, టొల్లెతోఁజిన్ని జాబిల్లితోడ
జేదోడువాదోడు ♦ చెల్వారుముద్దల, చిలుకతో మురిపెంపు ♦ బలుకుతోడ
సంగమపథనిస ♦ సధపమగరిస య. స్వీణతో నిర్జిఁ ♦ శ్రేణితోడ

తే. వ్రాలువిరిచూలునిల్లాలు ♦ పూలనాలు, దాల్చుప్రోయాలికేరాలు ♦ వేల్పుచాలు
నేలు విడెలజవరాలు ♦ మేలుగ్రాల, జాల నాపాల నిల్చి నన్నేలుఁగాత.

మ. ధవు సర్గాఽప్రతిభాత్మక గాంచి నిజమధ్య, స్వాదునిశ్వాస, స
చ్చవి, లావణ్య, నితంబసామ్య మొనరం ♦ జల్పంగ బోధించినఁ
దివి, వాతా, గ్నిపయఃకుచక్రములఁ దా ♦ నిర్మింప శాలీనుడై
సపువాణిం గవుఁగింటజేర్చు నజు స్వాంతంబందు భావించెడఁ.

ఉ. నీరసయక్తిర్తిక్తిము ♦ నీమధుధర్మము నిర్మలత్వముం
బేరువహించుమేనఁ బ్రభావించుటయుం గన సాటి యెవ్వరే

బాళన గారినిదలను ♦ బూనగ నాపగ నేర్తు నెట్లు మైఁ
జేరుపనంచుఁ దా సవతిచేడల నొక్కట నూఱడించు సఁ
సారి హరుండు నాబహుళసంకటముల్ హరియించుఁ గావుతన్.

౫

ఉ. వైరిగదా మరుండు మగువా! తగవౌనె తదంకపాళులం
జేరుప నంగపాళి మదిఁజింతిల కింత? యనం గపాలితోఁ
గూరిమిఁ గూర్పఁగా మనలఁ ♦ గుంటెనకాఁ డగు నాయనంగుడున్
వైరియె? యంచు నవ్వెడుభావని దయన్ శుభవాణి నిచ్చుతన్.

౬

తే. ఎవని ముదలార సేవించు ♦ రెల్లవిబుధు, లెవనిమున లారసి చరించునెల్లనట్టి
మొదటితలయార్చిసేన మొదటియారి, మీఱునుద్భవములఁద్రుంచుమేలు వెంచు.

ఉ. స్వాంతమునన్ భావించు గుణవంతు, మహాబలవంతు, దైత్యశు
ద్ధాంతతమాలపత్రఘటితాంతుని, దాంతుని, శాంతు, దుష్కృత
ధ్వాంతిభావంతు, వసుధాతనయాశునశోకశాంతు, సే
మంతు, దయానిశాంతు, హనుమంతు, నతాయనీవనంతునిన్.

౭

కం. సకలకళాధారు శర, త్సకలకళాధామసుచిని ♦ సైంధవగఁగినిన్
శకటికృతసైంధవగఁగు, సకలు న్ననుఁ జేయ భక్తిఁ న్నుతిఁబూతున్.

౮

శ్లో సంస్కృతాంధ్యకవింద్రవినుతి. శ్లో

ఉ. భారతి యేమహామహుని ♦ వాక్కునురంగమునందు సన్యశో
భారతినాట్యముం జలిపె ♦ బాత్రమునాఁ దొలుదొల్త హర్షశో
భారతి మీఱ నంచెలరవంబులు కర్ణరసాయనంబుగా
నాఱుషి నేఁ దలంతుఁ గవితామరశైవలినీతివిక్రమన్.

౧౦

కం. భేదముఁ దొలఁగింపఁగ న, మ్రోదము ఘటియింప భోగమోక్షశ్రీ లా
పాదింపఁగఁ జాల్పించు, వేదము రచించు నపరివిధు నేఁ గొలుతున్. ౧౧
తే. కాళిదాసకవీశ్వరుఁడునుని దండి, పండితుని దండి, జయదేవుఁబాణు, మాఘుఁ
జోరుని, మయూరు, భవభూతిభారవి, మది, నుకవిలో కేశులనుగొల్తుఁసూక్తులొదవ

ఉ. భీముని, నన్న పార్వ, నెఱిఁపెగ్గడఁ, దిక్కన, నాయధర్వణున్
సోము, ననంతుఁ, బెద్దనను ♦ సూరన, భాస్కరుఁ. బాత్రతల్కవి
నామ కవీశు, వెండి సిరినాథుని, దిమ్మనఁ, బిన్నవీరన్
రామనృపాలభూషుఁ, గవిరాజుల నెంతుఁ బ్రశస్తస్తూక్తికిన్.

౧౩

కం. సాధునికరవంద్యుల నే, సాధునికకవీశులన్ మహాత్ముల మది నా
రాధనకయి తెలుతున్ గం, సాధునికాభంగభంగఁగఁగిభీరోక్తిన్.

౧౪

వ. అని దేవతావందనంబును, బుర్రాతనా ధునాతనసత్కవీశ్వరానందనంబునుగావించి
జన్మసాఫల్యంబుగనొక్కపుణ్యకార్యంబురచియింపఁదలంపుచెంగలినపనుద్యమించి.

చం. కవియును సర్తనాంగనయుఁగట్టము లెంతలు గల్గియున్న న
య్యవి వెలిఁదోఁపనీక వెలయన్ వలయున్ వెలివాడు నత్తజ్జీ
భువిపయిఁ జూపఱు ల్లనఁగఁబోరు హృదంతరవర్తివేదనన్
నెనమిడి లోపమే దెగడఁ నేర్తును నిఘరవాక్పరంపరన్.

౧౬

సీ. చిత్తీమా యూతరాఁయత్తిమై గ్రాలదు, పాత్తి మాయూతరాఁవృత్త మగుటఁ
గరము విచక్షణాఁకరములు గానియ, క్కరముల వ్రాము నాఁకరము లెపుడు
పాదము ల్లర్కశఁపాదకంటకశిలా, క్షోదముల్ యూతనాఁపాదము లగు
దేహంబు గోగఁసంఁదోహంబుబలిమి మం, దేహంబు బ్రదుకె సంఁదేహ మగును

తే. ఇట్టిసనుజోటిమానిసిఁకెట్టులొదవు, విబుధహృదయంగమాలాఁపఁవివిధచతుర
సలున ఘటరాఘట సుభటఁకటకపటల, కమ్రుఖానిర్భూతావకావ్యకిన్య.

౧౭

సీ. సరసుల సర్గోష్ఠిఁ ఁ దిరిగెడు కవిగాజ, హంసలఁ బదరాగఁ మరుదు గాదు
విబుధులసంగతిఁ విపారిండు పిచివిధా, శుకివుల నొప్పారుఁ శుద్ధిమాన్తే
బహుశిఖాఁగాఘాగఁపిటిమైన నయహీనుఁ, శోపెడి బహుశిఖాఁగోష్ఠుఁ బలుక
నిషయాన భవయ్యుక్తిఁ వెల సడివారికి. భావజాన్యన్నశుల్ఁపలుక సుఖపు

తే. కంజన్మకంజలోచనాఁకంజరేన్ద్ర, మంజుమంజీరశింజానఁపుంజ మింటఁ
బూగొనియున్నభాగముల్ఁపొదలుచున్న, లలితకవితావిలాసినియలగుటయె?

సీ. కలమెత్తివ్రాయంగఁగడఁగితి నా గ్రామ్య, వచనభూయిష్ఠంబుఁవ్రాయసంబు
వీను లొగ్గి మొకిరితఁవినియెద నందునా, బండుబూతులె చెవిఁనిండుచుండుఁ
గన్నులు విచ్చి నేఁగనుఁగొందునందునా, కంటకతరుదరు ఁల్లానబడును
స్వచ్ఛందవృత్తినిఁజరియింతు నందునా, ధర నాథవంతుఁడఁదిరుగరాదు

తే. కాన నావాన ససమాసఁమాసభాస, మాససదఁగవర్ణనాఁమాధుర్గి
భావనానూనమాత్మసంభావనార్హ, శారదాదేవి యెటులుండుఁసంతసమున.

౧౮

వ. కావ్యరచన దైవపూజావిశేషంబుగ మనీషులు భాషించుటఁ గృతికృత్యంబునఁగృ
తకృత్యుండ నయ్యెద నని తలంప నయ్యది పూర్వకృతా పూర్వసుకృతాధిక్యం
బునంగాని నిరంతరాయంబుగఁ గొనసాగనేర దని సంఁదేహమంఁదేహండ్లనై
ఁదోలాంధోభితమానసంబున నెయ్యదియుం దోఁపమి శ్రీరామధ్యానంబు సలుప
నెయ్యదిహృదయగోచరం బగు నద్దానిం గరణీయంబుగ నాచరించెఁ దత్కరుణా
నిదర్శనంబులనేకంబులు హృదగతంబు లయ్యు జంక నేలయని దృఢచిత్తుండనై శ్రీరా
మ సాన్నిధ్యంబుఁగల్గించుకొని నర్ధనిమితిలోచనండ్లనై ధ్యానించుచున్న
సమయంబున.

౨౦

సీ. రాహుగ్రహస్యనిర్గళదబ్బమండలం, బన నొప్పు నెమ్మొముహువుతోడ
గ్రీష్మసాయాహ్వాసఃఃదృశ్యమానం బగు, తనులతఁ దనులతఁదారసింప
నవహిమాత్యయవేళ ధి నలివాయుకంజాత, ముల కన్నుకన్నలుఁపుగుఁచూపఁ
గాననకృత్రిమఁగర్తవినిర్గత, కిరిణినా నిజ యానఁకలన మమరఁ

తే. జెలఁగికుటుమాపుచీరకుఁచెప్పి గునిసి, యాడమిఁగొల్లఁగొనగోళ్లఁననువుపటిచి
చెదలు వెండుక; లొయ్యనఁజేవచ్చి, నిలిచె నొకలేమ మామఁనికటసేమ.

వ. ఇట్లు మదీయోషకంఠంబుఁ జేరినయక్కలకింకి నుపలక్షించి. ౨౨

ఉ. ఆవిరి గప్పుగా మినుకుటన్దమొకో, నునుమందు నోకి పోన్
వావిరిఁ దాటి జేఱు సితఁవారిజమొక్కొ, దినాంతవేలన్
బోవుచునుండ నెండ పరిఁపూర్ణసుధాకరబింబమో, యనం
గా విరిఁబోణినెమ్మొగము ధి కారణమేమియె నాడిఁ జేతెడిన్? ౨౩

సీ. దయ నాకు సిరు లీయఁదయచేసినట్టి యా, లచ్చియంగునో మేనుఁపచ్చగాదు
పద్యముల్ నానోరఁ ధి బ్రౌఢిమైఁ బలికందు, వాసినాఁ బుష్టకఁపాణి గాదు
జగతి భక్తులఁ బ్రోదుఁనగజాత యందునా, రుదురాకపేరు పేరెదను లేదు
మదనమోహిని యని ధి మదిలోనఁ దలఁచునా, చిత్తివిభ్రమ మెప్పుచోదు నన
తే. మహినిమహినియందొట్టిఁమహినుమున్నె? వేల్పుఁగిన్నయక్కలీఁ నతిలుగుగుఁ
ననుచుఁదలపాసి యిట్లంటిఁనతివతోడ, నైజనుగురుభావంబుఁనయము మెఱయ.

ఉ. ఎవ్వతెవమ్మ నీవు? కితి ధి మేమి యొకో యరుచే? నీమదిన్
నెవ్వగ గూరియున్నగతి ధి నీదుస్వరూపమె చెప్పెడుం గటా
నొవ్వఁగ నేరు పల్కిరి నిఁనున్? నను ధన్యునిఁ జేయు తెల్లనా
గువ్వలయెక్కిరింతగలఁకొమ్మహా? యమ్మహా తమ్మిచూలిన్? ౨౪

వ. అని తనయమానుషం బైన తేజోవిశేషంబుకతన భయభక్తి సంభ్రమంబులు
ముప్పిరిగొన మోడ్పుఁగేలునమిగులమాటాడనేరని నన్నుఁగనినాదరంబుగనాయంబ
యిట్లనియె. ౨౫

తే. అన్న! కన్నులవిట్టునియన్నయన్న, గాఁగ నన్నెన్నమినిన్నఁగానఁ గాను
ముచ్చటైనను నచ్చితిఁముచ్చటింతుఁ, గలదు నాదీనదశకునుఁగారణంబు. ౨౬

ఉ. మాసరచింత లొంది విషఁమవ్యసనావిలచిత్తి నొట సం
లోసములేమి నెట్లు పరిఁగోషముకల్పిఁ జరింతునో? యనా
శ్వాసితదుఃఖితే మనసి ధి సర్వ మసహ్య మటన్నపల్కు వి
శ్వాసము గాదె? శోకసమఁశాత్రవుఁ డుండునె వేఱొకం డిలన్. ౨౭

తే. ఆరురుక్షుండు క్రోధంబు నాచుచుభంగి, నభి బడ బొగ్గి దనలోననాచినట్టు
లాఠిమదిలోన నాచుచుంంతచింతి, నననిపైఁ బుత్రి ! యిటు నడయాడుదాన.

ఉ. ధారణఁ గృష్ణరాయలు తుండ స్థలయాంధ్రగ్రాసాధినాథులన్

గారవమార నన్నుఁ గనఁగా ఘనగౌరవవృత్తి నుంటి ము

న్నీరస నిష్ప డన్యగతి నీరసమొప్పుఁగ జూడ నాప్రజల్

నీ సరూప మొప్పె ధరణీసురసత్తమ ! యేమిచెప్పుదున్.

30

తే. ఆంధ్రనాథునిపాలితంబైనయట్టి, యంధ్రదేశంబునందలియాంధ్రులెల్ల

నాదులనయలఁగా నెంతఁమోదమొప్పు, నాంధ్రభారతి నే నొటఁనవనివిబధ.

కిం రాజన్యలచేఁ బూర్వము, పూజలుగొనవారు నాచుపుత్రికు లయ్యో !

రాజుల సేనకు లగు ని, ప్రజులఁ గొలిచెదరు నేను నీ దీనత్వమునన్.

వ అదియైనను నజ్ఞన సేవయా యందువేని

33

కిం. అభములు మతిగుణవిద్యలఁ, గ్రుధ సాధుల నేచ బ్రహ్మాంకొడుకులు సుమి వా

రధికారులు గావుననో, యధికారులుగాఁ జరింతురనజీవులక్షన్.

34

చ. కఠకుఁ ఁ కనంబుల నెఁగాదిగఁ జూచు, హసించు, నంచునన్

గొఱలినవారిఁ గాంచి కొఱుంక్షన్ రదమల్, నగుఁబొటుఁ జాటఁగాఁ

జాటున నాడు, వ్రాము, నుజీఁచూచును, లేచును దాఁచ నిద్రి హా!

యఱచగునన్ని పాతిగుఁఁమో, యధికారపితౄచవేష మో.

35

సీ. ధరణీప రాగంబుధరణీపరాగంబు, నమ్మితిరుగఁగరాదుఁసుమ్మి పతులఁ

బలిసుహృదరము లక్ష్మితుహృదరములు, తబ్బిబ్బులొ మదిఁచుబ్బె నేని

వరచంద్రహాసంబుచరచంద్రహాసంబు, మెలఁకువ గలిసియఁమెలఁగవలయు

సధికారచరచితియాధికారచితి, దూరంబునంచె తొందలఁగవలయు

ఆ. బలుకిరాదు నిజముఁబలుకికి పోరాదు, పోవరాదు మించిఁబుద్ధిగుంచి

చిక్కనేని మిగులఁ జక్కల నిడుము, కూలిజనులకొలుపుఁచాలబుచ్చు.

౩౬

కిం ఇట్టిపములఁ బడలను నా, యిట్టిం లగుపట్టు లేమియెంతచదివినన్

గుట్టుగ నున్నా రికిట, గట్టిగ ననఁ బట్టులేమిఁ గడుకొని కావన్.

32

కిం. ఈవిధి శ్వస్త్రాది దిరిగెడి, సేనకులే గాక మఱి యిశేషజనంబుల్

నానలను చూడ రోసిరి, నే నెగచెద దాని కెదననిరతముఁ బుత్రా.

3౮

కిం. అందఁ లగుకొఱజాబిలి, ముందలఁ గద నొఱయు నాకుఁమును పెప్పుడు, నే

చెగచెంకుఁ జనిన మెడపై, నొంచెందఁ గద యర్థచంద్రయోగం బకట.

3౯

సీ. నాపుత్రులే నన్నునాదరించుటఁ జేసి, యాహారముల మీఁదియాశి లేదు

నాకుఁ గూర్చునుతొఁపిరి నుండమిఁ గాంచ, నగలు మై సవరింపవగవుకలుగు

శతవాదపరులైన హాతవాదులను గన్న, నగిలేకయే కడుపుభగ్గు మనును
దామనంబున చేరితిమలోనఁ గలహించు, తనయులఁ గన్నను మనము పొగులు
తే. నాయనా! యేమియందును నాయవస్థ, బాలిచే దలగడ యగుదు నాపుస్తకంబు
కొమరువీణయచేయూతిగోలయయ్యె, సుతః మూహంబులిటునేయంసుబ్బరాయ!

తే. కురుల నైనను లెక్కింపఁదరముకాని, యలవిగాదయ్య నాపుస్త్రీకుల గణంపఁ
బరఁగఁదల వెగ్గడుకలయంతఁబలఁగముండి, చలకుబోసెడిది క్కేదితిలఁపబుత్ర.

తే. ఆంధ్రులెల్లెడ నన్యకాభిరతిని,
గులముఁ గులవిద్య మఱువఁగఁదలఁచి తలఁచి
నెతిలు గుడుచుచు నే నన్ను విధము గాంచి,
తెలుగురాయఁడు జడచుయ్యె ఁదిగులు చెరిసి.

ర.౨

చ. కిరిము వసంతికానికిఁ జికిన్వరిచాచుపిన్వరైసిభా
స్వరి మగునాగనిస్వరిముఁ జికిన్వరిము బస మేళనంబుగాఁ
బరఁగెడి, నేడు మందమయిభాసిల దయ్యె నుభేతరస్థితిఁ
నరఁజెడివార లేడఁ? బ్రతిభాయుతివాక్కు శిలత్వి మేడనో?

ర.౩

చ. తిలఁగఁ దాలమా వదనతాలను, మూర్ఛన లొంచె మూర్ఛ. నిల
పలఁగఁ జేయఁజూల్లయ లఁయంబును బొంచెను, గ్రామ మక్కిట
చెలఁగెను గ్రామపర్యటనశీలతి, నాదు తినురుజావళుల్
వెలఁచెలి పాడుజావళులు ఁవిశ్రుతిఁగాంచె మహిళాన్నతస్థితిఁ.

ర.౪

తే. మదిని నన్నింత తలఁచెడి మానవుడు, గానరాడయ్యెఁ గొన్నాళ్లఁగాన నేను
మూర్ఛలను స్రుక్కి సుచారములను దక్కి, రూపుచెడియుండితిని జమ్మిక్రూరిచిశను
కం. అటువిమ్మట నటమటఁ గవు, లటునిట మహాదాశ్రయంబు ఁలలనడ కున్నఁ
నటి ముంపుండఁ బిమ్మట, ఘటియించుచుఁ గాన్యములనుఁగాచిర నన్నుఁ.
కం. తక్కినవారికి నే ననఁ, గ్రక్కినకూ డైతి నేమికిర్పము? యిది నీ
కొక్కింత దెలియుఁ గద నా, కెక్కిడిమున మొదపు, సొగసులేటికి నింకఁ.

ర.౫

చ. కనదురుబంధబంధురముఁకావ్యమటన్నను బిజ్జబంధమా?
యనుదురు; సద్ధవులు ల్లునములించు వచింపఁగ గంగజాతిరా?
యనుదురు; రలంకృతు ల్బహుళమన్నను ద్రాటనుగూర్చి కట్టెనా?
యనుదురు? నేటియాంధ్రులహంపఁ బవినాతెఁ చెలుంగు బాసకుఁ.

ర.౬

కం. చదివినమూర్ఖుని కింటెను, జడువనిమూఁగుండుమేలుఁ చర్చింపఁగ దు
ష్టదముల నన్నుం ద్రిప్పెడు, చదివినమూర్ఖులన నశమెఁచి క్కెంబెట్టఁ.

ర.౭

కం. మార్గం బెఱిగియుఁ గడు దు, ర్మార్గంబునఁ జనుటకన్నఁ మానమె మేలౌ
దుర్గంధసుమముకన్నను, నిర్గంధసుమంబుమేలుఁ నిక్కం బరయన్. ౫౦

సీ. పాదముల్ దీర్ఘముల్ ఛేదించవలె నంద్రు, నాకు విశ్రమ మేలఁ నడవఁ నంద్రు;
కొఱసున్న మనువీడఁ గొడువ యేమిట? నంద్రు, వర్ణ సంకరవృత్తి వలయునంద్రు
నద్యృత్తి తులఁ జాలనంకట మంద్రు, నద్భవుల దలయేరు ఁ సలుపు నంద్రు
శ్మంగారి మేటికిఁ జేదఱకా? యంద్రు, ప్రాణోక్తు లతిగూఢభావ మంద్రు
తే. నుశకుంతల ముద్దిచ్చి వలలె ననగ, బల! సకుంతల ముడ్డిచ్చి బడలె నంద్రు
నేల నననాగరికి పుల్ నూటి దప్పి, పద్యనియమంబు నందు నాభానులగుచు.

సీ. గంధము ల్పూరితి బంధంబు లంద్రు శ్మం, గారంబు లెల్ల విఠికార మంద్రు
గిన్నంబు వేదనామర్శన మని యంద్రు. మధురతామలరుచి మధ్య మంద్రు
వాన్మిచాతుర్యంబు భావనక్రిత యంద్రు, యమకంబు దుష్పథగమక మంద్రు
బహువిధాల శ్మతుల్ భారమాత్రం బంద్రు, ప్రాసయోగంబు బీభత్స మంద్రు
తే. వరిపదన్యాసకుశలుని బంగు వంద్రు, చిత్రకవితావినోదంబుఁ బ్రియంబు
మత్స్యతన్మయలాలితమత్తినయులు, భన్యగీర్ణదర్శితాభావు లగుచు ౫౧

సీ. ప్రత్యక్షింశ్లేషఁ పటిమచే జెన్నాగు, వాసవదత్త కేవాసి తఱిగె?
యమకంబు నిండాఁ గొమరై నకాళిదా, సునళోదయమున కేసాబగు దప్పె?
గూఢభావనిరూఢిఁ గూడిక ర్మశివాక్య, భరితనైషధ మెట్టి వన్నె వాసె?
సకలకవిత్యకాశల్యంబుఁ జూపిన, మాఘున కేయవమాన మొదవె?

తే. గటకటా! యింతదలఁపకఁ కుటిలయుక్తి, దేర తేరకు నాదుకుమారకులను
దూఱుచుదురు బహువిధదోషములను, దీని కేనేమివచియించుదానఁ జెప్పుమ?

ఉ. నాథులుగాని ప్రియులఁ జల్పితిమల్ గొని జాతివాక్యముల్
గా ధరింతువర్ష! స్మృతిగా నొనరించిన లెస్స యంద్రు; దు
ర్మేధను నట్టివాక వికిమేలిధనంబు లొసంగుచుండు కా
రా! ధనికుల్; మదీయగతియయ్యయ్యె యెంతకు వచ్చెఁ జూచితే. ౫౨

తే. నేను దుర్దిశఁజెందినదాన ననుచు, ప్రాణకవితల నావృద్ధి ఁ దరంగదనుచు
రచ్చకూతలెమిగులస్వారస్యమనుచు, బలుకుచుండురుమితిమీఱి బవిసిమాలి.

తే. శబ్దశాస్త్ర నిషిద్ధోక్తి సాధుగగును, వినఁగను వినోదమైయుంట ఁ ననెదరేని
రతిసుఖంబున కైటంకుహితమొసలువ? సిరులకొఱకును జౌర్యంబు చెల్లునొక్కొ?

మ. ప్రతిశబ్దంబు మధించి దానఁ గలస్వారస్యంబునుం జూచి య
ప్రతిమానూనవిలాసచాతురి రహింపన్ సౌష్ఠవస్ఫూర్తిమైఁ

గృతిరత్నంబు ఘటింప భాష సవసుశ్రీకాంతి శోభిల్లుఁ గా

క తలంపం బొడిజల్లిమాట లన నెక్కాలంబున న్వృద్ధియా.

౫౭

౮. వాక్యసరణి వేటు ♦ భావకాశల్పంబు, సరణివేటు; రెంటిసరస మైన

కవిత కవితగాక ♦ కడమ యేదైనను, సుకవు లెంచబోరుశుద్ధ మనుచు.

౫౮

౯. పామరతతికై వ్రాసిన, సామాన్యపుంగథలు ప్రకృతిశాస్త్రము లుండె

సామము సుఖమై; నగరే, ధీమహితులు కావ్యములను దీర్చిన నట్టుల్?

౫౯

తే. చాలనదులకు లెస్స పాంచాలి సుమ్ము, లెఱచుపురుషోత్తములకు వైదర్భిలెస్స

యార్యజనులకుగాడిసాంభ్యంబుఁగొలుపు, లోకులెల్లినరుచుటాటప్రాకటంబ.

చ. తలఁచకు చివ్రబంధకకీతల్ రచియింపఁగ రా దటం చెడఁ

సలలిత కావ్యసంఘటనసారసనేత్రనమస్య గాడె? ని

శ్చెలసుమనః ప్రకల్పితబింసప్రసవాదిరూపద్యముల్

నలిననివాసినీహృదయఁగాఢున కప్పిన నెయ దోషమే?

ఉ. కావున వీరివారివలెఁగానిపంబులఁ బోకు మయ్య! నఁ

ద్రోవలు దప్పగిడ్చుచును ♦ దొందర పెట్టకు మయ్య! పూర్వు లే

త్రోవను బోయి రాతెఱఁగువోషము లెంచకు మయ్య! నేర్పుమై

భావన సేయ నయ్య! బహుభంగుల నీకు యశంబు చేకులు.

౬౦

వ. అంతిరాయభయంబునను భిన్నదర్శను లగులోకుల నెల్ల నెల్లు మెచ్చింప వచ్చు

ననియు తీచ్చనడి యున్న నిన్ను హెచ్చరింపఁ జనుదెంచితి. లోకంబునంతయు

నేకాకృతి మెప్పింప దైవంబు వలనఁ గాదన నీ వన నెంత. కావున నిర్భయుండవై

యుత్సాహంబు వాటించి నిరాఘటంబుగఁ గృతీఁబారంభింపు మని దయాపో

షణ మనస్తాపణ చింతాశోషణ శంకాపేషణ మృదుమధుర భాషణంబుల భాషా

యోషాంతింబు సంభాషించి తిరోహితయైనఁ జెలిసి యని యమ్మహాదేవి యల

వోకగాఁ దలంచి.

౬౧

౧౦. చింతామణిరూపిణివై, చింతామణివేదికపయిఁజెలువలరెడు శ్రీ

కాంతామణి! భక్తోత్కర, చింతామణి వనుచు వినుతి ♦ చేయుదు వాఁడ.

౬౨

౧౧. భళిరే! త్వన్నామాప్తిని, దళమే నిర్వక్రవాగ్విధానక్షమహాః

దలమే త్వత్కరుణాకం, దళ మేనరు సాఁకు నట్టి ధన్యుని బొగడఁ?

౬౩

ఉ. నీరజపీఠపాసరమణీ! రమణీయమణీమయేద్గమం

జీరకకింకణీనికరశింజితపూళరూపంబుభార్యటుల్

దోరముగాఁగఁ నిస్తులితఁధోరణి మీఱ నవారణంబుగా

నా రసన న్నటించుచు ఘటంబుగఁ గూర్పఁగదమ్ము శ్రేయముల్.

౬౪

మ. సనయుల్ పూర్వకవీశు లాడని వచఃశ్చాతుర్యమా లేదు; నే
జననీ! వచ్చియు రాక యాడిన మహిఃప్రీతి యొప్పార నొ
య్యనఁ ద్వత్కంఠగభవ్యకావ్యసుమణీహారంబునం గ్రిందునై
కన నొప్పాపతకంబుచందమున మఃత్కావ్యంబు లాలింపవే.

౬౭

ప. అని ముకుళితకరుండనై యన్ముహదేవింబూర్చి నమస్కరించి హర్షపులకతగాత్రుం
డనై దశకంఠరమదసింధురవసింధురవ మేచకకంఠరాంగ సమర్పితంబైన మాను
కీనప్రబంధంబు గుణబంధురపదధురంధరంబై వసుంధర నమంధరగతిఁ గవి
యుగంధరహర్షారం బగుననితలంచి మదీయాత్మారాముండగుశ్రీరాముని శుద్ధాం
తరంగశుద్ధాంతరంగసంగతుంజేసి మోక్షఫలాపేక్షఁ దత్కమలాక్షు నృత్య్రతికి
సభ్యక్షుఁడౌదలంచుమఁ దదుచితకథా న్వేషణపరుండనైయున్న సమయంబున.

కం. మాయన్ము కనికరమ్మున, మాయమ్మయ, యనగుణంబుమామమ్మగుఁ జ
మ్మాయమ్మయందు, నడవడి నాయమ్మిక, నమ్మక మ్మీయమ్మ గుణమ్ముఁ.

కం. కనకమ్మ సద్గుణంబులఁ, గనకమ్మ మదాఘలకునుగనఁ గమ్మ తెఱు
గునఁ గొమ్మలలో వెలయుటఁ, గనకమ్మ యనంగఁ గాంచెఁఘనవిఖ్యాతిఁ.

ఉ. అయమ యొక్కనాఁడు భరితానుజరామసమేతరామమా
యో యన డాయవచ్చి తనఁముల్ దనయుల్లముఁ బల్లవింపఁగా
జేయ విధేయలై స్మృషలుంచేరువఁ జేసి వినోదవైఖరిఁ
హాయిగ ముచ్చటించెను సఃమంచితపుణ్యకథా ప్రసంగముల్.

౭౦

ప. వారెవ రెవ రనిన నేనును నాయనుజుండు.

౭౧

ఉ. రంగనయాంతరంగమె హాళిరంగని స్నేహితు లెల్ల మోద మూ
రంగన, వేంకటేశపదరంగనటస్మృతియై మనీషిసా
రంగనయప్రసంగ మలరంగ నఁమాంగఁధిజ్ఞఁ డైనమా
రంగన; నాటి వానికి ధరం గన సాధుగుణానుపంగునిఁ.

౭౩

ఉ. పూతయశోవిశోభితుఁడుభూనుతకంచనపల్లివంశవి
ఖ్యాతుఁడు నాదుమామ ధుతఃకల్మషహృన్నభినీనమర్చిత
శ్రీతరుణీశపద్యుగకుశేశయవేంకటసుబ్బరావు శ్రీ
సీతమ వీరియాత్మభవశిష్టపణాయితశీల రంగయుఁ.

౭౪

ప. నా మఱదలు.

౭౫

ఆ. పాలవాయి వంశభవుండు గండ్డిరావు, నరసమాంబయ నెడుతరుణియందుఁ
బ్రేమఁగాంచినట్టిరెండవకూతురు, రంగమ సుగుణగణరంగమ యన.

౭౬

ప. అట్టిసమయంబున.

౭౭

కం. కనుఁగొనల దయారసము, లునగునలాడఁగ నడిమిఁకొమరుఁముగురం

దును గనుఁగొని సుబ్బన్నను, నను సుగుణవతీమతల్లిఁనాతల్లి యనెఁ. ౭౮

చ. తెలియఁగ వింటిఁ బుత్ర! భవదీయపితృవృత్తులు పిన్ననాటఁ బా

టిలిన మరాటబాసను బఁతింపఁగఁ గోసలరాజపుత్రఁ దా

నలరుచు బంతిదేర్ఘయొడఁయండు వివాహము నాడఁబూన వా

రల కుదయించు నెన్నఁ డని ఁ రావణుఁడు నెన వారి నేఁచుటల్. ౭౯

కం. వినిన స్త్రీవాకధల, స్వనిపింపుము నాయనా! సఁవిస్తరముగ నా

విని యెఱుఁగ నేను దల్లి మును దీని నదెల్లు పలుక ఁ మొనయుదు ననినఁ. ౮౦

తే. రాదుగా నాకు నా మహాఁరాష్ట్రభాష

పెద్దకాలంబు నందలిఁవినికి గలదు

దాన దిజ్ఞాత్ర మెఱిఁగించుదానఁ గొంత

బుధులవలనను దెలియుముఁపూర్ణముగను. ౮౧

న. అని యించుకించుక వచించుటయు నిట్టి నిస్తులప్రశస్తకథాప్రపంచంబు సమస్తంబు

నవిస్తరంబుగ నెఱుంగ బద్ధదీక్షుండనై విచారించుచున్నెడ. ౮౨

సీ. శ్రీరామచంద్రపదారవిందార్చనా, నిస్తులశేముషీనిధి యెహదు

ప్రాకటలంకలపల్లెనద్వంశస, స్మహానీయమాక్తికఁమణియెనండు

ద్రావిడహుళాంధ్రదేవభాషాదిష, డ్భాషావిధిజ్ఞమఁగిషి యెనఁడు

ధీరవీరాసామిసూరిప్రమోదవ, ర్ధనశీలశీతలఁధాముఁ యెవ్వఁ

తే. డట్టివేంకటసుబ్బయ్యఁదార్యహితుఁడు, గోర వాల్మీకునకు మున్నుఁనారదుండు

పోత నెఱిఁగించి పెరరేఁచెఁజాలఁగనను, రమణ నీకావ్యవీరచనాఁరంభమునను.

వ. ఆయనకు.

ఆ. కులము దానిలోడు ఁ చెలువారె బాండితి

వన్నెదెచ్చె రెంటి ఁ కెన్నగుణము

పోక లాకు లున్నఁ ఁ బాలుపారఁ దాంబూల

మునను వన్నె సున్నఁమునను గాదె. ౮౩

అయోధ్యాపురీచరిత్రము.

శా. ప్రాజ్ఞగ్రామణీ యాతఁ డిట్టులను సాభాశ్రీలంబుపెంపార నో

విజ్ఞానప్రియ! పుణ్యతీర్థముల సేవింపంగ మున్నే మహా

విజ్ఞాల్ దోడయిరారఁ జరించునెడలం ఁ బ్రీతిం గనుంగొంటి రా

మాజ్ఞం బాలితమై రహించిన యయోధ్యఁ దేవతారాధ్యుఁ. ౮౪

తే. ముక్తిదాయకపట్టసములను మొదలఁ

గొలువఁబడు నెద్ది యపరవై ♦ కుంత మెద్ది

చూడఁజూడంగ మఱియింత ♦ చూడఁజూడ

వలయునని యాస నెయ్యది ♦ గొలుపుచుండు.

౮౭

వ. అట్టి యయోధ్యాపురి చరిత్రం బించుక వచించెద విను మని యిట్లనియె.

౮౮

కం. శ్రీరామాలు వైకుంఠముఁ జేరం జనుటయును బిదనఁ జిత్రము! సరయా

నీరము లయోధ్య ముంచిన, వారావృత మగుట విన్న ♦ వాడవుగావే.

౮౯

కం. అపిదిని బహునర్తము, లాపగనీట న్మునిగి ♦ యవిదిత మయి యి

ట్టాపురి చెలంగ నుజ్జయ, నీపురవల్లభుండు సర్వనీతిపరుండఁ.

౯౦

ఉ. ఖండితశాత్రవత్కరుం డఖండపరాక్రమశాలి క్షుణ్ణపా

ఖండలమూర్తి సర్వసనఖండయుతావనిమండలప్రజా

మండలరక్షణాత్మకభా ♦ మండనక్రీడికా విప్రమా

ర్కుండనుధారితేషుఁ డొకరుండు రహించె గదా యతఁ జెడఁ.

౯౧

మ. సకలోష్ణిభిర్జ్వలవత్కినగి ♦ సుదృఢోత్సాహియై

యకలంకప్రతిభావిశేషమున నివృత్తప్రతిభావగా

స గాత్రసఖోలుండ చిన చు సన్వేషించె నిన్ద్రానికై

యనటా! దిత్తిశిష్యుఁడె గాని కిసలేఁడయ్యెం బునీర్తునుఁ.

౯౨

తే. శాస్త్రచోదిత మైన్ద్రాక్షిణిల మదెల్లి, జలనుయంబయి యుండుటఁజాలవగచి

తెలిసి పెద్దలనలనుఁగల తెఱుగు, ధైర్యనిజ్జతకాంచనాహార్యుఁ డవును.

౯౩

కం ఏతాదృశ మగుక్షేత్రము, భూతలమునఁగానకుంటపోలునె? జనతా

పాతకనిపాతనార్థము, ఖ్యాతి యెసంగినను మృత్యుజైవను మేలా.

౯౪

కం. అని నిశ్చయించి నారా, యగుఁగూర్చి తపస్సమాధి ♦ నతినిష్ఠఁ జరిం

చినఁ బెక్కుహోయనంబులు, జనపాలునిఁ జూచి శౌరి ♦ సదయుం డగుచుఁ.

౯౫

వ. భవనీప్రేతఁబెయ్యగి? వేడుమనుటయుదేవా! భవదీయరామావతారంబున సయో

ధ్య యెట్టులుండె నట్టివిధంబున లోకంబునకు న్నోచరింపవరంబొసంగ వేయనవుడు.

కం. శ్రీకాంతుఁడెట్టు లను నో, భూకాంత! త్వదీప్సితంబుపాసఁగ దొసంగఁ

ఈకాంక్ష విడువు మనఁగ ర, మాకాంతునితోడఁ బల్కుమానవవిభుండఁ.

౯౬

కం. అనువుల నైనను నీ కెచి, యెసఁగెదనే కాని విషునోర్తునె కోర్కెఁ

వ్యసనం బైనను రానీ, యస మైనను గాని విషునాశయ మనినఁ.

మత్తకోకిల. అంత సాహస మేల యయ్య భారాధిపా! విను మొండు నీ

స్వాంతవిధిని జూడ నెయ్యవి ♦ యాశచేసెదొ యట్టిచో

తైలంతయుం గన నిచ్చు నించుక ధిచ్చగించిన నీధునీ
కాంత నా జనపాలవర్షుడు ధి కాంక్షచేసెను గొన్నిటిక.

౯౯

వ. అవి యెయ్యవి యనినఁ గైకయ్యాకోపభవనంబును, శ్రీరామజననస్థలంబును, గాంచన సీతయు, గోప్రతారం బనురామనిగ్రాణఘట్టంబును, హనుమాన్ గడియు, నాగేశ్వరాలయంబు ననుకొన్నిప్రదేశంబులు నేటికిని దృశ్యమానంబులై విక్రమార్కయశస్త్వంభంబులుం బొలె నొప్పుచున్న యని. వానిపెంపుసాంపు వర్ణింపవలంతినేయని మఱియి.

౧౦౦

కం. అచ్చోట్ల విడిచి సరయుపు, విచ్చేయుటకతన నేడు ధి వీక్షింపగనొ
నచ్చుఁజందురురేకన, మెచ్చులుగొలుపుచుఁ బునఁమీపమునందుక.

౧౦౧

తే. స్వామినిగ్రాణఘట్టవీక్షణముచేతఁ, గనుల నీరూర కుండినఁగాఁడు నరుడు
గైకయ్యాకోపభవనవీక్షణమునల్పి, యామెఁ దిట్టనిమానవుఁడవని లేఁడు.

౧౦౨

ఉ. క్రాలెడి నెట్లు కాశి మఁరికిరిక, యజ్జయనీపురీ మహా
కాశినికేతనం బెఱులు ధి భూతివహించెనొ, నైమిశాటవి
వాలెఁడు జగవాపి యెటు ధి భ్రాంతికిరిని, నట్లయోధ్యుఁడీ
గాఢుల నుత్తమోత్తమమునై సుభదం బగు గోప్రతారముక.

౧౦౩

ఉ. వేలుపుటాలపాలనఁగఁవెల్లియొ? కాదు; ద్రవించిపాటు తా
రాలలనామనోహరునిరశ్మలరాశియొ? కాదు; సత్కుధా
జాలమొ? కాదికేమనినఁ ధి జూతురం బగుక్రొత్తముతైపు
స్థిలలతేట గాపున ధునీజలమల్ సికతాళి తారచూ
ర్ణాళి గతిక గనంగ నగు ధి నందు నమేయపు లోతు గల్గియుక.

౧౦౪

కం. కాంచనజనకాత్మజ రే, గాంచగ నగుఁగాని పగలఁ ధి గనరా దెటులే
నెంచగఁ దామా సీతా, చంచలనయనామరీచిసంపత్తతులక.

౧౦౫

కం. రంగగుహారతి సీతా, మంగళదేవత కొసంగ ధి మణిగణదీప్తిక
బంగారొడలయనం దమయంగంబుల మఱియందుఁరయ్య దిదృక్షుల్.

౧౦౬

మత్తకోకిల. వేయిగన్నులు గోరితిం బృథివీసుతం గనువేళల
నేయిజిహ్వలఁ గోరితిం ధరణీసుతక విసుతింపగా
వేయిశిరము లాసచేసితి ధి వెండి ధ్యానము చేయఁగా
వేయు నేటికి జన్మమేటికి ధి వేదిజం గనకుండినక.

౧౦౭

కం. హనుమాన్ గడిని విచిత్రము, విన మా వివరింతు వినఁగ ధి వీనులవింశాఁ
గన మానన ములరదొకో, ఘనమానమువానరాళిగల దచ్చోటక.

౧౦౮

కం! అటవీచరాళికొఱకై, విటవులదట్టంబునైన ధి విపినమ గల ద
చ్చట నుండు మొండిలోకలఁ, జటులతరాకారములనుఁజాఘామృగముల్.

౧౦౯

చం. అసమానప్రతిపత్తి నైన, విపులాఙ్గదంబుచే నైన, బా
యసముఁ లోకులు సంఘటించికొని రా ధాండాలతో వానరుల్
విసుమానంబుగ బారుతీరి నియమావిచ్చితిమై బోరకే
లసమానం బగునీతిఁ గైకొనెఁదలీలల్ నిత్యదర్శన
గ్రసనాభ్యాసులు వైష్ణవుల్ గుడిని నేరం జాల రో మిత్రమా ! ౧౧౦

చం. అనంగనంగ మాటలు తిమంతులనే విరమించు; బాష్పముల్
గనఁగఁగనంగ మోదిమునఁ ధి గాల్యలువాటును గంటఁ; దత్తుఁడన్
వినఁగివినఁగి వీనులకు ధి విం దయి పొందుగ విప్రుఁలు; నే
మనఁగ! మనంగనేల నగఁరాద్యుత్తరీలలు చూడకుడినన్? ౧౧౧

కం. రామద్రుసూతిగృహముం, గామించి యెఱైనఁ జూడఁగా నోషిసహో
భూమిఁ బ్రసూతిగృహంబును, గామించియ యైనఁ జూడఁగా నోషిడయా.

మ. తతశ్చంగారక శానిధాననగరిఁజాతాబ్జదృగ్గేహనీ
ధృతరత్నాయితమంగళాయతనసుక్రేణుల్ దగు న్నేటలై;
పతకంబో యన సూర్యవంశభవభూపాలావళసంతితా
ర్చితనాగేశ్వర దేవతాయతన ముచ్చి మించు మన్యుంబునన్. ౧౧౩

ప. అవి నచియించె నిల్లు మదీయజనయిత్ర పరణంబున సుహృద్గీతంబగు శ్రీకౌస
ల్యాపణియకథను బ్రబంధంబుగ రచియింపఁ గొతుకాఫీనమానసుండనై. ౧౧౪

కం. కారయిత రాముఁ డట న, త్సారమతిఁ శ్రోత రామచంద్రుం డట నా
నేరమి నేరం బగునె? కారాకూంబులేలకడఁగెదఁ గృతికిన్. ౧౧౫

చం. అరయంగ మత్పురాకృతమహాసుకృతంబు లనెట్టివో యహా ?
ధరణి లభ్య యయ్యె విబుధప్రకరస్తుతమంజువాణీ నా
కరుదుగ, దాని నే జనకుఁడై హనణిల్లుట ధారహాసెదన్
వరహితధర్మ దాసగుణభాసిలక్ష్మికి రామమూర్తికిన్. ౧౧౬

ప. అని తత్ప్రసాదపరిబ్రుక్తై యతనినన్నిధానంబుఁ గల్పించుకొని నుతించెద. ౧౧౭

*** కృతి పతి నుతి. ***

తే. ధరిణి దోఁగాడుచును బోవఁ ధల్లిఁ జేరి
గాలుసేతులు డస్సిన ధి నేల బొజ్జ
నాఁకఁగఁ బగుండి తలయెత్తి ధి చూచుచిన్ని
చూపులను నేడు నన్నిట ధి చూడవయ్యె. ౧౧౮

చం గునగునఁ దప్పతప్పటకుఁగుల్ చెలఁగం బరు వెత్తుచుం దటా
లున మెడఁ గొనిలింప నొడిలో నెగఁబాఁకఁగ ముద్దుపెట్టుచు

జ్ఞననియిడేమి నాయన! యశనఁ మురిపెంబున “నమ్మ! పాయి” యం

చనియెడు ముద్దునెమ్మొగమునందముఁ జూపఁగదయ్య రాఘవా! ౧౧౯

చం మురిపెవుజుక్కబొట్టు, నునుఁముంగురులల్లిసపిఁజీడడల్

పంఁగఁగ ముద్దుగూర్చు జనఁపాలును, సాంపగుపాలబుగ్గులు

స్థిరహాసితంబు, వక్షమానఁ నాణెపుజండెము నొప్పు మానిశో

సరసతఁ దోడుఁగూడిచనుఁచారులరాక్షసిఁ జూపు రాఘవా! ౧౨౦

చంబుగిలెడు సూర్యపుండ్రమునుఁ బుగ్గును జుక్కయుఁ, గమ్మవాసనల్

నిగనిగలాడు హారములుఁ నీ టగుపోగులు, వల్లెవాటు, మే

ల్వగగల పచ్చదోవతులుఁ పాదములం బనుపంటు లత్తుక

ల్గుమొగ మొప్పు పెండ్లిహాయిఁలు గనిపించు జానకశ్యరా! ౧౨౧

సీ. తలఁబ్రాలు దోయిటఁదాల్చియొండఁబులను, మీఱు నుత్సాహంబుఁ మేరమీఱ

శిరమునఁ బోయుచోఁగరమునాడిఁ జెమర్చు, మేనుల సర్వసామీతులపుఁ

గనులఁ బరస్పరంబును జూచి చూడక, యరివాణ మది రిత్తిఁదగుటయైనఁ

చెలియక కేల్పఁచిఁతెలిసి లోఁ గొడుకుచు, నాస్యబింబంటులఁనావరింపఁ

తే. బనుపుపొడి హరిదళిమూనుఁపాత్రములన, ననుపమానవిలాసఁహరియైన
శ్రీవధూవరులార! మీఁచెలుపుచూప, నాకునాక్షాత్కరింపుఁడీననుపుమెఱయ.

మ. తలఁబ్రాల్ దోయిట దోయిలించి తెలమీఁదిం బోయుభూపుత్రికో

జ్వలశోభాయుతబాహుమూలములపైఁ ఁ బార్శ్వస్థభామాపైఁ

జెలియూచుసల్లిపై సభాసదులపైఁ సీతాస్యపద్మంబుపైఁ

దెల్పైఁ బాతరలాడుచూపులఁ బ్రసాదించం గదే రాఘవా! ౧౨౩

తే. చెలఁగి యద్వాహపీఠ వసించువేళి, నూతనాభ్యస్తచౌక్యఁ నోదములను

నెదురుకోలాడు మీసిగ్గుఁ కుదురుబెదరుకలికిచూపుల నామోలఁగులుకరాడె

మ. దరహాసాంకుర మొప్పు మోవిపయిఁ బ్రోద్యత్క్రోధవహ్ని చుట్టూ

శృంగభూతిము లై సనేత్రములతోఁజూకృప్తిబద్ధాంగుళి

వరవిన్యాసముతోడ, భార్గవుని నిర్భక్తింప నీహాను ని

ఘరబాణ్ని మదీయదుర్గతికిఁ గూర్చు భస్మసాత్కారముఁ. ౧౨౫

చం లడవికిఁ బోర కాల్పడ, రయంబునఁ గట్టర నారఘీర లి

ప్పుడ యని కైక వల్లిననుఁబోణిమి వాసెనే? యశ్రు లూరెనే?

లిడఁబడనే పదాళి? ధృతిఁదప్పెనే? యేమియు మోము వాడెనే?

చడెనే కడంక? యట్టి యతిఁచిల్రపుఁదాలిమి నా కొసంగరా. ౧౨౬

శా.రామా! రామయ! రామచంద్ర! రఘువీరా! యంచు నాపోవుచు

రామాపూర్ణిమ గౌలకావధులు కాంతాంగప్రవేశోన్మత్తిక

రా, మీ వెంట గృహంబు నూరు విడి యాఁరా వారి వంచించితో
న్వామి! మీ వెనువెంటఁ బర్వు లిడుమఁత్సాన్వితంబు నూరార్పవే!

౧౨౭

ఉ. ప్రాణమునఁలే నిన్ను నెడఁబాయని సత్ప్రకృతీధభార్య, య
గ్లానిని గొల్వ శేషగుణఁలక్మృదుఁడు, వన మున్నివట్టుగా
జానగుటం గదా వనికిఁసాగితి వర్జిలి; నేవిభూతియం
దేనియు నీకు వేఱు గలదే విభవంబు వచింపు తత్త్వము?

౧౨౮

ఉ. దాసరితప్పు లన్నియును ఁ డండముతో సరినాక! వీడు మీ
దాసతఁ గాంచె నిష్ఠభయఁదాన మొసంగఁగ నర్హమందుఁ గా
కాసురు సాహరాధుఁ గృపఁగావఁగఁ బల్కితి వట్లు వీడు మీ
దాసులదాసుఁ డిష్ఠభయఁదాన మొసంగెదో తల్లి! బాసకీ!

౧౨౯

చం. పిలుగునటయ్య రామ! ధరఁగాంచినర్హమృగం? బదేమి ధి
కలilమొ; యాన దోషమెఱుఁగం గలదా? విను నీదుమాయయే
యలమనె నిన్ను? ముష్పనిడఁనయ్యలజన్నిద మయ్యవారి కఁ
పలుకు యథార్థ మయ్యె నెటుఁపాలనసేసెదో నన్ను మోహితుఁ,

౧౩౦

చం. తెలివి దొఱంగి నీవు చెగిఁతిట్టితి నందురు నీమఱందినిఁ
చెలియనివారు, రాక్షస తిఁతిఁ వధియింపఁగఁ బ్రాణనాథుఁడుం
బలికినబాస దీర్ప నటుఁపన్ని తుపాయముఁ గాక నీకునుం
గలుగునటమ్మ సేత! యొకఁకాలమునఁ భ్రమ మానసంబు.

౧౩౧

తే. దండ్యులే లేరు నా కని ఁ ధరణితనయ
లన్ను భర్త్యుఁడైత్యకాంతలను మనిచె
శరణులన్నను బ్రోతు నకఁశేషి మూని
గ్రుడ్డుఁ బెకలించితివి కాకిఁగోడుకుడుప
సేవ్యతరు లేరొ మీలోనఁ ఁ జెప్పనయ్య?

౧౩౨

శా. లీలాలోకినమాత్ర లోకములఁ గల్పింపఁ హంసంగనౌ
లీలామూర్తివింపామరు, బలెనె జాలిం బొంది తేలా కడుక?
ఏలా క్రోతుల నాశ్రయించితివి తండ్రి! కట్టి తావార్థి? స
చ్చీలా! ధాత్రిని గర్భయోగమ యనుఁపేయంబుగాఁ చెల్పనో.

౧౩౩

ఉ. కర్మము భుక్తమైన మఱిగాని లభింపదు ముక్తి యన్న యా
కర్మశవాక్యపద్ధతులఁ గాఱియఁ జెందితిఁ గాని రామ! నీ
వర్జిలిఁ బక్షిరాజునకు ఁ నక్షయసౌఖ్యము లీయఁ జూచి నే
శర్మద నైనమీదయ కఁసాధ్యము లే దని నిశ్చయించితి.

౧౩౪

ఉ. గాటపుభక్తిఁ జిత్తమునఁజ్ఞాతనయాప్రమదైక హేతువున్
నాటుచు సేతువున్ దనుజఁనాయకపట్టనధూమకేతువున్
జీటికిమాటికి హృదయఁసీమ ధరించి భజంతు నాధను
ఘోటిని బాపఁజేలశలెఁకోటిని మక్తి నధూటిపిటినిన్. ౧౩౫

ఉ. పక్కికి మోక్షమున్ దనుజఁవానరినాథులకుం బ్రభుత్వము
ల్లిక్కున నీవి నీదయకు ధిలత్వము లందును, తేర కిచ్చిశే?
యెక్కటిపోరఁ బ్రాణముఁనియఁ గడంగరె? యేమిలేని యీ
బక్కగువాగుబోతునకుఁభద్రముఁ గూర్చనఁగాదె సాక్ష్యము. ౧౩౬

ఉ. తమ్ములు బిడ్డలున్ సఖులు ధివానవనైదిగు రాముఁ డన్నఁ గో
పమ్మన రజ్జులాడి దశఁవక్త్రుఁడు నాటంగ మేను నిం నీ
యమ్ములు విశ్వతోముఖముఁలై మఱి విశ్వమయుఁడు నందుఁ బ
త్తిమ్మునఁ జూచె సంత్యదశఁధన్యత నట్టిది నా కోసంగుమీ. ౧౩౭

సీ. వసుధఁగల్గినమేలిఁనన్నెపుత్తడిబొమ్మ, దానగుణకల్పధరణీజాత
రత్నగర్భగర్భఁరాజతరురముఁ, రామసీలఖచితఁహేమభూష
దనుజారిరామశతేఘ్నికి జానకి, సతఁసంప్రక్షాళిఁనచణసీత
నాధవత్సస్థలీఁనవ్యయోజనగంధ, భక్తసంఘాతంబు ధిపట్టుఁగొమ్మ
తే. దైత్యకులవల్లికాకోటిఁదిశనక మల, జనకధరణీతలేశ్వరఁసవనఫలము
మైఖలీదేవి మోక్షసంఁపదలదీవి, నాకు నాక్షాత్కంఠుతఁనాథుఁగూడి. ౧౩౮

సీ. వాసవమణిసీలఁభాసురగాత్రుండు, చారువీరాసనఁసంస్థితుండు
వామజాన్మస్థితఁవామక రాజుండు, జ్ఞానముద్రాంకాపఁసవ్యకరుండు
మణిమయకోటీరఁమండితేఝండు, శ్రీనత్సకౌస్తుభఁహితుండు
రాణియై జానకి ధిరాంబు డాపల, శిస్తునీరేజాతిఁహస్త యగుచు
తే. వెలసి, తమ్ములుఁబావని ధికలనఁ గొల్వ, లోకములనేలు సలిజనఁశ్రీకరుండు
రమ్యగుణక్షీర్తి పట్టాభిరామమూర్తి, పాయక వసించు నామనఁపద్మపీఠి. ౧౩౯

ఉ. అన్న యటంచు నమ్మి పరఁమాపదఁ బాపసతిమ్ముఁగుట్టు న
నన్న పాకాలుమంటి, వతివంచును సత్యరతుండ వందు లో
నున్నకఠోరగర్భవిఁనోర్విని ద్రోసితి వంచనన్ సతిం,
గన్నసుతాళి వీధులనుఁగాధలఁ జెప్ప విసంగసైచి తే
మున్నదొయింక నాదుగతి ధియుల్లమున న్నిను నమ్మియుండుటన్. ౧౪౦

ఉ. శ్రోతిగఁ బుట్టియైన నినుఁగొల్వకపోయితి; గ్రద్దసౌచు సం
శ్రీతిని బ్రాణ మియ్యఁగనుఁమేకొననైతిని; భూజమూషికం

బై తగుసాయముం జలుపఁనైతిని; బోయత నౌను సాపడక
జాతిఫలంబు లీయ; నెటుఁసారకమానొ మదీయజన్మమఁక.

౧౮౧

చం. అడవిని రాయివైన, గహఁనాంతరమందలి గ్రద్ద నైన, గా
అడవిని దుష్టకాక మయి యాటడివెట్టు, నయోధ్య వీధిలో
మిడికెడుకుక్క నైన, దమిఁమీఱఁగ దండక వృక్షమైన, దం
దడి నిల జన్మ మెత్తినగఁదా భవదాస్య విలోకనాస్తిచే.

౧౮౨

సీ. దొరకునే నాబోటివిరహమానసునకు, దావకీనపదాబ్జ సేవనంబు
వెలయునే నావంటివిససమేధునకును, దావక భక్తిసుఁధారసంబు
చలువునే నాయట్టిజాత్యైకమానియు, ద్వజన్మవేళ నభ్యర్చనంబు
గలుగునే ననుబోలుఁఘనతమోంధునకును, దావకీనముఁజేందుదర్శనంబు
తే ఏది గతి నాకు రిక్షకుఁడెవ్వఁడయ్య, నీ వనాదృతిచేసిన నీరజాక్ష !
యన్యమేదియుఁ గోర నొనల్లురాని, చాలు నీపాదభక్తి నొనంగి తేని.

౧౮౩

మ. అనతాంబులు లేవె యవ్వి ఖలనంహారంబునుం జేయవే
యవి నీనామసదాఽవ్యయాభిఁచి నేలూ పొందవం చాత్మలో
దప్రలం జింతిన నేసిచేసి కలతఁత్వంబెల్ల నేఁ గంటి రా
ఘవ ! దివ్యామృతలబ్ధజన్మ మొనరంగఁగా లేమినిం గాదొకో.

౧౮౪

సీ. క్షోణీసురాత్మజాసుప్రదామోదక, యని యన్న భవభయం బణగిపోవు
నీ వబ్బసుఖము నిర్మిద్రతఁజేసెద, వనిన నిత్యశ్రీల నమరు సుఖము
ధీరామలగుణవిహారా యటన్నను, బావసంఘవిభంగపటిమ బ్రాతె
యమితనయాన్వితాశ్రమనర్ధనా యన్న, నిత్యవిభూతిని నెగడఁగల్గు

తే. శరణు శరణంటి రామ! నీఁబిరుదములను, మామకాఖ్యాన్య సంఖ్యాకథామసంస్థ
వర్ణములఁ ద్రోసిచదివినన్దిర్ఘయ మగు, నటయొనర్చిననన్ననీయపయశంబు

సీ. అనతారములు లేవె యాబాలగోపాల, మును మక్తి జేర్చంగఁగనవు గాక
మంత్రిము లృహి లేవె మనసీయమహానీయ, తారకఖ్యాతికఁ దగవుగాక
సత్యవాదులు లేరె సాతత్వవైయాత్య, రామవాక్యాభిఖ్య రామగాక
కరుణాపరు లేరె శరణు సుర లెన్న, వైరిసాదరు బ్రోవలేరుగాక

తే. ప్రతులుధరలేరె యేకభార్యావ్రతస్థు, లేచుట గనరాదుగాక ని న్నెన్నఁదరమె
భక్తరక్షణని స్తంద్రపార్థివేంద్ర! రవ్యగుణసాంద్రపట్టాభిరామచంద్ర !

౧౮౬

సీ. బాజాజీజనములునీజాతి గోజాడ, బేజాటుపడినట్టివితముతోడ

తహశీలుదారులతహతహపాటుల, గలఁతచెందినబుద్ధియలఁతతోడ
గ్రామైకరాత్రంబుగా దివసైకభు, క్తంబుగాఁ బడుప్రయాసంబుతోడ
క్షయము కారణముగ నస్వర్వారపర్యంత, గమనాగమనభవశ్రమముతోడ

తే. బలుకఁ గడఁగితి నీమాతృపరిణయంబుఁ

జెడుగునుడుగుల నుడిపి నానుడులఁ గృతిన

గడఁగనంగను జేయుమా ♦ కరుణమీఱ

రక్షి తామరలోకేంద్రరామచంద్ర !

౧౪౭

సీ. పట్టనిగొడుగులుపవలించిమబ్బలు, కరిదీపికలు తటిద్దణము లిరులఁ

గై వారములు మేటిఁఘంటాపథంబులు, పటకుటీరంబులు ♦ పాదపములు

పాకళాలలు వృక్షవారమూలంబులు, పచ్చడిమెతుకులే ♦ పాయసములు

తోటితలారులుఁజ్రోవలోడులు నెడ, తీయనిచర్చ మాదిగలరచ్చ

తే. గాఁగ నోరంతప్రొద్దెదోకారణముగఁ, బొట్టకొఱకునుదిరుగునాబోలు లేడ ?

నిన్నుఁ గావ్యముఖంబునఁనెన్ను లేడఁ, దానకీనకృపాదృష్టిదవుల కున్న ? ౧౪౮

సీ. సత్త్వభక్తిక్షీరసంక్లిన్నమై నిర, తామలశ్రద్ధాసుహృద్య మగుచు

నమరుకొసల్యాహృదాలవాలంబున, విష్ణుపదధ్యానబీజ మెసఁగ

నా జిదోహదకారుఁడనువేలరక్తి సు, భాభిషేకంబునఁననువుఁజూప

నంకురమై గాధిజావితమై యేచి, మృదులసీతాలతావృతిము నగుచు

తే. నలువముక్కుంటిపట్టుఁగొమ్మలకుఁ బ్రాణి, కమలజాతాంజలిర్పిరిఁజాయమాన

మొరసియవ్యయఘలదమైయొప్పురామ, కల్పమిడుఁగాక నామనఃకాంక్షితములు.

ఉ. ఆసురశిక్ష భూమితనయాన్నిప్రవేశము కాకరక్షణం

బాసరమాధవాభయమునంబుధిబంధన మాంజనేయసే

వాసుకృతంబు పుష్పకనివాసము కార్ముకభంజనంబు మే

ధానుభగత్వ మోక్షదకథల్ దిగధీశవిధిన్మృతశు లా

వాసపటాళి వ్రాసి యతిభక్తి భజించెడి రాముఁ గొల్చెదన్.

౧౫౦

చం. క్షితివముఁ బుత్రభిక్ష శచికిం, బతిభిక్ష సురప్రవంతికా

సతికిని, జీవభిక్ష దివసప్రభుసూతికి, గౌతమర్షికి

హితగతిఁ బత్నిభిక్ష, ద్రిదివేశుల కష్టలితాన్నభిక్ష, నా

యతమతి నిచ్చు వేల్పు పరమాత్ముడు నా కిడు మోక్షభిక్షమున్.

౧౫౧

తే. రామచంద్ర ! నుతుండు మున్రాగమునను

బాడ నీజన్మకథనంబు ♦ నాడు వినితి

రామచంద్రనుతుం డనురాగమునను

బలుకునీమాతృకథ మది ♦ యలర వినుము.

౧౫౨

కథాపారంభము.

కం. శుకుని స్వర్జితకట్యం, శుకునిఁ ముఖకాంతిహసితఁశోణమనీచ్యం

శుకుని న్వాన్యసమునీశశి, శుకునిం గని యనియెఁ బార్థఁసూనునినుతుఁడుకా. ౧

చం. అడిగెనువారి కేమి యనఁయంబును జెప్పెడివారు గల్గె దా

రుషుగక స్రశ్న సేయ నగు ఁ నూఁకొను టంతియ కాదె? వేసట

బడలక చెప్పఁగా నలదె ఁ వారనిప్రేమ; ధనైకకాంక్షచే

నడిగెడియాచకుండు దెలియంగ సమసిఁడె దాతృకప్రముఖ? ౨

కం. అట్టుల కావున నిన్నా, శ్లఙ్గిట్టును గదలనీక ఁ యడుగఁగ మీరుం

బట్టుగఁ బ్రేమం జెప్పటఁ, బుట్టెను మఱిమఱియు నడుగ ఁ బుద్ధియు నాకుకా. ౩

చం. హరి జనియించి తా దశిరఁభావనినాథతనూజుఁడై తనుం

బోఁగొను నంచు రావఁడు ఁ పూర్వమె విన్నియుఁగల్గి కంసువై

ఖరి మహితాంగరాయములఁ ఁ గల్పన సేయక యున్నె? చెప్పమా

ధరణిపుజన్మకర్మచరితఁ హరి యాతనియందుఁ బుట్టుటల్. ౪

కం నాచెవులు హరికథ ల్విస, వాఁచినయవి యానతీవేఁవాచవు లొలుకకా

వాచంయమివర్యా! నీ, వాచరితము రవికులోద్భవఁవాచరితంబుకా. ౫

ఆ. అనుదుఁ దన్ను వేఁడుఁనభిమన్యసుతుఁ జూచి, చిలుకజోగి కరుణఁచిలుకఁ బలికె

నీదుప్రశ్నచూడఁనిఱులో తరం బయ్య, రాకుమార! యుత్తిఁరాకుమార! ౬

కం. చిత్రము దశిరఘసచ్చా, రిత్రము వినుమా యశిఁగీతి నిన్వినుతుకా

గౌత్రము గర్గురుపొడువఁ బ్రవిత్రము భవంకహృతిపఁవిత్రం బగుటకా. ౭

కం. సాధువిరోధులు జనధన, మేధాబలముల నదెంత ఁ మీఱుచు నున్నకా

సాధింపలేరు సజనుల, సాధువుల న్నాధవుండుఁసంరక్షించుకా. ౮

ఉ. అందనిమానిపండు ఁడుఁప్రాస్థునకుకా, భృశినీచలోభి కిం

పొందుయశంబు, మందునకుఁను త్తమనాహితి, పాపజాతికికా

దెందమునందు బద్దయ, కడిందిపనుల్ నిఱుపేద, కెట్లటం

చుందురు వైర్యసాధ్యను సఁయోధ్యను లోకులు శత్రుకోటికికా. ౯

తే. నేల గలయంతవట్టును ఁ నేలఁ గలిగి

కోఁచలై నృపు లగట్టఁ ఁ గోసలపురి

భూజనములకు నైలింపభూజ మనఁగ

రమణ విహరించు రఘుధరాఽరమణుఁ డధిప.

౧౦

వ. నిరఘ్నం డైన యూరఃఘ్న మొక్కనాఁడు సర్వతంత్రస్వతంత్రు లగుమంత్రులును, బర
మనసుక్షీకాతువులగుకాతులును నుచితానుచితవివేకులగుప్రాడ్వివాకులును, నాగా
మిశశుభాశుభవిజ్ఞు లగుదైవజ్ఞులును, సకలకళాధారు లగుధీరులును, నిజప్రతాపహ
సితసూరు లగుశూరులును, వినయరసామంతు లగుసామంతులును గొల్వఁబేరేల
గంబున నున్నయెడ దౌవారికుం డరుదెంచి.

౧౧

కం. ఊరు విదర్భాపురమట, వారు పురోహితులట జనఽచరుఁ డనఁపంగం

గూరిమిని వచ్చినారట, వారికి మీదర్శనంబునవలెనట దేవా.

౧౨

కం. దేవర! వచ్చితిఁ దెలుప ని, దే వరమతి యొప్పు నిలిపి ఽదేహలికడ నే

దౌ వారికి సెల వెయ్యది, దౌవారికునకును ముదలఽదయసేయుఁ డనఁ.

౧౩

వ. తరణీకులాభరణం బాదరణంబున వారల రాని మృనుటయు వారలు చనుదెంచి
యాశీర్వచనపూర్వకంబుగ

౧౪

న్వాగతము. తారసిల్లి యుఁదారనభంబుల్, గారవించునడి ఽగ్రావముల నీ

చారుక్షీర్తి; సుఖఽసంపదయే? యం, చారయంగ నృపుఽన్వాగత మిట్టుల్.

౧౫

వ. రఘుమహారాజును వారల నుచితసత్కారవిధుల మన్నించి యర్హాసనాసీనులం
జేయఁబనిచి తదాగమననిదానం బడుగుటయు వారలు

౧౬

కం భాజుఁడు యాచకనిర్జర, భూజుఁడు మాదాంధవైఠిపుష్కరజాతౌం

భాజుఁడు జననుతనన్దణ, భూజుఁడు మీసేమ మమగఁ ఽబంపే నృమ్ముఁ.

౧౭

వ అతండు తనయనుజాత యగునిందుమతి స్వయంచరమ హేమాత్మనంబునకు

౧౮

కం. క్షూవంతులు సౌందర్యర, మావంతులు విక్రమమహిమామామంతులు స

న్యావంతులు కులగుణసుష, మావంతులు రండు శౌర్యమావంతులఁజే.

౧౯

వ. అని యందఱునృపాలురకుం దెలియఁ బఱిచి మమ్ము మీకడ కీకమ్మనిచ్చి పుచ్చిన
వచ్చితి మనుటయుఁ దమకమ్ముగ్రమ్మ నక్కమ్మఁ గరమ్మునఁ గరమ్మునికరమ్మగు
కనికరమ్మునఁ గొని కని తదాహ్వానమ్మునకు మనమ్మున సమ్మతించి వారలఁ
బోవంబంచి తనయంచున రమాకుమారు మాకుమారుఁ గుమారు మాఱుపఱుచు
వేషమనీషాబలవిశేషంబుల మీఱుచు

౨౦

కం. తన యాకారము దోఁపఁగఁ, దనయాకారంబుతోడుత నయాకృతి శ్రీ

తనయాకృతివిలసిల్లెడు, ఘను నజునిం జూచి పలికె ఽగారవ మారఁ.

౨౧

ఉ. వీరలవాక్యముల్ వినితెలివీరుల కియ్యది యాత్మపాదుహా

దారవిహారభంగి నరుదారఁ బొగడ్డుకు నెక్కు వేళ; దో

స్సారముపేర్చి నీవు నవఃసారసలోచనఁ గొంచురమ్ము పు
త్రా! రహిమీఱునీబల ముఁదాత్తయశంబు జగం బెఱుంగఁగన్,

౨౨

ఉ. సారముదంబుపేర్చి నవఃశారమనోజ్ఞ గ్రహింప విప్రతి
సారముమీఱఁ దారు భుజఃసారమున న్నృపవర్యకో ట్లహం
కారముతోడు మన్మథవిఠకారముఁ గూడఁగ దుష్ట మాక్రియా
కారము లుగ్గడించి ప్రతిఠకారము సేయఁగఁ జూతు రాత్మజా.

౨౩

ఉ. ఘోరచమూసమూహములుఁఘోటు లవారణవారణంబు లే
పార నపారమైన భటఁవర్గ మనర్థశరీరిఁ గాలఁగాఁ
జేరి విదర్భరాజపురిఁజెన్నుగఁ గన్నియఁ గొంచు నిర్భర
శ్రీ రహిమీఱ రమ్ము జయఃశీలుఁడవై తనయా! రయమ్మనన్.

౨౪

కం. విను తనయా! వినుతనయా, వనిత సయముమీఱఁ చెమ్మిఠభద్రం బనుచున్
సనయముగా దీవించుచుఁబనివిను మని పనిచే దోడుఁపడ సైన్యంబుల్.

౨౫

వ. ఇట్లు పంచిన నజండును

౨౬

- ఇతి జమహారా జిందుమతిస్వయంవరమునకుం బోవుట. -

కం. ఇందుమతి లేని సౌఖ్యము, పొందొకపొందే తలంపఁబూరుషమణికిన్
ఇందు మతి లేని సౌఖ్యము, పొందొకపొందే తలంపఁబూరుషమణికిన్

౨౭

వ. అని సముత్సాహంబున

౨౮

మ. చని కాంచెన్ వసుధేశనందనుఁడు భాస్వచ్ఛారువీచీశిఖా
యనశీతాంచితవాత్సోలితసుజ్ఞోలబ్ధబ్జోలంతజ్ఞో
లవలీలాప్రవిఘ్నూర్ణమానవరటాఁలాస్యన్మిళిందాంగనా
కనదక్షిణజనేక్షణక్షణదదీక్షాశిర్మదన్ సర్మదన్.

౨౯

ఉ. సర్మదఁ గాంచితే యనుగుఁసర్మద! నిర్మదలోక పాఠికిన్
శిర్మద, దృష్టిమాత్రకువిఠచారజనాఘవిదారణక్రియా
ధర్మద, స్నానలోలజనఠాశమనేష్వపహాసిహ్రాదిని
వర్మద, శీతవాతతట ధిన్తెనున ర్తనజాతేఘర్మదన్.

౩౦

వ. అని చెలికానికిం జూపుచు డాయం బోయి

౩౧

కం. నీవారము గ్రసియించుచు, నీవారిని గొనినవానినిర్జయువతుల్
నీవార మనుచు నుండురు, నీవారము గావు మమ్ముఁనిండాగుదయన్.

౩౨

శా. ఆమందాకినిసంగమంబు మదిలోఁనాసించునే? యెంచునే
శ్యామాంగ న్యమునాప్రవంతిని? సరఃస్వత్పాపగం దేపకు

నామంబొప్ప రహస్యప్రవర్తనల నానందించునే యభియున్ ?

నీమందానిల మింత స్తోత్రతతి మేనిం బూర్వభాగీరథి!

33

కం.తనమనుమరాలి వగు నిన్

దనమనము విరాళిఁ దూలఁ దహతహఁ గను నీ

తనుమహిమయె యటుగాక య

తనుమహిమయె రేవ ! నిజము దలఁప జలధియున్.

3౪

- ఇతి జనిసేనపై వనగజంబు గవియుట. -

వ. అని యజ్జవాలుపడగదొరయెజ్జ బొజ్జ బుజ్జగించు నజ్జలధిపతికజ్జలవతి వినుతించుచు ముజ్జగంబులకర్పరజ్జవులు నజ్జనజ్జగ నుజ్జగింపంజాలు నజ్జలంబుల నజ్జకంపు నజ్జన నజ్జనపతి పరిషజ్జనంబులతో మజ్జనాదికంబు లొనర్చి యాయజ్జన నాపజ్జ నొక నజ్జహజ్జలంబులసెజ్జ నున్న నట్టియెడ నట్టియగుట్టు చుట్టుపడ నెట్టన మిన్నముట్టి నదిట్టరూపంబునఁ గుట్టారంబులు పదఘట్టనంబుల నట్టిట్టు బిట్టుకొట్టుకొనియూడ దట్టించిన రట్టనఁ జెట్టులెల్ల నొక్కపెట్టు మొదలుముట్టఁ బట్టుచెడి నేలమట్టంబుగ వ్రాలఁ గావలంబునకుఁ దానలం బైనయొక మదావలమదావళంబు హేరాళిం బుగ రొదాళంబంతరాళంబు వగుల సరాళింబుగఁ గవిసి పాళెంబు వేళాకోళిం బుగా విచ్చలవిడిఁబెచ్చు పెరిగి పొచ్చెంబులేక హెచ్చిన నచ్చవుమచ్చరంబున సేనఁజొచ్చి క్రచ్చటవచ్చి కచ్చనఁ బైవచ్చిన నెచ్చారులు పిచ్చలింపఁ గ్రుచ్చి యు గాటంబుగ వాటంబుగ నాటిన గూటంబులఁ గట్టుటఁ గొట్టుడుఘోటంబుల కూటంబులఁ గూటంబులతోడఁ గరహటంబులఁబాలె నిరాఘాటంబుగఁ బీడి సపా టంబుగఁ బొటనంబుసేసియు నఖండ కాంక్షోద్ధండవేదండ ప్రకాండదండంబుల తుండంబుల శుండదండంబునఁ బ్రచండంబుగఁ బట్టి చండరనపిచండిదిజ్జండంబు ఖండఖండంబులుగ నేలఁ జమరుచుఁ జూపటు సంచలింప సంచరింప బంచబంగా శమైసంచమంగళంబులును బచ్చముపాడైన నిగిడారుగుడారులును గలిగి వాడి దటిగి వాడఁబాటిన సేనం జూచి

3౫

కం.తామరకొలనిదెలంగునఁ, బామరజనములను గజము ద పటుగతిఁ గలఁచెన్

ఏమఱుఁ దగునే సేనల, కీమఱుకువఁ బావలదె ద హితమతి నగుచున్.

3౬

కం.ఏనిక మదసహితం బగు,నేని కడిమిఁ గలనఁదక్కఁనితరతలములన్

తేనికినిఁ జంపరా దన, నే నిక సైన్యమును దంతియేపడఁగించున్.

3౭

వ. అని

3౮

కం.వాలెము నాతిండు వైచిన, వాలెముకలఁ దూఱ నేలవాలుచు జముప్రోల్

పాళెముఁగొనెఁ గర; నరపతి, పాళెము సంతోషముననుబరివర్తింపన్.

3౯

వ. ఇట్లు జడిపించ బెడిదంబుగ నడిదంబున నడిచిన గజంబు పుడమిం బడుటయు నక్క
డిందిమగండు డెందంబునం గుందుచు ౪౦

కం. వెఱిగాన నడిగమువైచిన, మొఱయిడుచుం జచ్చె గజము ♦ ముఱకంబఱిగాఁ
బిఱునుచెడి పిడుగుతాఱున, నొఱిగిలఁబడినట్టి గట్టాఱికో యని తోఁపఁ. ౪౧

ఉ. కారణమేది వారణనికారణకారణ మైనయియనం
స్కారభవాఘమిట్టులు నికారవిధంబున వచ్చె గా; ప్రతీ
కారము సేయు టెట్లు? నుడికారముచే నఘమాఱునే? నిజా
గారముఁ జొచ్చుటెట్లు? నను ♦ గన్నఘనుం గను టెట్లు పాపినై? ౪౨

మ. అనుచుం గూఱినవంత వందరుచు నున్నంతం గడువ వింతయై
వనకుంభేంద్రతనూవినిర్గతమహాభాస్వత్ప్రభాజాలముల్
ఘనమై దిక్కులఁ బిక్కుటిలై, జనసంఘం బొప్ప నిశ్చేష్టమై
కనరాగ న్నడుమంత్రమందు నొకయాకారంబు తొరంబుగఁ. ౪౩

కం. భగ్గున వెలుంగుదోచిన, ధిగ్గుని చూపఱకు మనము ♦ దిటచెడఁ గాంతిఁ
దిగ్గున ప్రమాగన్ను వడ, నిగ్గునఁ దరతరమచూడ ♦ నిపుణతి నండుఁ. ౪౪

సీ. నగు మోముగలవాఁడు ♦ నగధామహిమధామ, నరధామమైయొప్పు ♦ వపువువాఁడు
తఘకుఞ్జాపులవాఁడు ♦ తలతీర మణిహార, సదహారికంధరాపదమువాఁడు
సోగియురూపమువాఁడు ♦ సురరాజురవిరాజ, దీప్తిరాజుతి మైన ♦ శేజువాఁడు
హైమచూపమువాఁడు ♦ హరి హేతిరుచిభూతిఁ, బరిభూతియొసరించు ♦ వాలువాఁడు
తే. ఇంబుమీఱినమణికోటంబువాఁడు
కంబు జిగిబిగినవృక్కుకంఠంబువాఁడు
డంబు వెలసినవిపులవక్షంబువాఁడు
చూడఁజూడంగఁ దోచె నాచూపఱులకు. ౪౫

వ. ఇట్లొక దివ్యపురుషుండు దోచి యజునిం జూచి ౪౬

కం. ఏను బ్రయంవదుఁ డనియెడి, గానకళానిపుణుడైన ♦ గంధర్వుండం
గాన కెద మీఁదుమిక్కిలి, మోసీంద్రు మతంగుఁ జెనక ♦ మాననికిమకఁ. ౪౭

కం. ఆయన చుఱచుఱ నను నొ, రా యనుచును జూచి మదిని ♦ రాజుగఁ గోపం
బోయన మత్తుడవై యిటు, సేయుట నేనుంగురూపుఁ ♦ జేగొను మనియెఁ. ౪౮

ఉ. తిట్టిన బిట్టుకోపమునఁ ♦ దెల్వి నహించి స్మయాంధకారముం
దొట్టినయట్టికన్నులకుఁ ♦ దోరపుబీతు వెలుంగుఁ జూపి నా
కట్టిడిసేత నిట్టు లొడిగట్టితిఁ జెట్ట నటంచు నన్ను లోఁ
బట్టుగఁ దిట్టుకొంచు మునివహ్యనిపాదయుగంబు వట్టుచుఁ. ౪౯

కం. కొడుకులు దొడిబడిచేసిన, దుడుకులకుం దండ్రు లిట్లు ♦ దుటుకునఁ జంపం

గడఁగుట కటకట కాదే, కడగంటను నెవరు చిలుకఁ ♦ గనుమా! తండ్రి. ౫౦

తే. ఆచరించితి నీకు మఃహాపరాధ

మైన దయఁజూడుమా నన్ను ♦ మానివర్య !

తండ్రి తనవక్షమును గాలఁ ♦ దన్ను శిశువు

ముద్దులాడునొ నేలపై ♦ మోది చనునొ? ౫౧

కం. దరమున వేడఁగ నిటు లా, దరమునఁ గని యనియెఁ గొన్ని ♦ తరముల మీఁదం

దరము ససరానియజుఁ డీదరిఁ దటియ స్వచ్ఛు నట్టి ♦ తటి నీవు వెనక. ౫౨

కం. అరవాయి గొనక నీ వా, తరవాయిని దాఁకుమా! బెదర వాయిని నిక

దరవారిఁ ద్రుంచు నాతఁడు, సరివాయును నంత ఘోర శాపం బనుటక. ౫౩

వ. నిన్నయోధ్యాధీశ్వరుం డగురఘువుతనూజ నజుం గా నెఱుంగుదు, నాదు చిన్న

విన్నపం బొండు కలదు వినుతు వినుము ౫౪

కం. ఉపకారికి నుపకార మ, చపలమతిం జేయవలయు ♦ శక్తుఁడు గాఁడే

నుపకృతినిఁ దగదు మఱవఁగ, శ్వేపచుఁడుగద మేలుమఱచుఁజడమతి యధిపా.

ఉ. రక్తిమెయి న్వచించెద ధరాధవనందన! విన్ను నాయథా

శక్తి, భవత్కృతంబునకు ♦ సాటిగ నే నొనరింప నేర, నా

స్తక్తిని నత్రరాజ మిది ♦ సంగరరింగమునక జయంబు ను

వ్యక్తముగా నొసంగునది ♦ యాదృతి నిచ్చెద వే గ్రహింపుమీ. ౫౬

కం. సమ్మోహన మనఁబడు నిది, సుమ్మో హననంబు సేయు ♦ నూడులతుటుముల్

గ్రమ్మిన నాహవమునఁ; గై, కొమ్మా కొమ్మను గొనంగఁ ♦ గొమ రగు నీకుక.

వ. అని సమ్మోహనాత్తంబుఁ బ్రయోగోపసంహారక్రమంబులతోడ సకీలకసమంత్ర

కంబుగ నొసంగి చనుటయు ౫౭

కం. అటు విక్రమంబు వెలుఁగం, బటుతరసంరంభ మెవర ♦ మార్తాండకులుం

డట వడిఁ జనిచని కనె నా, దటఁ గ్రథకై శికపురంబు ♦ దర్శింజ్జ్వలుండై. ౫౮

కం. దుర్భర శాత్రవభీద, నిర్భరలక్ష్మీనివాసః నిస్తులితమణి

గర్భామణికుండలసం, దర్భరుచిం జెలఁగు నావిదర్భం జొచ్చెక. ౬౦

వ. అప్పు డప్పరంబున ౬౧

—ఇ ఇందుమతీస్వయంవరమహోత్సవము. —

సీ. ఘోటక వరనిరాఁఘాటకర్కశఘర, స్ఫోటితపాంసులాఁస్తాకరజము

సారసామజసువిస్తారసాగరమదా, నారసారస్యవిశాలపథము

స్వంతఃసవేగసుఃస్వందితభూస్థలీ, సంసితతారకాఃసంచయంబు

భటకదంబకసముద్భటకహకహమహః, ర్భటబధిరితదిశాఃభద్రద్రజము

తే. లోకనేహసమాగతాఃస్త్రాకలోక, లోకసురభీకృతానిలాఃటీకనంబు

మారుధాటీకనల్లక్ష్యమహిమజూఝె, బరమహర్షదమై స్వయంఃఃరమహంబు
కం. ఇందుమతి స్వయంఃఃరమనఁ, బండుమతి న్మూఁగియున్న భూపుల డాక

న్నందును స్వందనమును మది, యందు నిరాశతయుఁ గలిగె డ నజనిం జూడఁ ౬౩
సీ. ఏయూరు వీని దీఁయెడ కేల యే తెంచె, నంచుఁ బలికె నొక్కఁ యవనిధవుఁడు

ఈక్రందునను నిల్వ డ నెవ్వరినశము నేఁ, జనియెద ననె నొక్కఁ జనవిభండు

నాదుసీమాటి కీనాతి సాటియె చూడ, వచ్చితిఁ గాకంచుఁ డ బలికె నొకఁడు

నాదేశ మామంత్రియాదేశమున నున్న, దేఁగఁగావలె నంచు డ సాగె నొకఁడు

తే. భోజుఁ డీమూల నాభోఁటిఁరాజమణికిఁ, జూఝెననికింక వేంచే సెఁభూపుఁ డొక్కఁ
డజనిఁజూచినమాత్రభూఃభుజులలోన, నిందుమతిఁబొందునడియానఁడిందుపడుట.

సీ. ఓరమీసంబు నొఁయ్యారంబు మీఱంగ, నులివెట్టి నులివెట్టి డ నులిచె నొకఁడు
కలుగనియావలింఠలఁ దెచ్చి కొంచును, నక్షంబు విజీచె భూఃపతి యొకండు
సరిగచేలలు మణిసరిగలు మెఱయించి, తనభాగ్యమును జూఝె డ ధని యొకండు
వంకరుమాలు పంల్పొంకంబుగాఁ జుట్టి, చుంగులు దిద్దె రాఁచూలి యొకఁడు

ఆ. వాతర ట్టటండు డ పలికనఁ జెలిఁగొని, వారబట్టి శత్రుఁబలపయోధి
వీడ చూడ నేడ డ వీడు చేరుదు నంచు, బిరుదు లాడు నొక్కఁ బిరుదులాఁడు.

వ. ఇట్లు హాటకసయంబులై వాటంబు లగు తెఱనోటి మెకంబులపీటలనీటు మెఱయఁ
బోటుమగ లగునృపాలురకోటులు బిరుదుమాటల గాటంబుగా వాలుమగంటిమిఁ
జాటుచుఁ బలుపోకలఁ బోవుచున్న సమయంబునఁ దొయ్యలుల గుసగుసలు, కొండి
కల నసనసలు, నధికారి విసవిసలు, జవ్వనుల పకపకలు, రోచెలుల వికవికలు,
భూపతుల చకచకలు, నర్తకుల తైత్తలకులు, దుర్బలుల తికమికలు, దివ్వెటుల మక
మకలు, క్రొన్నగల నిగనిగలు, కస్తూరి భుగభుగలు, మగరాల ధగధగలు, భార
కుల సొటసొటలు, కృశలయెడఁ దటతటలు, తప్పెటల పటపటలు, పెండుడుము
పెటపెటలు, తామసుల మటమటలు, నందడిని గీటగీటలు, తాలుముల గీటగీటలు,
శకటముల దడదడలు, తలయార్ల గడబడలు, తరవార్ల తళతళలు, నందియల
ర్పుళర్పుళలు, వాసనల ఘుమఘుమలు, మద్దియల ధిముధిములు, డామికల ధమ
ధమలు, జ్యాలతల శమశమలు, డిండిమము ధణధణలు, ఘంటికల ఘణఘణలు,
ర్పుల్లగుల ర్పుణర్పుణలు, తాళముల ఖణఖణలు, రోదోంతరాళంబు నిండుటయు
భోజండు తగినపరివారింబు నయ్యెప్రదేశేంబుల నిలువఁబనిచి కలకలంబు వారింపఁ
జేసె నయ్యవసరంబున.

సీ. భూకాంతహృదయాత్మభూకాంతముఁ గరంచు, నింబై నశశికాంతబింబ మనఁగ
రాజరాజులమనోరాజి రాజఁగఁ జేయు, నోజరాజులు మారుతేజ మనఁగ
శౌరక భూపకుఁమౌరక మానస, దారణస్మరతరవారి యనఁగ
సతనుగ్రహవిప్లవసుతినురాట్సుతులకు, మారుస్వస్థావేశమంత్ర మనఁగఁ
తే. జూపఱుల కనిమిషసిద్ధి ధూఱవెట్టి, ధ్యాతలు ప్రకామమున నుబ్బినప్పరోయు
తేందిరాసుందరి యనంగమందగతుల, నిందుమతివచ్చెఁబ్రియసఖిబృందయ్యుక్తి. ౬౭

సీ. శింజినీరావంబుఁచెలువార సుకుమార, తను సుకోదండచలనము మీఱఁ
గువవిశిఖాపాతజవము రన్మృంబుగా, వలమానపైత పైధ్వజము గాఁగ
విలసితపరివారములహాళాపళియేపు, నంభోజపతితోడు బృంభ మొనరఁ
గరకంకణంబులు ధులుఘల్లుమనఁగను, శ్రేణావతంసకరవణరవము
తే. దశదిశాక్రాంతముగ మోహతమము నిండ, మానవాధిపమానవిలూనపరత
వీశ్యంగారరసములు వెల్లిగొలుపు, మదన మోహినియైతోచెఁఱ్ఱాపతులకు ౬౮
వ. ఇట్లు చనుదెంచి యాయన్నులమిన్న చెన్నమీఱఁ దనయన్నకుఁ దిన్నగ్రమొక్కి
యొద్దనున్న నాకన్నియకు నచ్చోమూఁగిన గాజలోకంబున ధరాపతుల వేర్వేఱ
నిరూపించి వచింప భోజంశు సునంద యనుచెలికత్తెను నియోగించిన నచ్చెలియు
నెచ్చెలియున్న శిబికపజ్జ నడతెంచుచు నాయాభూపతులం జూపుచు నిట్లనియె.

—ఇంద్రునితోకి సునంద గాజనందనుల నిరూపించి చెప్పట. ౬౯—

ఉ. సంగరరంగసంగతవిశంకటవైరితురంగతుంగనా
రంగశతాంగముఖ్యచతురంగబలంబులఁ జూపుఁదూపులఁ
భంగము నొందఁజేసి నయనప్రనిషంగియశంబుఁ గన్నకా
ళింగుఁ గనుంగొనంగ దె లలింగ మనీయస్సుగేంద్రమధ్యమా. ౭౦

ఉ. మానిని! వీనిశౌర్య మసమానము చూ విసుమాన మూరిక
య్యానను మాఱుకొన్న గజయాన! యనంత మహాపదాస్థుఁడౌ
నాన దొలంగి వేడఁ గనినన్ సదనంతమహాపదాస్థుఁడౌ
గానివిభంశు; వీని సరి ధాన జగాన జగానయంబునన్. ౭౧

వ. అనినఁ బరిహాసగర్భితదరిహాసకలిత యగునవ్వనితం గని ౭౨

చం. అతివ! పరాజ్ఞుఖంబున సహాయులతోడుతి ముచ్చటించుచున్
మితిరహితాసురక్తి నునుమీసము గువ్వచు మాటిమాటికిన్
జలనముమీఱ నిన్నుఁ గనునన్నులఁ జూచుచు నున్నవాఁడు సు
వ్రతరతు వీనిఁ జూచితివె ధావభవాభునిఁ జోళభూవిభున్. ౭౩

చం. మదకలగామినీ! యితని ♦ మార్తుర మారుతురంగసంఘముల్

మదకలకంఠరావమున ♦ మానుషభాషణముల్ మహాటవీ

పదమున నాత్మజాతికిని ♦ బాఠముఁ జెప్పుచుఁ బాలుచక్రైరన్

పదములు దోచు బొప్పిములఁ ♦ బట్టుగఁ తెప్పల నప్పళించెనున్.

28

వ. అని యాయమయనవధానం బనంగీకారంబుగఁ గొని యావలఁ జని

29

చం. కనటలు కేలఁబూని తమఃకమ్ము మనమ్మునఁ గ్రమ్ము నీదెసం

గవియు విలోకనంబులను ♦ గ్రమ్ములుపంగ వలంతిగాక తాఁ

దివురుచుఁ గేలు మూసి ♦ వెనుదీయుచుఁ జూచుచు విచ్చుగొడరా

జవరుఁ గనంగదే వికచఃసారసప్రతివిశాలలోచనా !

29

ఉ. ఓయమ! పాయసంబె యని ♦ యొయ్యన బాలకుఁ డేడ్వ నంబలిం

బాయస మంచు నిచ్చి పిదఃపం బులకిండుముఁ గోర దానిలోఁ

ద్రోయును సైంధవంబు; మఱి ♦ రోదన మూరక చేయ నేతికై

వేయును వేడినిరముల ♦ వీనివిరోధిన్యపాలుకాంతయున్.

22

వ. అని యాపైదలియనాదరాలోకనం బుపలక్షించి చని

23

చం నిరుపమదిన్యవాసరమఃకీమణిసమ్మకుటీతలంబుపై

నిరవధిరూపభాసరమఃకీ! రమణీయశయన్వయంబు సా

దరముగ నిల్చి దిద్దుచును ♦ దత్తరతి న్నినుఁ దేలఁజూచు భూ

నరుఁ గనవమ్ము వైరినరఃపా విస్మయనిఁ జేదిపాలునిన్.

24

వ. ఈతనిశత్రువులచరిత్రంబు చిత్రంబు

30

కం రణమున నీ శరణం బనఁ ట్టణమునఁ దమకాన భద్రఃగరిమ వహింతున్

రణమున నీశ రణం బనఁ ట్టణమునఁ దమకాన భద్రఃగరిమ వహింతున్.

31

వ. అనిన వా తెఱ విటుచుటయు.

32

చం నవలవలీదభాంకురముఃకనం దనగోచులగీట లోలి నొ

ప్పు వనజలోచనుండు ఖణిఃప్రతివిభంగము చేసి నీపయం

దవులఁగ దృష్టినిల్చి ముగుఃదా! ఖడికిం జరిగెం సువాప్యభూ

వులను చూడవమ్ము పరిఃపూర్ణకృపాలయబాంధవానసా !

33

నీ. కోటబోర్తలుపుల ♦ సూటిబ్రద్దలుగొట్టి, గొల్లలగర్వంబుఁ ♦ గొల్లవెట్టి

చేటికావితతులఁసిగ్గులు చెడఁదిట్టి, నందనవనవాటిఃపొందు మెట్టి

మేటివధూటికాఃకోటిఁ బైపడి పట్టి, ఘోటఘోటీదంతిఃకోటిఁగట్టి

యంబరయానముల్ ♦ డంబుమీఱఁగ మెట్టి, సురనాథువీటిని ♦ జుట్టుముట్టి

తే. వీనిధాటికి నెదిరినవీరవైరి, కూటములు మాటిమాటికి ♦ దీటుమీటి

స్వర్గమును జూఱుగొందు రళినర్గళముగ, వీనివీడంచుఁ దలఁతురో ♦ వెఱ్ఱు లగుచు.

వ. అనిన నున్ను రనుకాంతం గని

౮౫

చం. పలునలువ స్రదాగ్రములఁ ♦ బల్కఱునొక్కుచుఁ గేల లీలగా

నలిన మమర్చి దాని జతిసంబునఁ ద్రిప్పుచు సత్యసక్తిపైఁ

దలఁగక వామహస్తమునఁ ♦ దాలము వైచుచు నిన్నుఁ జూచుచుం

గులికెడువీని గంటె యళికుంతల! కుంతలదేశకాంతున్.

౮౬

వ. అనిన మందగమనా యేమిప్రలాపించెద ననుడు

౮౭

ఉ. మానవలోక పాలు రసమానయశస్సులు సద్వయస్కులున్

దానజనావనావనవిధానపరాక్రమసంవిధాను ల

బైనన! లాటభోటకరళహటవరాటవిరాటభూపతుల్

వానిని వాని వాని మఱి ♦ వానిని వానిని గంటె మానినీ!

౮౮

వ. అని యిట్లు క్రిమక్రమంబున నందఱు జూపుచుఁ దన్మృఖనయనవికారభ్రాచలనా

ధరవిధంబుల నింగితం జెఱింగి చనిచని సునంద యానందఁడన్దశితాంతరింగయై

యజునిం జూపి.

౮౯

శా. భూమిం బూజ్యత నొందఁ గోరి యజుడే ♦ పుట్టెం దదాభిఖ్యచే

నీమాడ్కిం; జతురాననత్వమును లోకేశత్వమున్ దివ్యహా

హైమాంగంబుఁ బ్రజాపతిత్వమును సత్తాస్థితిన్ స్వీకృతి

శ్రీమాహాత్మ్యము రాజసంబును సతీ ♦ చేకూగునే కానివోన్

౯౦

మ. ప్రకటస్ఫుర్తినిమ్మాగొన్న సుమనాఁరాచుండు కంజాక్షి! యీ

యకలంక స్ఫుటనీరజాంబకుఁడు భామా! కాదనం గల్గునే

యొకటన్ సద్విజవల్లభత్వమును బ్రద్యుమ్నప్రభావంబు నీ

సుకుమారాస్తి మనోహరాకృతియు నెవో లోకజిద్భావమున్.

౯౧

నీ. నందనవనమున ♦ మందారముల మోక, చలి నెల్లముత్యాలసగులజోక

శారదాకాంతకు ♦ జాబిల్లినునురేక, ముత్తొవ్విద్రిమ్మరి ♦ బుండరీక

మలకఱకంపని ♦ తలమీఁదిమినువాడి, శౌరదాగమమున ♦ సరసరాక

కామునిజయధాటికావ్యంబునకుఁ డీక, మహిఁ జలిమలను హిమానివీక

తే. యాక గనరాక సతిరేకఁడైనజోక, డాక సతిలోక మగుదాక ♦ వీక నిలక

ప్రాకటంబగునితినినుశ్లోక మితఁడు, నీకరుణకును బాత్రుఁడౌనే కదమ్మ.

౯౨

తే. మేనికొమరునఁ బోలు నామేనుకొమరు

సంబకంబులు మరుప్రథమాంబకములు

నేల రా రేరు సరిదూఁగ ♦ నేలరాదె

భోజనమాజాత ! జితనవాంభోభోజవదను.

౯౩

వ. అని యావలఁ జనువాననే యనవుడు.

౯౪

❦❦ ఇందుమతి యజుని వరించుట. ❦❦

కం. విని సక్తి జాతిచుఱఁజూచుచు, మనమునఁ దమియార నిందుమతి యతికాంక్షం

గనులారఁ గనుఁగొనియెను, నివంశాభరణు రాజహీరాభరణుఁ.

౯౫

కం. శ్రీకువలాప్తవదనుఁ గనఁ, గోకనదవిశాలనయనంధముదము లలరెఁ

వీకఁచెడి పరవృపాలక, లోకనసత్కీకనదముఁలు న్నైకుళిఁచెఁ.

౯౬

కం. హీరాసుతునిం బోలెడి, యారాసుతునిం గనంగ ♦ ననిమిషనయనఁ

సారాంగన యని తలఁతురు, సూరెలఁ గనుఁగొనుచునున్న ♦ సూరుల్ శూరుల్.

చం. ఇరుగడఁ జేరి చామరల ♦ హెగ్గడిగఁజైలు వీచుచుండియుం

గఁదవరగామనీకుచయుఁగంబులఁ గుంకుమపత్రభంగముల్

కరఁగి ప్రభిన్నచోళిలఁకాపథనర్తన నిర్గమించె నాం

తిరకరుణారసంబు జతఁనంబునఁ దా నెలిఁబొంగెనో యనఁ.

౯౭

కం. ఇందుమతి క్షితిని నిక్కపుటందుశిలాశ్రతిమయేమొ ♦ యిటులొటఁ గదా

పొందుగఁ గరఁగెడిని దనూ, న్యందిజలమిషమున రాజఁచంద్రునిఁ జూడఁ.

౯౮

కం. హరిణీలోచన యసుగతి, తిరుణీమణి యగుచు మత్తఁదంతివిధమునఁ

వరణీయతిరణికులమణి, ధరణీభరణిపకంఠధరణీసరణిఁ.

౧౦౦

ప. ఇట్లు లాకుందరిదన ముకుందకరావింద గ్రహణానందంబునఁ బోలనంద్రంబు

వెడలి నడఁచెంచు బృందారికబృందవంద్యమా నేదిరాసుందరి చందంబునఁ జతు

రంతయానంబు వెలువడి మందమందఁచూనంబున సూక్ష్మగంబులు దక్కుంగలవాఁ

డిమగలనూడిగంబులకుం బిలుచు తెఱఁగున మొరయఁ, గ్రొక్కారు మెఱుంగు

తెఱుంగునఁ దుఱంగలించు నొడలిఁజాలు నృపాలురకనులచాలు డీలుపడ నిరులఁ

గప్పు, నంబరంబుడంబున విడంబించునడుమంతిరంబు సురాకర ధరాధరత్రపాకర

పయోధర భారంబున జవజవలాడఁ, జూపఱులచూపు నెలమేపరులకు మేపాసంగు

రంగుచెంగలించుచీరచెఱంగు బంగారుసింగారంబు పొంగార్చునవకంపుటంగంబు

సోకున సాలివ్రాలులీలఁదూలాడ, రాకాశశౌంక కళింకాంకూరశౌంక సంగిల్పింప

జాలు తిలకం బలికంబునఁ బుండరీక నిష్యందమకరందబిందునందోహ గ్రసనదో

హలతుందిల మత్తహిందోళింబు చందంబుననందంబుమీఱుచుచికటారిబహిరం

బుఁ దుటారించు బహిరంపుమిటారించుగల మిటారికోపుఁజూపులు తూపులుపాలె

భూపులయేపులరూపులుమాప, మవ్వంపుఁబెంపుసంపున నింఁగుమొగంబు జలిబి
లివంపున నెయ్యంబు దలంపక కికురించెననితలంచి తపించునంచున జంపాడుజలిబి
లిజల్లి యెల్లవారి యుల్లంబులఁ బల్లవింపఁజేయ ముంగై మురారిరంగై నతాల
ముంగై మురారులు బరాబరులువచించుపోలికరవళింప, నీలవేణికాజీవనరాజీవంబుల
పై మిట్టిపడు రాజీవంబులతీవి నానీల వేణీ వేణికాభారఖచిత కుసుమవిసరంబులపై
మగతాలసూసకంబులడాలు జాలువాఱ, వర్షాగమావసానంబున నింకంబాఱునే
ఱులఁ బరిదృశ్యమానంబు లగు పులినతలంబులపై నందందలంఘించు జలవిహంగ
మంబులయంగున నితంబబింబంబులపై జడకుచ్చులు కుప్పిగఁతు లిడ నిజవివాహం
బుద్ధోషించువడువున నందెలు ఘలుఘలు రనఁ జనుదెంచి కరారవిందంబునఁజేలు
వొందుదామం బుద్ధామహర్షంబున నతనికంకలగ్నంబుఁ జేసి వదించుటయు. ౧౦౧

కం.నిగియు నేలయు నిండఁగ, మంగళవాద్యంబులెల్ల ♦ మఱిమఱిమ్రోసెన్

బొంగెడుజలనిధి యన ను, ప్పొంగఁగఁ దనలోన మిగులభోజనృపతియున్. ౧౦౨

కం.మనసారసనయనయ పైఁ, మనసార వరించి మిగచె ♦ మాఱుటమరు నం

గనలార వధూవరులం, గనలారఁ గనుం డటంచుఁ ♦ గాంతలు దమలోన్. ౧౦౩

వ. హర్షోత్కర్షంబునవెలయ వేల్పులు పూలవానఁ గురియించి రంత. ౧౦౪

తే. లజనిఁ జూచిన వెనుక నయ్యమరిసతుల

కాశ్మీరతులను గనఁగ బయ్యంక లోదవె

రాజుఁ జూచినకంటను ♦ రమణుఁ జూడ

మొట్ట మతియయ్యె నానుడి ♦ దిట్ట పడఁగ.

౧౦౫

కం.తనకేడ్చి యొక్కకిన్నను, ఘనఁగుపరుసకుఁగ నొక్కకిన్నేగె ననన్

జననాథులు తిమపరిభవము నజనిపెం పిబ్బడించుపొ కొన్నఁగంగన్. ౧౦౬

కం.ఇచ్చోఁ గచ్చకుఁ జొచ్చిన, వచ్చును భోజండు తోడు ♦ బావకుఁ గానన్

గ్రచ్చఱఁ బురికి ప్పచ్చిక, విచ్చేసెడిచోటఁ దాఁకివెర నగు ననుచున్. ౧౦౭

చం.కుటిలమనస్కలై నృపతిఁకుంజరు లొక్కట నొక్కమాలగాఁ

జలులఁరూఢిపటలఁసంగతి భంగ మ దంతిరంగమున్

బెటలఁగ వేఁప నిల్చిరి దళివిషనాంతరసంప్రతిష్ఠలై;

స్ఫుటము భవిష్యదర్శముల ♦ సూచనలున్ మునుమున్న కిల్లెడిన్. ౧౦౮

కం.అవాలమగం డచ్చో, వైవాహికవిధులు జరిగఁబడపడి పురికిం

దా వెడలెఁ బడఁటఁగూడుచు, బావయిదనకచ్చుహరణంబారముఁగొనుచున్.

శ్లో అజుఁడు శత్రుసేనలఁ బాటఁ దోలుట. శ్లో

ఉ. అంగనఁ గూడి భూరిచతురంగబలంబులతో నయోధ్యకుఁ
రంగుగఁ బోవఁ జేప యడఁరంగ శతాంగతురంగతుంగసా
రంగపదాతినంగ మొలఁచియంగఁ గలంబకదంబహస్తు లై
పోగి కలింగవంగవృషపుంగవు లాత్మబలానుపంగులై. ౧౦౦

కం. తాకినఁ దోడ్కొని, వే కినుకను రేఁగుత్రాచుఁడధమున నజుఁడు
వీఁకను బలువీకున వెఱ, తాకునను వితాకు గొనఁగఁదలఁగ వైచెఁ. ౧౦౧

కం. అమ్ములఁ గాయమ్ములు గాయమ్ములుగా వీరభటచయమ్ములు వెనసా
యమ్ములు విఱిగిన నాతి, ధ్యమ్ములు గొన యమునియాలయమ్మున కరిగెఁ.

క. ఇనవంశ్యుఁడు రణమండలి, నినమండలమెల్లఁ గప్ప ధి నేయ శిరము లా
యినమండలమున గండ్లియి, ఘనమయి యంతంతకమరై ధి గనఁజోద్యంబై.

సీ. అరిచమూబహుసమూహాధవాసువాయువుల్, గ్రోలు నా జవ్వాగఁజాలకంబు
మదనాగములు వేగఁమహిఁ బటాపంచలు, గా నాహుగంబులు ధి కదిసిపఱుచు
నభియూతివిభువాజిసభయూతి చేకమై, కనఁ గండలు పగల్పు ధి ఖగచయంబు
నుతగంధపరిపంధి ధి ధృతికందమూలముల్, పెకిలించు విశిఖాళి ధి భీకరముగ

తే. నారసంబులు నీరసంబారి సంబ
రమునఁ దాముగఁ బైవచ్చు ధి క్రిమము దోచె
గాండసంధానసంప్రయోగక్రమంబు
లేర్పడకయుండ వై చునాధిపత్యమహిమ. ౧౦౪

మ. తిత్సారంబుప్రవాలముంగను ధనుర్దండంబు, జ్యూనల్లి స
న్నుతితంత్రీవిధమై, పృషత్కములు చెన్నుంగాంచఁ గోణంబులై,
ధుతమాన్వీనినదంబు ప్రకృణనమైదోషంగ భూపాలుఁ డా
శ్రుతి యానారదువీణతోఁ గలుపజూచుకా మహాని యాడఁ దివిఁ. ౧౦౫

మ. కను లాబాలిక మోమున న్నిలిపి పల్కూ సాగె భూమిశుఁడు
గొనముఁ బాణముఁ గూర్చు తేసెడు తెఱంగుల్ గానఁగా రావుగా
దొనలు న్వెల్లియుఁ గావు తత్థిగములేతున్నాడఁ బ్రాణాప్తిమైఁ
జనుదేనోపు నటంచు నెంచెను ద్విషఁజ్ఞైస్యంబు వైస్యంబునఁ. ౧౦౬

చం. తలఁచినయంతమాత్రమునఁ ధి దద్దయు నామొగవకాను, ముల్కులు
జ్వలదసమాస్త్రము ల్విపులసారములుకా మఱి న్నాదమంబులుం
గల వాణొ వీనివింటికినిఁ ధి గన్ను లటంచుఁ దలంచె లేమయుం
గల వాణొ వీనివింటికినిఁ ధి గన్ను లటంచుఁ దలంచె వైరియుఁ. ౧౦౭

- కం.క్రందనము వీడి భటు లా, క్రందనమును జేయసాగ ♦ త్కూభృత్తులు సం
క్రందనవిక్రముఁ దాఁకిరి, క్రందుగ నహమహామహాకావిరావము వెలయున్. ౧౧౮
- కం.మూతలు వడఁ గన్నులు జీ, మూతముపై నిట్టొముగ ♦ ముసరెడి బలుజీ
మూతములనగను పొరుష, మూతలుగాఁ గొనుచుఁ గురుసి ♦ దుగ్రశిరంబుల్. ౧౧౯
- కం వారించుచు వానిని దెగ, నారించుచు శిరచయముఁ బ్రసారించుచువే
కారించుచుఁ బరస్పపతులఁ బూరించుచు సంకు దెనలు ♦ పూరటిలంగన్. ౧౨౦
- కం.తలపడునైదిని వ్రేయును, దల పడఁ ధారిణిని; నేయఁ ♦ దలఁచుడు కొం
దలపడు నంబేదల; బా, ధలుపడువారికిని వగచు ♦ దయదైవాఱన్. ౧౨౧
- తే. గుణముఁ గూర్చిన సురులును ♦ గుణముఁ గూర్చి
నడుమఁగై పూనఁ గై పూని ♦ సడుమునందు
సరముఁ బూనినఁ దారును ♦ సరముఁ బూని
విభుడు నై చినవానినే ♦ వ్రేసి రపుడు. ౧౨౨
- కం.దిటచెడక వైరిఖగములఁ, బటుశరములఁ ద్రుంచివైచి ♦ ప్రబలుం డనిలం
పట యేల తేరకనుచును, దటుకున సమ్మోహనంబుఁ ♦ దగి సంధించెన్. ౧౨౩
- కం.తెగ నిండఁ దీసి నై చినఁ, బగతురు మానంబుతోడఁ ♦ బ్రజ్ఞయుఁ మూలం
దెగఁగోసి చేల నై చినఁ, దగుచొప్పువిధానఁ బడిరి ♦ భాత్రీస్థలిపై. ౧౨౪
- ప. ఇట్లు వైన్య బు నొంది కొంతవడికిఁ దెలిసి యరిసైన్యంబు పలాయమానప్రము
ఖంబగుటయు నజుండు ౧౨౫
- కం.తనసీమఁ జేరఁ జనియెఁ గ, దనసీమను గెల్పుగొనుచుఁ ♦ దడయక నొడివెం
దనసీమ మరయుతండ్రికిఁ, దనసామజవధముమొదలు ♦ తక్కుచరితముల్ ౧౨౬
- ప. పదంపడి యజుండు పితృదత్తం బైనరాజ్యభారంబు వహించి యిందుమతీద్వితీయుం
డై ద్వితీయపురుషార్థంబునార్థంబు సేయుచు నతులగతులఁ గాలోచితంబుగాఁబ్రా
ద్దులు పుచ్చుచుండ నిందుమతీయునాపన్న సత్త్వయైదశిరఘండనుకుమారుంగనియె
నతండును దినదినప్రవర్ధమానుండై యేకాదశివర్షంబునం దుపసీతుండై యశావన
పదంబునం బదంబిడుచు నుండె నంత నొక్కనాఁ డజుం డిందుమతిం గూడి యా
రామసీమ నిచ్చావిహారంబు సలిపి శ్రమం బపనయింప. ౧౨౭
- కం.సారప్రసేవకల్పిత, సారసకష్టార క్త ♦ సంధ్యకగంధో
దారాస్తరణంబునఁ బా, తీరతుషారితలతాకుతీరము బయల్. ౧౨౮
- కం.చదరింగ మాడ నవలా, చదు రంగము పొంగఁ జేయ ♦ సరహక్తులఁ దోఁ
పదు రంగమున నడుప నో, జు దురంగము నంటు బంటుజరపెడిచోటన్. ౧౨౯
- కం.బోటీ! తోలిమూడడుగుల, గోట ఘటించితి నటన్న ♦ గోఁచల కగునా
కేటికెగోట యటంచును, గోట బిగిం జెఱుచు మంత్రిగొట్టుంబులతోన్. ౧౩౦

కం. అస్తాపదమయ మగునా, యస్తాపదమందుఁ జొచ్చి నవి చొరక చతు
ష్టగృహంబుల వాజియ, థేష్టముగాఁ గ్రుమ్మరు నవిఁ నృప్తగృహంబై. ౧౩౦
చం. సురదుర్జితీశోభితుఁడు ♦ సుందరపల్లవకోమలాంగుళి

వరనఖరాంకురాదుణితఁ వారణదంతకృతాంగనాగృహీ

తరుచిరవారణంబుఁ గని ♦ తన్నిరొ! జేగుఱుఁగాయ నా దటం

చరయఁగ లేక మోహపడి ♦ యాడి ముదంబున నాడుచుండఁగన్. ౧౩౨

కం. తెఱగంటి తెఱన లిచ్చిన, తెఱకొనుమందారమాలఁ తేజన మహతిం

గొఱలఁగ వేగము వఱలఁగఁ, దెఱగన్నులతపసి మింటిఁ తేరువునఁ బోవన్. ౧౩౩

కం. పవిహాలిక సుమమాలిక, జనరాలికుచాద్రీసీమ ♦ జనమునఁ బడియెన్

సవు రాఱఁగ మితిదీఱఁగ, ను విరాలిఁ గనంగ తేఁ డఁ నూనప్రేమన్. ౧౩౪

* ❦ ప్రహరణకలితావృత్తము. ❦ *

పరిమళదళినీ ♦ భృమరచయమనో, హరసురసుమనఁ ప్రహరణకలితన్

దరుణిని ధరణీతలగతఁ గనియెన్, ధరణిపుఁ డిలపైఁ ♦ డట్టుకునఁ బడియెన్. ౧౩౫

వ. ఇట్లు మూర్ఛిల్లి కొంతవడికి లేచి కాలధర్మంబునొందిన నిజసహధర్మచారిణి గని
పట్టరానిశోకింబున. ౧౩౬

* ❦ ఇందుమతీ వృత్తికై యజుఁడు పలవించుట ❦ *

ఉ. తీయనిమాన మేల సుదఁతీ? యని, తీయనివిల్లుమత్తదం

తీ! యని, నన్ను నేల వలఁతీ! యని, సొంపులునింపుజూడిబం

తీ! యని, సద్గుణాభివసఁతీ! యని, సుందరతావిభూతిదొం

తీ! యని, నన్నుఁ జూడు సుమఁతీ! యని, హా యని పల్లటిల్లుమన్. ౧౩౭

ఉ. హా! రమణీయనిష్కుటవిహారమునాసను వచ్చి నేను నీ

హారమయూఖవక్త్రయు నహా రసుమాణులమై రహించ నీ

హారము గర్కశం బగుప్రహారమునన్ సతి నిచ్చె మిత్తి కా

హారముగాఁ గ్రీయాసమభిహారముగాఁ బలవింప నే నిటన్. ౧౩౮

చం. అల విరు లంట బాణము, లఁనంగుఁడు జో దఁట, పాంథకోటులం

బాలియఁగఁ జేయు నంట, మదిఁ ♦ బుట్టుఁ దలంచిన నంట, యీమతం

బిలపయి మోహపేతు నని ♦ యిచ్చుఁ దలంచితి నాస్తికుండనై

చెలి! నినుఁ గూడి దాని కిటు ♦ చేసెనొ మారుఁడు నేను శాస్తిగన్. ౧౩౯

తే. నాస్తికుల నెల్ల నిటుపట్టి శాస్తి నేయు, విదితిశక్తియుఁ గలిగిన ♦ వేల్పు లందు

దైవధక్తి యుజనములఁ దలఁగఁగలదె, కాన మారుండఁ దైవంబుఁగాఁ దలంతు.

చం మరుశరవార మంచు నణుమాత్రము గౌరవ ముంచి మారసం

గరసమయంబునం దలఁపఁగానక పైపడి గూపు మాపుట

సరసిజగంధి! వృత్తు వయి ధిచాలె వధింపఁగ; రిత్తవోవునే

వరరణశూరశస్త్ర మనువాక్కు; విషోద్భవముల్ ప్రసూనముల్.

౧౮౧

మ.భసలీనీలశిరోజపాశ! కిమలవాహర మాతమ్మిక

ట్లసికి న్నామము గానఁ దత్కలితశయ్యాసౌఖ్యము సౌఖ్యమే?

యిసుమంతే దరుణే సహాయతయు లేదే మర్మసిద్ధ్వంసియా

నసిధారావ్రతచర్యఁ గంజభవుఁ డేలా చూపె సంసారికి.

౧౮౨

ఉ. ఏటికిఁ బూజ్యరాజ్యము లిఁ ధి కేటికి వారణవాణిరాజి యిం

కేటికి సుందరీమణు లీఁ ధి కేటికిఁ జండనపుష్పహారముల్

ఏటికి మంజులోపవన ధి మేటికి నిస్తులభోగతృప్తి యిం

కేటికి జీవితం బిల నద్వైత విహీనుడ నైననాకున్.

౧౮౩

వ. అని పలమించుచున్న సమయంబున నారదుం డాకాశంబున నుండి యవతరించి

తత్ప్రకారం బెఱింగించి దుఃఖోపశమనవాక్యంబులు వచించుటయు నతండు నిజ

దారమరణకారణభూతుండు నమ్మునిపురుహూతుండకా నెఱింగి యతనింగూర్చి

రోషంబున నిట్లనియె.

౧౮౪

* శ్లో అజుడు నారదునిఁ దూలనాడుట. శ్లో *

తే. పేరు మాత్రంబె ధి నిరాబారి వనుచు, హరినిస్తులగంధసంభారకుసుమ

హారములఁ గామినిజనహారకుఁ డగు, మారుఁడా నీవు దలపోయఁనారదుండ.

చం.పలపల తెల్ల వాఱ ముకుబంటిజలంబులలో మునుంగుటో

మలయక ముక్కు బట్టుకొని ధి న్రూఁగను గాఁ బెదవు ల్లదల్చుటో

వలకయి మాలద్రిష్టతూ ధివంబుగఁ గానల నుండుటో హా!!

చెలువలఁ జంపు తేఱునతే ధి చెప్పవె మౌనికి మౌనిన త్తమా

౧౮౫

తే. పూజఁ గాంచు గునులు వపువులఁ బువులఁ

బరఁగఁ దాల్చురొ మౌనికేసరులు సగులఁ

దలఁగఁ ద్రోయొ యిల గిరిదరులఁ దరులఁ

జంపఁ దలఁతురె సుగుణవంతుల సతుల?

౧౮౬

శా. లేరో మౌనులు మీఱగో సురననీలీలావిహరక్రియం

గారో హరిసమర్పితాంగులుగ నాకాకోంగనాపాళిచే

నీరో యాశితకోటి కయ్యవిము మౌనీ! నిర్దయస్వాంతులై

యేరీ నీవలె గామినీవధము నెందే జేయువాచయముల్.

౧౮౭

కం.వాచంయములను మేటివ, తోఁచెడి యముడ వయి సతిని ♦ ద్రుంచుట సర మే
నీ చేపాశముగా; సను, దాచుమయా దండమునను ♦ దల వగులంగఁ. ౧౮౯
కం.బాఁషనయ్యపు గావున♦బాఁషనయ్య, సతిబతిని నింకనైన నాఁహితముగోరి
కోమలినిగూడ నన్నేగఁకూర్పవయ్య, పరమదయమీఱుకడఁకనో♦బ్రహ్మకొడుక.

శా.న్నానంబో, జపమో, తపంబో, మఱి సంధ్యానందనంబో, కడుఁ
మానంబో, నిజ దేవతార్చనమొ, సమ్యగ్విష్ణుపూజాదులో
ధ్యానంబో, హితసత్యభాషణమొ, స్వాధ్యాయంబో హా ! చెల్లఁబో
స్త్రీనిర్వాపణ మేమహామహుడు శా ♦ స్త్రీయంబు జేసె న్మృనీ. ౧౯౦

కం.పుట్టితివి ధాతకడుపున, నెట్టితివి విరోధితతుల ♦ నిట్టలముగఁ జే
పట్టితి హరిభక్తిని నొడి, గట్టితి నెట్లో సతీజఁఘాంస న్నీవుఁ. ౧౯౧

తే. తతనవ్యాప్తి చెనల విదితిముగాఁగఁ, గలితవీణాప్రసంగతిఁగానఁబడుట
నారదాభిఖ్యఁ గనుటవిహార కేళిఁ బ్రాణిశరణాక్రియాముక్తి ♦ బంగళితొ కద. ౧౯౩

కం.అని శోకావేశంబున, మునిసర్వనిదూలనాడె ♦ మోమోడ కయో
ఘనవిషయబద్ధచిత్తుల, కును దాఁకుంగప్ప చెలిసిఁకొనమతి యున్నే. ౧౯౪

కం.తనదూఱుచు మఱిమఱిధా, తన దూఱుచుచూనికెదియుఁ ♦ దగునా యనుచుఁ
దను దూఱుచు నిలఁ బరనశ, తను గూరుచుఁ బల్లటిల్లు♦ధరణీశునితోఁ. ౧౯౫

- ఇ నానందఁ డజనకు దుఃఖోపశామనంబు సేయుట. -

మ. తగునయ్యా! నినుబోఁటిధీరుఁ డిటు మిథ్యాపూర్వకం బైనయూ
తగులంబే దృఢమంచు దుఃఖవిషాదతస్వాంతుడై కుండఁగా
మిగులఁ స్వాప్నిక దుగ్ధపాన మగుఁ జుమ్మి దీనికైయింతగఁ
వగనం బుణ్యమొ పూరుషార్థమొ నుదిఁ ♦ భావజ్ఞ భావింపుచూ. ౧౯౬

కం.సంతానాంతముగాదే, కాంతాసంగమము? పిదపఁ ♦ గామించుట దు
ష్కాంతవ దురంతచింతా, క్రాంతస్వాంతులకుఁ దగును ♦ గా దితరులకుఁ. ౧౯౭

చం.కలుగరొ భూమిపై సతులుఁకాంతులు? కాంతవకేళిఁ గూడరొ?
పాలియొ? బూదిలోఁ గలసిఁపోవరొ భూపతు? లెందఱేనిభో
గులు వ్యసనంబుపట్ల ధృతిఁగూడరొ? కూడరొ యోగచర్య? నీ
వలె నిటు తీవ్రదూఃఖములపాలయి దూఱరు గాక యన్యులఁ. ౧౯౮

ఉ. అంతమునొందనట్టిది పరిధార్థమొకండు సిపీలికాది ధా
త్రంతచరాచరంబుల ధర్మాధిప గల్గునె? పుట్ట గిట్టుటల్
మితలె? దేహి యెందుఁ బ్రభువింఁచెనో యచ్చటి కేగ కుండు నే?
యింతదలంప వేని వృథాయేకద తావక శాస్త్రపాండితుల్. ౧౯౯

చం. ప్రకటభజబలాభ్య సమశ్రమసత్వపరాక్రమప్రభా
 శకలకళాధురీణగుణసాహసవిన్నవవద్యయాంతరీ
 పకలితరాజ్యయుక్తులు భవత్పిత్రై లెల్లరు బోయి రింక నీ
 హాకడవె నిత్యజీవి వయ్యెయ్యెప్పడుభంగులు దోచె నీయెడన్. ౧౬౦

కం. ఏలవె భూముల నెల్లను, దోలవె యరివరుల సతులతో భోగాభిర్
 దేలవె బేలవె ధృతిగొనఁ, జాలవె నీ వింక నయినసంతుష్టిమెయిన్. ౧౬౧

కం. ఈనాటికి వగచెద వా, నేనాటికి నైన వలదెయ్యేగఁగ మఱి మే
 లేనాటికొ సంసారికి, నేనాటికొ తీటుపాటు ధీర్పడఁజెపుమా. ౧౬౨

కం. కావున దుఃఖివివర్జిత, పాపనమేధా విశుద్ధిపథవర్తనమున్
 భావన సేయుము ధృతి సం, భావన సేయుము శోలంగు ధవదమిఖంబున్. ౧౬౩

కం. తనయుని దుఃఖము నిరతము, జననీదుఃఖంబు నొక్కసమ, యార్జున
 జనకునిదుఃఖము, సంస్థితవనితావృథ వేటుభార్యవచ్చినఁ దీటున్. ౧౬౪

కం. ధృతి నటుఁగఁగ దుఃఖావీల, మఱిచే బలవిందుచున్న మానుషపశువున్
 మఱిమంతులు గని నగరే, సతికేజ్జెదు నీదుబ్రదుకు శాశ్వత మొక్క. ౧౬౫

ఉ. కాన లతాంగిఁగూర్చి తమఃకాన లతాంతరీరాత్రి నింట రో
 గాన లయంబు నొందకుముకానల నీవు సమాధిస్థ యో
 గానలదగ్ధుడై విధుఁగానలదృష్టిధు లొందనట్టిభా
 గాన లలిగ జరింపుము జగ్గాన లభించును శాశ్వతప్రథల్. ౧౬౬

శ్రీ నారదుఁ డిందుమఱి మృతీకఁ గారణముఁ జెప్పట. ౧౬౭

ఉ. అంతియ గాక వే తొకరహస్యముఁ జెప్పెద విన్ను దేవతా
 కాంతయ కాని ప్రాకృతపుంగన్నియ కా దిది, భూమిఁ బుట్టె హే
 త్వంతర మొప్పు, నీకు నిటు ధీలాలయి కాలము దీఱఁ దీతె, నా
 వంతయుఁ జింతనొందఁ దగవా? మగవాడవు కావ? యిస్సెరో! ౧౬౮

వ. ఇక్కాంతానికారణకారణంబు విను మని యినునినుమనుమనితో మునిమన్నీ
 డిట్లనియె ౧౬౯

కం. తృణబిందుం డనుమసి యొకఁ, డణుమాత్రం బైనఁ జలనమందనిమతి దా
 రుణతపము సలుప హరిహాయుఁ, డణఁగనివెఱ దానిఁ జెఱుచునాలోచనకై. ౧౭౦

వ. హరిణి యనునచ్చరమచ్చెకంటిం జేరి ౧౭౦

కం. వనజదళనేత్ర! నీతోఁ, బనియొక్కటి కలిగి యిటకు వచ్చితి నమృతా
 శనహితముగ నే జెప్పెడు, పని వినియెదొ వెతగ నన్నుఁబనివిను మనెదో. ౧౭౧

కం.తృణబిందుడు శుష్కం బగు,తృణబృందము లట్ల జగములెల్లఁ దపోగ్నిఁ
క్షణమునఁ గాల్చెడు నీమా,రణకర్మము నాఁటి జగము ధక్షింపఁ గడే. ౧౭౨
వ. అని పంచుటయు వల్లె యని

ఉ. దండగ శింజనీరవము ధ తామర నాంబకము ల్మనోజ్ఞకో
దండవిలాసముం జెలంగఁ ధ దాల్చి యనాహతవారవాణముఁ
మండలవిభ్రమంబుల సమాన్వితసత్కలకంఠకాళియై
దుండగ మొప్పు నేగె మునుఁధూర్జటిపైఁ జనుమస్రథుం డనఁ. ౧౭౩

కం.తృణబిందుముసిపరిసరా,వని సటనకళావినోదంబులెం బరంగఁ
జసతాంభటిం; గన్నులు, ముని విచ్చి సరోషహృదయమున ని ట్లనియె. ౧౭౪
కం.పంక్షలక్ష్మిప్రసం దిరిగెను, మిండలకడ మిటుకులాడి ధ మేలిమి గా కో
యాడజగమనా! తిషనుల,నంజనా నీగుంజగములుండుగునే చలువఁ. ౧౭౫

ఆ. అమరతావిభూతిసౌగాము లెంచక, యీట వెఱచి! విష్ణుయస్మయమున
యముల ఘనతపోనియములను జెనకుడే? భూమిమీఁద మర్త్యభామ వగుము.
వ. అని శిపించుటయు. ౧౭౬

కం.ఈకరణిసత్యనచన మ,హాకరణి బ్రతస్తచిత్తియగుచుం దద్యే
ళాకరణియముఁ గానక, యీక రణియాన దుఃఖిపాతచేష్టిత గాఁ. ౧౭౭

కం.మొదలను రివితిసయాస్యతి, బదపడి యు సరిస్వతీప్రవాహముగాఁగఁ
దుదఁ ద్రిషభగ నయ్యెను నా.త్రిదశంగనకనులనీడ త్రిదశత్వమునఁ. ౧౭౮

చం.జలజలరాలుబాష్పముల ధ జాలునఁ జన్నులచేలుచేలకాం
చలము తిదైక్యభావితదశింగన గుట్టు బలాబయల్ గ హా!
చలమున మద్విలాసకృతిశాశ్వమటం చననింది వెట్టి ధ
చలితుడు తిట్టునో యనెడిసాధ్వనయుక్తిని మాటుచేసె నా
సలచెలి చస్సవ నిజకరాంజలి జేర్చి నతాననాబ్జయై. ౧౭౯

ఉ. మారుతధూతనూతనసుమవ్రతతిప్రతిమానదేహయై
బోరునబాష్పవారి జడి ధ బోరను గాఱుచునుండ మేచకాం
భోరుహనేత్ర యోరగను ధ మో మొకయిండుక న్రాల్చి గద్గద
స్ఫారరవంబునం దడిపి ధ వాతెఱు దా ధవళాక్షి నాల్కతోఁ. ౧౮౦

కం.ఏలా యిటు మేలా సుర,బాలారత్న ములఁ బట్టిపాలార్పఁగఁ గో
పాలా? సంయమిషశ్యే,త్థాల! యబలలను దిట్లపాలా సేయఁ? ౧౮౧
కం.అని వేడిన దయగూడిన,మనమున హరిణాక్షితోడ ధ మాని ధర్మి
గనియెద వెప్పుడు నందన, వనసుమముల శాప మపుడపాయు సటంచు. ౧౮౨

కం. ఈవిధిఁ గోపావధి శా,పావధి వచియింపఁగా మహావధి విధిఁకై

యావిధి దూఱుచు జనిఁ గని, యీవిధి విధిమూఁడవలసెనీయుంగనకుఁ . ౧౮౫
వ. అని తెలుపుటయు ౧౮౬

కం. భావభవహరసమమహా,భావుడవు మహానుభావ ♦ భావభవజయూ

భావ మభావ్యమ యైన స్వ,భావము దురతీక్రమంబు ♦ వలదనఁ జను నే. ౧౮౭

కం. అడ లను కడలిఁ గరల్లన, వెడలెడినిట్టూర్పుగములఁనెతఁగిందెడి న

న్నుడువమయి ప్రోచితివి ము,న్యూడువా! వ్యసనంబు నుడువఁనూనుటఁ గరుణఁ.

కం. శోకాతిరేకమున మిముఁ, దాఁకఁగఁ బలుకాఱు లఱచి ♦ దాన మహాపా

పాకలితాత్ముడనైతి ద,యాకల్ప! క్షమింపవయ్యఁయ్యాశ్రితనరదా. ౧౮౮

చం. అని తెలిపొంది పల్కిన మహాత్ముడు నారదమాని యిట్లునుం

జనఁగఁ గొఱుల నీమదిని ♦ జామనుగూర్చి సమాధినిష్ఠఁ గా

ననమున నుండఁగాఁ జనుము ♦ నందను నందిడి రాజ్యభారముఁ

ఘన మగుచిత్తిశాంతిఁ బొడఁగాంచినఁ గాంచెదు నిత్యసౌఖ్యముల్. ౧౯౦

కం. ఈగతిఁ బలికన నజుడు వి, యోగము సహియింపలేక ♦ యొయ్యనఁ బ్రాణ

త్యాగము సలిపెను సరయుపు,భాగీరథిసంగమమునఁ ♦ బౌరులు గుండఁ. ౧౯౧

వ ఎచ్చో గ్రుంక మృతి నొందిన నాత్మహత్యాఘంబు లే దని పలుకంబడు సట్టి గం

గాసరయూసంగమంబున దేహంబు విడిచి గంధర్వలోకంబునకుం జని హరిణం

గూడి యతండు నిత్యక్రీడల వినోదించుచుండె నిట సాకేతంబున యువరాజగు దశ

రథు రాజుఁగాఁ బట్టాభిషేకంబుఁ గావించి సర్వజనంబులు హర్షోత్కర్షంబున

నెలుంగుచుండి రిని శుకయోగీంద్రుండు వచించె బదంపడి. ౧౯౨

కం. యోజనగంధాకుచయుగ,యోజనగంధాంతితా ! యోజాతాక్షా !

యోజనగంధాతన యూ,యోజనవాఙ్మదిత! శుభజయోన్నతిచరితా. ౧౯౩

శ్లో చ క్ర బ ం ధ ము. శ్లో

శా.సత్యాస్తుప్రియ ! రామ ! రాజతయశఃస్సాంద్రా ! హా ! న్నద్రిజా

స్తుత్యాబ్జైలదన్తుప్రవీణ ! తతకాస్తాకారిలోకక్షయా !

నిత్యా ! రావణచంద్రరాహు ! తలఁతుఁదేవు నిన్మృత విధ్వజా !

జాత్యా ! వాసవసంస్తుతా ! మునిసుతాఞానీ ! దయాభీ ! యజా ! ౧౯౪

శ్లో ల ప్త మూ ర్తి వృ త్తి ము. శ్లో

నా(కౌ)కోఽహితసపత్నా ! నయగుణా ! లోకనాథా . సతజనావనదీక్షా

శ్రీకంఠాష్టవర ! వారాశినిలయా ! రాఘవేంద్రా ! సితకరోపమవక్త్రా !

వైకుంఠా ! జనకపుత్రీవర ! దయాపూర్ణచిత్తా ! భసలమేచకగాత్రా !
శ్రీకాంతాహృదయవత్తీ ! శివసతీగదరా ! దారితభవాంధసునామా ! ౧౯౫

- శ్రీ స ర సి జ వృత్త ముఃశా -

శ్రీ(రా)మాహృన్మోదనిధానా ! శితిగళనుత ! రవిసిత్తిరసియనా !
ధీరాధారా ! పంకజనేత్రా ! దితిసుతకులయమ ! దివిజసుశరణా !
శ్రీరామా ! భక్తావనదీక్షా ! జితదశగళ ! సరసిజమ్బుదుచరణా !
మారాకారా ! పాపవిదూరా ! మనుజపకులమణి ! మధుహితవచనా. ౧౯౬

గ వ్య ము.

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారివిందమిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వాపిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజన
విధేయ సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బ్రస
శ్రీ కౌసల్యాపరిణయంబున
ప్రథమాశ్వాసము.
శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రాజిత ! త్రైలోక్యస
మారాధితచరణ ! దుర్మదానురహరణా !
ఘోరభవాంబుధితరణా !
నారాయణ ! దివ్యభద్రనగపరిశరణా !

౧

తే అవధరింపుము దేవ ! మహానుభావ, భావసాతీతవైభవంపరమయోగ
భావపుంభావకరుణాస్వభావుఁడైన, బాహరాయణి యిట్లనుసాదరముగ.

౨

మ. జయ పూషాస్వయభూష ! సాధుజనహామ ! సత్యసంభాష ! స
స్మయవిద్వేషికులాంబుజాంబుజపరా ధమ్మనాథచూడామణీ
జయ బృందారకబృందనంద్యఘన తేజా ! యంచ నిచ్చాగతిఁ
జయ పెట్టంగను వందిమాగధులు కేశర్యాసనాసీనుఁడై.

౩

కం. దశరథుఁడు రూపసంపద, దశరథుఁడు ద్విపంచదిగ్వి తానతలచర
ద్వశరథుఁడు ప్రతాపమున ద్వా, దశరథుఁడు ప్రపూరితత్రిదశరథుఁడు డలరేణ.

౪

తే. అంకురితయావనుం డైనయధిపుఁడుపును
చూచియును జూడకుండు నిఃస్థులవిలాస
బంధురలు బంధురలు నాడఁ బాడ సమితి
నున్నవా రేమి తన్నెంతురో యటంచు.

౫

కం. విసయాభినయాసమహా, స్తనయనకుచయుగముఖాంగ ధన్యచలనము రా
క్షనయాత్మినయానంగద, హనహేత్యభివృద్ధి కిపుడు ధన్యజనం బయ్యెన్.

౬

వ. ఇట్లనమాన రూపలావణ్యతారుణ్యవిశేషంబుల డంబుమీటి మదవతీనూతనమద
నుండై విహరించుచు వివాహార్థంబు విచారించు చుండె నయ్యవనరంబున.

౭

—శ్రీశ్చుర్తువర్ణనము.—

శా. అ కల్లాడ దదేమికో పవనుఁడు ధన్యద్భావదావాసలా

స్తాకాభ్యున్నతికై సహాయుఁడుగ నొహో గట్లపా లాయెనో

జోకం గంతునిచే విడంబడఁజొకో ♦ సూయాణమం దిచ్చు; మో
హాకాంతం డయి వారుణీరతి సదా♦యానంబుఁ దా మానెనో.

౮

చం. అతులరుజాయమాననిలిఁడాతపతాపసుజాయమానత్వి
డతజనకాయమానసభృతాని బాషా నశీరపుంజక
ల్పీతనవకాయమానపదాన్వీనలనల్లతికాయమానహృ
ద్యతమవిలాసభాసవనితాకరతామరసాత్తనీరముల్.

౯

ఆ. ఇష్టకాపథంబు ♦ లిప్తంబులై నుది, సంబులయ్యె దుర్ది ♦ నంబు లపుడు
లోకబాంధవుండు ♦ లోకాహితుం డయ్యె, భీష్మ మైనయట్టిగ్రీష్మమునను. ౧౦
ఆ. అభయ మొసఁగె జనుల ♦ కభయంబు భూజన, సేవ్యమయ్యె గ్నిన్న సేవ్య మంత
లయము తాపభయము ♦ లయ మొందఁ జేసెను, వట్టివేరు గాదు ♦ వట్టివేరు. ౧౧
కం. పలుచనచేసినఁ బెలుచను, గలఁచుచు దండాహతంబు ♦ గావించినఁ దా
నెలమిని దక్రము దాహము, దలఁగించె బహిరకారధర్మము సరసుల్.

౧౨

తే. కార్యభరవశమున రిత్తకాళ్లఁ దిగుగ, తాలు ముండ్లును నాటినఁ గ్రాలు కాలి
నొప్పి పోఁ గాంచె ధాత్రి నేర్పొప్ప మీఱ, రవిఘనాతపతప్తరాగములను. ౧౩
చం. చెలమను నూహనీరు బలె ♦ జెమ్మటధారలు గాఱ మోమునం
దిలపము మోపి హస్తముల ♦ నిందుక పృష్ఠము లెత్తి కీర్నముల్
పొలుపుగ వ్రాల్చి, నుహ్నానుచు ♦ బ్రూయిని నూడుచు నీరుగ్రమ్ముక
న్నలఁ బచనంబు సేసిరి జనుల్ పయనంబులు వోయి మొంటిచె
ట్టలకుఱుగిడఁజ వెతఁ గడుం బడుచు న్వనహీనభూములఁ.

౧౪

చం. బగబగమండఁ బాదములు ♦ వాతెర లెండఁగ, నెండమావులుం
దగ నిల నిండఁ, బెనగను ♦ నాలుకలం దడి లేకయుండ, వె
చ్చగఁ గడుఁజారవాయువులు ♦ సారెకుఁ జిమ్ముచు నుండ వేడుము
లగులుచు మండఁ గొండలు, సరస్సులఁ బంకము లెండి పిండిగాఁ. ౧౫
మ. జనధర్మావహమై, మహార్యజనతానమ్మానపాత్రంబునై
ఘనముక్తావళిసంగతీడ్య మగుచుఁ ♦ ధూమవృథాచేళ భా
జనవిశ్రాణనశీలమై వెలయునానద్యంతమందుఁ జని
ననుట నీవన త్రిప్ప లెంతోపడుచు ♦ న్మాన్యుఁ వపుస్తాపముల్.

౧౬

ఉ. మంటలఁ జిమ్మునెండఁ దలమండ రసాతల మంటుబాపి
ర్మింటికిఁ జేఁదిచేది కడు ♦ మే నలయం దడి పాట కుండినం
గంటితడిఁ ఘటెంతు రలకాఁపులు డస్సినదుక్కిఁ బెడతలోఁ
బంటితడిఁ శిరంబు లఱ ♦ వ్రాలఁగ వాడినపొట్టపెర్రకుఁ.

౧౭

వ. ఇట్లు పురహర ఫాలాంబకోష్ఠం బైనగ్రీష్మంబైన మాపు లుడివోవఁ డక్కులాడు టక్కులాడులు టక్కు తెక్కరంపుమక్కువలనిక్క నిక్కం బని దక్కి యిక్కలు జాటి హితుల దూటి ఓయలుదేటి యతనుబారి రతులఁగోరి సతులఁజేరి మతు లుదాటి కులముమీటి వెలెలుగూరి గాలంబులవ్రేలుపలలంబునకై పాటు మీలన వెలవెలందుకల వెంట నంటునరమ్మగంబుల యంగున నంగిలి నెంగిలి మ్రొంగఁ బొసంగక నెనంగునీరువట్టున నీరువట్టని పట్టనివట్టియూన నెండమావుల నెంట్లఁ బరువువెట్టు మృగంబులవలనను, మిడిమిడియెండ మిడిమలు మండ నిలువకుండఁ జెమట గాటుచుండ వడివడి నీడకై పరువిడునెడ నెడనెడఁ బుడమిప్పువుల పట్టులు లేకయున్నఁ బైనున్నవల్లఁ బాదంబులకుం జుట్టియు బొడ్డునం దోఁపినయంచు నించుక సడలింప నెటిగల నెటికలు విరివిగొఱల నేలఁ బటిచి పరువలేక మే నెల్లఁ దడియ నొడియుబిందువుల నివతాళించుపయ్యెంటలపైఁ జండంబుగ వేడివీనలివీవ వేడినీరు స్నానంబుచేసిన నడువుననై మెండుగ ముండుదండియెండల నోరెండ సొట సొటలాడుచుం బోవఁ ద్రోవఁ జేవడిన చెట్లనీడల నిలిచి తత్ పాపకుల నాశీర్వదిం చువారివలనను, విమలధు నీరసంబగునీరసంబు నీరసంబులేక త్రావ నీరసంబులైన మీయాస్యంబులసార స్యంబు లొప్పునని మెప్పు లాడునొప్పు లాడులకరంబుల సోకున ద్విగుణీకృతశీతంబై పేయంబైన పాయంబుఁగొని యుపాదేయం బైనపా ధేయంబు విదేయత నొసంగఁ బొంగి చనుబాటసారులవలనను, ఖరకరఖరతరకర నికరంబులు కరంబునికరంబు కనికరంబు లేక జగంబుల నాతపంబునఁ బగల సో లించి రేలఁ బాపంబునాక కోపంబువీడఁ దాపంబు సోడఁ గారుణ్యంబులేక నీలీ లఁ జాల జాలిఁ దూలింపఁ బాలాయె నన మిగుల సెగలపొగలదగల వగలుదగు లబుగులుకొన రగులుకొని మిన్నుమన్ను నొక్కటిగఁ గవియు పెనుమంట లద రంట వెంటనంటఁ జిటపటరటనంబులఁ బెట్టులు జీవపటలంబులతో దూరపుజూ పునకు మినులచ్చికి శబరీకబరీమతు లిచ్చుచాలుదీపికాతాత్రి కలుగాఁగ వెలుంగు మలచిచ్చులవలనను, మహాతపతాపంబున కోపక బక్కచిక్కి తెల్లవాటి యెడనె డమడుగుల నడుగిడి యెడమడుగుగా నడు గామడగాఁ బోవుచుఁ బ్రాయేరుచేర నేరక వేడివేడిరంబునఁ గృతత కాకరంబయ్యెనో నా నొడలిగుట్టు బయలువెట్టు దువ్వలునగట్టు జుట్టివెలందుకపయ్యెంటకు నెయ్యంబైన పలుచనినీటిచింకల కెలం కుల బెస్తలు బడిశహస్తులై నిలువ జడిసి నిలుకడలేనివారి నమ్మిన నుమ్మలికంబు గాకున్నెయన్నట్టు లూలమాలగుడిచి లూలామాలంబుగ మూలమూలగడచిన గోసిగోసి యిసుముచాటున నాచుమాటున దాచిగొను చేపపిల్లలబట్టఁ గాలు వల నరికట్టి వలలఁ బుట్టలఁ బెట్టి సూదిముక్కుకట్టలఁ బైతెట్టుబొడిచి పొడిచి తఱుము ఝషగ్రహణధీపరు లగుధీవరులవలనను, దిక్కుదిక్కులనుండి నీ రిగిరిన చెఱువులఁ ద్రొక్కుమక్కువ నెక్కువరథసంబునఁ గాఁదాడిమాఁదారిలేచిమిక్కు టంబుగ సాధనంబులు పూని కిలారింపుల నించుచు నింపు పెంపారఁ బెండిలికిం

బోవు నిబ్బడియుబ్బున మబ్బునాక తెప్పదెరలగఁ గట్టఁజేరి తోప్పలుదొరలుగ
 బారులుదీరి ప్రోద్దల పొడువ దని బద్ధులొడుచు భండనంబున కెదురుచూచుగుం
 డెలుదీసిన దండిమగులన నేను మున్న నేను మున్న యని పద్మలాడి గ్రుద్దులాడ నీ
 వింతపోకలఁ జూడఁ దమ్మితేడొ పుట్టుగట్టు మెట్టెనో యనఁ గనరా నో యని
 యొక్కపెట్ట నింగి ముట్టఁజెపుడు పట్ట నీబదనాఁకి చేపల బుట్టలఁ బెట్టి కట్టలవైచి
 పలు తెఱంగుల దాఁచువారివలనను, మఱి కొందఁ తేల యీ వెతలని తూముదా
 పున కాపుండి తప్పించుకొను వెరవున గడువడినీటియరవడిఁ బరువిడి మిట్టిపడు
 బేడిసలం గొట్టి పట్టుకొని దండపాశికులకు భాగంబు లిడుచుండ నిండినపుస్తనకుఁ
 దాళి తేక చనుమినుకెంపుతోడఁ గొంపలు చేరుగుంపులఱంపులవలనను, బేరెండల
 యుద్ధండత్వమునకు మంచెలనుండఁ దరంబుగాక దిగి యంచునీడలపట్టుల గుట్టుగ
 నుండ నిదియ పట్టని పిట్టలు రా నేటిరట్టని తిట్టుచు నడిసెలరాలఁ జేపట్టి తీవ్ర
 తీవ్రనగువ్వలఱువ్వకాఁపుఁ బువ్వఁబోఁడులవలనను, బరకప్తనుఖంబు లెఱుంగని
 దుష్టాధికారుల యిష్టంబు కొలఁది దవ్వలనుండి నెండరా సెగసోకునగమరినమొ
 గంబునఁ దిగుచెమటలుగాఱ బిఱబిఱవచ్చి పైవల్లియ ముగంబు నద్దకొని నీ
 రొడియఁ దడిసినవట్టి వేల్పిడికల కూటాగారంబులవీనలవీనలివలి పెంపవినరంబడి
 యుఁ దమకన్న మున్నగ మఱిమున్నగ నాఁసోపంబుల సొటసొటలాడుచుఁదాపం
 బభినయించి జూడిలకొలఁది చలిసరంబుల నీరుమజ్జిగలఁ బానకంబులఁ గడుపుబ్బ
 ద్రావి ఫలాహారంబులఁ గుడుచుచుఁ దాపం బొర్చుకొని యెదిరి తాపం బొత్తి
 వత్సర్విభూతాని యనియో భుక్తాయాసంబుగఁ దలంచి తడ వేలచేసితిరిని తమ్ము
 గద్దెంప నిజోదరదరంబున వెలిబడు లాడక గంటలకొలంది గ్రుక్కుమిక్కాడక
 ప్రేమల నిలువఁ బడు ననుజీవులవలనను, నిర్దయచిత్తు లగునరులచేఁ గల్పింపఁబడిన
 నీటిపట్టని యెఱుంగక బిట్టునీరున ట్టలమటపెట్ట వినవినఁ జనుదెంచి పొంచున్నకిం
 చులచేఁ గొట్టఁబడి నేలం బడి కానలో నిట్టిదురవస్థలఁ బడుటకన్న మన్నిగొన్న
 మిన్నయని యెన్నఁగితి నఱచి చచ్చుమృగంబులవలనను, వేగుఁబోకదాఁకఁ దాపం
 బునవేగుచు నలబడిఁ బొంది విసివించెంది కూరుకుంచెందిన మంది చేవిడువఁ జే
 పట్టువారు విడువ ది కేడి యనినట్టు నేలంబడి యుండు తాళవృంతంబులవలనను,
 గొడవండ్లరొండ్లఁజేర్చి చనుదెంచుకూలివాండ్రఁ గని ధాత్రీ ! శాలిపాలికాబాలికా
 పాలికలు క్షీరంబుఁగూర్చి పెంచి పెద్దసేసి రేపుమాపు కాపుండి తుదకెంతకు బ్రా
 లుమాలి రని మూర్ఖువోయినవశువున దండిపండివ్రాలినవానిం గని మనము ఖం
 డితంబులమయ్యుం బరజీవరక్షణదక్షత్వంబునఁ గ్రాలుదుము గాన వగవనేల యని
 యూరార్చుమాట లాడుపగిడి దలయూఁచు మందఁమీర కంపితపాకవిప్రము
 లైన కలమంబులవలనను, బొలముకాఁపుల నోదె గింజల వేడుకొన నొనగూడిన
 దేశ దేశసమాగతభిక్షుకులవివిధగా నారవంబులవలనను, బ్రాణావసరీలిశాలి ఖండి
 తంబయ్యె ది క్కెయ్యది యని భయంబునఁ బొలంబున మూలమూల కేగు

కర్మాటకాదుల హరింప మింటఁ గావా దిరుగు ఖగంబులవలనను, గాచికాచి ధనం
బుఁ బరుల పాల్సేయు పిశాచములఁ బోలిన బచ్చులవలెఁ గీరవారంబులనైనఁ జేర
నీకయెలుంగైత్తి దెస లదర వాపోవురసాలపాలనలోలు రై నజనులచేతను, నవ
మల్లికాసుతల్లికాకునుమ పరిమళ భరితదిశాంతదిశాంతంబులవలనను, నిదాఘంబు
చెల్వారె నట్టియెడ. ౧౮

ఆ. కోళ్లు కారుకోళ్లుఁకుఁదేళ్లు పులిగోళ్లు, నోళ్లు కన్నెలేళ్లుఁలేళ్లు పలునె
మిళ్లు పావురాళ్లుఁగూళ్లతోఁబూరేళ్లు, పులులతోళ్లు తోనిఁకులున యిచ్చి. ౧౯
వ. ఎఱుకులు గొందఱు తమతమయునికిఁపట్టులు లోనగుతమచరితంబు వినిపించి. ౨౦
తే. తెఱమెకంబుల గుంపులఁజిఱుతపులుల, వాలుమెకముల నేడులఁపాలములను
దుంతబంతులఁ గానలోఁద్రొక్కికాని, పాద మానంగ రాదు మీఁపాద మాన.
కం కోనల నిలువక పగలే, కోనలఁ గొనిపోవ సాగెఁ ఁ గోవుర మైనం
బూనక రైతులు గుండఁగఁ, గానఁగదా మిమ్ము నిపుడు ఁ కానఁగ రాకల్. ౨౧
కం.మా కేలిక నీ వగుటను, మాకేలిఁ గనుఁగొనఁగఁమది గలిగినచో
మాకే లిఁకఁ గనుఁగొందువు, మైకో లనితేనిఁ జాలుఁమఱి వేట చనక. ౨౨
వ. అని ప్రబోధించుటయు దశరథుం డాత్మగతంబునఁ ౨౩

-ఇదశరథుండు వేటకుఁ బోవుట. ౨౪-

చం.జలములు లేక కన్తివడుఁజానపదాళినిఁ జల్వపందిరుల్
నిలువఁగ యోగ్యభూములను ఁ నీటికొఱుంతను గోడుతాఱుపై
రుల, శిథిలోదకాశయముఁ ఁ గ్రొత్తతటాకము లుదఁరించుటల్
దెలియును వేటసాకునను ఁ దేశము గ్రుమ్మర వేసవి స్పృపుల్. ౨౫
వ. అని తలంచి యియ్యకో లొసంగి సముచితపరివాహంబై దేశంబులం జూచుచు
వారలకప్రస్తుఖంబు లెఱుంగుచు వలయుచోఁ బ్రతికారంబులు గావించుచుఁ జని
వేటగిరులతో నరణ్యంబుఁ బ్రవేశించి మృగయావిరోధపరుం డయ్యె నయ్యెడ.
కం.వెనుకంజూపులఁ జూచెడు, నను వను వైతోఁచె నొక్కఁడడిదముఁ గేలం
గొని తఱుమ బొబ్బమెకములు, వెనుకఁగనుచుఁ బొఱవలనుఁవెలయుటకతనక.
కం.గామిడికాఁ డెదవడి పోఁ,గా మిడికాడంగ ముట్టికడఁకను ముల్లక
గామిడించులు పట్టం,గా మిడిచెడి మిడుకుకొఱుకుఁగా మిడు కొందుక. ౨౬
కం.ఎలుగుల దెసలం బరువిడు, నెలుగులఁ దిత్తులనునొల్చి ఁ రెనక మెసంగక
సలిగలయ నఱువ నెక్కటి, సలుగుల సలుగులుగ నిడిరిశతమృగములకుక. ౨౭

సీ. చలపట్టి యొక జెట్టి సెలకట్టె జేపట్టి, యలజట్టి వేటలు సలుపు చుండె
 యమధాటి బోలు విక్రమధాటి పరిపాటి, యమధాటి నటకెవ్వఁ ఘ్రముల నొకఁడు
 దండంబులను మహిమార్ద్రండు త్వముననువే, దండంబు దండంబుఁ జెందె నొకఁడు
 శైలాటవీసి తఁ శైలాటు లేద మెచ్చు, శైలాటములఁ బట్టె ధీల నొకఁడు
 ఆ. ఘోరదర్శనాళి ధీ ఘోరదర్శనులయి, గండములకుఁ బ్రాణగండ మగుచు
 హరిసమూహగర్వహరు లయి తిరిగిరి, వేటగిరులు కిరుల వేట గిరుల. 30

కం. శ్రోవున నతైమున నునిచి, దువుచు నెకలను గేలఁ ధోపారంబుం
 ద్రెవ్వఁగ గువ్వలఁ జూపిన, టివ్వనఁ జని బైరి వడి నెఱిఁ గుఱిఁ జంపు. 31
 కం ఓహరిసాహరి నులివుల, గోహరి వెలయంగ నద్దిగో ! హరియంచు

లాహిరి తెక్కలుగలకా, లాహిరకం బాలయ నొక్కఁ ధడఁచేఁ గొట్టు. 32
 కం వీక్షించి తన్నుఁ బైని ద, రక్షువు కుప్పించి యెగసికొరా నొకకోల్
 దక్షుండై పదముల నా, ల్లాక్షణమున నటికే నదియు నవని ద్రెళ్లె. 33

కం గవయమృగం బొక్కఁడు పైఁగ వియఁగ మే నవియఁగా రంకం బగుములుకుల్
 జవమునఁ నైకొని తునుకలు, గ వియత్తలమంద నటకంగర్వం బమర్క. 34

శా. సాహంకారగభీరనాదదళితా శాకున్ద్యమై వెండి దు
 ర్మోహంధం బయి సాహసంబు నెలయంఁగ్రోధించి దంష్ట్రాఁగుచి
 పూహంబు ల్మిఱుమిట్లుగొల్ప వడి నిఁప్పల్ రాలఁ గద్దోయి స
 న్నాహం బొప్పఁగ రా వధించె నవనీనాథుడు శార్దూలము. 35

వరాహవృత్తము.

కాన న్విక్రమరసయుతఁగతిఁ బెలుచునుఁగనుచు రయమున వరాహం బా
 క్షునాథుండుఁటిచి సరిఁగఁగదల మహి దఁగఁ జటులగతి నొలుగు న్మోర్తి
 జానై గండశిల శిఖరిఁజరిగి సరభఁసగతి దొరలినగతిం బైరా
 స్థానంబుం గదలి నిశితశరహతిని రఁసను బడ నిముసమునం జేసె. 36

కం. శరమువలె వచ్చునొకకణ, సరముం గని భీతి ముడిచి ధడయుగముం బ్ర
 స్తరమునఁ బడుపావురముం, గరుణామతి నేయఁ డతఁడుఁగడుదా పయ్యు. 37

వ. ఇట్లాభేల కేళిలోలుండై యనేక కాంతారాంతరములు గడచి చనిచనివాహ్యంబులు
 డస్సిన సుమంత్రం డొక్క మహావటవిటపిచ్చాయ రథంబు నిలిపి యిట్లనియె 38
 కం వన మీగతి మృగయారతి, వనములబడి నేగుదేర ధ వాజులు డస్సె
 జనుదమే వల్లభ ! మెల్లన, మునివరుఁ డగునత్రిఘనతపోవని కనఘా. 39

ఆ. ఇంతదప్పు మీర ధ లేతెంచినా రట, తపసిదర్శనంబు ధ తగవు కాదె?
 సేద దీర్చుకొనుట ధ చేకుట ననిన సౌగంధక యనినఁ దేరుకడఁగ దోల. 40

కం. అత్రిని భవవ్రతత్యసి, పుత్రినిఁ గలుపాఘకందః పాత్రిఁ దితిక్షా

ధాత్రిని నిస్తులసద్వణ, పాత్రినిఁ గని వినుతి సేసి ♦ వాన్వైః పీత్రిఁ.

౪౧

వ. తన్నెరిప్తాసనోపవిష్టుం డైయున్నంత నత్రిముఁ గుశలస్సన్నవాజంబున ధర్మోప
దేశంబు సేయుచు నిట్లనియె.

౪౨

* ❦ అత్రి దశరథునకు ధర్మోపదేశంబు సేయుట. ❦ *

ఆ. ప్రజల నీవుగన్న ♦ ప్రజ లట్ల భావించె? సేవకులకు బేర్ని ♦ సేయు దయ్య?

యాశ్రీతులకు ధనము ♦ లభింపుదువు కదా? సత్యవచననిష్ఠఁసలుపు దయ్య? ౪౩

ఉ. సాకులు చెప్పి పన్నులను ♦ జాలఁగఁ దీయవుగా? తదర్థ ము

స్తాకము దుర్వ్యయంబులను ♦ జూతలు నెట్టవుగా? జనాభిసౌ

ఖ్యాతిర మైనకార్యము నాయంబునఁ జేయుదె? లోభవృత్తి ను

దేశితఁ గోశపూర్తికయి ♦ తీయవుగా కపటపుదండుగుల్?

౪౪

కం. జనవిశ్వసనీయుఁడనై, మనఁ గరుణఁ గలఁ డటంచుఁమదిఁ దెలిసినచో

జను లర్థమేల ప్రాణంబును నిచ్చెద రెడరులం బ్రభువునకు దాఁరె.

౪౫

కం. నమ్మవు గద కొండొడల? నమ్మవుగద వాదములనుఁ న్యాయము? సత్యం

బిన్నావుగద నెయ్యెడల ♦ న్నమ్మకయందహా సాధుఁనయబోధకులఁ.

౪౬

కం. అన్మరు గన కిన్నెల నెల, కమ్మరు గద భూమివిబుధు ♦ లాగమము? జనం

బమ్మదు గద యన్నము! మో, నమ్మలు సత్యాన్వతములఁ ♦ జలుపబడవుగా.

కం. ఆడరు గద జూదము? విడ, నాడరుగద నరులు గురుజఁనావళి? నాం ద్రె

గ్గాడరు గద సతులం? జే, వీడరు గద సతుల వారిఁదీని లేనాఁడుఁ.

౪౭

కం. నినుఁ గొలిచెడిజనములు దమ, మనుదలకై పరులవేడఁ ♦ మరియాదా? వే

తనములఁ జాలఁగ నిచ్చెదె, చినములు సరిగాఁగ వారిఁదీనతి వాయ్?

౪౮

చం. ఋణముల నిచ్చెదే ధనవిఁహీనకృషీవలకోటికిఁ? దయ

న్లొనుచె శతైకవృద్ధిగ? ముఁనుం బ్రసభంబునఁ బెచ్చుపడ్డియా

నను గపటంపుయుక్తుల నొఁసంగి పదంపడి లోభవృత్తిఁ గై

కొనవుగదయ్య భూములను ♦ గొడ్డులగోదల నమ్మఁబెట్టుచుఁ?

౪౯

ఆ. చారదృక్కు వయి విఁచారదృక్కును నయి, వఱలి యెఱిగి లోకఁవార్త లెల్లఁ

దప్పగలుగువారి ♦ దండించి సాధుల, మదినిసంకటంబు ♦ మాన్తు వయ్య? ౫౦

మ. కలమాత్రంబును లేదు కా దనక జోకక గేస్తు లాతిభ్యమం

జలుపం జూతురే? భక్తి గేహినులు భిక్షుం బిత్తురే వేడుపే

- దలకు? దైవగురుప్రపత్తిగలదే? ధర్మంబుఁ బోకార్చున
 త్ఫలవృక్షంబులక్రిందినాగుజెముఁపాపాత్మకు లేరుగా? ౫౨
- కం. మెచ్చినచో మనుదలకై, యచ్చపునృపభక్తులకు మహాకార్యములఁ
 మెచ్చుగఁ జేసినవారికి, బెచ్చుగ నిడు ధనము; రిత్తబిరుదము లేలా? ౫౩
- చం. జనముల హేయదుర్విషయంబుల రోగులఁ జేయనీతినా
 శనకరవస్తుసంతతి బజాతున నమ్మఁగఁబెట్టి, మానఁగా
 జనములు వీని బన్నులను ధి విధించితి నంచు యుక్తులఁ
 ధనగతచింత నాడవు గదా మతిమంతు లెఱింగి నవ్వఁగఁ. ౫౪
- సీ. ననుల నాఁగుటమాత్రంబు గురియదు, గుట్రమందుల వ్యాధి ఁ కుదురఁబోదు
 దండునీని బ్రభుత్వమ్ము నిల్పడ గాదు, కశ్మలం బమ్మినఁ గలిమి రాదు
 ప్రాణయుక్తులచేతఁ బ్రజ లుల్లసిల్లరు, బేహరమునఁ బెంపుఁపెరుగఁ బోదు
 సాక్షిమాత్రన న్యాయంబునఁ నమ్మఁగరాదు, పక్షపాతం బెట్టుఁబలము కాదు
 తే. నీతికోవిదులైనట్టివృషతివరులు, ధర్మ మొక్కండె తమకు నాధార మనుచు
 దానిఁ జెడకుండరక్షించిఁచేని తమకుఁబ్రజకుఁ గొదవలు గగనపుష్పములిలేశ.
- సీ. జారత్వమున పౌఢ్యంబునములు లేవు, చోరత్వమునఁ గల్మిఁచొప్పు నిలదు
 క్రోధమాత్రంబున ధి గొప్పతనములేదు, దానంబుచేఁ బేదతనము రాదు
 పరుషవాక్కులచేతఁబగుపు నిల్వఁగఁ బోదు, హింసచేతను బుణ్యంబెపుడు లేదు
 విద్యలేమిడిచే విఁవేకంబు గుదురదు, దుష్టసంగతిఁ గీడు ధోలఁగ దెచ్చుఁ
 తే. గావున నృపాలనీవు సద్బాధనమునను, సుజనసంగతియును శాస్త్రచోదితంబు
 నైనవర్తన మెడలకఁయనఘశీల, మనను జరియింపు మిహాపరంబులును గలుగు.
- వ. అని పలిక మిఱియును. ౫౭
- చం. తరుణవయోవిశేషము జిత్రప్రసవాంబక సౌకుమార్యముఁ
 వరధరణీపతిత్వమును ధి బౌరుషవృత్తియుఁ గల్గియుండి నీ
 వరయఁగ బ్రహ్మచారి వగు టక్కట మేలె? గృహస్థధర్మము
 స్సరసతఁ జేకొనం దలఁపునం గనుమాకొనుమాకృశోదరిక. ౫౮
- తే. ఆశ్రమంబులలో గృహస్థాశ్రమంబు, శ్రేష్ఠ మానని కాదాకోశిష్టమతము
 ధరణిఁ దరుణీద్యసంగతిఁ బరఁగనట్టి, పురుషజన్మంబు జన్మంబెపురుషవర్య. ౫౯
- తే. దేహరక్షాదికక్రియఁదిగునట్టి, నరుడు తనకూర్మియిల్లాలింనగు మొగంబుఁ
 గానఁడెందాఁక నందాఁకఁగ్రాలునలెని, కాయమానసవేదనాకాండ మధిప! ౬౦
- సీ. వ్యసనాంధకారదుర్భరమగ్నచిత్తుల, కను నైనప్రాపు ప్రోయాలిచూపు
 రాజకీయక్రియాఁయోజితవ్యధఁ బాప, మే లైనయుక్తి యిల్లాలియుక్తి

- బహుశప్రవాసోపవాసయాతనలకుఁ జాలినవిడుపు ప్రోయాలికుడుపు
 బహుదూరపథయానఁబాధానివృత్తికి, నమరినమందు ప్రోయాలిపొందు
 తే. కష్టకార్యాచరణ నిత్యకర్మకులకు; నధిప ! సరిలేనిజయముఁప్రోయాలినయము
 కాన ననుగుణవతియైనఁ మానినిగల, జనునిభాగ్యంబె భాగ్యంబుజనవరేణ్య.
 సీ. వ్యసనాంధకార దుర్భరమగులకుఁ దల,నమరినమోపు ప్రోయాలిమాపు
 రాజకీయక్రియాఁయోజితవ్యధఁ బెంప, నాసురశక్తి ప్రోయాలియుక్తి
 బహుశప్రవాసోపవాసయాతనలకుఁ జాలినవిడుపు ప్రోయాలికుడుపు
 బహుదూరపథయానఁబాధానివృత్తికి, నదరింపుగాము ప్రోయాలిమోము
 తే. కష్టకార్యాచరణనిత్యకర్మకులకు,నధిప ! సరిలేనిజయము ప్రోయాలినయము
 కాన ననుగుణవతిగానిమానిని గల,జనునిజన్మంబు జన్మంబెజనవరేణ్య? ౬౨
- కం. కావునఁ బంచలకారయు,తావనినాథాత్మజాతఁ నగ్రమహిషిగా
 భావించిన నిహవరసా,భ్యావలి భవదీయకరతలములకింబా. ౬౩
- కం. అని మునియాడిన సూక్తులఁ గొనియాడుచు ననియె మున్నగుఁగదోషంబుల్
 గని సతి గ్రహింప నేటు లగుఁ, దనపూర్వముఁగంబుకొలఁదిదాపర మగుట.
- ఆ. తనపురాకృతర్థఁఘనఫలంబునఁజేసి, దాపరించుగాదెఁ తలిరుఁబోడి
 పిన్ననాటిబుద్ధిఁ పెద్దెననుండునే, యిత్తి నునుచు నిర్ణయించు తెల్లు. ౬౪
- ఉ. శిశుతవైరి యాజి యిటుఁచెప్పిన నిక్కమ నీదుపల్కులు
 దక్షిణకోసలాధిపుఁడుదారుఁడు విక్రమనీతిసత్కళా
 ధ్యక్షుఁడు వానికూతు రసిఁతాంబుజనేత్ర సువర్ణగాత్రపుం
 ద్రక్షుకరాసిపుత్రి నిరఁతేడితనీరధిపుత్రి భూవరా. ౬౬
- కం. సుమసారము మృదువాక్కులు, సుమసారము కచభరంబుసాంపుడలఁప నొఁ
 జుమ సారము జఘనం బా, సుమసారశరాంబు బోలుఁ సుదతి గుణమునక. ౬౭
- కం. కంజరమ మేను; మనసిజ, కంజరమ సువచనరచనఁజిలిమి; న్నడలం
 గుంజరమ; మత్తమధుకర, కుంజర కంజముల గెల్పుఁగొమ రగుకనులక. ౬౮
- తే. నీలరుచి మీఱుచు సుమనఁస్సహమాని పెంపుగననంగశింజినిఁబెనఁగికాంత
 పదసహజాతపాలినిఁబ్రాలుచుంట, భృంగములు కావె తిలకిసిఁభృంగతఱులు. ౬౯
- కం. భూవల్లభ! నడను స్వయం, భూవల్లభ ముక్తి నాత్మభూవల్లభ మా
 భూవల్లభగురుతఁ గనెడు, నీవల్లభఁ జేసి తేనిఁ నీరేజముఖక. ౭౦
- ఉ. గీటునఁబుచ్చివై చుఁ గనుగీటున నీటున నీటిపాపతా
 పాటలగంధిరత్నములఁ బాటన పాటిలఁ పాటపాట సీ

మాటిమిటార మెన్నఁ దరఁమా తగుపాటిగనైన? లేదు ము

మ్యాటికి సాటిబోటి పలుఁమాట లవేటికి నవ్వఘాటికి.

౭౧

ఉ. అనుమకోమలాంగి భవదగ్రకుటుంబినిఁగా నొనర్పు, ము

ల్లాసము మీఱ నిచ్చును విలసవతిఁ మది నీవు గోచనఁ

వీసము శంక లేక పృథ్వీవరుఁ, డాసతి కారణంబుగా

వాసిగ నైహికంబు నపవర్గము నొందెడు నిత్యకీర్తివై.

౭౨

ఆ. అనిన హర్షమంది ధీ యాతనిసెల వంది, యవనిపాలకుండు ధీ జవముమెఱయఁ

బురికి నరుగుచోటఁ ధీ బోలుపారఁ గనుఁగొనె, నాత్మగురువసిష్ఠుఁనాశ్రమంబు ౭౩

కం. మీకులగురునాశ్రమము సు,మా కునలయనాథ! యని సమించితరతిమైఁ

బ్రాకటమతి సారథి యన, వే కనుఁగొనవలయు ననుచుఁ ధీ బృథ్వీవరుఁడు. ౭౪

ఉ. సారథిశోడఁ బల్కిన హాసా దని వేగమ యాశ్రమసలిం

జేరగఁ దేరు దోలుటయుఁ ధీ జే మొగిడింపునఁ జొచ్చి కాంచె ధా

త్రీరమణుండు యోగరతధీనుతధీని మానిరాట్పునా

సీరు నరుంధతీవిమలఁచి త్తకు శేతయనవ్యసూరుని.

౭౫

చం. వలగాని మొక్కి నిల్చి మునివల్లభదర్శితపీఠి నుండి తాఁ

బలికె నృపాత్మజుండు దనఁవచ్చిన హేతువు నత్రిదర్శనం

బలమ నిబోధ మంతయు సమగ్రముగా, ఁని యంతటఁ ధరా

తలఁపితి తో వసిష్ఠుఁ డనఁ ధీ దధ్యము సుమ్మి కుమార! యంతయు. ౭౬

చం. అనఁ డెలి వొంది పల్కె ననుధాధిపుఁ డోమునిరాజమాళి! యే

యనువున మానవుం డిల గృహస్థుఁడు దా నయి మోక్ష మందు నా

యనువు దయాపగుండ నయి ధీ మానతి యి మ్మిది సాధ్య మందు నా

మునివరుఁ డత్రి వల్కె నను ధీ బాధముచేసెడిపల్లఁ బ్రీతిశో. ౭౭

౭౭

కం. ఏవాని నెవ్విధంబున, భావింపఁగ వలయు? సులభఁపథ మెయ్యది దు

ర్భావభవాభిరణహిత, భావగసంసారమగ్నఁభావుల కిలపై?

౭౮

చం. మన మతిచంచలంబు త్రుటిమాత్రముఁ జిక్కఁగఁబట్టనేర; నొ

య్యన నియతోపవాసము ప్రయాసము గాదె? ప్రవాస మన్ననో

ఘనతరతీర్థసేవలను ధీ గాతీయ యింత యనంగరాదుగా?

మనుజున కేవిధిఁ సులభఁమార్గమునం గడతేఱుఁ బుట్టువుల్.

౭౯

కం. అని ప్రార్థించిన విని ముని, జననాథునిఁ జూచి పలికె ధీ సంతసమున నో

యనఘా! నీ దగుప్రశ్నం, బనుపమము వచింతు వినుమ ధీ యవధానమున. ౮౦

❧ వసిష్ఠుడు దశరథునకు రామనామమాహాత్మ్యంబు సెప్పట. ❧

- సీ. మాఁగన్న వెట్టుచుఁ మఱితూఁగఁగా నేల, రామతారకమంత్రఁరాజ మెఱుఁగ
సఖిలాన్యదేశవాఁసాయాస మది యేల, రామతారకమంత్రఁరాజ మెఱుఁగ
బహుళమంత్రంబులుఁవల్లింపఁగా నేల, రామతారకమంత్రఁరాజ మెఱుఁగ
ముక్కులు బిగఁబట్టి ఁ బునగొట్టఁగా నేల, రామతారకమంత్రఁరాజ మెఱుఁగ
- ఆ. గ్రుడ్లు మిటకరించి ఁ గ్రుక్కుమిక్కాడక, కదలమెదల కేలఁకాఁతియపడ
రామమంత్రమెఱుఁగఁరాజన్యవర్య! యీ, భూతలంబునందుఁబురుషులకును. ౮౧
- సీ. మననంబు భవకూటఁహసనంబు ధిక్కుత, జననంబు పుణ్యవైఁజనన మధిప
మంత్రంబు మోక్షమాఁమంత్రంబు సర్వస్వ, తంత్రంబు భవరోగఁతంత్ర మధిప
ధ్యానంబు కృతహితఁధ్యానంబు పుణ్యస, ద్యానంబు ముక్తి మోఁద్యాన మధిప
స్మరణంబు దుఃఖసంహరణంబు తన్నమ, స్మరణంబు జన్మసంస్మరణ మధిప
- ఆ. రామభక్తి యతులఁరాజితివరశక్తి, ముక్తిభుక్తిగూర్ప ఁ మొదటియుక్తి
రక్తివెలయ మిగులఁస్తక్తిశో భజియంప, శక్తికొలఁదిసేని ఁ ముక్తియొదవు. ౮౨
- ఉ. “మా” యనఁ బంచవింశతితమం బది యాత్మకు సంజ్ఞ; రెండునై
“రా” యన నిర్వదే డవది ఁ గ్రాలుఁ గదా పరమాత్మసంజ్ఞ; నా
రాయణుఁ డాతఁడే ప్రణవఁమండలి “యు” త్తన నిర్విదాఱు నౌఁ
గా “య” తలంప నౌఁ బురుషఁకారము సూచన సేయు లక్ష్మిగర్ణ. ౮౩

ద్విరదగతిరగడ.

- మానవాసమదుఃఖఁమారకము తారకము- దానవాహితభయవిఁదారకముతారకము
ధ్యానశీలమనుజోఁధారకము తారకము- దాననైష్ఠిజన్మఁతారకము తారకము
ధరణిశే తతశుభాఁధారకము తారకము- ధరమధుర జితసుఘాఁధారకము తారకము
సతజనావజ్ఞతఁసారకము తారకము- తతకోటిమంత్రబృంధారకము తారకము
శరణాగతత్రాణఁసారకము తారకము- కరుణామృతయృతభృంధారకము తారకము
వైకుంఠపట్టనఁద్వారకము తారకము- శ్రీకంఠహృదయముఁత్రేవరకము తారకము
శమితభృత్త్యపఁస్థారకము తారకము- హరిషడ్వర్ణ మణిఁహారకము తారకము
భృత్యజనవాంఛితఁశీరకము తారకము- సత్యవాఙ్మీ కరవిఁస్థారకము తారకము
అప్రకటాఘాపఁహారకము తారకము- శిష్టతాపాపహాఁశీరకము తారకము. ౮౪
- తే. తెలియఁగా నాల్గుపురుషార్థఁములును రామ, మంత్రజపశాలికరతలాఁమలకములగు
రామమంత్రంబుసాటిమంఁత్రంబులేదు, తథ్యమింతయుఁ దధ్యంబుఁతరణివంశ్య. ౮౫
- సీ. తీర్థయాత్రలచేతఁ ఁ దీఱనిపాపంబు, దేవసేవలచేతఁ ఁ దెగనియఘము
సువపాసములచేతఁ ఁ నుడుగనివృజనంబు, దానధర్మంబులఁ ఁ బోనికీడు

నతగురునిష్ఠలఁబాయనిపాపంబు, ఘనకర్మములఁ బోనికల్పవంబు
మంత్రతంత్రంబులఁబాయనిపంకంబు, పలుజన్మములఁ బోనికలుషచయము
తే. రామ శ్రీరామ శ్రీరామఁరామ రామ, రామ శ్రీరామ శ్రీరామఁరామ రామ
యనుచుస్మరియించినంతనేయడఁగిపోవు, రామనామంబుసామాన్యమేమహీశ.
మ. ధరణీనాయక ! పెక్కులేల విను శ్రేష్ఠం; గూర్ప సప్తాక్ష[ఁ]
హమంత్రంబునఁ బంచమాక్షరమా, శ్రేష్ఠం బై నపంచాక్షర[ఁ]
స్ఫురితం బైనద్వితీయవర్ణమును దోఁచుక రామసంజ్ఞం; దద
క్షరవిశ్లేషముచే నపార్థదములై కన్పట్టు నామంత్రముల్. ౮౭
ఆ. “నాయనాయ”యనుచు “న శివాయ” యనుచు నా
మంత్రయుగము నిల్పి మానవేంద్ర
కాదు ముక్తికొఱకుఁ గాదు సుభంబున
కని విరుద్ధ మైనయర్థ మిచ్చు. ౮౮
ఇ. ఆమంత్రద్వయరాజితార్ణముల సన్న్యసనస్థాపనాచకం
బై మాన్యం బయి న్వాంకసంగతితమా నా “రా” “మ” లులేమిడిం
దా మాంబులు బాసి నిష్ఫలములౌ ధాత్రీశ ! కంఠే మన
గ్రామంబును రామమంత్రమును నానం బంచ నూహింపుమా. ౮౯
కం మానీకృతిదురితిం బగు, భూనమణా ! “రా” యటంచుఁబూని పలికినం
జేనగరానీ దఘమును, వారక “మా” బద్ధ మగుకఁపాటము పగిది. ౯౦
కం ప్రణవసమం బగు నారా,యణ యనఁ దత్సమము రామ యనుశబ్దంబు
అనుమాత్రమైన శంకను, గణియింపకు మోక్ష మాత్మఁగాంక్షించినచో. ౯౧
కం వినుమ నమస్కంఠంబు నమో, యన నగు మత్కృతు లొనర్పనాత్మార్థమురా
మునికొఱకె; శరణ మాతఁడె,యనుచుం బరమార్థ త్త్విమమరుం దాస. ౯౨
మ. మనుజాధీశ్వర ! విన్నవాడవు గదామంత్రార్థ సారంబు పా
వన మాయర్థము నాత్మలో నిలిపి సర్వప్రక్రియల్ మాధవా
ర్పణబుద్ధిఁ గుటియించి తత్ఫలములఁపాంఛింప క శాంతము
వనజాతాయతపత్రనేత్రునిఁ దలంపం బ్రాతె వైకుంఠము. ౯౩
కం. దేహముఁ బ్రోచుచు జననం, దోహముఁ బ్రోచుచును భక్షిదోహలమున లో
శ్రీహరిఁ దలఁచిన నేనం, దేహము మది లేదు లేదుదేహం బిట్టపై. ౯౪
న. అనిన ౯౫
ఉ. రాజనవృత్తిఁ దాలించి ధరాపరిపాలనకర్మశీలురై
తేజము మీఱ లోభమదతీవ్రమరాగహాకామమత్సరౌ

దేవజితచిత్తులైనవృథివీపతులు త్తమనత్త్వమూని పే
రోజు జరిప నెట్టు లదియొప్పు మహాత్మ! యెఱుంగఁ జెప్పవే.

౯౬

కం. తామసరాజసగుణ యుత, భూమిశమనప్రదేశముల నెటు నిల్చున్

నేమమునఁ దద్విరుద్ధగుణములనత్త్వంబు నిశ్చలకృతితోడన్.

౯౭

కం. వెలుగుం జీకట లోకచో, బొలుచునె? యన్యోన్యవైరమున నొప్పుగుణం

బులు సాత్త్వికతామసములు, బలితంపుడమంబు సత్త్వవశమాగెలువన్? ౯౮

వ. అనిన

౯౯

ఆ. మనసు కారణంబు ♦ మానవలోకేశ! బంధమోక్షములకుఁ ♦ బ్రజల కెల్ల

మనసు గలిగెనేని ♦ మార్గంబు కలుగును, విశదపఱుతు దాని ♦ విధము వినుము.

ఉ. జారధవానురాగగుణసంపద చిత్తిము నిండఁ, దా నెదో

తీరున గేహకృత్యములఁ ♦ దీర్చుచు రేవగలందు నా త్మనం

సారమునందు భర్తకును ♦ సంతసమున్ సమకూర్చుచున్న యా

జారిణివృత్తిచందమును ♦ సామ్యముగాఁ గనుఁగొమ్ము భూమిపా!

౧౦౦

కం. గంగాభంగాంతరముల, నంగము సగమొప్పు నిలుచునప్పుడు నాత్మో

ద్ధ్వాంగంబున నుష్ణము నధ, రాంగము శీతలము మదికినగుగా తెలియన్. ౧౦౧

కం. ఎందు నుభయదృష్టోశము, లం దొకచూ పుంచుకాకియనువున ద్వివిధా

నందంబులందు జెందముఁ, బొందింపఁగ నేర్పు బుధుఁడు పొరపడఁ జెప్పువన్. ౧౦౨

మ. తెలియన్ భాషలరెంటి నే నెనఁచు ధాత్రి లోకు లవ్యానిచే

యలఁతలిం బల్కినఁ దత్తదుక్తులను వాఁ ♦ డారెంటియర్థంబు ని

చ్చలగుఁగా యెఱుంగంగ నొక్కట; ద్విభాషాజ్ఞాన మీ మాతృకుం

గలదో లేదో విచారిశీలి నగుమా ♦ యైనాధ! నీ వీయెడన్.

౧౦౩

వ. భవత్సంబంధి యగుజనకుం జిట్టివాఁడుగాఁడే యని యుపదేశించిన దశరథుండతని

సెలవంది సాకేతంబున కరుగుదెంచి సంతతరామనామధ్యాన సమాప్తచిత్తుండై

యుండె నంతఁ గొంతకాలంబు చన.

౧౦౪

*శరదృతువు వర్ణనము. *

ఉ. సారససారసారభ, రసాలవికాసవిలాస, కైరవో

దారశరస్మయావహ, నితాంతననాంతలతాంతసంతతి

స్ఫారసుగంధబంధుర, స్వబాధుజనాన్వితలోకగేహ యై

శారదవేళ భాసిత వసంతమునా సుమనస్రమోది యై.

౧౦౫

మ. చెలఁగె న్నేణిక సైకతం బొరసి, తోఁచెన్ శోషరేఖావళు,
 ల్వలసెం గామలు వ్యక్తమై యతనుకేళీపాత్రమై భూజనా
 వళికన్ మోదముగూడఁ జూడ నలసత్త్విం బందె యానంబు, ని
 ర్మలసారస్యము గూడ నాపగను లేఁబ్రాయంపుఁజెల్వం బలెన్. ౧౦౭

తే. శారదాఽగమనంబునన్సమ్మదమున, శారదాఽగమ మెంతయు ♦ సంతసించి
 భక్తి ధూపంబు లర్పించెఁవాతేఘాత, నవనిజఁరాగపూగకై ♦ తనము మెఱయ.
 చం వికలత లేక తార వెనుఁనెంటం దగుల్కొన, యామినీవధూ
 టికయుఁ జలత్పయోధరతిఁటిగ ననఁజేయుచుఁ గప్ప నంబరం
 బొకటఁ గఱాఁచి బట్ట ససిఁతోల్పిలీలలనల్ మృగాంకుఁడుం
 దికమికలాడుచు న్నిలక ♦ తొప్పన నుప్పురీపీడి బాఱఁ గొం
 చక హసించె ధాత్రి వికీనచచ్ఛసంచయకై తనంబునన్. ౧౦౯

తే. మానస మెఱింగి న్నించుఁమానసాక, నములచక్రంబు లెఱుఁగుటఁశారదాగ
 మనముమనమునజనుదెంచెఁఘనజనమునఁ, గ్రొంచభూధరసుమీరమాఁగ్గంబు వెంట
 ఁ. రాణువగట్టినచ్చు మరుఁరాణువ కింకులు ద్రుంప మంచెపై
 రాణము గొన్న కాపుది తుఁటారముగా నెఱుఁగెన్తి తోలినన్
 రాణను జొకల్గించి వలఁరాయమిఁకొరితుఁటారీ మేల్జహూ
 రాణము లోలి గుంపులయిఁరా శుక వాణియుఁ జీరు వల్లభున్. ౧౧౧

మ. లతనుం డుజ్జ్వలచాప మెక్కిడియె రోఁపాలంబుఁడై, దేవతా
 యతనంబందును దీపకోటి బయలం ♦ దాకాశదీపంబులు
 స్థతనం బయ్యె, బయోధి నెల్వ జై రమాఁనాథుండు నిద్రాచ్యుతిం
 దత ముల్లాసము భూజనాల్గి కొదవెన్ ♦ ధాత్రీసమారాధనన్. ౧౧౨

తే. శ్రీకుమారాభ్యుదయ మిలఁజెన్నుమీఱ, రామచంద్రాంకితంబునైఁక్రాల దిశల
 సరసక విశేస్తసూక్తులఁనంపద లొగి, బ్రబలవాసుభ్యురాయనఁవ్యప్రసక్తి. ౧౧౩
 కం. కాంతారక కాంతారము, కాంతిన్ రకరకముగాఁగఁగ్రాలె వియోగా
 క్రాంతవధూజనతాంతక, కంతుఁడు పైరిజెనొ విండుఁగాఁ గొనుకొర్కిన్. ౧౧౪
 కం. లలితామలకాగమములు, కలితామలకంబు లై నకప్రసరస్సుల్
 ఫలితామి కనగతతు ల. స్థలితామలకంబుకంఠికాగానంబుల్. ౧౧౫

వ. మనోహరంబులై యెసంగె నట్టి శరత్కాలంబున ౧౧౬

తే. స్వాదితం బుత్తమంబు పితౄతాఽత్తంబు, మధ్యమముగాన దుర్బలుఁమాడ్కి జనక
 దత్త మీనేల నేనేలఁరిత్తకేల, వీరభూజ్యంబు రాజ్యంబు ♦ విదితముగద. ౧౧౭

శ్లో దశరథుడు దండయాత్ర పోవుట. శ్లో

వ. అని సూయాణంబునకై ప్రయాణభేరి జఱపించి
కిం.లగ్నంబు గదియఁగా హుత, భుగ్నివహముఁ దనిపి వేల్చిఁబోలుపటి చిపులు

౧౧౮

ద్విగ్నులుగాఁగను దమలో, నగ్నిముఖాశీర్వచిప్రహర్షి తమతయై.

౧౧౯

కం.అప్తమాత్యులతోడను, స్పష్టాహంకృతిని మనముఁపరిధివిలంగా

నప్తాపదాశకులజుడఁడు, శిష్టాశీర్వుక్తి నుల్లసిల్లుచు నడచెన్.

౧౨౦

కం.ఆజకి నడువఁ దలంచిన, యాజకి రణసవనసామయాజకఁ బురనా

రిజనములు ప్రేతిని నీ, రాజనముల నిచ్చి రపుడుఁరాజుతిభక్తిన్.

౧౨౧

తే ధగధగద్వరమణగఁగఁగితి మగుట, కాంతిపూరింబుననుచు విభ్రాంతిఁజెందు

తత్త్వమండనాపాంగతితులు దోచె, నెని మిగిందరురంబీదుభవలములన.

ఉ.అత్తటిఁ దిట్టిలోక సనమాగితి నాశ సతీహతాత్ప్వయం

వత్తిదృఢోపగూహసవిధానసమాదృతిసంప్రహృష్టలే

భోత్రిమ “శీఘ్ర” మేవ భువనోత్తరపుణ్యనతీవివాహ సం

పత్తివ సిద్ధిర” స్త్వితిసువాక్యులు మ్రింగెను ధాటికార్భుతన్.

౧౨౨

మహా స్రగ్ధర.

స్ఫుటభాగీశ్వరోటకోటిఁస్ఫురితులఘటాఁస్ఫుటనాస్ఫటిశోన్వీ

తిటదూళిపాళిహేందవిలి యుడుపథోద్ధాటనంబున్ ఘటంపా

బటుతిగృత్విట్కులక్షాఁపతిబలకృతదుర్వారపీడాఁకంబున్

స్ఫుటితంబుం జేయ ధాతం ధుడమి యడుగఁగఁబోయెనో నాఁగనొప్పెన్.

చం.అగపడఁ జొచ్చె బట్టపవతిలందున తారలు ; రాశ చిర్చి నాఁ

దగఁ; దలయేరు నెక్కినె బృదాకువ రేణ్యున కేసి భారమున్,

వగఁ బ్రవహంబు మందగితి ఁ వర్తలె; నేమివిచిత్రిమో యనం

దగి నృపసూతిదిగ్విజయఁధాటిని వ్యాప్తపరాగశక్తిచేన్.

౧౨౩

మ. ధ్వజవాతులపరంపరాహతులచే ఁవా పోయిన ట్లయ్యెది

గ్వోజముల్; వైరి క రేణువుల్ విముఖతన్ ఁ భగ్నంబు లై తూలె; భూ

భుజపాళుల్ విభుతిం దలరెన్ను జుమీ ఁ భూమిన్ భయాధీనభూ

భుజనార్యస్రకృశోరకర్దమమునం ఁ బోరామిఁ గౌతారికుల్.

౧౨౪

నీ. తలబరువునగ్రక్కఁదల మాన్ప శేషాహి, చేతులులేమికిఁ జింతినొందె

నలభయావహానుఁహసము హేమాశ్శోక్త్రాలునోయనియెవరాహావరుడు

ఒకకరంబునబట్టినొకగునో మఱియొండు, దెస సని దిక్కరుల్ ఁదిగులుచెందె

నడివీపు కడుమిట్ట ఁ యిడఁబాదు లేదని, నెత్తిచెందె లో మొగఁపిటికిఁతేడు

తే. వరపదాతిపదాహతి ♦ నడినడంక, ధరణీధరణిరణహతిపరులు పరులు
వోలె దహతహలాడిరి ♦ పుడమిగలదె, ధారణీనాయకునిజై త్రిధాటి సాటి. ౧౨౭

సీ. సవకంపుబుక్కామునపురుదాల్చెనుమింట, నృపుధాటిబరికించు ♦ నెలలెలకును
బెట్టనినునుబూది ♦ పట్టెలై కనుపట్టె, వైరికాంతాముఖప్రాతములను
జెంగావరంగారు ♦ రింగులైలంగిన, కంగోరు లయ్యె దిశాంగసలకు
దారాడునదనేది ♦ దారాడుకున్నను, గోరాడులయ్యె దిక్కుంభులకును

తే. దిగ్దయారంభవే ధా ♦ త్రితలేంద్ర, సమ్యగర్చితఘోషపుంజంబు లయ్యె
విష్ణుపగమున కివసీతవిపులసైన్య, ఘట్టనోత్థితభూషరా ♦ గంబు లపుడు. ౧౨౮

వ ఇల్లు చనిచని నీవాడ నన్న తేజులపోడిమి మాపక సూడున నెదిరిన వేడిమి
చూచి తేల్చుచు జనుచు ౧౨౯

ఉ. కోరిడు కొల్లలం గొనగెం ♦ గోరిడు పూర్ణిపాదాహ మేయెడం
గోరిడు రత్తిహింస లిడ ♦ గోమలులం జెటవెట్టె యెయ్యెడ
నోరె జగత్ప్రియజనమునోవితితాద్భుతి హేతుభీకరో
వారభుజాబలం బరివి ♦ తానముమీద నె చూప నాజులోక. ౧౩౧

చం. ధరణీపుం జూచిచూచి విబుధప్రమదిల్ మదనాశుగాహతిం
బారిబారి స్రుక్కుచుండు విభండు దిశాజయధాటి వోవ స
గరమున వాని దాకువృంకాండుముల న్నరియింప జొచ్చి కా,
స్మరశిరవశ్యచిత్తి లగుమానిక దారుల కేటికూరుముల్? ౧౩౧

కం. కుంతలవల్లభనురుచిర, కుంతలదీధితులు వెలసె ♦ గోసలధరణీ
కాంతపదాబుజసక్తి, స్వాంతనటన్మధుకి రాధు ♦ పై య యెడలక. ౧౩౨

కిం. స్వబలము పులయనంబైన బటూబూరంబుచెడి వంసంబుల బడుటక
శిబరాధీశున కిప్పడు, శిబరాధీశత్వ మవని ♦ శాశ్వత మయ్యెక. ౧౩౩

ఆ. నీ వరాటకాశ్రి ♦ నెగడుదుఁ బ్రజ మాన, మునను నను గణించుమొదల నీదు
కరుణ కలిగెనేనిగాంగేయ సమముగా, దూగెగలనునన్ను ♦ ద్రోయవలదు. ౧౩౪

వ. అనిన నతని నాదంచె నంత నొక్కిపెట్ట రాపట్టు లందలపై దాడివెట్టుటనీతిగామి
శక్తుఁ డయ్యును బ్రజ్ఞం డగునర్థరారమణు డొక్కొక తేప నొక్కొక్కదిశ
భూపతులక జయింప బోవుచుఁ బ్రాధ్వంకృతసమస్తరాజన్యండై విహరించు
చుండ నొకనాడు సుమంత్రుండు ౧౩౫

కం ఇది దక్షిణాశీసల బలమదమున భూభుజుడు భానుమంతుం డేలుక
ముదమున సత్రివచించిన, మదిరాక్షికి జనకుఁ డిలెడు ♦ మహిపా ! యనుచుక.

చం. అనినను లెస్సగాక బల ♦ మంతట సంతట నిల్వఁ బంపు చే
కొనకుము యుద్ధకృత్యములు ♦ గొబ్బనఁ బాళెము సేద దీర్చుకోఁ
బనువుము మంత్రులం బిలిచి ♦ భావనసేయఁడ మెల్లకార్యమల్
మనమున నంచుఁ బల్కిన సుమంత్రుఁడు పిల్వఁగఁ బంచె మంత్రులన్. ౧౩౭

వ. వార లగుదురెంచి సర్వంబు విని వసిష్ఠాదు లైన పెద్దలతోడ నాలోచించి సందే
శంబువుచ్చుట లెస్స యన నట్లకాక యని వారిలం బోవఁ బనిచి నిజపటకుటీరా
భ్యంతరమునకుం జని వసిష్ఠు ధ్యానించిన సతండు విచ్చేయుటయు నమస్కరించి
నిజమనోగతం బెఱుంగఁ జెప్పి యిట్లనియె ౧౩౮

ఉ. ఆలలనాభిరూఢ్యభావములశీలకథాసువర్ణముం
జాలఁగ నించుచున్ శ్రవణశిష్యులీపాత్ర నిరతిచింతనా
తూలిక సంతరాళిమునఁ ♦ దొయ్యలి మాసనచ్చిత్రకారుఁ డా
ర్యా! లిఖయింపఁ గన్నలు యథార్థ మెఱుంగఁ గఁ గోరెడుఁ గడున్. ౧౩౯

వ. అని వచియించుటయు సతండు భావి భావించి యట్ల కావించెద సీ వీనాయంతన
సమయంబున నిచ్చటి కసతీదూరంబునఁ జక్కటిపొడవుమూలచాయ సరుగుమం
దొక్కప్పుడుదవనంబు గల దందు సీనయనపర్వం బగు నని పల్కియద్విత్యండుడయ్యె
సంత దశరథుండును గల్పప్రాయంబులుగఁ దోచుక్షణంబుల నెట్టెట్టో కిడవుచు
నేడేట సూర్యుండు మందగమనుం డయ్యెనని యెంచుచు సాయంసమయంబగుడు
ముని నిర్దిష్టమార్గంబునం జని ప్రమదావనంబుఁ జొచ్చుడు. ౧౪౦

చం. తరుణకుసుంభవర్ణ పరిధాననిబద్ధకటిప్రదేశయై
తరుణి నిజాంశుకాంచలము ♦ తా నిటులట్టులుఁ దూగియాడి సిం
ధురగమనంబు దోపఁ జనుదోయి మిథోధిక కర్నణంబునన్
సరములరాలృ మౌక్తికరంజం బరుదెంచుచునుండఁ గన్గొనెన్. ౧౪౧

వ. ఇట్లు చూచి మెచ్చి తలయూచి తత్ప్రీడావినోదావలోకనకౌతూహలీయై యప
దాంతరనికుంజపుంజంబులమాటున డాగి యుండఁ నని శుక యోగి పరీక్షిస్తృపా
గ్రణి కెఱిగించిన తెఱంగు ౧౪౨

ఉ. వా(స)వరత్న మేచకసువర్ణ! సువర్ణపటా! పరాత్పరా!
వాసవపుత్రసింహశరభా! శరభాసితహస్తపుష్కరా!
వాసరరత్నవంశ్య! ప్రతిభాప్రతిభాసిత! భద్రభూధరా
వాస! రఘూర్తమా! స్లవగవల్లభవల్లభ! జానకీశ్వరా! ౧౪౩

శ్లోపంచచామరము. శ్లో

ర(మా)మనోహరా! నగాధిరాజనందనార్పితా!
 రుమామనోహరాత్మమిత్ర! ♦ రుద్రక్షీశోభితా!
 సుమాంబకోపమానరూప! ♦ సూర్యవంశదీపకా!
 సమస్తదేవశస్త్ర! భద్రశైలరాజమందిరా!

౧౪౪

గద్యము.

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణావిందమిళిందాయమానమానసత్వ
 మహావైభవ వానిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ
 సుజనపథేయ సుబ్బరాయనామధేయ ప్రణీత్యైవ
 శ్రీకౌసల్యాపరిణయంబున
 ద్వితీయాశ్వాసము
 శ్రీరామచంద్రదార్శణమస్తు.

—————

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

తృతీయాశ్వాసము.

యమిసవనత్రాణప

రాయణ! దీనాన్తిహరణః రాజాభరణా!

ధీయుతనుతచరణా! నా

రాయణ! నతశరణ! వినుతరాజాభరణా!

౧

తే. అవధరింపుము దేవ! మహానుభావ, భావనాతీతవైభవపరమయోగ

భావపుంభావకరుణాస్వభావుడైన, బాదరాయణి యిట్లను సాదరముగ.

౨

మ. అతను ద్వేషితమిద్రసార్థకనిజాఘాతమును భాషావధూ

న్నతవక్షోరుహచందనాయితదిశాన్మాద్యముక్తావళి

కృతగంగాధవశేఖరాయితసున్దరేయప్రభాశాలి యో

క్షితిపా! దక్షిణకోసలాధిపతి మించె భానుమంతుడనన్.

౩

తే. అతనిచేవేరి జితకుసుమాస్త్రనారి, దీనజనకల్పవల్లి సాంధ్యమతల్లి

యధరజితబింబ లసితఫాలాపహసిత, చంద్రభాగ యనం దగుచంద్రభాగ.

౪

- చంద్రభాగ భానుమంతునితోఁ దనసంతానవాంఛం చెలుపుట. -

ఉ. ఆవరవర్ణినీసహితుడై హితగీతిని బెద్దకాల మా

భావభవాభరూపుఁ డనుభావ్యమనోభవకేళికావినో

దాపహమానసుండయి నిరంతర సంసరజైకభోగ్యసా

ఖ్యానహపుత్రలాభజనితామలమోదముఁ దా నెఱుంగమిన్.

౫

ఉ. దానముచేసి, చేసి యవధానమునన్ ధరఁ బాలనన్, హరిన్

ధ్యానము చేసిచేసి, సువిధానము దప్పక యజ్ఞకోటులం

దా నమరాళిఁ గొల్చి, పరిధానము లగుల కచ్చి యిచ్చి, సం

తానముఁ గాన కెన్నిసువిధానముల స్మదిఁ జింతనేయుచున్.

౬

- ఉ. ఆవిభుఁ డొక్కనాఁడు కనఁకాంచితసాధవితానసీమ మో
దావనామాలికాసురభిఁతామితమార్ద్రహంసతూలికా
భావితతల్పమందుఁ బరిఁభావితవాసవభోగభాగ్యుండై
శ్రీవెలయ నృహింపఁ బతిఁచిత్త మెఱుంగుచుఁ జంద్రభాగయుక్.
- ఉ. దీనత దోఁపఁ బల్కె నుదఁతీమదనా ! మదనాగమం బనూ
చానులమై గ్రహించి నెఱఁజూణతనంబున మీఱినార మే
లా? నిరతంబు నుల్లమున ♦ హాయి జనింపమి నేవగించెదన్
మానవలోకనాథ ! వినుమా గనుమా ఘనమానసంబునన్.
- ఉ. వల్లభ ! నేటిదాఁక రతివల్లభుక్రీడలఁ గూడు తెల్ల నా
యుల్లమునందు వ్యర్థ మని యూహ యొనర్చెద; వల్లయాఁ గదా
పెల్ల గువేడ్క మొల్కకొలెఁ ♦ బెంచి శ్రమింప ఫలాభికాంక్షచే
సల్లలితానసీజ మరుఁసం బొనగూర్చునె గొడ్డు వోయినన్.
- ఉ. ఆవిధి సంభవించె వసుఁధాధిపచంద్రమ ! నాదుచందమున్
భావనసేయఁ బెంపెనగుఁభావజుకేళిని దేలు తెల్ల శో
కాపహమయ్యెఁ జిత్తమున ♦ హర్ష మొకింతయులేక, వంశముం
గావఁగ వ్రేలెఁ డంతమొలకం గనుపుణ్యములేమి వల్లభా.
- ఉ. ఆటలఁ గొన్నినాళ్లు, తనయావళిఁ గాంచుటలెల్లఁ బెద్దజం
బాట మటంచుఁ గొన్నిదివఁసంబులుఁ బుచ్చితఁగాని పిమ్మట
సాటివధూటికామణులు ♦ చంకలబిడ్డల ముద్దులాడ నా
రాటము సిగ్గు దోఁచెను ధరావర ! వంజితనంబుఁ జూచినన్.
- ఉ. సిగ్గునఁ గొన్ని నాళ్లు, తమిచేతను గొన్నిదినాలు, చింతచే
మగ్గుచుఁ గొన్ని నాళ్లు, నవమానభరంబునఁ గుంది కొన్ని నా
ళ్ళిగ్గతిఁ బోవ, లోన సర్పిఁయించితి, నావలఁ బూజ నేసితిన్
సిగ్గటి బాహిరంబుగ నె ♦ శ్రీతరుణీచరణాంబుజాతముల్.
- కం. కుడువను గట్టను గలిగియు, బుడుతల ముద్దాడుభాగ్యమును లేమి నయో
యడవిని గాచిన వెన్నెల, వడు వాయెను నాదుబ్రతుకుఁ ♦ బరికింపఁ బఠి.
- సీ. చంటిపావలనునుఁబంటినొక్కలు లేని, కుచములు కుచములే ♦ కువలయేళ !
యనువుగాఁ దనకూన ♦ లాడఁ జూడనియట్టి, కన్నులు కన్నులే ♦ నన్నుతాంగ !
తప్పుడుగులవచ్చునప్పావ నెత్తని, చేతులు చేతులే ♦ పూతచరిత !
తోక్కుఁబల్కులబిడ్డ ♦ నొక్కిముద్దాడని, పెదవులు పెదవులే ♦ మదనరూప !

ఆ. బారసాచిగొనుచుఁబైపడి మెడగ్రుచ్చి, మీఁదికెగయఁబాఁకిఁమేలిపలుకు
లొనరఁబైఁటఁజార్చిఁచనువేడు సుతులేని, సుదతిబ్రతుకు బ్రతుకెఁసుందరాంగ!

చం. నిరుపమరాగయుక్తఁ బతినిఁ, గుణవంతుల నాత్మజాతులం
దరుణులు గోరుచుండుదురు ధన్యుని బొంది నిను న్నదీప్సితం
బరయ నొకండు సాగె, మఱియవ్యయసౌఖ్యనిదానసూనులూ
భరమ లభింపమిఁ మనుట ధన్యము దోఁచెను నాకుఁ జూడఁగఁ. ౧౫

చం. అనుచును విన్నఁబాటు వదఁనాబ్జము ముంపఁగఁ జంద్రభాగ ప
ల్కిన విని చేరరాఁ దిగిచిఁ కేలను దన్వి! భవద్విచారమో
యనుపమభవ్యమాఁ జూచి, తిదర్థ మపేక్షిత మాట దానికై
పనిగాని సత్ప్రియత్నములఁ వారక చేసితి నెన్నియేనియుఁ. ౧౬

ఉ. చేసితిఁ బెక్కుజన్మములఁ జేసితి నెన్నియొ సద్వృత్తంబులం
జేసితి భూరిదానములఁ జేర్చితిఁ జిత్తమునందు వెన్నునిఁ
గాసియ కాని వేఁకటిఁగానఁ జూచి ఫలితంబు సర్వముఁ
వీసరవోయె నాయెడనుఁ వెన్నునకు స్థయలేమి నంగనా! ౧౭

కం. కాన సతకల్పకం బగుఁ, గాన రమారమణుఁగూర్చిఁ కాన నియతిమైఁ
బూనెడఁ దపంబు; శీతరు, గానన ! యిట నీవు నలుపుమా హరిపూజల్. ౧౮

చం. అని హృదయేశుఁ డాడినస్త్రియాప్రియవాక్యము లాలకించి యా
వనజదళాక్షి పల్కె ననుఁ బాసి చనం దగ నానె కాన? కో
యనఘ ! స్వధర్మకామములఁ “నాతిచరామి”యటంచుఁ బల్క వే?
గొన మధికంబు గాదె కవఁగూడి తపం బొనరింప దంపతుల్ ? ౧౯

చం. ప్రియ యిటు లాడ మే లనుచుఁ బిల్చి యమాత్యులనెల్ల సర్వముం
బ్రియమునఁ జెప్పి రాజ్యము సమేధితర్క్తని సప్సంగిచి భా
ర్యయుఁ దనవెంట రాఁ జని యధిభక్తియుఁ జేరి శుచిసలంబునం
దయగతిచే జితేంద్రియతఁ నాలు మగండుఁ దడేకభక్తిమై. ౨౦

శ్లో భాసుమంతుని తపస్సునకు మెచ్చి విష్ణువు వరంబులిచ్చుట. శ్లో

చం. చలివిన ఘోర మాతపముఁ సంతసమంది రమామనోహరుం
డలరుచు భార్గవీసహితుఁడై భవదీప్సిత మెద్ది వేడుఁడీ
ఫలితము సేయువార మన ధక్తి నమస్కృతు లాచరించుచుం
గలిగెనటాలహ స్తపుటకంజముల న్నృపచంద్రుఁ డి ట్లనుఁ. ౨౧

కం. దేవా! ప్రత్యక్షంబై, కావలసిన దెద్ది యనఁగఁ గామ్యము వేడఁ
మావంటివెడఁగు లీయిల, పై వెదకినఁ గలరె యైనఁ బంకజనాభా! ౨౨

శా.సంతానార్థముగాఁగ నిన్గుఱిచి విశ్వస్తుత్య! యీనిష్ఠలం
 గాంతాయుక్తుడనై ఘటిందితిని నిష్కాముండ నౌ పెట్టు? శ్రీ
 కాంతా! ని స్థని తుచ్ఛకామ్యముల వేడ్కం గోరఁగా నొల్ల నా
 కాంతారత్నమునం దనూభవుడనై కారుణ్యముం జూపవే. ౨౩

కం.అటు లైన నిహవరంబులఁ, బటుతరముగఁ బొందఁగలను ♦ బద్మాక్ష ! భవ
 త్సుటకారుణ్యము పేర్చిని, ఘటియింపుము నాదుకోర్కీఁగాదనక వెనక. ౨౪
 చం.అన విని పిన్ననవ్వు దొలఁకాడఁగ భూభుజుఁ జూచి పల్కె నా
 యన! భవదీయపుత్రకుడనై జనియింపఁగ రాదు నాకు, నీ
 తనయకు నాత్మ జుండ నయి ♦ తప్యము నీకు శుభంబుఁ గూర్తు, నం
 దను ననుఁ గోరివాడవు గదా జనియించును నీకుఁ బుత్రుఁడు. ౨౫

వ. అని యంతర్ధానం బయినఁ దదీయకరుణావిశేషంబున కచ్చెరు వందుచు వారు
 పురంబునకుం జని రంత వరప్రభావంబునఁ జంద్రభాగకు నెలమనలుటయు. ౨౬

కం.బలిసెను నడు మలసెను నడ, నెలసెను నూఁగారు మీతె ♦ వేవి ధ్మికపై
 గలసెను నభు లొలసెను నిడు, రలు మనుషయు నాన సతికి ♦ రహియించెనట. ౨౭

కం.కోకనదచారువదనము, ప్రాకటనననపదాగఁరాజిత మగు శ్రీ
 కోకనదం బన ధవళ, శ్రీకలితం బయ్యె గర్భచిహ్నము దోషక. ౨౮

--శ్చ కౌసల్యాదేవి జననము. --

వ. ఇట్లు నెల లంతికంతకు నెక్కుటయు రాజానన వైజననంబున నొక్కతనయునొక్క
 తెఱ దనయఁ గాంచినఁ దద్యత్తైంతంబున కలరి నృపుం డుత్సవంబు నేయించి
 యమితోత్సాహంబునఁ బొదలుచుఁ బుత్రునకు భామమంతుం డనియుఁ గూతు
 నకుఁ గౌసల్య యనియు నామకరణంబులు గావించి సంతోషంబునిధి నోలలాడు
 చుండె నంత నక్కౌసల్యయు దినదినప్రవర్ధమానయై. ౨౯

మ. తనతో నాడెడితోడిబాల యొకచేతం బుండకంబు నొ
 య్యనఁ దాల్పంగఁ బసిండిబొమ్మ యల కన్యారత్న మవ్వేళ దా
 సిని బంగారపుఁదమ్మిఁ దె మ్మనఁగ నుశ్వేతాంబుజం బొండుఁ గై
 కొని చేచియ్యఁ దటాలున న్మదిని బొంగుం బూరితేచ్చంబలెక. ౩౦

వ. ఇ ట్లబ్బెలామణి కన్యాత్వంబు గడచిన. ౩౧

మ. నవలావణ్యరసాభిషేచనవిధి ♦ న్వక్తాబ్జ మిం పొంద సొం
 పపువక్షోరుహమంజరుల్ మలఁపుచూఁపక వా తెఱిన్బింబముం
 దపులంఁగాఁ దనురక్తిమంబు నయనాంతప్రేక్షణేందిందిరా

- రవిహారం బొలయన్ మనోజ్ఞనవసాఠభ్యం బుపాసింప హృ
ద్యననామోదము మీఱఁ బ్రాయ మనునుఁద్యానంబు పుష్పించినన్. 3౨
- మ. వలరాయం డలనీరుపాయ మను భివ్యం బైనకాలంబునన్
లలనాదేహగృహప్రవేశమును జల్పం డెంకిఁ గై నేయుత్రో
వలు నయ్యెన్ మణిగాసనంబు నవలాఁవణ్యంబుగాఁ, బైఁడికుం
డలుగా వత్సరుహంబులుం, గలువదంఁడల్ గాఁ గటాక్షావళుల్. 33
- కం. పొడమెను గుటిలత చూపుల, ముడి కందనికురులు పాదముల నటియించెన్
నిడు పయ్యె నంగదట్టము, నడుమంతరమందుఁ జిక్కెన్ నడుమంతరమే. 3౪
- మ. జనయిత్రీచరణాభివందనము వాంఛం జల్పి యేతెంచునం
తనె యాయాసభరత్రమాలసత స్వేదం బూరె రక్తాబ్జభే
లనజాతారుణిమంబు పాణి నిదె బాఁలా! పాయదే యంచుఁ దాఁ
గనఁగాఁ జేయు సకిన్ సతీమణియు వేఁడ్కం బాణిరక్తాబ్జమున్. 3౫
- వ. ఇ ట్లజ్ఞాతయావనయై చరించునచ్చంచలాక్షికి వివాహంబు గావింపఁదగినమనువు
విచారించుచు. 3౬

శ్లో భానుమతుండు కౌసల్యకు మనువు విచారించుట శ్లో

- ఉ. ఆనృపుఁ డొక్కనాఁడు వినయజ్ఞనయజ్ఞులు మంత్రు లోలి దు
ర్మానవిహీనవిజ్ఞజనమాన్యవివేకులు ప్రాడ్వివాకులున్
జ్ఞానవిశిష్టశిష్టులు మఁనంబున భక్తిని గొల్వఁ గొల్వులో
మానితీతిభవ్యగరిమన్ రహిమించి చెలంగు చుండఁగన్. 3౭
- తే. రాజకీయక్రియావిచారంబు దీర
వివిధవార్తాప్రసంగంబు విస్తరిల్లఁ
దనదుకూతురు కౌసల్యకు నుచితంపు
మనువు నెమకంగఁ దలఁచి యామనుజవిభుఁడు. 3౮
- వ. సకలదేశాధీశగుణగుణబలాబలంబులు విచారించుచున్నతటి నావారికుం డత్ర
రాక విన్నవించుటయు. 3౯

శ్లో అత్రి భానుమతుం జూడవచ్చుట. శ్లో

- తే. అరిగియెదురుగ నర్ఘ్యపాద్యాదివిధులఁ, బూజనమునల్పికోలువంగభూజనంబు
లోనికిని దెచ్చి యాసనాసీనుఁ జేసి, భక్తితాత్పర్య మెసఁగఁగఁబలికె నిట్లు. ౪౦
- తే. క్రూరదుర్వారసంసారఘోరసంత, మనగహసనీమ బంధ్రమృతమాణులైన
మాదృశల్ దరియింపఁగఁమార్గము న్నె, మీకృపాపాంగదీధతుల్ సోఁకకున్న? ౪౧

వ. నిరంతర నారాయణనామపారాయణపరాయణులును నిష్కారణకరుణాతురాయణులు నగుతూ రిచ్చోనిచ్చేయుట నాయుచ్చగలకచ్చులు గడతేతె ధన్యుండనైతి నని యచ్చపుభక్తి విన్నవించి కుశలప్రశ్నంబు గావించి స్వాగతకారణం బఘగుట యు మచ్చిక మీఱ మునివసుం డి ట్లనియె. ౪౨

కం.నీబోటి నేలనేలగ, మాబోటుల కేమిగొదవఁమానవనాథా !

రేబోటిమగఁడు వెలుగం,గాఁ బాటిలదే చకోరఁకములకు ముదముల్? ౪౩

చం.గొదనలు లేవు మాకు నృపఁకుంజర! సుమ్ము తమంతఁ దారునై

నదలక వెల్లిగాక కలఁవస్తువులన్నియును భవాదృశుల్

ముదమునఁ గూర్పుచుండుటను ధి మోదమ మాకుఁ, దపస్సు లెస్స, మా

కడుపులు మేల, నిర్భయముఁకాననము ల్వనముల్ ఫల్లిడ్యముల్. ౪౪

కం.నీనేను మరయ వచ్చితి, భాసురరవితేజ! యనిన ధి బద్ధాంజలి యై

కోసలవల్లభుఁ డనె నీ,దాసుఁడు మీదర్శనమున ధన్యుం డయ్యె. ౪౫

కం.నాపుత్రిక మునినాథ! స్వభూపుత్రసమానుఁ డైనఽభూనాథున కే

నీపట్ల నీయఁ దలఁచెద, నీపనిచినయట్ల చెప్పుమ ధి నిస్తులు నొకనిఁ. ౪౬

వ. చరాచరంబుల మీమనోగోచరంబు గానిపరమాణువు లేదు. దయావంతులరై

యెఱిగింపరే యని కొసల్యను రావించి మ్రొక్కించిన నాశీర్వదించి. ౪౭

కం ఆకూతం బెఱిగించెద, నాకేతం బేలునట్టిజనలోకధవుం

ఁడీకాతరనయనకుఁ దగు, లోకోత్తరచరితుఁ డతఁడు ధి లోకారాధ్యా! ౪౮

వ. అతనిపురం బైనయయోధ్య మహిమంబును దశరథుబలరూపవిభవంబులు నీవె

ఱింగియుండు నైనను నిట్టికార్యంబులపట్ల వరునిగుణగుణంబు లంద తెఱుంగుట

దగు నందు నీబాలారత్నంబు మది నెఱుంగు టావశ్యకంబు గావున విశదీకరించెద

విను మని యి ట్లనియె. ౪౯

—అయోధ్యాపురవర్ణము—

కం.చలులభటాకుటిల ఘటా,పటలరటనదళితదిగ్విభాగ మయోధ్యా

పుటభేదన మరిజనహృత్పుటభేదన మమరు సమరఽపురికిఁ సరియై. ౫౦

సీ. వీటులా చక్కనిఁబాటలా కొమరైన, పేటలా పురలక్ష్మిఁపేట లగుచుఁ

దోటలా శృంగారఁవాటులా రొదనేయు. తేటులా సరసులు ధి దేటలోలుక

లేటులా చివుకనుఁదాటులా కడిమిడి, చోటులా చేగట్టుఁపేటులందు

బోటులా వారలఁనీటులా ముద్దుల, మాటలా సొంపులఁమూట లగుచుఁ

తే. బాటలా వారియాటలా ధి దీటులేని, కోటలా జాలమేటులై యోటలేని

ధాటినాఘోటులా ద్విజఁకోటు లేన్న, బోటిగనరామి నవ్వీటిఁసాటిగలదె ౫౧

కం. ప్రామినుకుల పెన్నిక్కలు, ప్రామినుకుల వేల్పులేను ♦ రంగస్థలముల్
భూమినుర జ్యేష్ఠులవా, లూభామి నుర జ్యేష్ఠసములు ♦ పురమున విప్రుల్. ౫౨

చం. అపుర సహస్రశీర్షుఁ డగు ♦ నాదిఫణిం ద్రుఁడు భాషలందు నె
య్యవ దగుపాలు నాలుగవ ♦ యంశముఁ బూర్ణక ఛాస్యఁ డౌకఛా
ధవుఁడును బోలుచుండు నను ♦ ధాబుధులన్; ద్విజరాజనామచు
త్రవశమె వారిఁబోల ద్విజ ♦ రాజసమాఖ్యము లేదె పక్షికిన్. ౫౩

సీ. కృతులిచ్చిననుబహూ ♦ కృతులిచ్చుచుందురు, నతియొనర్చినను హేహా ♦ న్నతిఘటింతు
నెలిచవి యన్నను ♦ వెలిమాలపనియండు, ప్రజల నెల్లను దమ ♦ ప్రజలెయండు
దవ్వుచేఁజెలచొప్ప ♦ దర్పణఁ జూడరు, స్వారి పోవగు జారి ♦ ణీర తేచ్చ
నాడిబొంకరు వేడ ♦ నా స్తి యంచాడరు, దుష్టులలో బొత్తు ♦ దొలఁగియుండు
తే. రాజి నెదిరిన ఏరాతి ♦ రాజపరులు, రణపదమునను శెమలందు ♦ గణనమీఱ
నొండువర్ణంబు మునుచే ♦ కుండువిడరు, వెలయునవ్వీటిలో రాచ ♦ కొలమువారు.

ఉ. మేకొని వేలనేకడగి ♦ మీఱఁగ నేర, డొసంగి యప్పలం
గైకొనలేడుగా ఘనులు ♦ గ్రమ్మెట నీయకయున్న, మెండువో
కూక లటంచు నర్యవర ♦ కోటులు కంధి జడాశయుండు ర
త్నాకరుడే? యటండుపయి ♦ నప్పతియై కనుచుండ భంగముల్. ౫౪

సీ. కేదారముల నెల్ల ♦ భూదారములచేత, కేదారములఁ జేసి ♦ కీర్తి నెలయ
రా జనంబులు వేడ ♦ భోజనంబుల కిచ్చి, రాజనంబుల నిమ్మ ♦ రాజు లొసగి
కోటిశహస్తులై ♦ కోటిశు తొచుఁ గి, రా పేశులకు నప్ప ♦ పూటవడక
పాటీరపంకంబె ♦ పాటీరపంకంబు, శాటీరమ వరాశి ♦ నంచయంబు

తే. గాఁగ మాలుగుఁబోతులై ♦ కడఁక చెడక, రాలుగాయతనంబున ♦ రచ్చకెక్క
కఫలకృషి కార్యములను స్వ ♦ యముగఁదీర్చి, శ్రీలఁ జెన్నా రుహాళిక ♦ పాళియచట.

మ. ఘనవిఖ్యాతిని గాంచి యుండినను ద్రా ♦ గన్ ఖూరనీరంబులే
మనకున్ దాపుర మయ్యె నంచు మదిఁ బల్కాటాడుచు న్నబ్బు లీ
వనము ల్రీపి నెసంగె నేడు బళిరా ♦ ప్రాప్తంబు మే లంచు జీ
వనదోజ్జీవనదంబు లే నపరిఖా ♦ వాఃపూరముల్ గ్రోలేడున్. ౫౫

చం. నిరుపమదానధార నవసీరజముం బొడవాప సర్వముం
జరణములందు మేఘమును ♦ సాగరి మాశ్రవణాంతికంబునం
దిరపుకొనంగ సిగ్గున మ ♦ దేభసమూహము లొప్పుమీఱఁగాఁ
బురజనతావదాన్యగుణము నివ్వుతింప వశంబె యేరికిన్? ౫౬

ఆ. సప్తస ప్తిగుప్తసప్తసప్తిరథంబు, మునుగు దాటలేకవనధి నొండు
ననుచు నగుచు సప్తవనధుల దాటుట, సప్తినామ మొందె ధ జగతి హరులు.

కం హరిహాయహాయ హరిహాయరథ

హరిహాయముల జవనగరిమ ధ నదటున గెలుచున్

హరిహాయ హరిహాయరథహాయ

హరిజత్వరలీల నెనఁగుహారు లాపురిలోన్.

౬౮

మ. గమనం బొక్కవిధంబు, చిత్రగతులంఁగాన్వింపఁగా లేడు, వే
గ మనన్ జాములునాల్గు దోలును జూమీ ధ కంజూపుదవ్వన్, నిజాం
గ మనం బిచ్చుకకుంటు, శాత్రువులుదాఁకిం దేరి వేత్రోయు శృం
గమునందుండి పయోధి నంచు నగుదున్ ధక్షత్తిల్ రవిప్రాణితన్.

౬౯

చం. సురపురసాలముం దవిలి ధ చుంబన కేళిని దేల్పుచుండు నా
పురవరసాలము నిపులఁపూగము లెక్కుచు వేల్పుటాండ్రతో
సరసులపజ్జఁ గ్రొంబిగునఁనజ్జలఁ బూవులసెజ్జనాకముం
దరియఁగఁ దానయాఁ బుంబుఁతెల్లి; సాల ము టందుఁ బెట్టెడిన్.

౭౦

ఉ. గీరధిప్రభావుండు భగీరథుఁ డుద్వేకఁ జెచ్చె నభిభా
గీర్ధఁ ఇత్రమా? తలఁచు ధ గీర్ధయాన లహర్ముఖంబులన్
సారతరాంజనైః సుదఁచిర్చల మచ్చలునోన నాడ జం
భారి విభాకరాత్మభనాకము నేగతిఁ జేసెనో యునన్

౭౧

చం. లలనలకన్నుసన్నుల మెఁలంగు ననంగుఁ డనంగ నేలొక్కో
యలయక వాడవాడ ముఁసినమ్ముల నమ్ముచునుండు నెచ్చెలుల్
గలయఁ బ్రదక్షిణించు రుపఁతలాంధనునాచులు గల్లనారలుం
దలముగ మారుమావుల సఁకల్పెడిసాంకి వగంధు లొప్పగన్.

౭౨

ఉ. గీతనినాదపూరితినిఁకేతనకేతనజాతి మూర ! సా
కేతము డాయ నచ్చు సురకిన్నరచుఁబ్బుల దూరయానసం
జాతమహాశ్రమంబు సనఁ ధ జల్లఁగ వీచు ననంగఁ దత్పరీ
పూతజనాళియయ్యతిథిఁపూజల మేర లెఱుంగ శక్యమే.

౭౩

చం. ఘనకురువిందవజ్రమణిఁకాండముల నివలసిల్లుగోడల
న్గొన బగుమేడలం దిరుగుఁగోమలు లావల సత్తలిండ్లకుం
జని యట రేల నిర్లు గని ధ చియ్యనఁ దర్జనిమోపి ముక్కునన్
గన మిది మాపురంబున సఁసంగ నెగాదిగఁ జూతు రజ్జమల్.

౭౪

చం. రస వగఁగ్రాలఁ జాల మగఁరాల్ మొగఁరాలనిగారపుంబసల్
పొనఁగఁగఁ గ్రొంబసిండినునుఁబొమ్మలు బొమ్మలఁ బొమ్మపొమ్మనున్

వెన జవరాండ్రపాట వినువేడుకఁ జేరెడి వేల్పుఁగొమ్మలం;

గొసరుచు వారు పాట వినిఁగొబ్బిన బొమ్మలె యాదు రచ్చటన్.

౬౭

ఉ. శ్రీలసితానిమేషకబఁగిమతులున్ లలితోరగాంగనల్

లోలవిలోకనాభినయఁలోపమునన్ వరన ర్తనంబున

స్థాయిపదద్వయ్యాకలితఁరమ్యవిలాసవిహఁసీనతన్

బాలిశ లంచు రెంట నుతిఁపాత్రలు పాత్రలు వొల్తు రప్పరిన్.

౬౮

ఉ. సారణగండ్లనుండి చనుఁజొక్కపుఁదావులధూపధూమ మే

పారఁగ ధూమయోను లయిఁయాతపవారణరీతి వేనవిం

దీరయి సారసారభము ఁ నెక్కొన ఘుంఘుమలాడు మంచిప

న్నీరమువానలం గురియు ఁ నిచ్చలుఁ జిత్తజీఁ బట్టనంబునన్.

౬౯

ఉ. ఘమ్మనికమ్మవాసనలు ఁ గ్రమ్మఁగ భూపచయమ్ము నెత్త గే

హమ్మల ధూమ మాగడపఁలట్ల రహించి నిదాఘవేళ ఛ

త్రమ్ములఁగిఁ బొంఘులకుఁ ఁ దాపముఁ బాపు ననం బగోపకా

రమ్మునఁ దజ్జనంబులఁ దఁగఁబె నుతింపఁగఁ దమ్మిచూలికిన్ ?

౭౦

వ. అట్టిపురి కధినాథుండై.

౭౧

అత్రి దశరథుని వర్ణించుట. ౩౩

కం దశరథుఁడు తేజమున ద్వాదశరథుఁడు నితాంతరుచిఁతనునుందరత్

దశరథుఁడు సంతతార్చిత, దశరథుఁడు సుమీ ప్రతాపధన ! కేవలుఁడే.

౭౨

మ. తను సర్థించినయట్టివా రొరులయొద్దన్ వేడకుండంగ బల్

ధనముం గోరినవెల్ల లేదనక చేతఁజ్రీతిమై నిచ్చు నై

నను లోపం బొకఁ డేర్పడెం దనదుసాంధ్యంబునం జూచుభూ

జనతాలోచనపాళి కెయ్యెడలనే ఁ సంతృప్తి లేఁ డీయఁగన్.

౭౩

ఉ. ఆధరణీశనందశఁతాంగరథాంగహతి స్పృణీమయ

జ్యాధరముల్ దిశాంతముల ఁ హల్యము లై చన జొన్నజల్లి యా

శ్మాధరవాసు లౌజనులు ఁ మంజరులం గని యూర రత్నభూ

మీధరజాతసస్యములు ఁ మేలిమణుల్ ముమి యండ్రు నివ్వెఱన్.

౭౪

ఆ. రాజు సారసహితఁతేజుని దమిఁ గనుం, గొనినమధ్యలోకఁకుముదనయన

లెల్లఁ గనులమూఁతఁలెప్పుడూఁ బెట్టరు, తలఁపు నిలిపి వలపుఁకలిమిబలిమి.

౭౫

తే. వసుధఁ బర్జన్యవిభు సర్కఁవంశ్యుఁ జూచి

దరము లజ్జయు నొదవంగ ఁ శరణటంచు

నగ్ని రవిఁ జొచ్చెఁ గానఁగదా జనంబు

లగ్నిగర్భుఁ డటంచు రాఁయగ్నిగర్భు.

౭౬

ఆ. మగఁడు దన్నుఁ దిట్ట ♦ మగువ బిడ్డను గొట్టు, చంద మతనిశత్రు ♦ చయమువిధము

వానిబాణనిహతి ♦ మానిదేహంబు నై, లింపనతులఁ బెట్టుఁజింపుఁ జూడ. ౭౭

చం. తరణికులావతంసుని ప్రతాపము మించె నమిత్రరూపమై

యరుల కదేమిచిత్రమొ, మఱి దారిన్మహాసితవర్ణులొ చనా

హరిణమదాంక సక్తహరిణాంక సమంచితతుండమండలం

బరరె! మృగాంక రిక్తవళింశురుచి న్వలుఁగొందె భూవరా!

౭౮

వ. అట్టి జగద్విచుతు భవదీయజామాతఁగా నొనర్చుమని

౭౯

మఁమునిసంక్రందనుఁ డిట్లు పల్కిన మహామోదంబు సంధిల్లఁగా

జనపాలాగ్రణి భక్తిఁ బల్కె భవదాఙ్గ ప్రిం బ్రపత్తింతు, నా

జననంబున సఫలత్వ మొందెను భవత్సందర్శనప్రాప్తి మీ

యనుకంపార్హుడ నౌట నంచుఁ బలుమాత్రాడంగ హాసేశుఁడున్.

౮౦

వ. వారల వీడుకోలు వడసి యాశీర్వదించి చనుటయుఁ గౌసల్యయు దశరథుండ

తనకు మనోనాథుండుగఁ దలంచుచు సతనియంద మనంబు నిల్పి తత్సంగమంబుఁ

గోరుచుండె.

౮౧

- - - - - వసంతమువర్ణనము - - - - -

ఉ. అంత నితాంతకాంతసువనాంతదురంతలతాంతసారభా

క్రాంతదిశాంతవంతము, ప్రకంపితకాంతవశింజినీవిభా

సంతము, పాంథకృంతననిశాంతకుహూకలలోలమత్తవా

సంతము, గాయనాదృతవసంతము, దోచె వసంత మయ్యెడన్.

౮౨

సీ. వైత్రవనేందిరానంగమవేళ విభ్రష్ట మామకరికాపత్రము లన

రా మాధవుడు వనరమ గయిసేయ జాఱగనూడ్చుప్రాబచ్చఁజివిక లనఁగ

వసుమతీజోరుజపాళులు వెలిజూపు, చెల్లువైనయవరంజిపలక లనఁగ

విటవిటీతతులకై విటవచేటులు రక్తి, హత్తిన నునుమెత్తమెత్త లనఁగ

తే. నిండుమతి దండనుండినదండిపక్కి, దండములగుండెదిలమెల్ల ♦ బెండువడఁగఁ

బండుటాకులువనినిండమెండుకొనియె, నొంటికొమ్మలుచెలువేదియుండనపుడు.

ఉ. చెల్లుటఁ గాలమెల్లఁ దముఁజేరెడుపైకములెల్ల జాఱ, సొం

చెల్లను మాయఁ, బత్రము లభివృద్ధముగాఁగను, బండ్లు వాయుటం

బల్లవవర్జితం బగుచుఁ ♦ బాంథవిగ్నితమై యహృద్యమై

వెల్లడిగాఁగ వార్ధకపువేశ్యలసంచునఁ గొమ్మ లొప్పినన్.

౮౪

- సీ. అగము లగము తొటఁ ♦ దగ నట నిట జగ, జిగిమిఱుతొగరాలవగ లనంగ
నవయాననము పరిధివిలంగఁ గొమ్మల, మొగములఁజెలువారు మొటిమ లనంగ
విరిహితీమర్మనిధిదనం బొనరించి, కడుగనిమరుముల్కితదమ లనంగ
మాధవురాకకు ♦ మదిని గొమ్మలు పూను, స్మర శాతశిఖిశిఖాంకురము లనంగ
- ఆ నొగరుపొగరుదగులజగడాలబిగ్రాలు, మగువలెదల దిగులుబుగులుకొనంగఁ
దొగరువగలుమిగులుచిగులుపెంపొలయంగఁ, దొగరుఁజిగురులలరెనగములందు
- సీ. చిగురులో యివిగావు ♦ మొగరంబ మనుపొగ, చెలువారుస్మరదీపశిఖలు గాని
తెరులులో యివి గావు ♦ తెరుణభూజనశాఖఁ, గమనీయ మగుమేల్మఖములుగాని
యిగురులోయివిగావు ♦ మగసంచుబిగించు, కమఁజించుమరుముల్కిగములుగాని
ననలోకో యివిగావు ♦ సునుపాయమదిడాయఁ, గనుగొమ్మలనఁజూచుకములుగాని
- తే. యనుచు జనములు పొగడంగ ♦ మొనలుసూపి, నిక్కి మోపునవిచ్చుచునిగ్గుమిఱి
తొగరుచుచిదిక్కి జొంపమైవగలుచెలఁగె, ననలుకుజములకొమ్మలకొనలయందు
- ఉ మావులు మారుమావులకు ♦ ముందురై విలసిల్లెఁ; బెల్లునె
త్రావులతావు లైనసులతాతతిడ్డలల నూఁగి పుష్పవి
స్రావిమధుళికాధునుల ♦ సారెకు నీతలుగొట్టి తుమ్మెదల్
దీవెలరాలుపూలగుమిదీవులఁ బాపుకొనెన్ శ్రమంబులన్. ౮౨
- శా. గండుంగోయిలకూయుకూఁగిలును, వీక్షం గేకు లీగోకమాన్
నిండన్ వేసెడుబిగ్గకేలును, వాని స్థిగంచ గీరంబులు
ద్దండత్వింబునఁ జూపుడాకలును, మాద్యద్భృంగముల్ జోకలున్
గండా లందురు మారుకాఁగ లేదన్ గం గామినీకాముకుల్. ౮౩
- ఉ. కూర్చిని నోలటాచి, యొకకొమ్మను వృంతములంటి, యెండుచో
నర్మిల బద్ధినిం గదిసియాడి రతి, స్మరసిన్ ఘటించి సే
రూర్మిక లొంద నొక్కతెను ♦ నొక్కతెపాదపరాగ మూనుచుం
బేర్పిఁ జరించె దక్షిణసమీరకుమారుడు బారుకై వడిన్. ౮౪
- ఆ. పొదలబొదలఁజిల్కఁగొదలు కోకిలముల, మూఁగ మూకుతనముమూలబడంగ
నలరు లలరఁ దుమ్మెదలు దలమిఱ నె, మృదులమెదలువాడు ♦ కదలేదాడి.
- సీ. ధర్మశుద్ధాంతకాంతాగీతమాల జొక్కి, మకురునఁ దేజి మార్మలయు చున్న
మలయాద్రీచెంచుచెల్వలచేతిధనువులఁ, జూచి పూఁబొదమాటుసురుగు చున్న
ద్రావిడీమందిరామసీమల నున్నఁబచ్చికకై మెడఁబ్రాల్పు చున్నఁ
గర్దమతంబు తాఁఘననదీమాతృక, కేదారముల గాలు ♦ పాదుకొన్న
- తే. మడిమలనుదాచి హైయనితకడునదల్చి, మెడను నిమరుచుఁదట్టుచుజడుపుదీర్చి
వాగె బిగియించి, కాల్పడవచ్చుకతనఁ, జెందె బృషదశ్వుఁ డావేళిమందగతిని.

ఉ. ఓలి రసాలసాలముల ♦ నుయ్యెల లూగుచు, మూగుచున్నహిం
దోళచయంబులం గనఁజేయుచు, గంఠములెత్తి రక్తి హిం
దోళముఁ బాడ బాలలు కుతూహలితం జెవి నిక్కి నెట్టుచున్
హాళిఁ గురంగ మేగమిఁ గఁదా! పవనుండు చరించు మెల్లగన్.

౯౨

ఉ. తమ్ములఁ గంపు లూరె, సురతమ్ముల నింపులు గూరె, మీటి దో్వ
తమ్ములపెంపు గేరె, లలితమ్ములఁ దెంపులుతారె, ధీలతాం
తమ్ముల సొంపుచేరె, బరితమ్ముల చిల్కలముద్దుముద్దుగీ
తమ్ములఱంపు మీఱె, హాసితమ్ములతంపులు గీఱె భాగులన్.

౯౩

శ్లో చంచకావళి వృత్తిము. శ్లో

వ్రాలుం బూలన్ లీలం ♦ ద్రాగ కే తేనె వానం
బోలం జంజుమ్మంచుం ♦ బోవు నన్యప్రసూన
సాళిన్ రేచున్ జోవున్ ♦ హాళి మూచూచు నూగుం
జాలం గేళిం దీఁగెం ♦ జంచకాళు లిచ్చన్.

౯౪

ఉ. కంఠర మానుచున్నతనుకాన సుగంధివిసూతనాబ్జినీ
స్కంధసుమాసవంబు గొని ♦ కాంతలతాంతగుళుచ్చవీధిఁ బు
ష్పంధయము ల్పరాగముల ♦ సారెకు ధూసరితంబు తాచు గ
ర్వాంధతఁ బొద్దుఁ బాంథజనకతాపితతీవనకటాక్షి నించుచున్.

౯౫

ఉ. పూలను వ్రాలుఁ దేనె గొన ♦ మూర్ఖును ఝమ్మని యేగు వెండియన్
వ్రాలును లేచు బమ్మెరను ♦ బైవయిఁ జుట్టులువెట్టు నొండు మ
త్తాళి మధూళి నానఁగ రంయంబునఁ బైవడి పోరు సల్పు హిం
దోళ మొకండు; నిల్కడకు ♦ మారగులే గద చంచలాత్మకుల్.

౯౬

ఉ. జాతులు సిగ్గులుం జెడఁ, గుజాతు లనూనవిలాసనంపడు
జ్ఞాతములై చెలంగఁగ, విజాతులనాదము మిన్నముట్ట, హృ
జ్ఞాతకలిప్రభావమున ♦ సత్త్వవికాసము డిందఁగా, మధూ
ద్భూతగుణప్రవర్తనము ♦ పోల్చి కలింబలె నొప్పె నామనిన్.

౯౭

ఉ. మూకులరీతి నున్నయళిమూఁకల నిద్దర లేపి, నిద్దవుం
బోకల గుజ్జమావినును ♦ మోకలఁ బాదముమోపి, వీకఁ బల్
పోకలఁ బద్మినీజనవళిపుశ్శ్రవవారిని బాపి, మీఱు వే
పోకల వేగుబోకలను ♦ బోకలరాకలఁ జల్లఁదెచ్చరల్.

౯౮

తే. పుడమిని వివాహమహా మల్లకడలఁ జెలఁగ, నవనవసుగంధయ్యక్తి నానారతంబు
దక్షిణాశఁ జరించెను ♦ దవిలి ముసలి, ఛాందసుం డనఁ బవనుండు ♦ మందగతిని.

౯౯

వ. ఇట్లు నిరంతరకాంతవకుంతలతాంతసురభితనిశాంతంబును, స్రాంతపథికాంతకాశాంత
 తరతికాంతసంతప్రకంపితగుణారవద్విగుణీ కృతాకాంతదిగంతవాసంతకలకలశ్రవ
 ణవిస్మృతేతరోదంతంబును, రతికాంతరణతాంతవినికృతసనిశాంతహిమవాసంత
 భాసంతంబును, మాకందమందారబృందారవింద నివ్యందమకరందబిందుసందోహ
 పానానందనటత్తుందిల మిళింద కందర్పమదావిలమదావలకులకోలాహల సమాకు
 లంబును నైవదావళు లగుశిఖావలంబుల రొదాళంబుల హళాహళికి నళికి బెళికి
 కులుకులదళుకులగొలకులకలకుల జిలుకలపలుకుల ములుకులుగ నులుకుకులు
 కులాడుల కలికిపలుకులును, నల్లిబిల్లిగఁ బెల్లుగ నల్లుకొనినమల్లికావల్లి కామతల్లి
 కాదులవేదుల సల్లలితసంపుల్లలతాంతంబుల దినాంతంబుల శాటీపాటీరంబులఁ బా
 టనచేసి పాటవంబుమీఱఁ బాటపాటపాటల బిటారంబుల మిటారులు మొలనూ
 లిగజ్జయలరవళి రవణింప లీలాహాల్లీసక కేళీలోలలై యింపుసాంపార నటింపఁదన్న
 ఖనయనాభినయవిలోక నేహాపరత్వంబునఁ బార్శ్వంబునకన్ జాతెనాఁ బింపిణీ
 లూరుయుగంబుల మార్చిమార్చి సృత్యంబుసలుపఁ దాలఫలవిధిమధిమకారు
 లగుపయోధరంబుల నాచ్ఛాదించు జాటుపయంటలసండుసండునసితపయోధరంబు
 లదృశ్యంబగునచిరద్యుతుల శోభ ననుకరించు నిగన్నిగ మనుకనకమణిహారకాంతు
 లు వదనేందునకుఁ బరివేషంబులఁ గల్పింప విరళంబు లగుకురుళంబులు బంధరడిం
 భంబులువోలె సంరంభింప, వానివదనంబులనుండిరాలుమధుబిందువులునాఁగర్పూ
 రతిలకితముఖంబునఁ బుటమరించుఘర్మబిందువులు జాటి హరించందనపత్రధంగచి
 త్రరంగ మైనకపోలముకురంబుల వజ్రసగీతసువర్ణఫలకంబులుగను, వక్షోదుకూలం
 బుఁ జకోరికాక బళననిర్వృధితరాకాసాంద్రచంద్రికాపూరంబుగ నొనరింపఁకేళికా
 యాసభరంబునఁ బైపై వచ్చుదట్టంపు నిట్టూర్పులు నెట్టికొనిరా మిట్టిపడుచనుమి
 ట్టలు మిట్టిపడి యడంగఁ, దత్తనువల్లులఁ గొల్లులగ నెల్లువలై డుల్లుచేమటలనట
 మటగిటగిటనగా వాడవీవలి వీవలవీచెనా జంపాడువిశాలరంభా పత్రంబులును,
 విరిపోటులెంచక యిరుపోటుల విరిపోటులెంచి విరివాసివచ్చిన గాసినిడ నద
 నని యెడ నని మదనుండు శరఘాతంబుల విశరఘాతంబునేయు నని వెరవేకి
 వేకరంబునఁ దమవెంట వెంటముకై మనపనమెఱయ మనక మెనక మెనఁగ
 మఱుసంజలవల్లభులఁ దోడుకొని యారజంబుపెంపుటారజంబులనిరజంబులననసీరు
 గ్రోలిమదావలంబులై వదావళు లగునమదావులవళావళుల కలుకు మృణాలజాల
 గ్రసనలోలమరాళంబుల సరాళంబు లగుకేళాకూళులఁ గేలీలోలలై, మాందా
 శిచీరలుధడించినావణించిన కొమ్మలగతి మినమినలాడు కవటాకులటాకుటీకు గల
 కొమ్మలచాయలనుల్లసిల్లి జగతుల శతపత్రంబుసహస్రపత్రంపై న నీవిరివాసివచ్చు
 నేయని మెచ్చుగొలుపు నవనవశరీరపకునుమవిసరశయనతలంబునఁ బరవశ లగువ
 శాగమనలును, రహింప నందంబుమీఱు నావసంతసమయంబునఁ గౌసల్యాబి
 బ్బేకవతి నిబ్బరంబులేక మారునిదెబ్బలకుఁ దబ్బిబ్బులాడుచుఁ బ్రబ్బినచింత విర

హవేనాదూయమానమానసమై చింతిలుచున్న సమయంబున నెచ్చెలులు తచ్చ
రిత్రం బెఱింగి వనంబున మెలంగినఁ గాక యీకాఁక పోకడపెట్టఁజాలమని బాల
మనికితంబుఁ బాప జాలమే లని జాల మేలని మేలంపుమాటల పాటలాధర లారా
మనారామంబునకుం దోడ్కొని చనుటయుఁ గౌసల్యాదేవియు నెచ్చెలితోడఁ
దిరుగుచుండ నచ్చటివిశేషంబులు ముచ్చటమీఱ ముచ్చటింపఁ దలచి వయస్య
యి ట్లనియె.

౧౦౦

*శ్లోకౌసల్యాదేవివనవిహారము.*శ్లో

ఉ. అల్లచె ! యల్లిబిల్లిగనునల్లినమల్లియతీవెలందుఁ బైఁ
బెల్లగుపూవులం గనుమ ధిప్రేయసి ! నీఱునఁగప్పనిప్ప నా
నుల్లమునందు నెంతు, నదియొప్పును బొంథుల వాడఁజేయుటఁ
వెల్లడిగా హసంతి యనుపేగు నహించుట గ్రొత్తలే చెలీ !

౧౦౧

శా. ఝంకార స్తననార్భటిస్ఫుటితదిక్త్యైలంబులై పుల్లస
త్సంకేజాతమరందపానరతసక్తస్త్వాంతయుక్తి నిరా
తంకారంబున వచ్చుపట్టదములఁ దర్పించి నూత్నంబుభృ
చ్చంక నేను వణంకఁగా నురుగుహంసం జూచితే భామినీ !

౧౦౨

చం. నిరుపమకోమలాంగి ! ధరణీరుహముం గనుమా శిరీషముఁ
సరసను జేర నీవు పయి ధిజల్లున రాల్చెఁ బ్రసూనజాలముఁ
స్థిరవరపేళలం బగుత్వదీయశరీరముఁ జూచి పూలచే
నరుదుగఁ బూజసేసెనొ; మహాత్మకు లన్యగుణజ్ఞలేకదా.

౧౦౩

చం. కుజదళపాళి రంధ్రములఁగూరిచి తూటిచి నార నందు న
క్కజముగఁ బీఁచుపోచలను ధిగట్టుచు లో గది యుండ దాన స్వ
ప్రజకయి జ్యోతిరింగణముపక్షుతిఁ బంకమునఁ బిగించి పె
సజిబిజి నల్లియున్నగిజిఁగాఁడులగూఁడులఁ జూడు మక్కరో.

౧౦౪

కం. సారభవజ్జిత మయ్యను, జారుతరం బయ్యెఁ గనఁగ ధిజలజాక్షీ ! వి
ద్యారహితుం డైనయలం, కారపువిద్యాధిఁబోలి ధి కను కింశుకముఁ.

౧౦౫

కం. మాధవసంగమవిలసిత, రాధోల్లాసంబుఁ గాంచి ధి భృమరారభటిం
గ్రోధముఁ చెలుపుచుఁ గనుమా, మాధవి విలసిల్లె రక్తిమహితాననమై.

౧౦౬

ఉ. వాడఁగఁ గర్ణ పూరములు ధి వ్రాల మహోత్సలపత్త్రీరాజి, దో
పాడఁ జలించుచుఁ భృమరకావళీ, వృంతము లింత నల్లఁగా
వీడ లతావలేప, మటవింతబెడంగు రహించుపద్మిని
బాడ సఖిలలామ ! మదిసాక్షును నీ కదియేమి చెప్పువే ?

౧౦౭

ఉ. ఆతపతాప మోఽపి కను ♦ నాఁపి వడింబడి పెన్దడిం దనూ
జాతఘనశ్రమం బెడల ♦ సారసుమాంచితసద్రసంబు మైఁ
బ్రీతిగ నంటుకోఁ జెలువ ♦ పేర్చి హిమాంబులఁ దోఁగి తాలిచెన్
నూతనపత్రరేఖలఁ గ♦నుంగొను కొమ్మ లనాహతద్యుతిన్. ౧౦౮

వ. అని యిట్లు తనయనుంగునెచ్చెలి యందలియందంబు నందంబుగా మందలించు
చుండఁ గనుంగొనుచు. ౧౦౯

చం. *వికటపలాశివారముల ♦ వేడ్క శరంబుల ముంచి, జంకకై
ప్రకటితరీతి నేగి, యెడఁబాసిననిష్ఠవయస్యఁ జీరుచున్
శుకముల కుల్కుచుం, దనకుఁ స్రుక్కినపక్కిని నాదరించుచున్
నకి యొసఁగన్ ఫలోత్కరము ♦ సాపడుచుం గడుసంతసంబునన్. ౧౧౦

ఉ. *కోమలపల్లవావళులు ♦ గోయుచు, గాఁవిపెంపు మాన్పుచున్
శ్రీమయపర్ణశాలల వ♦సించి, మహాశ్రమమారినుండరా
రామముఁ జేరి తానబలఁరకృసినాసను గోయఁ బంప నా
రామవిహార మీగతిని ♦ రాజిత మయ్యె ననంతరంబునన్. ౧౧౧

వ. ఇట్లు గ్రుమ్మరుచున్న సమయంబున సంధ్యాకాలంబు డాయుటయు వనవిహారంబు
చాలించి పురంబుఁ జేరఁ బోవుదము రమ్మనినఁ గౌసల్య రాజ మంజుశంజంబుల
సుమపుంజంబులకై తిరుగుచున్నఁ జెలి బెదరింప వయస్య. ౧౧౨

కం. అవరాజకీరమతి నీ, సప్తరున బింబాస్థి ! తిరుగ ♦ సయ్యాటమునం
గువలయనాథుండు దోఁచెడి, నవలా ! నవలాఘవంపునడ రావమ్మా. ౧౧౩

శా. రామామాధపుఁ డుండు నాసరసఁ బోరాదమ్మ, యీపూఁబాదన్
భామా ! తామరసాంబకుండు మెలఁగున్ ♦ వల్లన్న వే పోయెదో
శ్యామా ! భూపకుమారకుం డచటనే ♦ సాక్షాత్కృతిం దోచు నీ
సీమాటికన మేల మే లటవె యోనీమాటి ! ముమ్మాటికిన్. ౧౧౪

వ. అని పలికిన దశరథుండు చెలి తన్ను వీక్షించి హెచ్చరించుటకాఁ దలంచి తనడాఁ
గినకుడుంగంబుమాటు వీడి తటాలున వారియెదుర నిలుచుటయు. ౧౧౫

—శ్రీకౌసల్యాదేవి దశరథుంజూచుట. —

సీ. జిగిబిగిరుచులచేఁ ♦ జెలఁగుపుండ్రమువాని, వలెవాటు గలపొన్ను ♦ వలువవాని
నెగయుమూపులతోడి♦సాగియురూపమువానిఁ, గమనీయజలజాంబకములవాని
మృగరాజు నిరసించు♦మేలిమధ్యమువాని, సరసవిశాలవ♦క్షంబువాని
డంబుమీఱినయట్టికంబుకంఠమువాని, గామినీహృద్యవి♦గ్రహమువాని

తే. భూపతనయుని దశరథు ♦ దాపునందు, జూచి తిలకించి పులకించి సాక్కి తెలిసి
కలకవాతీనమనమున ♦ దెలియలేక, మదన డనుచును బ్రమ సెను ♦ మదిరనయన
వ. ఇట్లదాటున దాపున నిలిచిన దశరథు జూచి జంకి శంకించి ధీరోదాత్త గావున
భావంబు బయలుపడసీయక.

ఆ. నిరుపమాన తేజ ♦ నిస్తులరతిరాజ, రాజితాంగు జూచి ♦ రాజవదన
రాజసమునర్తకి రాణించుమాడ్కి నీ, రాజితాంఘ్రిజేసె ♦ నోజ మెఱయ ౧౧౮
- శ్చ కౌసల్యా దశరథుల సంభాషణము. -

ఉ. అంగముమీఱఁ గాంత నీన ♦ మంబు నయంబు రయంబు దోష రా
కేందునిభాసనన్ వరమహీపతిగాఁగ నెఱింగి భూసనం
క్రందన ! యల్ల సత్కుసుమ ♦ రాణితీతిని విశ్రమించి మా
యందు ననుగ్రహించి చరితార్థనుగా నొనరింపుమా దయన్. ౧౧౯

ఉ. నీతముగాఁగఁ గ్రొత్తవనసీతముకన్నను బేళలంబునౌ
నీతతకోమలాంఘ్రిననసీరిజయుగ్మము నింతదవ్వు యా
నాతతకారణకలిత ♦ మానటు లేల యొనర్చె డెంద? మా
హా తెలిసెన్ మము నిగుల ♦ నాదరయత్తలఁ జేయనేకదా ౧౨౦

చం. నినుఁ బలిఁగా నరించి ధన ♦ నీతరుణీమణి యేపురంబునం
దనయము హాళి మీఱెడినొ ♦ స్వచ్ఛనువర్ణపుఁ బేరునందు ర
త్సనికర వట్లు నీదుశుభ ♦ నామమునం జతురత్వమందె నే
వినుతమహాక్షరాళి? వృథానీవర ! వీనులవిందు నేయుడే. ౧౨౧

ఉ. ఏమినిమిత్త మెచ్చటికి ♦ నెచ్చటినుండి మహాత్మ ! పోవుచో
నీమహిఁ జేరవచ్చితి వి ♦ టీవనిసాంపుఁ గనంగ నొక్కొ? యౌ
రా! ముఖకాంతిసుందరత ♦ రాజకుమారకలక్షణంబు లు
ద్దామముగాఁగఁ దెల్పెడు యథార్థము చెప్పమ చెప్పఁగూడినన్. ౧౨౨

చం. ఇది ప్రమదావనంబు పృథివీశ్వర ! దక్షిణకోసలుండు ధీ
సదనండు భానుమంతుండు ప్రశాంతుండు తద్దరణీశుపుత్రికన్
హృదిని విహార కేళిఁ జరియింపఁగ నాస జనింప నేడు మే
లద నని వచ్చినారము సుమావచయం బొనరింప నింపునన్. ౧౨౩

వ అని యూరకున్న నయ్యన్నలమిన్న మృదుమధురవచశ్చమత్కారంబునకు నల
రుచుఁ గల తెఱం గెఱింగించువాడై. ౧౨౪

శ్లో ప్రియకాంతావృత్తము. శ్లో

అనితివి నీవే తెలియ సుమాంగీ! సకలం బై
నను నెఱిగింతు న్విను కలనాదామణి! ప్రీతిఁ
ఇనకులజాతుండ దశరథేశఖ్య జనుల్ న
న్ననుదు రయోధ్యాపుర మిరవయ్యెం బ్రియకాంతా.

౧౨౧

శ్లో స్రగ్వీణి. శ్లో

దిగ్వితానంబులం ధ దేజు మీఱంగ న, మ్యగ్విభూతిం జమామండలంబొప్పగా
స్రగ్వీణీ! పోవుచుఁ శ్రాంతికై మానిరా, డ్వాగ్విధిన్నిల్చితిఁ భామకర్ణంబునఁ.

శ్లో మానిని. శ్లో

మానిని! నీయసమానవిలాసము ధ మాన్యగుణంబులు పెక్కుజను
ల్వీనులవిందుగఁ జెప్పఁగ విందు, సలీల నిను న్వరియింపఁ గడఁ
మానస ముట్టట లూఁగుచు నుండఁగ ధ మానితవృత్తిని నీజనకుఁ
దానముగా నిను వేడుకతంబున ధ దాపున! నిల్చితి సేనలతోఁ.

౧౨౨

శ్లో వనమంజరీవృత్తము శ్లో

అలమినసంజ వనాంతరవీధుల ధ హాయి నొంటిగఁ గ్రుమ్మరం
దలఁపు జనింపఁగఁ బోవుచుఁ గోయుచుఁ ధ దన్వలూఁ వనమంజరీ
కలకలనాదము కర్ణరసాయనఁ గౌరవంబున నింపఁగా
హళహళికం గన వచ్చి కుడుంగపదాంతరంబున డాఁగితిఁ.

౧౨౩

శ్లో కుసుమితలతావేల్లితము. శ్లో

అందం బొప్పంగాఁ బ్రియసఖయు నీ ధ వర్జిలి న్మృచ్చటింప
న్విందుం గందుంగా కుసుమితలతావేల్లితం బై నకుంజం
బం దిం దున్నఁ డాఁగి యని నిలువఁ ధ హల్లకాక్షీప్రబోధం
బొంఠాఁ బల్కాడఁ జలజవదనా ధ పూని నీతోడ నంచుఁ.

౧౨౪

తే. ఆడఁబోఁ దీర్థమెదు రై నయల్లు చెలువ! వెదకుఁగీయ పదములఁ బెనఁగి నల్లు
నాదుభాగ్యంబుపెంపున నశినయన! వచ్చితివికాన వచ్చితిముచ్చటింప. ౧౩౦

శ్లో షోడశ మ. శ్లో

మానిని! ని న్నన ధ మానసమందుఁ, మానసజాతుఁడు ధ మాననివీఁ
మానముదూలఁగ ధ మార్గణపక్తిఁ, మానకచిమ్మెఁ జుమా ననుఁ గాంతా.

చంధరణిఁ గలట్టిరాజులను ♦ దద్దయు మాన్కొని వీరవిక్రమ

స్ఫురిండు బోర గెల్చి పువుఁబోఁగి! నీదుకటాక్షపాతవి

స్ఫురణ సహింపలేక మదిఁపొంగు దొఱంగి మొగుడ్డుఁ గేలు దు

ర్భరసుమబాణబాణవినిఁపాతనభీతుని నేలు కోమలీ.

౧౩౨

ఉ. వింటి భవత్తనూరుచిరఁబిభ్రామరూపవిలాససంపదం

గంటిని గంటి కామెతగఁ ♦ గాంతరొ ! నేఁ డిటనుండి, యంతఁ బూ

వెంటివడిరు నాదు వెనుఁవెంటను గొంటుతనాన దంటపా

ల్లంటిరొ ! గెంటఁగాఁ దొడఁగెఁ ♦ గాండముల న్నడఁ గంటగించుచున్.

౧౩౩

ఉ. మోహముఁ బెంచె నీకుదులు ♦ మోమువికాసము దెల్వఁ దెచ్చె, సం

దేహముఁ గూర్చె నీనడుము ♦ నిశ్చయనిశ్చలగౌరవంబు నో

మోహిని ! నీగభీరతయె ♦ పొందుగఁ దెల్పెఁ గరంబుఁ బ్రీతి వై

వాహిక కేళిఁ దేలుపఁగ ♦ స్వాంతమునం దలపోయు భామినీ.

౧౩౪

వ. అనినఁ గౌసల్యయు.

౧౩౫

ఉ. పూరుషు లిట్లు రాఁ జనునె ♦ భూధవపుంగవ ! కాననాంతరొ

దారఫలప్రసూనకినఁలావచయాదిక కేళికారతిన్

హరివిహార లైసజలఁజాస్యల వంచనఁ బొంచి కాంచుటల్

సూరకులావతంస ! యిది ♦ చోరునికర్మమొ శూరధర్మమో

౧౩౬

కం కులకన్యను గానా? పెద్దలు లేరా నాకు? నిపుడ ♦ ధరణీశా ! నీ

పలుకులు జనకుఁడు వినినను, బెలుచనఁ జేసేత ననుభవించఁగ నిచ్చున్.

౧౩౭

వ. అని రానికోపంబు దోఁప మాటుమొగంబువెట్టుకొని నెచ్చెలింగూడి నిర్నిష్ఠు

టయై వేటుమార్గంబునఁ జనునెడ.

౧౩౮

కం. పదములు మును చనఁ జూచున్, మది వెనుకకుఁ బొటిపోయి ♦ మరలదుమఱిక

న్తుదచూపు మధ్యవర్తియొ, పదురుచు వెనుకకును బోయి ♦ వచ్చుం బోవున్.

వ. ఇట్లు పోగమకించుపదంబులఁ బోనియ్యనిమనంబు శోఁ దిరిగితిరిగిచూచుచు నేటి

కెనురీఁడువిధంబునఁ జనుచు దశరథుం డనంతరథుం డైనపగిది భావనాబలవిశేషం

బున నెచ్చటఁ జూచినఁ దోఁచుటయు.

౧౪౦

ఉ. ఎచ్చట విన్న మారహయఁహేషలె, యేయెడఁ గన్న ఘుల్కులే

యెచ్చొటఁ జన్నఁ దద్రథమె ♦ యెక్కడ నక్క విజాతికూతలే

నచ్చికమార దుప్తశకునంబులె యెల్లెడఁ గాననయ్యె, న

న్నిచ్చటి కేల తెచ్చితిరె ♦ యింతులు ! కంతునిశ్శ్రశాలకున్.

౧౪౧

వ. అని తనమనోవికారంబు దేటపఱుచుటయు నెచ్చెలి తదనుగుణంబుగా.

౧౪౨

సీ. సారసాదారకాసారంబు గాదమ్మ, మారనారాచతూశీర మమ్మ
 యంద మోమాకందబృందమ్మ గాదమ్మ, కందగ్నిమందురాబృంద మమ్మ
 వలిపెంపు గల్లువీవలిగుంపు గా దమ్మ, యంగజధాతీశతాంగ మమ్మ
 గంఘమీఱినచిల్కవండంబు గా దమ్మ, దండిమారుపటాణిదం డి దమ్మ
 తే. రవణమీఱగఁ గోయిలఁరవళిగాదు, రతిమనోహరభటమహాఠర్పటులు సుమ్మ
 కాన నీకానలో నేకతాన మారు, నాన తిరుగంగ రాదమ్మమానవతికి. ౧౮౩

శ్లో సాయంసమయవర్ణనము. శ్లో

తే. అపరదిక్కాంత గై సేయునాశయమున, రాగమలరారుచుండ సంధ్యాగమమున
 ముఖముననుబెట్టు కుంకుముబొట్టనంగ, వెలయుభానునిఁ గంటివేజలజనయన!

ఉ. వాసః సజ్జవోలె నిజనల్లభురాకను రాక కొప్పఁ ద
 న్నీ! సవరింప నెత్తుకురువిందమణికృతహస్తయుగ్మసం
 భాసితనర్పణద్వయముభాతి నిశాముఖమందుఁ గంటివే
 వాసరయాటునీధపులుభామిని! నిల్వఁగఁ బ్రత్యేగంబునన్ ౧౮౪

తే. జలజపసుమంబు తింజ్రణీదళముభంగిఁ బల వికసిచునింతియ ధన్వనయన?
 ప్రొద్దుదిరుగుడుబువు రనిహోర బోవు, సమ్మఖమ్మగు నెప్పుడు సారు మీఱి.

ఉ. హెచ్చుగఁ గేకల న్నభము ధన్వలైడ నింపుచు, బక్ష కాంతికిం
 బెచ్చుగ సంజడా టానఁగ వింతిహారంగు, బెడంగుఁగూర్చఁ గా
 బచ్చలహారపంక్తులయ ధన్వలి సాయములచ్చియక్కునన్
 వచ్చెడిఁ గంటె కీరములుబొరులు దీరుచు నాండ్లు సేరఁగన్. ౧౮౫

వ. కావున నిక నిట నుండరాదు మందిరంబునకుం బోవువము రమ్మని యమ్మంద
 యానఁ దోడ్కొని చనియె సంత. ౧౮౬

చం చిలుకలు సేరె నాండ్లు రొదసేయుచు; నింటనె నిల్చి యున్నక్రే
 పులు మది రా బిఱాన నఱమో మొకయోరగ వంచి వాలము
 ల్నెఱఁగ నటించుపాముగతి ధన్వలిగ నెత్తుచు బిగ్గఱంకెలం
 గొలుపుచు దాటుల న్నిగిలి ధన్వలు వాతె గృహళి సేరఁగన్. ౧౮౭

ఉ. మాటికిమాటికిం దనదుమార్గనిరోధముగాఁగ వత్సముల్
 దాటులు వెట్టుచుం బొదుఁగు ధద్దయుఁ గ్రుమ్ముచు నెత్తివైచుచున్
 గాటముగాఁగ నడ్డునిడఁగఁగ నని నాకుచు మేను, గ్రేళ్లగన్
 దాటుచుఁ బోయె నాలుగుమి ధన్వలిగ నెత్తుచుఁ గ్రుమ్ముకై వడిన్. ౧౮౮

చం. యవసపుగంపఁ దాల్చి శిరమందలిచిన్నిపయంటుచుట్టవై
 జవజవలాడ నెన్నడుము ధన్వలభారము సైవలేమిఁ జ

నవపయః బోటికింబలెనె ♦ నాట్యము సల్ప నితంబబింబముల్
జవమున వానిపోరు నవసాసము సేయఁగ నొక్కొ పాదముల్
శవశవలేక పోవఁగ హుటాహుటిఁ గాఁపుమిటారి యేగెడిన్.

౧౫౧

చం. పెడమఱఁ ద్రిప్పి మోము నడిపిదినిఁ బోయెడివారిఁ జూడన
లైడమడు నైనపాదములనేర్పడ నిల్చి నఖాంకురంబులం
దడయక గీటుచో ననవధానితనా నెగద్రోచి తైక, గ
న్నడ నొకొంత చన్నుగవతివాకిట నిల్చిరి జారకామినుల్.

౧౫౨

చం. చలువమడుంగుఁ గట్టి బురుసాపనితైక బిగించి మేలిదు
వ్వలువపయంటలోఁ జనులు ♦ వారక డాగురుమూత లాడఁగాఁ
దలు పొకయోరమాటుచుఁ బఠంబునబోయెడివారిఁ జూచి వా
రలు దముఁ జూడ మాటుగొని ♦ క్రాలిరి బాళిని వారకామినుల్.

౧౫౩

శా. దోషాధత్యము మీఱఁ బుణ్యజనసందోహ. బు నిస్తుల్యసం
తోషం బొందెను; లోన సంతసిలి ప్రమ్యమ్నండు జాగ్రద్దశా
స్తేషం బొందె; నదృశ్యభావము వహించె దారికల్; హేళి సం
శ్లేషానందసుఖంబుఁ గాంచి వికసించె బద్ధినిసంతతుల్.

౧౫౪

ఉ. ఊహచెడం దమారి చనె ♦ నొడి, మహానటఁ డయ్యె నైరి, పాం
భాహితుఁ డైనరాజు హితుఁ ♦ డయ్యె, స్మరార్థఁ దాళ శక్యమా
మోహతమంబున జగము ♦ ముంచునొకొ యనుభీతిచే వరా
రోహలు దీపికాచ్చలనిశిరూఢిని గంతున కిచ్చి రారతుల్.

౧౫౫

ప. ఇట్లు చీకటివడుటయుఁ గౌసల్య దశరథుఁ దలంచి వలపున సుడివడుచు హారా
హారవిహారవిముఖయై యెకరాత్రి వేడు తెత్తినట్లు చరించుచుండ ప్రియవయస్య
యమ్మనంబు వే తొక ప్రస్తక్రిదిప్ప నెంచి యుదయించునిశాచంచలాక్షి మనోహ
రుం జూపి యిట్లనియె.

౧౫౬

ఉ. *పొంగుచుఁ దండ్రి పంప జని ♦ పొందుగ శాస్త్రములెల్ల నేర్పి వే
ర్పిం గురునాన దాటక హరించియుదారమతిన్ సపంబు సే
యంగనగాధిరాజతనయావనుడై కృతజీవశక్తుడై
రం గగు నాత్మజాతుఁ గను ♦ రాజముఖి! విధు రామచంద్రునిన్.

౧౫౭

మ. *తనరాకన్ జనకుండు పొంగఁగను సీతాతోషణాపాదియై
యనయంబున్ జనమోదదుం డగుచు నాఠ్యానందకృద్ధర్మవ
ర్ధనుడై కొతుక మొప్పు నిగ్గుగనుచున్ రాజిలై దారాన్వితున్
ఘనసత్తేజు సరిస్సయాపహుఁ జెలి ♦ కాంచంగదే యర్పిలిన్.

౧౫౮

తే. *కొమిరె! భవితవ్యమిదిగాదొ కొమరుఁ డదిగొఁ

దోడునాలియు రాఁగఁ దాఁ డగ్రీడలీల

వెడలెఁ గాంతారమునుబట్టిపుడమితేడు

కైకయికిఁ గూర్పు నీ కేల డశోకమంద.

౧౫౯

ఉ. ఈనెల నొప్పుకప్పునకు డ నెన్నియొ చొప్పులు లోకు లందుగే

కాని యవన్ని దబ్బుటలెకా, నెల దా ముకురాయమాణ మాఁ

గాన నిశాకృశోదరి జగఁగయినేతలు సేయఁబూనుచో

వేనలి దిద్దఁ దోచుప్రతిబింబ ము టంచుఁ దలంతు నెచ్చెలీ.

౧౦

వ. అని పలుకుకలికిం గనుంగొని యఘకుగదిరిన మనమునఁ దనమనంబు దశరథాయ

త్తంబై యుంట నెఱుంగఁ జెప్పి.

౧౬౧

సీ. తరమటే సైరింప డ స్మరసారతరఘోర, కరవీరశరవారఘాతములకు

వశమటే యోర్వంగఁ దశదశావశమనో, వశదశాకరినిశాఘటమలకును

దలమటే తాళంగ డ మలయాగమలయాగ, నలమానపవమానఘాతలకును

గలనటే సహయింపఁ డ గలనాద ! కలనాద, కలనాదకులమహాఘాతలకును

తే. బాప! యీపాప మెట్లాఁచుఁ డ బ్రహ్మచారి, సుమనిశాపమహాబలఘనమదకీర
కోపకృతతాపమున కోప డ నేవగిదిని, సైఁచు గలనమ్మవీరలఘోఘ్రఘోమ్య!

ఉ. క్రొన్నెలయేపులుం, గడుసుఁగో వెలచూపులు, మారుతూపులు

వెన్నెలమాపులుం, వడఁకుఁవీవల్లికైపులు, వేడితీపులు

వన్నెలచిల్క రాపులు, సృపాలకు సత్తరితీపు లొక్కటై

నన్నిటు లేచసాగె లలఁనా! కలనా సయిరింప నీదశల్.

౧౬౩

మ. లలనా! నేఁ గలనా సుఖంప భవనాఘంకారరూపప్రభో

జ్వలనానావిధభూషణాజివిలసఘాతాహ్వలైష్టవై

వలమానభ్రమరాకులీకృతశుకీపాళిమయూరావళి

కలనాదారవపూరితోలపశుభాఘారంబున న్నిచ్చులు.

౧౬౪

వ. అని యిట్లువందుకుందరదన కూఱుటగా.

౧౬౫

కం. శంబరగంధర్వదనుజ, శంబరకలితాంకు నిహతశంబరదనుజా

శంబరజాక్షీమణి యా, డంబరమున ననియెఁ బ్రస్ఫుటం బగుఘణితి.

౧౬౬

- మన్మథదూషణము. -

కం నీ వొకసుకుమారుండవు, నీవి లుక్కుమార మయ్యు డ నిర్దయ మటరా

యీవగ సుకుమారాంగుల, నీవగలను బాలుపఱుప డ నిందిరతనయా.

౧౬౭

కం. కామా తన్వంగుల మో, కామా! సౌఖ్యప్రదానశిర్మము నీదే

కా! మాభోటిని నేచుట, కా మాపతి నిన్నుజగతిగావించె నయో. ౧౬౮

ఉ. మానవదుర్వ్యథాకలితమాధుఁడవుం దనుజుండ వైనని

న్నానిటలాక్ష ఘాలనయనాస్తిఁ బడన్ సయిరించెఁ ద్రుంప కే

తా నయి లచ్చిక్త సరకదానవదర్పవిదారి, యాజగ

త్త్రాణపరాయణుండు నినుఁ దా మదిఁ బూనినఁ గావ నేరఁడే? ౧౬౯

మ. కమలానాయకు నాత్మనీనులు శుభాకారుల్ వయోయుక్తులుం

గమలామందిరవర్ధనోద్యమపరుల్ గాంతారభాస్వత్కరుల్

క్షమ వైకల్యసమేతు లున్ మఱి మనోజాతుల్ గదా గాన నో

కమలాసూనులు! మీర లిద్ద యొకటైకారితో రజ్జాక్షులన్. ౧౭౦

—చంద్రదూషణము —

కం. రుషచే బెనుగా మనుచు, ర్మిషమున నాకువునఁ జేరి ఁ మెలఁతుక నేచన్

విషధరశేఖర! నీదు, ర్మిషము సరేంద్రుండు పాచు ఁ వెఱపింపకుమీ. ౧౭౧

సీ. మునిశాపము నిశాప ఁ నినుఁద్రుంపదాయెఁగా, రోహిణీమాహాత్యైరూఢినేమొ

సర్పిదప్తుఁడ వయ్యు ఁ సమసిపో వైతిగా, యోషధిశత్రువిశేష మేమొ

దినము వారిధిబడి ఁ తెగటాటిపోవుగా, జైవాత్యకత్వంబుచంద మేమొ

నడిగండిసెలవాటి ఁ మడిసిపోవైతిగా, మఱి సుధాకరుడవాఁమహిమ నేమొ

తే. కటకటా యిన్నిగండముల్ గలుగ నీవు, మడిసిపోవక మనుదల ఁ మిడిసిపడుట

భళిర! నీతల్లికడుపుచల్వయ్యె తలంప, విరహిణీజనకృతపాపభరమొ చంద్ర!

ఉ. మాయురే! రాతినే నిమిషమాత్రమునం గరఁగంగ నీరుగ

న్దేయఁగఁజాలు జాణఁడవునీ రసికత్వము నీళ్లపాలుగాఁ

దోయరుహాక్షులన్ వెతలఁద్రోసెద వయ్యయ్యె దర్శనాశము

న్దేయు భవత్కళావితతి ఁ నేడు భయోద్ధతిఁ జూపె జాబిలీ! ౧౭౩

ఉ. పాడి దొఱంగి నీవు బుధవైరివి గావుటఁ గాంచి భీతి న

ల్లాడఁగఁ జక్రపాలి పదునాఱుగఁజేసి యజాంగనేశు లా

వీడమునందుఁ గూర్చ నినుఁ బెట్టి మఱి హరి బైల గెంటియ్యన్

వీడక యొక్కకంటఁ గనిపెట్టి రుమాధవమాధవుల్ శశీ! ౧౭౪

ఉ. హా! యన లోక మెల్ల సితహాసన! నీరయిపోవ నీయన

శ్వాసము న్యాయ్యమేర నిజశార్వరనామము సార్థకంబుగా

మాయురే! తోయజాక్షులనుమార్తుఁడవై వెన రూపుమాయఁగాఁ

జేయఁగ శర్వరీశ్వర! ప్రశసిద్ధిపొందెదె కూల సేతలన్; ౧౭౫

సీ. జైవాత్సకుడు గావె ♦ జీవనాధారమై, పంటపైరులబ్రోచు♦దంట వగుట
జీవజీవము గావై ♦ దేవతాతతికిఁ జ, కోరంబులకు బువ్వ♦కోర వగుట
దివిదివ్విటివి గావె ♦ తివిరి దరిద్రతా, ధీనదీనాళికిఁ ♦ దెరువు చెలువ
విధుమూర్తివే గావె ♦ వితథంబుగాకుండ, నిందిరాసతి నెడ♦నొందియుంట
తే. ననఁగ మేలిగుణంబుల♦ననువుమీటి, రట్టడిని దేటి యువతుల♦గుట్టు చెటిచి
తిట్టదిననేల యఘ మొడి♦గట్టనేల, కరుణ నేలుము చేపట్టికడలిపట్టి ! ౧౭౬

* ❦ మం దా నిలా ది నిం ద. ❦ *

కం. పవమాన ! యింతదయఁ దలఁ, పవ మానవతీచయంబు♦పట్టుల నయయో
పవ మానవ చెలి వెత నిడు, నవమానపుఁజేత లేటి ♦ కయ్యా పవనా ! ౧౭౭

సీ. నుడికార మేది నీ♦నుడి కార నుగు లేమి, కీరమా! యిది నయ♦గార మటవె
పైకమా! మీకేమి ♦ మైకమా యనుకంప, పైకమా మది విర♦సైక మటవె
పయ్యరా! యెంత రా ♦ పయ్యరా చెలికిఁ గై, పయ్యరాపయి మిను♦పయ్యరాకు
తాళుమా యింతకాం♦తాళుమా మత్తహిం, దోళమా! రిత్తహి♦దాళ మేల

తే. గాసిపెట్టెదవే పులు♦కాసిపులుఁగ, కర్ణమే పులుగాకు ప♦ల్లగాకులార
నీసదాచారమా జడా♦నిలమ యిదియు, నీమలీమసతయు నిదే♦యేమొ యభిని.

ఉ. చాలుర చాలురా కినుక ♦ జాణర జాణత గాదురా చలం
బేలర? బేలరా పెరుగు♦నీడర నీడర మేదురా కడుం
దూలెర తూలరాశిగతి ♦ నొచ్చుర మచ్చర మెచ్చనీకురా
గోలర గోల రా పిడఁగఁ♦గోరక కోరకదంతఁ బ్రోవరా. ౧౭౮

మత్తకోకిలము. బాల యాటను భీత యాచును ♦ వ్రాలుచుకా ధర సాలెరా
గోల మన్నినఁ బుణ్య మందురు ♦ గూల్పఁగకా ఫల మేమిరా
చాలుఁ గిన్నను బుద్ధినుంపక ♦ శత్రుముకా ధర వీడరా
చాలు న నిన్విని ప్రీతిమై సతి ♦ జాలి ముంపఁగఁ బోకురా. ౧౮౦

వ. అని యిట్లు మారకూపారకుమారకీరసమీరంబుల నిందించుచెలిం గని కౌసల్య
యిట్లనియె. ౧౮౧

చం. తనకులనాశకుం డతఁడు ♦ తమ్ముడు తమ్ములమేలు నోర్వఁజ్ఞాఁ
దననిలయంబుఁ గూలఁ దొలుత న్నెగఁజిమ్ము నితండు పుత్రుఁజ్ఞాఁ
వనితరా! భార్గవీసతి త♦పంబు లవెట్టివొనర్చెనో కదా
తనకిటువంటిసూను లిల ♦ దాపుర మాటకు మత్తకాశిని. ౧౮౨

ఉ. చందనగంధులార! చని ♦ సందులగొందుల వాడవాడలం
గ్రంధుగ భూమియందలిపు♦రంబులఁ జాటఁగఁ బంపుడీ వెసం

బొండుగ రాజునాజ్ఞ యని ♦ పొం గణంగంగను మిన్ను చూలికి
ముండుగఁ గాల్పుఁ డంచును సమున్నతచందనభూమిజాతముల్.

౧౮౩

వ. అని యిట్లు.

౧౮౪

శా. బాలారత్నము శయ్యపైఁ బొరలుచుం ♦ బ్రాలేయరుగ్బింబ ము
ద్వేలాభీలనిజాంశుజాలములఁ గఁ స్తింబెట్ట హస్తాంబుజం
బోలిం జెక్కునఁ జేర్చి యేడ్చె మిగులఁ ♦ ద్యోగాయనీమంజరీ
మేలోదంచితవల్లకీకలరవోన్మేషంబుఁ బోషించుచుఁ.

౧౮౫

వ. ఇ ట్లంతకంతకు గుఱువులువాఱు నెలంతకంతుసంతాపంబు నిశాంతంబుతోఁగాని
యంతంబునొంద దని పలుతెగల నూరార్చుచు వేకువచిన్నెలం గని.

౧౮౬

శ్లో ప్రా తః కాల వర్ణ న ము. శ్లో

చం.కివి యగుఁగానఁ బుణ్యజనంకాండగురుం డగుఁగాన నెంతయే
నవికలనమృదంబునఁ దదాగమనంబున కుత్సహించుచుం
గవినికరంబు మెచ్చెడిని ♦ గర్జరసాయన మానుషోక్తులం
బ్రవిమలభావ మొప్పుఁ గనుఁమా యనుమానము మాని మానినీ.

౧౮౭

ఉ. ఆరసి పద్మినీపథయునాదిగఁగల్గినయాత్మశ్రేయముల్
చేరువయైన నాహరియుఁ ♦ జింత నితాంతము కుందు మీఱఁగా
దారదవర్జితం బయినఁదిర్వణమో యన నెల్ల నాచు నో
సారసనేత్ర! చుద్రుఁ డదె ♦ జాతె డిఁ గంటివె పశ్చిమాంబుధిఁ.

౧౮౮

నీ. క్షువధుగాఢవ్యథానివృత్తాస్యగహ్వరం, బగుఁగాని మదితరో ♦ మృగము గాదు
శ్వాసదుస్సహకారణానముద్భవ బాష్పములుగాని నునమంచుబొట్లు గావు
ఉపశాంతికై పీల్చియుమ్రొత్త నూర్పుచ్చఁ, బొగ గానివెన్నెలఁనగయుఁగాదు
పెల్లుతూపొడిచినగల్గయే పచ్చిక, బూజుపై నివముక్తొంబురుఁగు గాదు

తే. కర్మమెవ్వారికైన భోక్తవృత్తులు, మఱచి వననిధిబడియెడుఁమగువ విధుఁడు
రాజయత్నార్థితుఁడు పోయె ♦ దేజమెల్ల, వీని కేటికి నెఱవంగ ♦ వెట్టిదాన!

చం.*కడఁగి తమోవృతం బయి జంగంబు నిశాలమహేంద్రాధతిం భరం
పడుచును వేగుచుండ ద్విజవారము లొక్కటఁ గూయివెట్ట దం
దడి కరుణారసాప్తి జననందనుడై జనియించు రాముడై
వడి హరి నీయెడం గనుమింపదృఢశ్రద్ధులక్షణాన్వితుఁ.

౧౯౦

కం.*రామా వేగనె పంచెద, నీమనమున సంతసంబు ♦ నివృటిలంగా

భూమిఁ బ్రియాన్వేషార్థము, నామదికిం గూర్చునట్టినియగుణమణులఁ.

౧౯౧

వ. అని యి ట్లూరార్చె నంత.

౧౯౨

ఉ. “త్వు”వ్వని లేపి యెడ్ల వెలిఁదోలి “కియో” యని నీరువెట్టి పె
ద్దవ్వగ నీవ లావలఁ జనం “గెకకోబ్బ” యటంచు నిల్చి తాఁ
జివ్వనఁ గాఁడి నట్టుపయిఁ ♦ జేర్చి వహించుచు మేఁడితోఁక మి
న్ను వ్రుదయించుకంటె మును ♦ పోయిరి కాపులు చేలఁ జేరఁగఁ. ౧౯౩

ఉ. చేలచెఱుగు చెక్కి కురిఁచీపయి వర్తిలి పేరువెట్టి మం
దాలను బిల్చి జానుయుగఁళాంతరకీలితకుంభసీమలోఁ
బాలను సుట్టుసుట్టు మనుఁధాన్వసము మోదముగూర్చు గాపుఁబో
యా లిరుచేతులం బిడితె ♦ నప్పును డయ్యక స్రుక్క కంతయుఁ. ౧౯౪

సీ. తమ్ములతోడఁ గంఠదమ్ములు విచ్చెను, దమముతో స్థిరమోహతమము విరిసె
వాకు లుద్ధ తక్కుకఁవాకుల నన లెత్తె, బవనంబు వెడలె నుఁపవనములను
దెలవాఁతఁ గాముకి ♦ తెలవాఁతె వెరవేకి, రెడ్లు చేలను జేరి ♦ రెడ్లతోడ
నలులతో ముద్దుఁదొఁయ్యలులు మేల్గొంచిరి, ద్విజులను మేల్గొల్పేద్విజకులంబు
తే. పంచపంచయటంచాడిఁ బ్రాహ్మణతతి, పంచపంచయటంచూనిఁవార్చినిలిచి
పంచపంచలఁ గేల్పుకుఁళించికొనుచు, బంచపంచద్వయాత్ము నఁర్పించెనంత.

ఉ. మ్రుచ్చిల రేయి చేపడమి ♦ హింకిము లిక్కలు చేరినట్టి పె
న్నుచ్చులు జారిణీసురతఁమోహఁలోలమతుల్ కువేశ్యలుం
బెచ్చుగ సోమరుల్ క్షవధుఁపీడితులుఁ మఱి విప్రలబ్ధులుఁ
హెచ్చుగ నిద్రగూరి రెద ♦ నెంచక యభ్యుదితత్వదోషమఁ ౧౯౬

ఉ. మింట వెలింగె వేవెలుఁగుఁమేల్కొను మమ్మ యటంచు లేపఁ దా
రొంటరమింటరంబు లని ♦ యుస్సని దాసినిఁ దిట్టి భీతి లో
నంటక పొర్లి రింటఁ దమయత్త ననంద యు లేమిఁ గంటులే
కొంటరికాపురంబు గని ♦ యొప్పినమేటితుటాఁక త్రియల్. ౧౯౭

వ. ఇట్లు విరహవేదనాదోదూయమానమానస యగుకౌసల్యయూరడం బ్రియవయ
స్య ముద్దుఁజిలుకం జూచి. ౧౯౮

శా.*తారాకాంతుఁడు పెంపుదూలె వెఱఁగంఠం దీతె నాయంకిలుల్
ఆరక భూమిపరాగముల్ వెలసె గాంతాన్వేషణార్థంబు నె
వ్వారిం బంచెదవో ఖగాన్వయమణి ♦ వైశంబ శైలాపగా
పారావారవిలంఘనక్రమపటుఁవ్యాపారపార్శ్వలుఁ. ౧౯౯

న. *లనిన నారామవాక్యంబుల నప్పతంగకులపుంగవుండువిని ప్రియవయస్యాస్యంబుఁ
జూపుటయు. ౨౦౦

కం.*వినుమా! సరి దాక్షిణ్యంబును మానక రామభద్రఁముద్ర యిదే కై
కొనుమ యభిజ్ఞానమునకు, ననుమా నయమార హితముఁలాదటఁజనుమా. ౨౦౧

శ్లో శుక సంచేశము. శ్లో

ప. *అనిపించినఁ జని చని కొంతకాలంబునకు మరలి వచ్చి నీ ప్రియకాంతోదంతంబు
సెప్పెద విను మని. ౨౦౨

ఉ. *అనతిమేర కేఁ జని రఁయంబునఁ బట్టనముల్ ధరంబులుం
గానలు గోనలుం గడచి ♦ క్రన్నన సింధువు దాటి యచ్చటన్
దా నవగోహసీమఁ బ్రమదావనచుందు వసింపఁ గంటిఁ జం
ద్రానన రామ రామ యని ♦ యాటనికూర్చిఁ దపించుచుండఁగన్. ౨౦౩

తే. *చేరి శాఖాగ్రమునఁగొంతసేపు నిలిచి, కనబడక యూడి యతనువేదనఁగృశించి
రామ రామా యటంచుచుభామ పలుక, నీనిమిత్తంబకా మదినిశ్చయించి.

తే. *రామ ! నీనామకలితమైక్రాలుముద్ర, జాతి విడిచితిఁ గొమ్మలఁచాటు నుండి
దానిఁగని నిన్నుఁగనినట్టుమానసమునఁదలంచుచునువేలధరియించినలపుమించి.

మ. కిర మాన్లదము మీతె మానసమునం ♦ గాంచ నిన్నున్ ముద్దుటుం
గరమా! నెచ్చలిఁ జూచిన ట్టిటకు రాఁగాఁ గారణంబేమి? యె
వ్వరిహస్తాబ్జ మలంకరించెదమా? తెల్పన్ రావొకో ప్రేమ శ్రీ
కిరమా నాతరమా యెఱుంగఁ బ్రియనాన్యం బొండు రానిఁగదే. ౨౦౪

చం. అడిగితి నెవ్వ రీవనుచు ♦ హా ! తెలిసెన్ క్షమియింపు చూఱకే
జడమతి నైతివే యెఱుంగఁజాలనె ము న్నొకమాటు చూచి యం
చడలుట వల్లభార్థముగ ♦ నాత్మి వివేకము దప్పు టయ్యె నీ
యెడ నిది యెగ్గు సేత కృపయేర్పడఁ జెప్పకు మంబుజాక్షికిన్. ౨౦౫

తే. ఆర భవదీయముఖకలితాక్షరత్రయమును జూడంగఁ ద్రైవిద్యమమరుభావి
భద్రసూచనగాఁ దోచె ♦ భద్రముద్ర! నిక్క మాఁగద చెప్పుమాన్విర్యముగ.

మ. సరసాదంచితశస్త్రసద్గుణమణిజాలాలవాలంబునై
కర మొ ప్పొరుటఁ గాదె నిన్ను నవలాగారామునం దాల్చు నా
దరముంజూసి వచింపుమా యొకఁడు తాత్పర్యంబుతో వేడెదం
దరుణీరత్నము గారవించుమణిముద్రా! భద్రమా కాంతకున్! ౨౦౬

ఉ. ఆయలినీలవేణి లలితాంబుజపాణి శుకాభవాణి లో
లాయతమీననేత్ర కనఁకాంచితగౌత్ర ముఖావమానిత
ప్రాయసుధాంశుబింబ మధురాధరబింబ సుఖావలంబయే?
‘నా’ యనిచెప్పజాలఁ గరుణామతి నాపయిలేమిఁ గాంతకున్. ౨౦౭

చం. సిరకరుణాతిరేకమునఁ ♦ జేర్చుఁగదా యురమందు మాటికిన్
సరహితవృత్తిమైఁ బలుకువాక్యముల నిద్రించుచువే కదా

తరళవిలోచనామనము ♦ త్వత్ప్రతిజ్ఞముగాదె పల్కుమా

దరమున బాలనెమ్మనము ♦ దాఁపక కన్నులఞ్జాల క్షాగదా.

౨౦౧

చం. వెలదికరంబున న్వెలుగు ♦ వేళ నితాంతముఁ గాంతిసంపద

వెలయుచునుంటి పీ విపుడు ♦ వేటుగఁ దోఁచెద వేల చెప్పుమా

యలఘవియోగభారమున ♦ నంగన కుండఁ దదీయోతులం

జెలఁగెదా? యింతసేపు సతిచెంగట లేమి నొ మద్విధంబుగ?

౨౦౨

శా. ఆలీలారమ యావిలాసగగిమం ♦ బావాక్యనవ్యామృతం

బాలావణ్యవిశేష మానయగుణం ♦ బాసీల వేణీభరం

బాలోలాంబక వైఖరీవిలసనం ♦ బామేలియెయ్యార మిం

కేలీలావతియందు నైనఁగలదే ♦ యెంతెంత చింతించినా.

౨౦౩

మ. కనఁ గెంకేలఁ బయంటకొంగు దనరంఁగా నిల్చుచు సాముమో

డ్చునఁ గన్నంగవ రాగలజ్జలను సొంపుంబెంపఁ గ్రొంజెమ్మటల్

చినుకు మోమున నామిటారమును యోజింపంగ నా కెప్పుడుం

గనులం గట్టినయట్టు లున్నది గదే ♦ కంజాక్షి వీక్షారతి.

౨౦౪

ఉ. చెక్కునఁ జేయి చేర్చు నెడఁ ♦ జిక్కులు పాచెడివేళఁ గొప్పన

మక్కునమీఱఁగా శ్రేణామండనముల్ సవరించుటల్ నీ

నక్కడనే మెలంగెడు కదా! చెనిలోన వచ్చిపు నాపయి

మక్కునఁ బోయఁగా నలదు ♦ మానిని! యంచును రత్నముద్రికా

౨౦౫

చం. చపలమనీష తొట స్వవిచారవిదూరలు బాలికామణిల్

కృపయును గల్గునే యనుచు ♦ నేటికిఁ బ్రశ్నమొనర్ప? గల్గెనే

నపరిమితానురక్తహృదయంబున నేలక నాఁడు వోవునే

త్రప యనునాకు పెట్టుకొని ♦ తద్దయు మాటుమొగంబు వెట్టుచు?

౨౦౬

ఉ. నా కిఁకఁదెల్పుమా సకియ ♦ నాకడకు న్నినుఁ బ్రేమఁ బంచెనో?

లేక మదీయవర్తనములీల నెటుంగఁగ నీవ వచ్చిశో

ప్రాకటపార్శ్వవర్తితుకవల్లభసంగతిచే గుణాధ్యర

త్నాకర! సజ్జనావన మయూరె స్వభావముగాదె నీకిలక.

౨౦౭

తే. నేడు సౌందర్యఖని వైనసనిన్నుఁ జూడ, భామ సాక్షాత్కరింపి నపగిదిదోచె

వెలయునీయంతరంగంబు వివరముగన, భామ దానట్టలో యనుభయముదోచె

తే. మాన్యవృత్తంబునై యెక్కిమదిక మఱి తుదమొదలునులేని నిన్ను సుందర్యనంబ

కాఁదలంచెద నేడు నాకైరహింప, నతనుభూతన్యథాతాంతి ♦ యగు నెనాకు?

వ. అనిన నే నిట్లంటి.

౨౦౮

ఉ. దేవర ! తల్లిదండ్రులయధీనలు బాలలు గారె ? స్వేచ్ఛమై
దీవరపాటు సన్నెనుదతీమణికోటికి ? నొంటిపాటునక
భావజరూపు లైనమగధీవారలు డాసినచోట గోల ల
జ్ఞావతి యాట నేరమె ? విచారము సేయుము దూఱనేటికిన్. ౨౨౦

ఉ. రూపముచేతనే మనము ధిరూగఁ జూఱలు గొంటి దంటవా
ల్పపులమాత్రనే తనువు ధిరూగఁ జేసితి తీపుమాటలక
గైపునఁ గైవసంబు గనుకై పొనరించితి వింతచేసి మా
పాపనె దూఱనాడెదవు ధిరూపము ! నీ కగునయ్య యీకృతుల్ ? ౨౨౧

శా. ఒయ్యారంబు త్విదీయ మయ్యెడల మా యొయ్యార వీక్షించి మే
త్నయ్యనక విరహగ్నిఁ గ్రాగెడిఁ దనూలీలావికాసమృతిక
లయ్యో ! పాప మనంగ నేరదు సుమీ ధిరూయ్యకోద్విగ్నయై
యయ్యోపాప మనంగ నేర వడిటా ధిరూయ్యంబె నీబోటికిన్ ? ౨౨౨

చం. ఘనత భుజాంకపాళి ధర ధిరూగ మందెను నీల సన్ననో
వనగుణధర్మరూపవిభవంబులకై సుభ నిన్నుఁ గైకొనక
వనజదళాక్ష ! నీహృదయధివారిజవాసిని గాఁగ నే విలా
సిని మఱియున్నె మారిమణిఁ జిత్తమునం చెడసెసి తేనియున్. ౨౨౩

తే. కొమరుమిగులంగ నీవుగైకొనితి వేని. జీవితేశుండ నా దఱుసిదముగను
గొమరుదలఁగంగ నీవు గైకొనక యున్న, జీవితేశుండ నా దఱు సిదముగను.

ఉ. కోరిన నింద్రచంద్రనలకూబరమారులనైన మెచ్చ దొ
మారమణీమతల్లి నిను ధిరూపనాథు వరించె భూభృదు
ద్ధారముఁ జేసితో సురలఁ దప్పక ప్రోచెదొ రంభనైన లోఁ
గోరవాకో మహేశమదకుంఠనశీలివొ పల్కు మేర్పడక. ౨౨౪

తే. విషముతోఁ గూడఁబట్టనివిబుధవంద్యపతినిహృదయంబుననుదాల్చుధిరమనాధ్వ
చంచలత్వంబుఁ గాంచనిచంచలాభ, మారమణి యెంచఁగారమామణికిమిన్న.

తే. సమరముల నిన్నుఁ గీనాశసముదయములు, ప్రాణనాథునిఁగాఁజూడఁభావమునను
బ్రమదమున నిన్నుఁ గోరెను ధిరూపేంద్ర, ప్రాణనాథునిఁగాఁగ మాంపకజాక్షి.

చం. అనుచును మాటలాడుతఱి నాతనిమంత్రులు వచ్చి దేవ ! మీ
రనిచినమంత్రియున్ గురుఁడుహరవికాసము దోఁప భానుమం
తునిపురినుండి వచ్చి మిముఁదోడ్కొని రమ్మనినారు వేగమే
కనుఁగొన నేగుడెం డనినఁ ధిరూత ! నృపాలుఁడు వోయె గ్రక్కునక. ౨౨౫

ఆ. భానుమంతుఁ డనెడిపల్కు నాచెవిఁ బడ, నొకవిశేష మచటనుండు సనుచు
వారివెన్నడించి ధిరూపంబుగా వింటి, వారిచాక్రవర్తరణివనజనయన ! ౨౨౬

ఉ. ఇచ్చెద నంచుఁ బల్కె ధరఁజీశుఁడు నీకు నిజాత్మజం గడు
న్నచ్చిగ నీసమక్ష శుభదిఁనంబు ముహూర్తము నిర్ణయింపఁగా
బుచ్చెఁ బురోహితుఁ మదిని ధీమఁగి యిదేశుభలేఖ నిచ్చె లే
దొచ్చెము ఫాల్గునాదిని ముహూర్త మగుఁ దళమి స్మృపాలకా. ౨౩౦

కం. అని పల్కి వార లేగిన, ననుపనుముద మెదను మెదల ధీనానందరసా
బ్ధిని మగ్నుఁ డైనదశరథుఁగన కేఁ బగువిడితి నీకుఁ ధీగార్యముఁ జెలుపఁ. ౨౩౧
చం.*స్మయగమహాశయోద్ధతిని ధీమాన్యుచుఁ జేరి సువేల నందు దు
ర్ణయపరవాహినీధవులఁరాణువఁ గూల్చి విరోధు లాఁగినఁ
భయదశరంబుల నిష్ఠమతఁపంక్తిగళప్రవిభేదశాలియై
ప్రియజయలక్ష్మిఁ జేకొనుచుఁవే చనుదెంచు ముదంబుఁ జెందుమా. ౨౩౩

న. అని కాసల్యాదేవికం జెప్పి యామె నూరారె నామెయు నాశుకాంగన స్సహూ
కరించి వివాహసమయంబు నిక్షిప్తించుచు నల్పం బగుశ్రుతికాలంబుఁ గల్పంబుగా
నెన్నుచు దినంబులు ద్రోయుచుఁజె నని శుక యోగీశ్వరుఁడు పరీక్షిస్తండలేశ్వ
రునకు నెఱింగించిన తెఱంగు. ౨౩౪

శా.మా (ల్యా) లంకృతవక్ష ! దైత్యతరుణీమాంగల్యురక్కాముదీ
కల్యా ! నిత్యవిభూతినాథ ! నిరహంకారాత్మ ధీకృతునై
రూలోక్యత్కంఠ ! ధరాసుతాధవ ! చతుర్వ్యాహస్వరూపా ! ససా
ఫల్యరంభ ! దయామతీ ! రఘుపతీధీకృతవలీనదలీ ! ౨౩౫

ఉ. ౬(ర్ప)కదర్పహారివినుతా ! విసతాతనయాసనా ! శతా
హర్షతీతేజ ! లోకజన ధీకా ! జనకాత్మభవామనోహరా !
స్వార్పితచిత్తభక్తిదరిహా ! దరిహాసవిలాసభాసురా !
సర్పమదాపహంఘ్రిజలజా ! జలజాంబకకోటిసుందరా ! ౨౩౬

శ్రీ గ ద్య ము. శ్రీ

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వావిలికాలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైనశ్రీ కాసల్యాపరిణ
యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.
శ్రీరామార్పణమస్తు.శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

నగజాఙ్గతిచరణా !

శ్రీనగసంచరణ ! భక్త ధిచిత్రాభరణా !

దానవహననాచరణా !

శ్రీనయగుణ ! దహరశరణ ధీసీతారమణా !

తే. అనధరింపుము దేవ ! మహానుభావ ! భావనాతీతవైభవపరమయోగి

భావపుంభావకరుణాస్వభావుడైన, బాదరాయణి యిట్లను ధిసాదరముగ. ౨

- ఇ రావణుని రాయడికి దేవతలు దల్లడించుట. -

శా.కంఠేకాలవిధిప్రసాదకలనాఽగాఢస్మయాంధీకృతా

కుంతీభూతకరోరదృక్పయదివౌకోదైర్యసంఘేదనో

త్కంతాజ్యభవతంతమత్రిదివకాంతాగర్భనిర్భేదకృ

త్కంతాక్రందనపంక్తికంతముఖరక్షుస్సంఘధూర్తత్వముః. ౩

కం.తాళంజాలక కడువా, క్తాళంబులతోడఁ దలుపుతాళము లిడి బే

తాళుడు దోలినగతిని రొదాళంబులతోడ సురలుతరుణులు గూడఁ. ౪

కం.పెల్లగుగాలికి నాకులు, చెల్లాచెద రైనయట్లు ధిచేడిలు నమరుల్

దల్లడమున దురపిల్లుచు, నొల్లంబోవుచును జేరి ధిరొక్కడ బయల్. ౫

ఉ. వారియపారదుర్దశలవారము పాకవిరోధి గాంచి దు

ర్వారమనోవ్యథానలదురంతిశిఖాపరిదగ్ధుడై ప్రతి

కారములేమికి స్మృఖవికారము లజ్జను జూపుచుండఁ బ్రా

వారనివారితాన్యుడయి ధివారలతో నిటు లాడె దీనతః.

కం.కాలం బిప్పుడు కడుబ్రతి, కూలం బై యున్నకతనఁ ధిగూరారులచే

నాలమున దుఃఖ మొదవెను, గాలము మేలైన గెలువఁ ధిగూదగుఁ

ఉ. కట్టిడి దైత్యుఁ దున్నఁ డని ♦ కైటభమర్దను దూఱనేటికిం
బుట్టినవెంటనే పొలిసి♦పోవుట గల్గునె? భూరుహంబునాఁ
కెట్టయుఁ బుణ్యముఁ ఫలముఁజెందు వివృద్ధినిఁ గాంచి మీఁదఁ దా
నట్టగుటం దితిక్షను ద♦దాగమకాంక్ష మనంగ మే లగుఁ.

౮

శా. ఆద్యుం డవ్యయుఁ డచ్యుతుం డతనికిఁ ♦ సాంతంబుగా దైత్యభీ
తద్యోయానవిహారదృష్టి తులు గాంతామానభంగక్రియల్
వేద్యం బౌనటు సేయ మే లగుఁగదా ♦ విధ్యుక్తిమార్గంబునఁ
విద్యుద్ధాత్రులఁగూడి పోవుదము తద్వీక్షాసమాన్తకిచేఁ.

౯

ఉ. రండు పదండు పోదము సుధర్మ ! సురకాంతలు! ధాతఁ జూడ లే

లెండు పితామహుం డగుట ♦ లీలమెయి న్మనక స్తి దీఱఁగా

నొండుపమ న్వచించు మనఃకొక్కట నంతియగాక పాయనే

యొండుగతిఁ నిశాచరమఁహూన్ధితకారణకారణౌఘముల్.

౧౦

ప. అని చనియెడునవసరంబున నందఱు సర్వతోముఖంబయి పీడాచరణప్రముఖం
బయిన దశముఖసైన్యంబుఁ గనుఁబ్రామి పోవ మాఱువేషంబుల ధరించి రందు.

శ్లో ఇంద్రాదులు మాఱువేషంబులతో బ్రహ్మం జూడఁ గోవుట. శ్లో

శా. కక్షసాచలపక్షదారణకళాకాశల్య విద్విడ్భీదా

దక్షం బౌపవి నుత్తరీయ మొఱగాఁ ♦ చాల్పంగ నెవ్వారలే

వీక్షింత్రస్త్రాప నల్లెనల్ కలయఁ జూపెట్టంగఁ జూలై సహ

స్రాక్షత్వంబు పులోమబాధవున కన్వర్థంబునై భాసిలే.

౧౧

ఆ. సమధికప్రతాపశక్తివిభాత్యుండై, నెగడుతన్నుఁ గన్న ♦ నగుదు రనుచు

మోముఁ చెలియనీక ♦ భూమధ్వజుం డేగె,దనప రక్షగాఁగఁదనధ్వజంబు.

౧౩

కం. వెలిఁ బాశముఁ చాల్చుచుఁ జనఁ, దలత్రా డొనరింతు రనుచుఁ ♦ దలఁగనిభీతిఁ

మొలత్రాడుగ ధరియించుచు, జలనిధిపతి యేగె ధాత్యసదనంబునకుఁ.

౧౪

కం. విడిఁ బిడికిట నిడి పట్టుచు, నిడుపుగ నిల యూత గొనుచు ♦ నిజసాధనముం

దడఁబడుచరణములం జనె, గడగడవడఁ కభినయించి ♦ కాలుఁడు భీతిఁ.

౧౫

చం. అపుడు మహాబలుండు పరిహాసము సేయుదు రెవ్వరేని యన్

త్రప నొకకొంతఁ బాప గనఁరాను గదా యనునిబ్బరంబు దా

విపులనిజధ్వజక్షపితవీక్షణయుక్తులఁ చేసిచూపఱం

గృహణత నేగె సత్యజగదీశ్వరదర్శనదోహలంబునన్.

౧౬

గదువేసంబు తనజోగితనమునకును, దగుట మదిలోనఁ బొందక ♦ వగపు,నంది

ఁనుములుకట్టగాఁదోలుకొనుచుఁ, జనియెనీ శానుఁడువిధాత్యసదనమునకు.

తే. ప్రకటకాష్టాభ్యతిముఖకాఽర్యముల కెపుడు, సాధనంబై నగుదియ యన్ సాధనంబుఁ
గాష్టభ్యత్యాదికం బై నఽకార్యమునకు, సాధనంబుగ నొనరించి యె ననుర.
తే. నవనిధుల్ గొల్లవోవుటఁ దవిలి సిగ్గు, నాదిభిక్షువుతోడ న్నేహంబు నేడు
సమతఁజెందె నటంచును యిమనుడగుచు, నైలబిలుండేగని ర్వేదమాత్మ నెరయ.
సీ. జీనువాయులగూండఁచెలు నందెఁ గబోభ, రం బిదియేమెయోరమఁ! యనుచుఁ
గుక్కకాటుల కెంతఁమక్కువ చేసితే, చెక్కులఁ జేర్చి తోయక్క! యనుచు
నతులనవీనశఽయ్యాసుఖంబా వెన్ను, కర్దమసిక్త మోకాంత! యనుచు
వెన్నున తైకము యిట్లు వేలొకానేటి, నవనాగరకతయా నాతి !యనుచు
తే. నచ్చరల బలాత్కారంపుఁబాశరకృత, సురతలేలానిశేషముల్ సూచి నగుచు
నార్ధ్వలోకామోతతు లడుగఁ దలలు, వ్రాల్చినడచి రంభాచివనజయులు.

→ మధురగతి రగడ. ←

వాసరపతిశతఽభాకారంబులు, భాసురమణిమయఽప్రాకారంబులు
ప్రమదాకులహితఽవాఽపూరంబులు, గమగమలచెడికరూపంబులు
తేనియనుషులనుఽద్యక్షీరంబుల, తానక మగుమేల్ తాశ్వారంబులు
కమనామోదవికాసారంబులు, కమలామోదకకాసారంబులు
శ్రీరతమహిళాశృంగారంబులు, హీరభ్రాజితభృంగారంబులు
పరిమళసంభరఽపాటీరంబులు, పొరిఘుంఘు మృనుపుపుటీరంబులు
కంతుముదాకరకాంతారంబులు, కాంతమనోహరకాంతారంబులు.

౨౧

వ. కలిగి విభానమానంబై.

౨౨

ఉ. నిత్యము సత్యవాణ్నిచయఽనిస్తులవేదవచోవిచారసం
స్తుత్యము సంతతానవధిశుద్ధసుఖైకపరామృతాశిదాం
పత్యము సత్యధర్మశుభ యభావరతాంచితభోగశీలసాం
గత్యము సత్యమున్ సురలు గాంచి చతుర్దశలోకజాత్యమున్.

౨౩

వ. భయభక్తుల జేరం బోయి రందు.

౨౪

కం. నిస్సాగరిప్రయోగి, శ్రేష్ఠులతో ధీవిశిష్టశిష్టులతో స
ద్గోష్ఠి న్వలిగెడియాపర, మేష్ఠిం గని కేలుమోడ్చి యెసఁగెడిభక్తి.

౨౫

ఉ. వారలు వారివారివలంపంత రవంతయు దాప కంతయున్
వారక తెల్పఁగా విధి నివారణమార్గముఁ జూచి యోజనన్
వారలఁ బల్కె వేటొకట యవరిత మా టిది కల్ల వెన్నుండే
కారణజన్మండై యరినికారణకారణ మౌట దక్కినన్.

౨౬

- ఉ. కావున నిందిరారమణుఁ ♦ గాంచి సమంచితభక్తి వేడినం
బావనభావనఁ మహిఁ గృతిపాపరుడై నరుడై జనించి యా
రావణజీవనాశనపరాధుణుఁ డాచు సురావనుండు నౌ
శ్రీవనజాతనేత్రుఁ గనఁ ♦ జెచ్చెరఁ బోదము లెం డటం చనఁ. ౨౭
- వ. వల్లె యని సుర లందఱు నతని ననుసరించి చనుచుండి రంత. ౨౮

శ్లో బ్రహ్మాదులు వైకుంఠమునకుం బోవుట. శ్లో*

- కం. కఠద్వయసం బగును, త్కంఠను నుపకంఠమునను ♦ గనిరి విధి శ్రీ
కంఠామరముఖ్యులు వై, కుంఠపురీవరము నుది నశకుంతభక్తిఁ. ౨౯

- మ. కని సాష్టాంగకృతిప్రణాము లగుచుం ♦ గంజాతసంజాతము
ఖ్యనిలింపుల్ కమలామనోరమణ ! లో ♦ కాధీత ! జేజే యటం
చని పల్కాటును మ్రొక్కుచుఁ హరి ! హరీ ♦ నారాయణా ! యంచుఁ జిం
తన గామించుచుఁ జేరఁబోయి యచటఁ ♦ ధన్యాంతరంగంబునఁ. ౩౦

శ్లో వైకుంఠపురవర్ణనము. శ్లో*

- ఉ. సారపు వేదమూలమును ♦ సత్యము స్కంధము నైగ మోరుసు
జ్జారమ యోగశాఖయును ♦ జారుకలాసనపత్రియుఁ నునో
హరినుభక్తిప్రప్నమును ♦ నైపున మోక్షఫలంబునై శుభ
శ్రీరమణీయ మాచు విలసిల్లు ధరారుహపాలిఁ గాంచుచుఁ. ౩౧

- చం. సరసమృణాళసల్లిలీతసారముదావహ నిర్మలార్చికా
ప్రచుచిరపుల్లపంకజవిభాప్రవిభాసినుపాణి నవ్యసుం
దరతరకంకణప్రకటనాదమునై తవణింపఁగాఁ బొరిం
బారిఁ గమలాశయంబు లనఁబోలుఁ బురీకమలాశయంబులుఁ. ౩౨

- సీ. స్పష్టార్థములతోడ ♦ నష్టాక్షరీమంత్ర, జపమునొనర్చెడి శాకములను
లలిఁ బ్రణవంబు నిర్మలమనోనియతిని, సారెకు జపించు శారీకలను
బ్రవిమలభక్తిభావమున ద్వయానుసం, ధానంబుగల భరద్వాజములను
ద్వాదశాక్షరమంత్రవరపఠనోత్సాహ, సంగతి మీఱుచిట్టంగిములఁ
తే. జరమపద్మంబు వల్లించు శకునవితతిఁ, దారకంబు జపించెను సారసములఁ
జూచితిద్దివ్యమహిమకుఁ ♦ జొక్కి విబుధు, లతులితానందపరవశులగుచుఁజనఁగ.

- సీ. ఏచాయలను డాయ ♦ నాచాయ నందక, శంఖచక్రంబుజశాఙ్గధరులె
యేజాడలను జాడ ♦ నాజాడ నాజాను, బాహుచతుష్కప్రభాలసితులె

యేశోపలను బోవ ♦ నాశ్రోవ వైజయంతీవనమాలికా♦దీప్తతనులె
యేదారులను జేర ♦ నాదారులను హాట, కాంబరదివ్యభూ♦మాళియుతులె
తే. యెందుఁ గనుఁగొన రవిశశి♦దృగ్గనితులె, యెచటాసిన హరినిల♦గుచిత్తనులె
రాజ ! వాఙ్మానసాగోచ♦రంబు లచటి, వింత లెంతని వర్ణింతు ♦ వేటువేట. ౩౪
సీ. చన్నచో నెయ్యెడ ♦ నోన్న మోనారాయ,ణాయ యన్రవములే ♦ నలుపుమీఱు
విన్నచో నేవేళ ♦ నోన్న మో భగవతే,వాసుదేవాయ యన్♦పరమరవమె
యన్ని వేళలను శ్రీ♦నారాయణచరణౌ,శరణాప్రపద్యే య♦సురవచయమె
చెన్నమీఱుగ నెట్లు ♦ శ్రీమతేనాగాయ,ణాయన మో యను♦నవ్యనదమె
తే. యొన్నమో విష్ణవే యన♦నొప్పునుడియె, యన్యథానా స్తిశిరణ మృ♦తిన్నపలుకె
సర్వకాలంబులందును ♦ శ్రావ్యమగును, భూమిపాలక ! వైకుంఠపురమునంగు.
ఉ. ఏ మని చెప్పువాడఁ బృథ్వివీశ్వర ! యచ్చటిచిత్రమల్ రమా
కాముకనామసంస్కృతా♦కర్మఫలం గని నిర్జరుల్ మదిం
దా మరుదెంచుకార్యమునె ♦ తద్దము విస్మృతిఁజెంది వాఁకింబా
తా మొనీచకీటకవి♦తానముధంగిఁ దలంచి రెంతయున్. 3౬

వ. ఇట్లచ్చటివిశేషంబు లాలోకించుచుఁ జన 32
సీ. పరమసాత్త్వికభక్తి♦భావంబు నవరత్న, ఘటితలలాటికా♦పటిమ మెఱయ
వీరరాగద్యేష♦పూతసత్సంగతి,కమనీయ సుగుఁపాద♦మలములుగఁ
బంచేంద్రియాస్పృహ ♦ పరిధవిల్లెడు నూర్పు, కమ్మతావియ యయి♦ఘుమ్మనంగ
సాంఖ్యరాజాదిక♦సకలసద్యోగవి,తతులు మైగల యలం♦కృతులు గాఁగ
తే. లేనగవున బ్రహ్మానందలీలదోచ, నభిముఖంబుగఁ జనుదెంచు♦నమరవితతి
నరసి క్రేగంటముక్తిక♦న్యాసుతల్లి, చేరఁ జనుదేక దవ్వు వేం♦చేసె నవుడు. 3౮
వ. ఇట్లు ద్వారంబు డాయం జని నిలిచి కమలసంభవశ చిధవముఖసురనికరంబులు
కరంబులు మోడ్చి పలువిధంబుల నుతించి రందు విరించి యిట్లని స్తుతించె. ౩౯

శ్రీమన్నారాయణదండకమ. ౩౯*

శ్రీమద్రమామానినీచిత్తకంజాతపేళీ ! దయాశీలమూళీ ! సుధాహారపాళీను
తాదభృకేళీ ! సుధాహారనేతా ! జగత్త్రిత ! యశ్వేతజీమూతభాపేత ! లోక్తైక
నిర్మాత ! వేదాళినిర్ణేత ! జీమూతధారీ ! జగజ్జాలకభ్యాణకారీ ! సతాంహూవి
దారీ ! హితానందకారీ ! మహానందకారీ ! మమంబ్రోవవేలా ? దయాలోల !
మానం బిదేలా ? బళా ! భూరికల్లోలమాలావిలాలోలకోలాహలోద్యేలహలా
హలాభీలకీలావిధాజాలమున్ దగ్ధలోకత్రయీసాలమున్ భక్షి తానాపురీజాలమున్

మామకస్వాంతసంచాలముం జాల మున్నున్న భక్షించి, లోకాభిరక్షించిదైత్యాభి
 శిక్షించి సత్ప్రేమ వీక్షింపవే, శౌం! తా మేటివారంచు లోనెంచు సద్భక్తుల
 శేముషీయుక్తుల మోక్షసంసక్తులం జేసి తామేటి నం చెంచు నాక్రించుడౌదుష్టు
 సత్కర్మవిభిష్టు దుర్వారదుశ్చేష్టు బలనిర్దయావిష్టు, గప్తంబులం ద్రోయవేసత్య
 సంకల్ప! భ్రాజద్గుణకల్ప! త్వత్సేవకాసల్పవాంఛాప్రదాన క్రియాకల్ప! సద్భక్త
 ముక్తి ప్రసల్ప! యహీనాహారా డ్దల్ప! శ్రీభార్గవీతల్ప! కల్పవనాసంబునకా నీర
 యానంబునకా సద్విధానంబునకా మినమై యాశుగాధీనమై పోవునాయోడ జేజే
 లకుకాతేడ! వేవేగ కాపాడవా; ఈమకుం డద్దిరా వేదముల్ మోక్షసంపాదముల్
 ధూతనిర్వేదముల్ సాధుసమ్మోదముల్ పాపసంఘేదముల్ దొంగిల న్వానిజెంగిం
 పవే; బాలు రక్షున్నతుల లోకరక్షోపముకా భక్తినిక్షేపముకా బోదురాక్షేపముం
 జేయఁగాఁ జేయి కాలాడకుండంగ స్తంభంబునకా వీతదంభంబునకా దోర్విజృం
 భంబునం బుట్టి దైత్యాధిపుం గొట్టిప్రస్థాదుఁ జేపట్టవే దిట్లవై నామొత్తాలింపరా
 మమ్ముఁ బాలింపరా మోదవారాశిఁ దేలింపరా శ్రీసతీవల్లభా! పక్షిరాడ్వల్లభా!
 మావధూటీసమాటీకనోరఃప్రవాటి! కనత్సర్వశాటి! దళత్రూరనై శాటధాటి!
 దయాసారపేటి! హానీ! డింభవేపంబునకా ధీవిశేషంబునకా యజ్ఞశేషంబునకా
 సారతోపంబునకా మేఘఘోపంబునం జేరినీవాబలిం గోరి పాదత్రయూపాంసులం
 బాంసనుం దోలి యానంద సంధాయివై మీఱవే! లోకముల్ నింజఁగాఁ బెంపఁ
 గాఁ ద్రుంపఁగా లీల మూర్తిత్రయం బూసనీయందు నీవాచకంబునునిల్చుంగదా
 లోకముల్; నిల్చునీయందు సర్వంబు; సర్వంబునున్న వయైవాసు దేవాఖ్యరాజీంతు
 వల్లెబి నీన్నెన్న నేనెంత! శ్వేతాంతరీక్షంబు వైకుంఠలోకంబు క్షీరాంబుధామంబు
 నీనిత్యధామంబులంచెంతు రాఁ గాని నీలేని దోదేవ! యేకామతాత్ర స్థలంబైన
 లోకాభులక లేదు; నీయాధ్వనకాయంబు సత్యాదులౌ నేక్షలోకంబులుకానీయ
 దికికాయమో తక్కులోకంబులౌ నట్టి లోకస్వరూపా! భవద్వక్త్రబాహూరుపా
 దంబునకా నాల్గుజాతుల్ మనస్సీమఁ జంద్రుండు ప్రాణంబున న్వాయువుల్ నాభి
 నాకాశమంఘ్రిస్థలికా భూమి శ్రోత్రంబులం దిక్కులం గల్పనంజేసితొమున్నుధీజా
 డ్యయుక్తుం బ్రబోధింపఁగా నన్ను శ్రీశారదం బంప లోకాభినిర్మాణముంజేయఁగాఁ
 జాలితిం గాదె? తత్తత్ఫలాపేక్షలేకుండ సర్వక్రియల్ నీదుసంప్రీతిగాఁజేసినీవాక్కఁ
 డేతక్క వేఱొండుగా దైవమా లేదు లేదంచు లోనమ్మి నిశ్చంచలత్వంబునన్నీ
 టువుణ్ణుండు సద్వ్యవర్గంబునుం బొందు టబ్రంబాకో? నేర్చియే నేరకే ప్రీతినే
 భీతినే జేయ నీనామపారాయణం బుగ్రపాపౌఘముకా నాశమంజేయఁగా; బుద్ధి
 మాంద్యంబున న్దాకినం గాల్పఁడే యగ్ని? నీవారశూకాకృతికా నూత్నరూపంబు
 నుం దాల్చి వైశ్వానరాకారివై దేహీదేహంబులం బ్రోతు వీ వట్టి దేవాదిదేవా!
 దయాశీల! మన్నించి రక్షింపుమా మాధవా! పూతభావా! నమస్తే నమస్తేనమః.

శ్లో విరాట్స్వరూపవర్ణనము. శ్లో

ప. అని వినుతించుచున్న సమయంబున హరియనుమతి ద్వారపాలుండు బ్రహ్మాదుల లోనికిం దోడ్కొనిచనుటయు వార లేదుట నరుణారుణప్రభాభాసితంబును, విశ్వ కారణంబునునై జగంబులఁ బావనంబులఁబావనంబు సేయుపావని మరందంబుగాఁ దత్తణోస్మిలితకనతోక్తనదంబులడంబున నందంబుమీఱు పదకమలంబులును, గమతావతారసూచకంబు లగుప్రపదంబులును, మనసు గన్ననన్ను తెప్పవలెర ట్పించి తెకతేరకు బట్టబయల దయవీడి శ్రోచితేయని యనేకరూపంబులఁ బా దంబులఁబడి వేడు నుడువతివడువునఁ బోడిమిఁగనిన నఖాంకురంబులును, గల మాకారంబుఁగాంచుట భక్తకృషీవలుల పాలిపంటనా విలసించు జంఘలును, మధు కైలభవధస్థానంబును భూనీళాహస్తావమర్దనపరిచితంబును నగునూరుయుగళంబు ను, గగన జనకరూపకం బగునాభీవివరంబును, నృసింహావతారసూచకంబై చరా చరసహితానేక కోటిబ్రహ్మాండంబు లాసూక్ష్మిప్రదేశంబుననిముడ్చునేర్పున నఘ టనఘటనాచాతుర్య జాటించుచుఁదన్నయం బగుధరణీతనుగి కర్పించిన వానా భూ షలునా రాజిల్లు పీఠాంబరకనక మణిమయకింకణీవిరాజమానమేఖలావిలసితంబగు తనుమధ్యంబును, ముక్తికన్యాపేక్షకుఁకు నన్యాపేక్ష వల దనుసాధువులచే భావి తంబును, గొస్తుభరత్న పీఠివిమలవనమాలా డోలాస్తనకృతకధరాధర కుసుమహార వారప్రవన్నధూళీలాలసభనలవిసరసంయుతంబై రమారమణీరమణియోద్యానంబు నాఁ బొల్చి మృగమదకలితలక్ష్మీవక్షోరుహ ప్రహరణకిణాకితంబై శ్రీవత్సలక్ష్మితం బైన వక్షస్ఫలంబును భావిచతుర్బావసూచకంబును, భక్తజనచతుర్విధపురుషా ర్థదాయకంబును, జతుర్వ్యూహద్యోతకంబును, బ్రియావతంసాత్మలకర్ణభూషణ శ్లేఘాలకాబంధవిమర్ద శంసకంబును, సతావనచాతుర్యప్రశస్తంబు నగునాజాను హస్తచతుష్కంబును, మానసభవానూనకేళీవిరాజమానరమామానవతిగాఢప రిష్వంగసమయకరకంకానిక షణాంకితం బగుకంబుకంధరంబును, గమలానయనాం జనరంజితంబును శ్రీసతీరదనక్షతలక్ష్మితంబును నగునధరాధరంబును, గుండలమణి మరీచికారంగస్థలాయ మానగండదర్పణంబులును, బుండరికశోభాభాసమానంబు లును మత్స్యవతారసూచకంబులును దుష్టశిక్షణశిష్టరక్షణమున కహంపూర్వ కాభావంబు కర్ణంబుల ముచ్చటించుగతి నాకర్ణాంతంబులైన నయనంబులును, స్వనిర్వ్యధననిర్గతగంధవహంబే సమదాళిశిక్షణధూర్వహంబగు తెఱిఁగించురీతిఁ జంపకకుసుమవిలసనంబువహించు గంధవహంబును, గమలాకమలాక్షి భూమిక్షు స్థలగతయగుట సపత్నీసాన్నిధ్యంబున నర్మాలాపంబుల నిరంతరం బాడ వలను గామిఁ దన్నుఁ జేరుటనో నా శ్రీకారఖ్యాతిఁ గాంచిన శ్రవణంబులును, విక్షేపమా త్రఖలనాశనసమర్థంబులౌటనో కోదండఖ్యాతిఁగాంచిన భూయ్యుగ్గంబును, రాకా సుధాకరబింబసహస్రంబుడంబు విడంబించుముఖంబును, నిజ తేజోవిశేషం బశేషం బుగఁ గోటిసూర్యప్రళికాశంబై వెలుంగుకీటంబును గలిగి కామజనకుండయ్యుఁ

గామరహితుండును, గ్రోధయుతుండుగాక సాధువిరోధులయందుఁ గ్రుడ్డుండును. మోహలోభదూరుం డయ్య శ్రీమోహలోభయుతుండును, మదరహితుండయ్య భక్తాననమదసహితుండును, మాత్సర్యవర్జితుండునయ్య దుష్టజనశ్రేయోమాత్సర్యవిశిష్టుండును, నైదుష్టవర్ధనంజైశిష్టవర్ధనండును, నిరంజనుండయ్య భక్తరంజనుండును, నిష్కలంకండయ్య నీలవస్థుండును, నిర్వికల్పం డయ్య వికల్పితవాహుండును, నిరాఖ్యాతుం డయ్య నారాయణాఖ్యాతుండును, నైబుఘావనంబున కై విషంబైన మ్రింగుట దేహానీలిమయు, సముద్రం బైన నీడుట నయనంబులును, గొండనైన నెత్తుట యంగుళియు, శుద్ధసాత్త్వికభావంబు భృగుపాదపరాగలక్షితవక్షంబును, గాలస్వరూపంబగుటఁ జక్రంబును, శబ్దమయుం డగుట శంఖంబును, భవరోగాగదంకారుఁ డగుట గదయును, ననంతం డగుట శయ్యయు, బోధింప వెలుంగుచు శేషతల్పంబున జగజ్జగీయమాన దివ్యమంగళవిగ్రహంబునఁ గవిరాజమునిరాజనివహంబులుగొల్వ నాగభోగనిహితసవ్యహస్తుం డయి యూర్వవమర్దనకుర్దనంబున హర్షసమ్మర్దంబునఁ దేలుకమలానయన కువలయంబులకు వికాసకారణం బగుమందహాసకౌముదీకికోరంబులు సంధ్యారాగారుణాధరంబునఁ గోకనదంబందలి రాజహంసంబుఁబోలె నివ్వట్టిల్ల శేషశయనకోమలత్వంబుఁ బరికింపనో నాఁగ నోరజాతిన వనమాలికావైజయంతులతో వామదక్షిణనయనాకేకరంబులు రమాకుచకోకింబుల విష్వక్సేననిత్యముక్తాదులయందుఁ బాలుపారంబుండిననమ్మహామహం గాంచి నమశ్రీమతేనారాయణాయ నమో భగవతే వాసుదేవాయ నమో విష్ణవే నమో జిష్ణవే నమోనమస్తే మమనాథాయ జగన్నాథాయనమో మమదైవతాయ దైవతదైవతాయనమో మమకులధనాయ దుష్టనిధనాయ యని స్వాష్టాంగదండప్రణామంబులు పానః పునన్యంబుగ నాచరించి భయసంభ్రమాతిరేకంబునఁ బలుకంజాలక నిట్రాలవలె నిలువంబడిన బ్రహ్మాదులం గాంచి హరి కరుణాకటాక్షవీక్షాపాతమాత్రంబున నెవారిజడు పుడుపుచు మేఘగంభీరభాషణంబుల నిట్లనియె.

రగ

కం మార్తరు లేరుగదా నీ, కార్తస్థిటియింప సృష్టి ధియలరెడిఁ గద యో

కార్తస్వరగర్భా! నీ, కార్తస్వర మేలగలిగె ధియ్య విధాతా! ౪౨

వ. అని యట్లయందజనేమంబు విచారించ నింద్రాది దేవతలు తమతమపరిభవభవదుఃఖంబుల నక్కాణింపఁ దొడఁగి రండు విరించును డిట్లనియె.

ర౩

శ్రీ సురలు హరితోఁ దమ దుఃఖంబులఁ జెప్పట. శ్లో

వ. అతులం బైనభయాతిరేకమున సర్వావస్థల రాక్షస

ప్రతిదిద్వారములందుఁ గాంచి సుముహూర్తప్రశ్నలం గుంపులై

దితిజల్ గోరఁగ నాల్గుమోముల భయాత్రిం బల్క నన్నింటికిం

జతురాన్యుండు పురోహితుం డనుదు రిచ్చ మెచ్చి వాచాలురై.

" ౪౪

కం.కిలిగెడి సుతులకు శ్రేయోస్థలనం బగునీతి నొసట ♦ జనకోక్తవిధిం

దలవ్రాత వ్రాయుచును నా, తలవ్రాతకు నేడ్పు చుండు ♦ దనుజవిరోధి.

వ ఇంద్రుం డి ట్లనియె.

శా.నీకారుణ్యంసాప్తి మాకుఁ గలిగెన్ ♦ నిస్తుల్యసాభాగ్యభా

గ్యాకుంతభవదీడ్యదివ్యరమణీయాకల్పముల్ సర్వముం

జేకట్లన్ దయసేయవైతివి గదా ♦ శ్రీనాథ! పాలస్తు్య లీ

చేకట్లం దయచేసి రివ్వి యగు నాచిన్నెల్ సుమీ కేశవా.

ఎ. యముఁ డి ట్లనియె.

కం.దండమె శరణంబుగఁ గొని, భండనమున గెలిచినాడఁ ♦ బ్రాక్కాలమునన్

దండమె శరణంబుగఁ గని, భండనమున మనినవాడఁ ♦ బ్రకృతమునందున్.

కం.దండము హస్తాలంబన,దండం పైయమరె నాకు ♦ దండనపదమున్

దండుగుపదమై యొప్పెను, దండము! సురవైరి నెటులు♦ దండించెదవో.

వ. కుబేరుం డి ట్లనియె.

కం.నవతం గాంచిన నిధు లిటు, నవతం గనె దానవాళి ♦ నవనవధాటిన్

జవమునఁ గొల్లలు వెట్టగ; నవ రయ్యెను నాదిభిక్షుసఖ్యము నాకున్.

కం.దానవకులనాశన! నే, యానవిహీనతిను దిరుగుటలాడగ వలసెన్

యానసమార్జనకప్తము, మానవభుక్కులకు విందు ♦ మాడ్కిం దనరెన్.

వ. సమీరుం డి ట్లనియె.

తే. విను ప్రభంజనుడవు మేమువిప్రభంజ, నులము నీవును నొకమహాబలుడవటర
మమ్ముఁ దాఁకంగరిమ్మించుమాటుకొన్న, నాశుగత్వంబుచరితార్థమయ్యెనాకు.

ఎ. వైశ్వానరుం డి ట్లనియె.

ఉ. కొమ్ములు మూటిపై సతులు ♦ కుండలనుంచి చతుర్థశృంగ మం

దిమ్ముగఁ గట్టెఁ జేయఁగను ♦ శృంగముఁ గాల్చక దీర్తు వంట; రే

ద్రిమ్ముగు లొంటికట్టియన ♦ తీర్చితిఁ గాల్చకయైన దాని నం

చెప్పెలు వల్కుచుండుదు ర♦ చేమిటి కిచ్చితి వయ్య శృంగముల్.

వ. నవగ్రహము లి ట్లనిరి.

కం.అహరహము సుతులు పుట్టెడి, మహమునఁ దజ్జన్మలగ్న ♦ మందలిశుభని

గ్రహచారము గలగ్రహముల, గ్రహచారము చాలదయ్యె ♦ రాక్షసవైరీ.

వ. మును లి ట్లనిరి.

కం. ప్రాచీనాచారంబున, మేచకరుచిరాంగ ! మునులు ♦ మేకొనుచును య

జ్ఞాచరణులు గాఁ దనయులు, ప్రాచీనావీతి యనుచుఁబలుకఁగ వలసెన్. ౬౧

వ. అచ్చర లిట్లనిరి.

౬౨

కం. జీవమణీమయగృహములు, పాననశంపాలతాభవపువ్వులు మా కె

జీవవిరోధులు నాయె న, యో వసతులఁ జెట్లనీడ ♦ నొదిగినచోటన్. ౬౩

తే. అమృత మొక వేళవిషమా నటన్లుపగిది, నమృతమేమాకువిషమయ్యె ♦ నబ్జనాభ!
ప్రాణములు వోక మానంబుదానవులకు, ధారవోయంగఁ గలుగుటదానవారి!

ఉ. ఏడువ హోయటంచు నిదియెంతటికమ్మనిపాట యంచు, మో

మోడక తిట్ట నవ్వకొనుఁచొయ్యనఁ బట్టఁగ దూకులాడి య

ల్లాడఁగ నాట యంచు, నధరామృతమంచుమియంగ మోముపై

నాడుచు నిట్లు బందిగృహమంచునె సిగ్గులుదీసి రిచ్చుతా.

౬౪

ఉ. మాసినకోకఁ గట్టి, తలమాసిన నూనె మెఱుంగు లేక, మై

బూసి దుమారమున్, నిశెను ♦ భూసతి యొమ్ముల నొత్తి నిద్రవో

వ్రాసినధాత దూఱుచును ♦ బ్రాచిపనుల్ నెఱవేర్చుపొంట నే

బ్రానులనీతి నిల్చి మునిపల్లెల వెట్టిక నైతి మీశ్వరా !

౬౫

కం. పురుషాకృతిఁ గొని మేనక, తిరుగఁగ ననురుం షోకడుం ♦ దిగిచె రణేచ్ఛన్

ఘరళికి నయ్యది సుమశర, ఘరళిక్రియఁబరిణమించెఁ ♦ గుయ్యిడ సతియున్. ౬౬

వ. దేవత లిట్లనిరి.

౬౭

ఉ. రాదు భుజింప జన్నములఁ ♦ ద్రావుట న య్యమృతంబు ప్రాణమా

పోదు, కృశింప చివ్వియలుఁపోయినగూఁడులపోలికం గనుల్

పేదతనంబు గాంచె నిటు ♦ వెన్నెముకం గని చెల్మిజేసి యే

కోదరవృత్తి నున్నత్రిదశోదరముల్ గను మంబుజోదరా !

౬౮

కం. ఇక్కట్లు నేమిచెప్పఁగ, ని క్కట్లు లభించె బందిగృహసీమను నీ

మొక్కట్లు చూడ వయ్యా, ది క్కెట్లో నీవు దక్క ♦ దీనశరణ్యా !

౭౦

సీ. కాశికావాస మైక్రాలునాకం బిట్ట, కాశికావాస మై ♦ క్రాలె నయ్య

కాంచనాకలిత మైక్రమమా గృహములు, కాంచనాకలితమైక్రాలె నయ్య

భోగినీభోగినంభోగార్హ కృతకాద్రి, భోగినీభోగినంభోగ్య మయ్యె

రంభావధూమందిరప్రదేశములు కా, రంభావధూమందిరంబు లయ్యె

తే. నేమిచెప్పదు మయ్య ! దైత్యేశధాటి, కార సాధ్వసయుక్తులై ♦ యమరలోక

వాసు లెల్లరు నిరతప్రవాసు లగుట, బాడుదోచెను నాకంబు ♦ పద్మనాభ! ౭౧

కం.తామరసాదరముఖ్యులు, తామరసాదరుని నిటులు ♦ తద్దయు వేడఁగ
సామరసారసఫణితిఁ, సామరసాదరణయుక్తి ♦ స్వామియుఁ బలికెన్.

౭౨

శ్లో హరి తాను రాముఁడై రావణుం జంపెదనని చెప్పటం. శ్లో*

ఉ. కాలము వచ్చునంతకును ♦ గా దన కెట్టివిరోధినేని దా
నాలమునేయు టొప్పు నటు ♦ లొటను నైచితి నింతకాల మే
నాలములోన నాని మనుజుకృతిఁ దాల్చి వధింతుఁ బొండు; దు
శ్యేలుర కున్నతుల్ పిదపఁ ♦ జేటునకే చుడి హేతు వయ్యెడిన్.

౭౩

—శ్రీరామావతారమహత్త్వము క్—

ఉ. ఏ డగుతేఘఁ బుట్టి బుధులెల్ల గణింపఁగ రెంటిసౌఖ్యముల్
గూడఁగఁజేసి పంక్తిరథుఁ ♦ గూర్చియుఁ బంచతఁ బంక్తికంధరుఁ
ఏడక మోక్షదాయిపుటఁభేదనముల్ ధర నేడు చేసి కొం
డాడఁగ రామనామమును సార్థకతం గనఁ జేసెదం జుడి.

౭౪

మ. జడసాంగత్యముఁ జెందితిం, బిడపఁ గాంఁచంగంటిఁ దా బేలనన్
నుడి, దుష్కృతిఁ గాంక్ష చేసితిని, మన్యుస్ఫూరచిత్తుండనై
జడలం దాల్చితి, దోసి లొగ్గితిని, రాజప్రహనాశంబునం
దిడితిం జిత్త, మొనర్తు రాముడనఁ నే ♦ నీలోపముల్ లోపమున్.

౭౫

సీ. జడసంగతిని మాని ♦ జడము నన్ సాకినఁ, జేతనంబైయుండఁ ♦ జేయుచుందు
భారవాహక మైన ♦ వర్తనంబును మాని, కష్టజీవుల నెల్లఁ ♦ కరుణఁ జూతు
శాస్త్రనిషిద్ధంపు ♦ సాంగత్యమును మాని, యేకపత్నీవ్రత ♦ మెలమిఁ దాల్తు
శరణన్నమాత్రన ♦ జాగితసేయక, తటుకున నభయప్రదాత నొడు

తే. దాత నొడును రాజసంఁత్రాత నొడు, చూయలనుడాయకయమేయఁగేయచరిత
ములను జరియించిప్రోతుమిమ్ములనునిజము, పొండునిర్జరులార! మీఁరుండుకడకు.

ఉ. రాజకులంబునందు సురరాజకుతూహలమున్ ఘటించఁగా
నాజికి బుట్టి, యాపిదప ♦ యాజకకార్యము నిర్వహించి, యు
ర్వీజకరంబుఁ బట్టి, పృథివీజకుఁ గా దితిజాళిఁ గొట్టి ని
ర్వాహకకృపాపరుండ నయి ♦ పాలనసేసెద లోకమంతయున్.

౭౬

కం.సంశయము వలదు మీమీ, యంశంబులఁ గాంచుఁ డిల మహాబలయుతతీ
వ్రాంశుసమానుల వానర, వంశంబుల నాకుఁ దోడుపడఁగా వలయున్.

౭౭

వ. అనహాయకార్యధురీణుల రగు మీ కిది యేల యంటిరేని.

౭౮

కం. వేషమున కగుసలక్షణభాషలు భాషలకు నయినభంగిని గ్రియులున్

భూపింతురు ప్రాజ్ఞులు నే, దోషంబును లేదు మీరు ♦ దోడ్పడ నాకున్. ౮౦
వ. అట్లుగావున మనుష్యావతారంబున జన్మించునాకు శాస్త్రీయంబును లోకోచితం
బును నైన కేవలమనుష్యచర్య మాననీయం బగుఁగాని యొండుగా నేరదు. సర
వానరులు వారికి నికారణకారణులు కావున మీరలు వివిధవానరరూపంబుల
జన్మించియుండుఁ డని మృదుమధురంబుగాఁ బలికిన. ౮౧

తే. క్షామకాలంబునందును ♦ జలదరవము, వినినహాలికజాతంబుఁపగిది దోష

నిర్భరానందమగ్నులై ♦ నివ్వటిలిరి, యమరు లత్యంతమును మోద ♦ మంకురింప.

ఉ. వాడినలేత పైరులకు ♦ వానవలెన్, త్సుధగొన్నవానికి

న్గూడినకూడురీతి, మదఁనుం డలయింపఁగఁ జొక్కు చున్నయా

చేడెఁకుఁ జెల్వదర్శనముఁచెల్వన శ్రీహరివాక్సరంపరల్

గాఁడిన వీనులన్ ముఖవికాసము భాసుర మయ్యె వారికిన్. ౮౩

కం. జేజేపెద్దయు మొద లగు, జేజే లపు డమితభక్తి ♦ జేజే యనుచు

బూజించిరి హరి; నయగల, రాజును బూజించు సుభటఁరాజియుఁబోలెన్. ౮౪

కం. చనుఁ డని హరి సెల విచ్చినఁ, జనఁ బదములురావు పాయఁజలజేషుఁ బే

రనురాగము గలప్రభువున్, జనపదములజనులు విడిచి ♦ చననివిధమునన్. ౮౫

వ. అంత శ్రీమన్నారాయణుండు తిరోహితుండైన.

కం. జననీజనకులఁ బాయుచుఁ, జననేరని శిశులకట్ల ♦ చనఁబూనినచోఁ

జన నొల్లవు పదములు; హరి, యనురాగము పెంపుసొంపు ♦ నది యెట్టిదొకో. ౮౬

వ. ఇట్లు విబుధలోకంబు లో కేళునింగూడి మరలి చనుదెంచునవసరంబున నింద్రుఁడు.

ఉ. ఎన్నఁడు చక్రి పుట్టు ధర? ♦ నెన్నఁడు రావణుఁ గొట్టు? మా విప

త్రెన్నఁడు నేలమట్టుగను ♦ నేడెఱుమైఁ దుదముట్టు? నెట్టిచో

నెన్నఁ డెట్టిపుణ్యనకు ♦ నెవ్వ తె యందు జనించు? దెప్పవే

యెన్నుచునైనఘనముల ♦ నే గ్రమియించెద నో పితామహా! ౮౭

కం. అనియాడిన నింద్రుని విధి, యనూనముగ ననునయించియనియెను వత్సా!

వినుమా తద్వృత్తాంతం, బనుమానము మాని నిక్కఁమంతయుఁ దెలియన్. ౯౦

శ్రీకౌసల్యాదశరథుల వివాహముహూర్తమును బ్రహ్మనిర్ణయించుట. శ్లో

ఉ. ఫాల్గునశుద్ధపక్షమున ♦ భార్గవవాసరయక్త మౌచుఁ దా

వెల్లుచు నున్నయాదశమిఁవేళ వృషాహ్వయలగ్నమందుఁ దా

రల్లడుభవ్యమై చెలఁగ ♦ రాజితమైన ముహూర్తమందు నా

కు ల్గానియాడ నాజితమిఁ ♦ గోసలకన్యకఁ బెండ్లియాడెడిన్. ౯౧

కం దశరథసుతువిక్రమమున, దశకంసుం డీల్లుఁ జూడు ♦ దారుణ మౌదు
ద్విశలెల్లఁ బాయు సుఖతఁ ద్రిదశు లలరుట గల్గు గోష్ఠ్యదశ నిడుఁ డిదియున్.

కం.అనుచు విరించుఁ డాడిన, విని నిర్జరవర్గము పనివినియె ననుజ్ఞం
గొనుచు; నట యున్న వేలుపు, ముని యావచనములు వినినఁ మొద లంతంతన్.

చం.నవలవలీదశం బెనయు ♦ నాణెపుబొ జ్జటు ముల్లమౌనికిన్
స్వవశముగాక యుబ్బి నటఁపత్రమునై మఱి రేఁగుపండునై
జవమున నిమ్మయై రుచకఁసంపదఁ దాలించి దోసపండునై
యవియునొ నాఁగ గుమ్మడిక్రియన్ మఱి మించెఁ గుతూవిధంబునన్. ౯౪

ఉ. సంకట మద్దిరా యనుచు ♦ పైఁపక యేగుచు నారదుండు ని
శృంగతఁ గాంచె నిర్జరవిశంకటధైర్యశిలాసుటంక మా
లంక రణాంకసంకులకఁలంకఁ గరంకరసాత్తపంకిలా
లంకరణాంకఁ గల్మషకఁలంకను ద్వాస్థితమూలంకఁ దాన్. ౯౫

కం.మును గని లంకాపట్టన, మును గని పో రిడ నుపాయమును నేభీతిన్
మునుఁగనియనురున కీవిధ, మును గనికర మమరఁ చెల్పఁ ♦ బోలు నటంచున్.

ప. చని నగరంబు ప్రవేశించి. ౯౬

శ్లో నారదుడు రావణునకు దేవరహస్యముం తెప్పట. శ్లో

ఉ. రావణుఁ గాంచె గట్టెదుట ♦ రాజులు మోదముతోడఁ లోకవి
ద్రావణు, దారుణాతతవిరావసురారివధూకగర్భవి
స్రావణు, దృష్టిభీకరవిపాణపరిష్కృతవత్సధిక్ష్మతై
రావణు, శ్రావణాధికదంరప్రతిపాదకకంఠరావణున్. ౯౭

చం.కదియఁగఁ బోవునంత దశకంసుండు దిగ్గన లేచి మ్రొక్కి స
మ్మద మెద నిండఁ బల్కె సురఁమౌని! విశేషము లేమి? లేరుగా
మదయుతయక్షకింపురుషమానవదానవకిన్న రావభీ
త్రిదశముఖారు లేరు సమితిక్షితి మార్కొన మమ్మ టం చొగిన్. ౯౮

కం.నారదమేదురతరగ, స్థారవముం బోలెఁ బలుక ♦ రావణున కన్
నారదుడు తనుజితశర, న్నారదుడు ప్రియానులాప ♦ నవ్యసుఖణికిన్. ౧౦౦

కం.ఇప్పటివఱకును నీకిల, ముప్పొదవెడి మార్గ మేది ♦ మొనయుదు సుమ్మి
యెప్పుడు పుట్టునొ గిట్టుట, యప్పుడె సయిదోడుగాఁగ ♦ నమరు నటన్నన్. ౧౦౧

శా ఏమీ! మాటనుమాటగా ననితి మానీ! చాకపో శక్యమే
భూమి దేహులకంచు నాయెదుట నీవు న్నాదుప్రస్తావన్

- నీమాటల్ గడువిత లయ్యె వినఁగా ♦ నిద్రావశోన్నాదమో
యేమీ! యే మనితయ్య! వింశతిభుజాఃపీనోద్ధతిం జూడవో. ౧౦౨
- కం.హరిశమనతపనదమానే, శ్వరజంభవినాశకప్రభంజనులకు నే
హరిశమనతపనదమానే, శ్వరజంభవినాశకప్రభంజనుడఁ గదా. ౧౦౩
- ఉ. ఎవ్వరు నన్ను నింకఁ బొలిఁయింపఁ గలారొకొ లావరుల్ బళా
చివ్వను నాదు బాఁబడి ♦ చిక్కక స్రుక్కక పోనివారు లే
రెవ్వరు బమ్మతక్క, నతఁ ♦ డేమిటి లెక్కయొ లేఖకుండు న
నవ్వకు నీడ్చుపోటరితఁనం బొకయింతయు లేదు వానికి. ౧౦౪
- కం.మృత్యువు మృత్యువుఁగూర్చితి, సత్యంబుగ న న్నెవండు ♦ చంపునో ? నీ వా
చిత్త్యంబెఱుంగక యాడితి, సత్యవచననామరచన ♦ సార్థక మగునే? ౧౦౫
- మ.అనినన్ దేవరహస్య మొండు గల దో ♦ యన్నా యెఱింగించెదన్
వినినన్, నీకు హితంబె కోరుదుఁగదా, ♦ విచ్చేసితిం దెల్పఁగన్
జనుమా నిస్తనరక్షికావృత విహీనస్తంభవిస్తీర్ణదీ
ర్ఘనికాయంతరభాగ మొక్కఁడును జేర న్వేగమే రావణా. ౧౦౬
- ఉ. ఇట్లుల యారివేరపుమునీశుండు పల్కిన రి మ్మటంచు లోఁ
దొట్టినదుర్భరస్థయముఁ ♦ దోఁపఁగఁజేయఁ బదప్రచారమే
యిట్టలమైన హుంకృతుల ♦ నింతయు జంకక వేగ చేరె న
ప్పట్టన సద్విశాలతరఁభాసితసంజవనాంతరంబునన్. ౧౦౭
- కం. వెనుకనుచు న్నునకనుచుం, దనప్రక్కఁ గనుచు గనుచు ♦ దశకంఠమొగం
బనియెను సురముని రావణ ! యనకుమ యెవ్వారితో రహస్యము దీనిన్ ౧౦౮
- కం.హరియట దశరథసుతుడై, ధర మానవుఁ డగుచుఁ బుట్టి ♦ దానవకులసం
హరణక్షీడను నిను నీ,పరివారముఁ ద్రుంచునంట ♦ భద్రము సుమ్మి. ౧౦౯
- కం.అని యిరు సేవి వినకుండఁగ, నని లేవఁగఁ బంక్తికంఠుఁ ♦ డనె ద్వరయేలా
యనఘా ! వివరింపఁగదే, మనసున నీ వెఱిఁగియున్న ♦ మాత్రంబైనన్. ౧౧౦
- కం.ఎవ్వ డదెన్నని కేయెడ, నెప్పడఁటికి నేమికతన ♦ నెన్నాళ్లకుఁబై
నెప్పట్టునఁ బుట్టునొహరి, తప్పక వివరింపవయ్య ♦ దయ దైవాఱన్. ౧౧౧
- కం.కొనియాడుచుఁ దనువేడుచు, విన నాడినఁ గాంచి కరుణ ♦ విడనాడక యా
ముని పలికె నింపుదొలక, నివసుమా వత్సా ! వచింతు ♦ విశదముగాఁగ్ ౧౧౨
- ఉ. నీ వొనరించురాయిడికి ♦ నిల్వఁగలేక సురాదులెల్ల దుః
ఖావిలచిత్తులై కమలఁజాసనుఁగూడి హరి న్నుతింపఁ బా

పావహు నిన్నుఁ ద్రుంతు నని యాడెను మానవజన్మమెత్తి యో

రావణ! యయ్యయోధ్యకును ధీరా జగునాజికిఁ బుట్టి నిన్నిటన్.

౧౦౩

ఉ. ఒప్పుగుఱులైనాదిని ముఱుహూర్తమగు స్థళమిన్ వృషంబునం

దప్పక యామ్యకోసలనుత న్వరియించెడినంట యాజి పెం

పొప్పగ రాముడై జనన యెందుచు వారినుతుండుగా ధర్మ

ముప్పొనరించు నీకు నటు ధీమాని వచించె విధాత నే విన్.

౧౦౪

ఆ. ధాతవ్రాత మనకుఁ దప్పింపఁగా రాదు, ధాతతాతనేత తప్పిపోదు

కాన నిక నీవుఁ గానఁ గానఁగఁ బొమ్ము, వైర మేల నీకు యాసపునకు? ౧౦౫

వ. అనిన.

౧౦౬

కం. వికలతనొందియు మనమునఁ బ్రకటితిమై చెలంగినక వదనంబున లోఁ

దికమిక నణఁచుచు నవ్వచుఁ బ్రకపక రావణుఁడు పలికె ధీమరహితులెన్.

కం. హరియట ననుఁ ద్రుంచెడి నటు, సరసాపముఁదాల్చి దీని యమ్మగఁ జనునే

హరి నను గెలువం గలిగిన, దురమున నిన్నొల్లదేల యెంతవక మానె? ౧౦౬

మ. అజసంతానము నన్నుఁ గూల్చునట యాహార! చూడ సిగ్గయ్య నా

యజుని గెల్చినవాని గెల్చితఁ దృణాహంకార రేఖానుర

ధ్వజసింహాంతరితాంతగర్విహసన యాపారపాణిధూ

పజనౌఘాజవితానకేసరి గదా యాటింప నేనాదా!

౧౦౭

సీ. ముఖభంగదశె నొందిఁమూల్గుచుఁ బోయిరి, సంగ్రామసింహముల్ య్మృతలమున,

గడు నంత్యదశె నొంది యడిసిరి యెదిరిన, సకలసింహాసనాసంతతులును

మధ్యస్థతను గాంచి యనిరి మాంధ్రాత్రాదు, లణఁగుచుఁ గీనాశరణపదముల

సర్వపదాంతకై యజాలించి రెల్లరు, సత్త్వినిష్ఠులపుణ్యసంపదలను

తే. హరియు గిరియు నదెచ్చోటఁనణఁగియుండె, నట్టి పట్టులనెల్ల దా యిట్టయేని

గుట్టుమాట లటంచును యిట్టిమాట, లిట్టుచెప్పదె భయపెట్టరట్టుమీటి. ౧౦౮

వ. అయినను నీమాటఁ గొంత విశ్వసించెదఁగాక వారలకు వివాహంబై

కం. అలుమగండైన గదా, వాలుమగం యొకఁడు పుట్టు యారికి నన్నుం

జాలుమగంటిమిఁ ద్రుంపఁగఁ; జాల నెయొకయుపమ దానిఁజక్కంబెట్ట? ౧౦౯

ఉ. మూరుత మంచు నిర్వదియు యాడవనా దశమి న్వచించితో

వారక రమ్మ తెల్పెద నుపక్రమ మామఱునాడ సర్వమున్

దీరము లాడ నేమిటికిఁ బెక్కులు మిన్నక మున్న; రిత్తయై

సారసమానువ్రాత సన యను మప్పు డటంచుఁ బల్కిన్.

౧౧౩

ఉ. వలై యటంచు నేగె మునిశివల్లభుఁ డంత దళాననుండు రే
యుల్లములోనఁ బన్నుచు దుఃఖహాలు గొన్ని మయాత్మసంభవో
త్పుల్లవిలోచనానిలయము న్వడిఁ జొచ్చి శయోపవిష్టుండై
పెలుగఁ జింతసేయ నిజవిక్షణపంక్తులు త్రిప్ప కంతటఁ.

౧౨౧

శా. చింతాక్రాంతవిషణ్ణమానసులరైఁ చింతింప నాస్వాంతమున్
సంతాపాతిపీతమై కలఁగెడిం ♦ జాలం జుమి వల్లభా!
వితాయెన్ విహీత మేమి యొదవెన్ ♦ విష్ణుండు పై నెత్తెనా?
యంతేనెంతకు నీవు చింతిలవుగా ♦ యాత్మేశ్వరా! తెల్పవే.

౧౨౫

- మందోదరి రావణునకు నీతిచెప్పట. -

మ. అని మందోదరి దీనవాక్యములఁ జేయ న్నివ్వఁపం బంగనా!
విను మంచు నివరించె సర్వమును దా ♦ విన్నంతఁ బ్రత్యూహముగ
బాసరింపంగఁ దలంచి మ్రుచ్చిల సతిం ♦ బోవంగఁ దా నెంచుటల్
విని యాతనివి విచారమానసమున ♦ స్వీక్షించి దీనాస్యయై.

౧౨౬

ఉ. దేవరహస్య మంచు నిది ♦ దేవమునీశ్వరుఁ డాడ నంటిన్
దేవ! రహస్య మీగతిని ♦ దెల్పఁగఁబాలునె బాహిరంబుగా
దేవర హస్యకారణ ముదే దిగులొందితి వంచు నంద్రుగా
దే? వరబాహువిక్రమరతి నినుఁ బోలఁ గలారె యెవ్వరేన్?

౧౨౭

ఉ. కల్లుల వల్లి నూ అయినఁ ♦ గార్యము పెండిలి సంఘటింపఁగాఁ
జెల్లరే! తేరతేర కిటు ♦ చేయఁగఁ బూనుదె పెండివిఘ్నమున్?
జెల్లునె నిర్నిమిత్తముగఁ ♦ జేటొనరించుపనుల్? దలంపఁగా
వల్లభ! దిగ్జయప్రథమ ♦ వ్రాలితి వేటికి నీకు భీతిలన్?

౧౨౮

కం. దైవముపూనినకార్యము, నీవా తప్పింపఁగలవు ♦ నిష్ఫల మగుఁ గా
దైవము ప్రతిఘటియించినఁ, గేవల మిలఁ పొరుషంబు ♦ కీర్తిం గనునే?
వ. అనుటయు.

౧౩౦

కం. భీరువుగఁగి బలికెడు కర, భోరూ! నావిక్రమంబు ♦ నూహింపక యం
భోరుహలోచనహరజం, భారులసంరంభజృంభ ♦ మణిగదె నాచేన్.

౧౩౧

ఉ. కేవలదైవమే శరణు ♦ కీడిడ మేలిడ నంచు నాడుటల్
కేవలమాధ్యమే యని సఃఖిమణి! మామకనిశ్చయాశయం
బేవిధి నప్రమాదమున ♦ నెల్లపనుల్ ఘటియింప వ్యర్థమై
పోవును? గార్యసిద్ధులకు ♦ బుద్ధియు శక్తి నిదానముల్ చెల్లి.

౧౩౨

తే. నిచ్చ దైవంబె ఫలమెల్ల ♦ నిచ్చునేని, పౌరుషం బేలవలయునోపంకజాక్షి !
 వండి తినకున్న నుదరంబు ♦ నిండునటవె, కూరునా నోర దై వంబుకూడువెట్టి.
 వ. అనిన మందోదరి యి ట్లనియె. ౧౩౪

ఉ. కారహితంబు నాదునుడి ♦ కారముగా రుచికంటె ? చేదె శం
 కారహితంబుగా బ్రతుకె? ♦ గాంక్షయొనర్చెదో విష్టపంబు లం
 కారహితంబు సేయగను ? ♦ గన్ను ల వొల్లవో యేమొ నాయలం
 కారహితంబు ? లయ్యె నుడికారముగాఁ గొనె దీవు బోధముఁ. ౧౩౫

ఉ దైవ మటంచుఁ బల్కెదవు ♦ దైవ మనం గలఁడే యొకండు వే
 తావలఁ బ్రాణవల్లభ ! మహామహా నెవ్వనికంటితెప్ప లో
 కావలి జన్మకర్మవిలయంబుల కౌను సమర్థ మట్టిఁడో
 శ్రీవనితామణీభవుడు ♦ శ్రీహరి గాక యటంచు వెండియుఁ. ౧౩౬

కం. సారసనయనేశుల దో, స్సారమునకా గెలిచి తంటి ♦ సరి యిపు డేలా
 కారానికార్యమునకుఁ, భీరువుగతిఁ గడఁగ సాటివీరులు నగఁగఁ. ౧౩౭

వ. కావున నీవు దైవంబు గలఁ డనినను లే డనినను, నీవీకార్యంబునకుం దొడంగు
 టకుం గారణంబు లేదు. నాపలు కాలకించి యీసాహసంబు మానుమని వేడిన.

ఉ. కొందల మందుడెందమునఁ ♦ గుండకు ముందుకుముందు మందయా
 నం దగ నిందుఁ దేర మయినందన ! సందు లభించినకా శతా
 నందపురందరేందురవినిందను లందఱు డింద మ్రందుటకా
 గందును గుండు చిందఁగను. ♦ గందునుమందల నొంద సుందరీ. ౧౩౮

వ. అని యూఱిడించి రహస్యంబుగ గగనగమనచరణంబు లగుహయంబులు పూ
 న్నిన తే రెక్కి సత్వరుండై. ౧౪౦

* ❦ రావణుడు కొసల్యం దొంగిలించి కొనిపోవుట. ❦ *

చం. అటు చని రావణాసురుడు ♦ హాటకకూటచపేలవాటికా
 కుటిలకవాటర్ఘూటపటుకూటమ హూత్కటఘోటకచ్చటా
 భటపటలీకనద్వికటఁ ♦ బ్రాకటపట్టనరక్షణక్రియో
 ద్భటభటపార్శ్వటల్ గలిగిభాసిలుకోసలపూర్వఃకిం గనెఁ. ౧౪౧

చం. తలకుటిలస్వభావుడు సదాప్రమదాచయపశ్యతోహరుం
 డితఁడు యథాస్థితిం గనిన ♦ నేమియొనర్చునో నన్నునంచు మా
 నితమ యగోచరత్వ మని ♦ నీలిముసుంగు పొసంగ నుండెనో
 క్షితిఁ బురలక్ష్మి నాఁ గటికిచీకటికప్పన నొప్పె నయ్యెడకా. ౧౪౨

తే. ఎప్పుడేతెంచునో యని ♦ యెదనుభీతి, గొనుచు మునుఁగునఁదొంగికన్గొనువునీవి
సారలోచన దృగ్చాకచక్యమనఁగ, దీవకళికలు నటనిటఁ ♦ దేజరిల్లె. ౧౦౩

వ. అట్టినగరంబు నేకతంబుప్రవేశించిరావఁబండు కౌసల్యాదేవి పరుండిననగరుసాచ్చి.

సీ. పటుతరావిశ్లేఢభర్తాకలితమూల్య, నవ్యావిదితమూల్యభవ్యమూల్య
సర్వసర్వసంహాజననుతసౌశీల్య, బుధమనోహరమృదుపూతకల్య
సర్వజగజ్జనశ్లాఘితసత్కుల్య, సకలసాధ్వాస్యాంబుజాతకల్య
సతతపద్మాదర్పనానాదితసాఫల్య, మృదులగుణోత్కరావిదితతుల్య

తే. విపులసత్కార్యవిరచనానుపమకల్య, స్వీయకౌటిల్యహృత్ప్రవీకటశల్య
మత్తులనువిశాలతల్పనిద్రానుకూల్య, గనియె గౌసల్య మరుశరకలితల్య.

సీ. అతనుతాపాతిశయంబునఁ బొరలుచో, రాలినపుష్పహారములదాని
బ్రక్కనొక్కిపరుండ ♦ భర్తాంగదఘనము, ద్రాయతగండదర్పణముదాని
నాజివరంతరధ్యానబలంబున, వానికొఁగిటఁ గల ♦ వ్రాలుదానిఁ
గలఁ జెలిసర్వభాషల నై నకోపాన, భూలతాక్షిప్తిని ♦ బొలుచుదాని

తే. వామనీకృతగళమున ♦ వఱలుదానిఁ, గలితనిద్రావశం బైనకనులదాని
సామికుంచిత మైనహస్తంబుదానిఁ, గాంచె నసురుండు త్రైలోక్యవంచకుండు.

ఉ. హాసవికాసమోహనతరాస్యము భూనటనంబు స్వీయదం
తానమవీడితాధరము ♦ నాదృతరక్తకపోల ముత్పితి
ద్భాసురభూర్మురోజములు ♦ పార్వ్యచలన్మణిహారవారముల్
దానవవైరి గాంచి కృపఁ ♦ బాసి యుపాసితవంచనామతిఁ.

౧౦౪

కం. అనుపమసురూపరేఖా, ఖని నిస్తులనుగుణమణిని ♦ గన్యామణినిం

గనికర మెదలే కసురుండు, గని కర మెడ లేక బాలగ్రహించి వెనక. ౧౦౫

వ. లంకకుం జని యామంచంబుతో నొక్కకనకపేటినుంచి పారావారతీరంబున నిలిచి
సాగరుం బిలిచిన భయకంపితగాత్రుండైన నిహితం డైన నతనికి నమ్మందనం
బుఁ జూపి.

౧౦౬

కం. మానవదానవశాత్రవ, దానవకింపురుషయక్షతతులకు నైనం

గానీ లోచనగోచర, మైన న్నినుఁ ద్రుంతు నిది యథార్థము సుమ్మి.

వ. అని రక్షింప నప్పగించిన వలై యని యతం డతనిసమక్షంబునఁ దత్క్షణంబ దానిఁ
దిమింగిలంబనునొకమహామీనంబున కప్పగించె నిట్లు సముద్రుండు.

౧౦౭

కం. బాధితబృందారకదు, ర్భేదాహితకరణుఁ డయ్యె ♦ మేల్సాధులకుఁ

సాధులు పూజ్యులు తలఁపఁగ, భూధవ! సర్వత్ర ఖలులు ♦ పూజ్యులు గారే.

వ. అని శుకయోగీంద్రుండు పరీక్షింపఁ ద్రున కెఱింగించిన తెఱంగు.

౧౦౮

చతుర్థాశ్వాసము.

౧౦౫

శ్లోత ర శ ము. శ్లో

ర(వి)సుతాధవ ! పాపమోచన ♦ రాజితాంబుజలోచనా

రవిసుతాహితపక్షపాతక ♦ రక్షితామరజాతకా !

రవిసుతావన ! భక్తజీవన ♦ బ్రహ్మసత్కులపావనా !

రవిసుతాసమనీలవిగ్రహ ♦ రాక్షసాత్మరనిగ్రహ !

౧౦౫౪

శ్లోమా లి ని. శ్లో

ప్ర(ణ)తదివిజవారా ♦ భార్గవీచిత్తచోరా !

రణవితరణవీరా ♦ రమ్యసాధుప్రచారా !

ఫణివరమృదుతల్పా ♦ భక్తసంఘాతకల్పా !

గుణరహితచరిత్రా ♦ కోమలశ్యామగాత్రా !

౧౦౫౫

శ్లో గ ద్య ము. శ్లో

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా

వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ

సుబ్బరాయనామధేయ ప్రణీతం బైనశ్రీకౌసల్యాపరిణ

యంబునఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌనల్యాపరిణయము.

పంచమాశ్వాసము.

మోక్షఫలద! సీతా

వామాక్షీవిమలహృదయఃపంజరకీరా!

క్షేమంకర! నతకింకర!

రామా! భవభయవిరామః రాజలలామా!

౧

తే. అవధరింపుము దేవ! మహాహనుభావ!, భావనాతీతవైభవః పరమయోగ
భావపుంభావకరుణాస్వభావుః జైన, బాదరాయణి యిట్లనుసాదరముగ.

౨

కం. ఆమందయాన దృఢని, ద్రాముద్రితభద్రనేత్రరాజీవయుగం
బాముఖాన జాగరూకత, యామందసమందు నల్లనల్లన విచ్చేక్ష.

౩

ఉ. కన్నులు విచ్చి నల్లెసలఁ డి గాంచి దురంతమహాంధకార మా
యన్నులమిన్న దీప మిటు డి లాటిచె నేల వయస్య యంచు లో
నెన్నుచు నోవయస్య! నఖ డి యిందుముఖ! యనఁ గి మ్మటంచుఁ దా
విన్నదిగాక యేమి యిది డి వింత య టంచును బ్రక్కపొర్లఁగఁ.

౪

తే. ప్రక్కను బొర్లఁ బెట్టె నిరుప్రక్కల తక్కనితాఁకఁ జేతు ల
మ్మక్క యటంచు లేవఁగ రథియమ్మున మూర్ఛము దాఁక సంతయు
న్మిక్కిలియక్కఱం దడవి డి నివ్వెఱపాటును బొంది యేమి యీ
ట క్కని చింతసేయఁగఁ దటాలునఁ బైట యొకింతజాఁచినఁ.

౫

ఉ. ఆరమణీమతల్లి ఘనహారమణీమృతిఁ గాంచి యాత్మదు
ర్వారభయాతినంభ్రమదుఃరత్యయశోకవివర్ధనంబుగా
మారణకారణం బయినఁ మందసయే తనయున్కి పట్టుగా
ఘోరత దాపురం బగుటఁ డి గోమలి యేమన లేక చింతచేక్ష.

౬

కం. తడవుచుఁ బెదవుల నెడవడి, దడదడ నెడఁదవిసివడఁగఁ డడఁబడఁ బదముల్
తొడిఁబడ గడితవుగొడవలు, గుడువఁగ నొడఁబడితి ననుచు డి గోడుంగొనుచుఁ.

ప. అయ్యది జననీజనకపరిజనకృతం బైన పంచనగా నెంచుచు.

౭

శ్లో మందనయందుఁ గౌసల్య విలపించుట. శ్లో

సీ. ఆమందనమదాశఁకియాకలితం బైన, యీమందనము కేళిఁగృహమె నాకు
జడమతి నగుచు నేఁ డబడిదొర్లఁగాఁ బేటి, చలనముల్ దూఁగుటఁజ్యేలలెనాకు
హాటక ఘటితమై యనువొందువత్తుంబు, నరయంగ మేల్దోమఁతెరయె నాకు
నాదిగర్భేశ్వరి యైజనించుటఁ బెట్టె, చలమంచమా నాకుఁజలజనయన !

తే. తల్లి! నీగర్భమునఁ దొల్లి యెల్ల కాంచి, పెంచి యిట్టులు చేసితిఁవంచనంబు
కనకమణిపేటి నను గర్భమున ధరించె, ముందు నే నేమికిఁడులఁనొందఁ గలనొ.

సీ. తల్లిగో! నీ కేల యదాద నైతినే, వనములపా లేయ వనజనేత్ర ?
కన్నతండ్రి! నీకుఁ గరుణ లేదాయెనా, గుట్టుగా నను మట్టుపెట్టఁ దలఁప?
సకియలారా! మీకు శత్రువనైతి నా, వంచనచే నన్నుఁ బొంచి చంప?
భటులార! నామన్నికటువాయెనా మీకు, నొంటిగా విడిపించి కంటగింపఁ

తే. జేదుమేపితినే మీకుఁ జలుకలార! వంకలను దోలితి నె గోరువంకలార
వంచనముఁ జేయ నేలయోయంచలార! పెంపుసొంపారననుపెచ్చరింపరాదె.

సీ. రుషఁ గాన నిడ నీకరుణ మెల్లఁ దీతెనా, ఋణమెల్లఁ దీతెనా యిటువధింపఁ
గరుణలేదాయె నికారప్రకారంబు, కారప్రకారంబు గారవివ
నయినదానికిని మిమ్మున నేమిఫల మింక, మన నేమి ఫలమింకమహిని నాకుఁ
గన్నయ్య! బలుదురాగ్రహారీఁ జిక్కితే, గ్రహారీఁ జిక్కిరింపఁ గానలోనఁ

తే. గటకటా! యిట్టికష్టంబుఁగాంతుననుచు, బలుకొక్కరయోయేమివంచనంబొ
నేర మేమియొనర్చితి నే నెఱుంగఁ, దల్లిదండ్రులు నావయిదయఁదొలంగ. ౧౧
వ. అని నిష్కారణంబు జనకుం డేల నన్ను నిగ్రహించుననియు నెవ్వఁడనియు వం
చన చేసియుండఁబోలు నని తలంచి.

౧౨

సీ. కరులార! రాజకింకరులార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె యాఁడుకుయులు
రురులార! వన్యనిర్జరులార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె యాఁడుకుయులు
నరులార! కాననఁచరులార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె యాఁడుకుయులు
హితలార! కానచెంచితలార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె యాఁడుకుయులు

తే. కారణములేక యిట్లు నికారమునను, నన్ను నెవ్వరో కొనిపోవుచున్నవార
లమ్ములార! దయారసస్వమ్ములార! యక్కలార! మనుపర పెన్మక్కువార.

ఉ. పుట్టితి శ్రీవరంబునను యభూవలయేశునిముద్దుబ్రట్టి నై
పెట్టితి బీదసాదులకుఁ బిల్చి యభీష్టములెల్లభక్తిమైఁ

బట్టితి మానిరాట్పురణఃపద్మము లెన్నియొ ప్రాణనాథుఁ జే
పట్టఁ గడంగఁ బుట్టె నిటువంటిప్రమాద మిఁ కెమి చేయుదుఁ.

౧౪

ఉ: దిక్కులనేలునట్టిజగత్తీధవుపుత్రిక నై జనించి పె

న్మక్కువఁ బెంపఁగాఁ బెరిఁగి ధీమాన్యతఁగాంచియు దిక్కుమాలి నే
నక్కట! తావకీనజఠరాంతరవాసముఁ గంటిఁ బెట్టియూ!

యిక్కడనుండివెల్వడుట యిం కొకజన్మముఁ గాంచుటే కదా.

౧౫

తే. నన్ను గర్భంబునను దాల్చుకొన్నకతన,నిన్నుఁ దల్లిగ భావించుకొన్ననన్నుఁ
బలుకుతూ మాడ్కిఁబలికెదేబదులు పలికి,మందపతియాటచేతనామందసంబ!

సీ. తమ్ములారా! కపోతమ్ములారా!దయ, నాగతిఁ జెప్పరేనాయనకును

అన్నలారా! లేడికన్నెలారా! దయ,నాగతిఁ జెప్పరే నాయనకును

అమ్మలారా! మయూరమ్ములారా! దయ, నాగతిఁ జెప్పరే నాయనకును

అయ్యలారా! కాననెయ్యరారా! దయ, నాగతిఁ జెప్పరేనాయనకును

ఆ. గోసలేశుపట్టిఁ గోపాన నిటువట్టి, నంచకుం డెవండా పొంచి యిటులు

చేసె నయ్యలార! ధీచెప్పఁగా ఘనులార, పోవరయ్య నన్నుఁ బ్రోవరయ్య.౧౭

- శైవిభూతి వృత్తిము. -

దిట్టతేనిపట్టి నై, పుట్టియు విభూతి పో

గొట్టి పెట్టె పట్టుగఁ, నెట్టితేల దైవమా.

౧౮

వ. అని హాహారవంబునఁ బలవించుచుఁ గి మ్మునుశబ్దంబు గానక తనయునికియుఁ దెలి

యక చలనంబుకతంబున నరణ్యంబున నెవరో తానున్న మందసంబుఁ గొనిపోవు

చున్నారనితలంచి చేయునదిలేక మహాభయకంపితగాత్రయుఁ బ్రవేషిండ్లన్నోత్తరీ

యయు నై యిట్టియాపత్సమయంబున దైవంబె శరణం బని నిరంతరనిజమనోని

వాసిని యగురమావిలాసిని దలంచి.

౧౯

శై కాసల్య లక్ష్మీ దేవిం బ్రార్థించుట. శ్లో

ఉ. అమ్మ! పసిండితమ్మి నలరారెడుముద్దులగుమ్మ! బమ్మఁగ

న్నమ్మ! తరమ్మలేనియలరమ్మలఁ బాంథులదిమ్మఁ జిమ్మసా

రమ్మనుగల్గువాని నలరక రహిమిఱిగఁ గన్నయమ్మ! మా

యమ్మ సుఖమ్మ లిమ్మ సతహర్షవిధాయకి! లోకనాయకీ!

౨౦

- శైవద్వనాథవృత్తిము. -

బాలా! కనచ్చేవతచేలా! నవాబ్జారిఁఫాలా! జగదేతు రక్షావిలోలా!

హేలావతీరత్నజాలావృతా! దివ్యహేలా! పయోరాశిబాలా! సరీలా!

కీలాలభుక్కురమాలాబగ్గొమ్మలఁజేలా! సుశీలా! యలక్ష్మీవిఫాలా!

కీలాలజాతాలయా! పాతకాంగారికిలాలజాతా! దయాపూత! మాతా! ౨౧

శ్రీలక్ష్మీదండకము.

శ్రీమద్రమామానిసి! యిందిరా! యిందురా! కంధిరాణ్ణందిరా! సారమందార
కుందారవిందంబుల న్సుష్పబృందంబులంబెక్కుచందంబుల నీదుపాదారవిందంబు
లంగొత్తు; దల్లి! పురంధ్రీమతల్లి! నతేంద్రాగవల్లి! బభీ! తొల్లి బృందారకుల్
పూర్వబృందారకుల్ మందరాగంబు నిర్మందరాగంబున రజ్జునాగంబుగాఁబాల
వెల్లిన్మధింపంగ రంగారుబంగారు పొంగారుసింగార మంగంబునం జెంగలింపంగ
బృందారకీబృందమందారకల్పేందు చింతామణీ సాదగీభ్యాతిఁ గైకొంచుజన్మించి
మించుక జిగిన్మించుమైనంచుతో నంచయానంబుతో భృంగగానంబుతో ము
ద్దుఁగెమ్మొవితో; దమ్మిపూఁదావితోనవ్వునెమ్మొముఁగి నంబుజాతమ్ముతోనచ్చి
నీలాంబుదశ్యాముఁ డార్తావనోద్దామువక్షంబునం నిర్జరాళీనమక్షంబునం జేరవే;
యన్నకోసంబుగా గుజ్జవేసంబుగా రక్తిసు న్వేడఁ బోవంగఁ దద్భ్రహ్మనూత్రం
బునం జేరవే? క్రోడమై క్రీడమైనాడనాకొమ్మున నామ్మునంబోలె భూకాంతవై
దక్కవే మక్కువం? బాటుండై కూరుండై రాజుల భూరిహోరాజులం బట్టి
గిట్టింపఁగానేలవై యేలవే? చాలువేయేల? యాయాదినారాయణస్యంబులొసర్వలో
కాళిలోకేశుఁ, డాద్యుంఘగా నీదురూపంబెకాదేవి! నిన్నొందియేముందుగోవిందుఁ
డీలోక బృందంబుఁ గల్పింపఁ జాలెంగదా! కూర్చినిన్నొంది రక్షించు; నట్లవుట
నిన్నేప్రధానంబుగా నెంతు; నిన్నొందకున్నంతఁ దన్నామరూపంబు లెవ్వఁ డెఱుం
గుఁధరంజూడ జంభారిజృంభాపహారంభసంభార మాశుంభదో స్తంభసంరంభ
ముం గుంభినీయాస! యాలంభముంజేయవేభార్గవీ! యాశ్రితస్వర్గవీ! దేవి! ప్రా
ణేశ్వరద్రోహులొవారికిం బుత్రివై యుంట మర్యాదగాదంచునో నాథుఁదానిల్లటం
బుంచుకొన్నట్టి వారాశికిం బుట్టి దేవేంద్రుదారిద్ర్యముం గొట్టవా? నీదువై ముఖ్య
మే లేమి, నైముఖ్యమేలేమి భాగ్యంబెకా, కాన నీనత్కృపాపాంగముల్ నాపయిం
బంచి రక్షింపుమా మాత! పూతానుకంపాసమేతా! నమస్తే నమస్తే నమః ౨౨

→ భార్గవీ నవరత్నములు.

శా. అంభోజాలవిశాలనేత్రములతో ♦ నాస్మేరవక్త్రంబుతో

గంభీరం బగువాక్కుతో విసులసల్ డ్మయంబుతో; దమ్మితో;

గుంభీంద్రద్వయహస్తసంభృతమణీకుంభాభిషేకంబుతో

దంభం బొప్పెడినిన్నుఁ జూచుటెటా భక్తిస్వర్గవీ! భార్గవీ!

శా.నీతోడఁ జనియించికాదె వెలసెన్ ♦ నిస్తుల్య మాకీరితి

స్థాత్రీజంబును రాయి పెయ్యయు వదాన్యత్వంబున న్నీమహా
దాతృత్వంబు నుతింప నాతరమె చింతాసింధునిర్మిగ్న నా
ఖ్యాతి న్నానము ప్రాణము నిలుపు భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౪

శా.పంకేజాసన పంకజాతభవ ! శఙ్ఖర్యాణీశసంసేవితా!

పంకేజాసన పంకజాతభవయనిర్వాపక్రియాశాలినీ!

పంకేజాలయ! పంకజాస్త్రజననీ ♦ భాగీరథి నందినీ!

శింకాతంకములేల ప్రోవ నతవాంఛాస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౫

మ.కరముల్ నిస్తులపాపనాశకరముల్ ♦ కంజాతిసా కారముల్

వరముల్ పల్లవసౌఖమార్యధురముల్ ♦ భక్తావళీపూర్ణశం

కరముల్ దుర్జనచిత్తభీతికరముల్ ♦ గారుత్మతో న్ముద్రికా

కరముల్ నాకుఁ బ్రసన్న మాటెఱుఁడో భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౬

మ. పదముల్ దుఃఖతమఃఖరాంశుపదముల్ ♦ భక్తావళీజీవకౌ

ముదముల్ స్వాశ్రితలోకభోజనదముల్ ♦ మోక్షైకసంపాదనా

స్పదముల్ ధిక్కృతనవ్యకోకనదముల్ ♦ భద్రాధిసచ్చింతనా

నదముల్ నాకనులారఁ గాంచుటెఱుఁ వాంఛాస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౭

మ. తఱుకుంజెక్కులతోడ లేనగవుతో ♦ ధాశ్విధశద్వేణితో

బెఱుకున్ముక్తజలతో యుళంయుళరవావేల్లత్తులాకోటితో

ఘలుఘల్లించునుమోయుకింకిణులతోఁ ♦ గారుణ్యచిత్తంబుతోఁ

గలశాంభోధితనూజ ! నిల్వ మిట భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౮

శా.చిందుల్ ద్రోక్కఁగఁ జీరచుంగులు లసచ్ఛ్రియ్యుక్తి హృద్యంబుగా

నందెల్ మోయఁగఁ బైఁటకొంగు మెఱయఁ ♦ హారావళీశింజితం

బందంబొప్పఁగఁ గంకణాళి మొరయఁ ♦ హాసాననోపేతవై

కందుంగూడియు రాఁగఁ గందునొకొ భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౯

మ. భవదీయాద్భుతదివ్యనవ్యమహిమల్ ♦ భావింప శక్రాంబుజో

ద్భవశర్వాంగనలైనఁ జాల రఁట నే ♦ బాలా నిను శక్తనే

స్తవముం జేయఁగ నీక్రపారసము నాత్మం జిల్కి పల్కించి మో

దవిధిం దేలుచు నన్నుఁ బ్రోవఁగదె భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౩౦

శా.నీకంటఁ ఘను లేరు లేరు జనతానిర్నిద్రరక్షావిధిఁ

నాకంటం బరు లేరు లేరు దురితోన్నాయాత్మికల్ చూడఁగా

నాకు ది క్కెవరమ్మ ని న్విడిచినానాతల్లి ! నీపాదముల్

నాకుం ది క్కగుఁగాత మెప్పు డిల దీనస్వర్గవీ ! భారవీ !

3౧

కం. కమలాలయ నిజమానస, కమలాలయఁజేసి యిట్లొకల్కమమతిచే

గమలేక్షణ కరుణంబుగ, విమలోక్తుల వేడుచుండ ♦ విశ్రుతఘణితా.

3౨

—కౌసల్యకు శ్రీలక్ష్మీదేవి ప్రత్యక్షం బగుట. —

సీ. గమగమ లాడుచొక్కపుడమ్మిమిహి కమ్మ, సారథంబులు వెదచిల్లుచుండ

సాదామనీదామశాశ్వతరుచిధామ, మగుమేనినిగ్గుసాయకముతోడ

ధవళాంశురుచి గేఱుధవళాంశుకముసారు, కడుఁబండు వెన్నెలఁబురియుచుండ

గరుణారసాధికపరిణాహనయనఖం, జనపాళి విడివడి ♦ సంచరింప

తే. రవణములు మేలిజలిబిలిరవళి గులుక, శ్రవణముల కోలి సారరసాయనముగ

మందహాసంబు మోమున ♦ నందగింపఁ, గంకణంబులు ఘులుఘుల్లుఁగుల్లు రనఁగ.

సీ. ఘనఘనాఘనకాంతి ♦ ననుపుపటిచినకీల్, కబళిభరంబు నీలకటులుముంపఁ

బ్రాలేయబింబరుఁజ్జాలంబు నగుకటీ, క్షౌమంబు వెన్నెలఁగాయుచుండ

నరుణారుణప్రభాహరణధుగీణ మా, మెయికాంతి యారెండఁమెప్పుఁజూపఁ

గ్రాంబసిండిహారంగుఁగొడవపఱుచు మోము, పసిమి మేల్మిసిమి పెంపెనక మెనఁగ

తే. దారసముదారపారితథ్యయు రహింప, జీవరక్షాపరత్వంబుచెలుపు మిగుల

వదనపద్మంబు చెలువార ♦ నెదురఁ దోచె, జిత్రకారుణ్యరసపేటి ♦ శ్రీవధూటి.

వ. ఇట్లు భక్తజనభాగధేయం బగుక్షీరసాగరకన్యాలలామంబు కృపాలవాలం బగు

మానసంబునఁ బ్రత్యక్షం బగుటయుఁ గౌసల్యముకుళితహస్తపద్మంబునసుమార్చ

సంబును గావించి కృతప్రణామయై సమ్మదాశ్రులఁ బాద్యం బొసంగి వినయవిన

మితశిరస్కుయై సంభ్రమాతిరేకంబున విశేషంబు భాషింపనేరక యిట్లను. 3౫

కం. సనయే జలనిధితనయే ! కనకనళినమృదులపాదకమలే ! విమలే

విమతసుశీలే ! బాలే ! మునివరసురవరనరవరఁప్రాజితచరణే !

3౬

ఉ. వందన మిందిరారమణి ♦ వందన మంబుధిసందినీ ! శతా

నందపురందరేందుధరఁనందసునందననందనందనా

నందితకుందనుందరి ! కళనం దగు జెందముకుందు డింద నా

నందము కందళింప భృగుఁనందన ! నా దయ మంద లొందఁగఁ.

37

కం. ఇటు నిటలతటఘటితకర, పుటయై భయభక్తియుక్తిఁ ♦ బారిఁ బొగడంగా

నటమట చిటిలఁగఁ గనుఁగొని, స్ఫుటవర్ణస్ఫూర్తి నిందుఁసాదరి పలికె.

3౮

ఉ. దోషములేదు నీవలనఁ ♦ దోయరుహాయతనేత్ర ! నీగురుల్
దోషులుగారు నిన్నిటులు ♦ త్రోయరు వారు భవద్గుణోన్నతిఁ
దోషములేమిఁ గాంచి పరిఁతోషము నొందుచు నుండు రెడ్డు సం
తోషితచిత్తఁ జేసి నను ♦ నోమల నిస్సనిరమ్మ నాదయఁ.

౩౯

ఉ. నావరమంది కాంచుటను ♦ నవ్యగుణాన్విత వౌట సత్కృపా
భావమె కాని నీయెడల ♦ వార లెటుంగ రొకొండుఁ బుత్రికా
భావనికేతనంబుఁ గని ♦ వారలు గుందుట మందలించఁగా
నావశమానె యోతరుణి ♦ న్యాయము గాదమ వారి దూఱఁగఁ.

౪౦

ఉ. ఆజి బలారివై రికిని ♦ నాజిమహీపతి ని న్వరించి మేల్
రాజిలఁ బెండ్లిగాఁ దనయలలాభముగల్గు నటంచుఁ జెప్ప ని
ర్వాజపరాపకారి తనయాయు వె తీతెడునట్లు నిన్ను నీ
యోజ హరించెఁ జోరుక్రియ ♦ నూఱడు మాతృ శుభంబు చేకుఱుఁ.

౪౧

ఉ. భ్రాజితదివ్యతేజఁ డపరాజితుఁ డాత్మభవుండు నీకుఁ బు
త్రీ ! జనియించి యీవగను ♦ దీర్పు వగంబడ నేల నీవు సం
యోజితకీర్తి యత్తగ సమున్నతరోషవశంబునఁ రిపూ
ద్యేజనసంగరంబున వధింపఁగ నేన నిదాన మయ్యెదఁ.

౪౨

ఉ. నీతముగా భవజ్జనకనిశ్చితలగ్నము భగ్నమొంది దు
ర్మితపరుండుగావుటను ♦ నిన్నిటు లప్పనచేసెఁ గంధికి
భీతిలనేల యాజి నినుఁ ♦ పెండిలియై సుఖవృత్తి నుండు సం
ప్రీతిని బొందు మోరమణి ♦ వేదన నొందకు మాతృలోపలఁ.

౪౩

కం. నీధవునిమిత్రుఁ డయ్యు ధు, నీధవుండు గణింపలేక ♦ నిష్కారణమే
బాధాచరణుం డయ్యెను, బాధంబడుఁగాక వీడు ♦ వానికిమున్నే.

౪౪

శ్లో లక్ష్మీదేవి కౌసల్యకు వరంబు లొసంగుట. శ్లో

వ. నుందరీ ! నీ వీబందిమందిరం బగుమందసంబున వందురుపర్యంతంబు నాఁడలిదప్పు
లు వొందకుండ వరం బిచ్చితి.

౪౫

కం. రక్తికి నాయందలియా, సక్తికి బలిభక్తికి హితసరసాక్తికి నీ

శక్తికి మెచ్చితిఁ గోరుము, యుక్తం బగు నట్టివరము ♦ లొనఁగెదఁ బుత్రీ.

౪౬

వ. అనిన.

౪౭

కం. నిరతము నీపదభక్తియు, వరగుణుఁ డగుదశరథుండు ♦ పతియై చెలఁగఁ

స్థిరతరపతివ్రతాత్వము, గరుణింప నె లోకమాత ♦ ఘనవిఖ్యాతా.

౪౮

శ్లో ప్రమితాక్షరవృత్తము! శ్లో

ప్రమితాక్షరం బమరుఁవాక్యములన్, నమితాంగయష్టి లలఁనామణియుం
గమలాసరిన్ విమధఁకాండనుతం, గ్రమమొప్ప వేడ హరిఁకాంత యన్. ౮౯
కం. నీమీఁదికరుణపెంపున, నీమది నర్థించినట్టినిరుపమవరముల్
భామిని! యొసఁగితి వినుమా, నీమహితయశంబు వెలయు ఁ నిత్యం బగుచున్.
సీ. వావిలికొలనునద్యంశంబునందును, ధర భరద్వాజగోత్రంబునందు
రామచంద్రాఖ్యుండు ఁ రహిమీఱజనియించి, ప్రథితమంత్రప్రేగడఁవంశ్యుడైన
నరసింగరాయనివరపుత్రిఁ గనకమ్మ, వరియించి వెలయును ఁ వారలకును
బుత్రులుమువ్వగుఁపొత్తురువారిలో, మధ్యముఁ డార్యసన్మార్గరతుఁడు
తే. సుబ్బరాయఁడు మృదుహితఁసూక్తు లొలయఁ, దావకీనవివాహకఁథాప్రపంచ
మాంధ్రభాషను విరచింప నలరు నీదు, నన్యసత్కీర్తివల్లకఁన్యామతల్లి! ౧౧
వ. అని యంతర్నితయయ్యె నక్కొనల్యయుఁ దద్వరప్రభావంబున నాఁకలిదప్పలెఱుం
గక తలపూవాడక యుండెనంత ౧౨

శ్లో దశరథుఁడు పెండ్లికై బయలుదేటిపోవుట. శ్లో

కం. అక్కడ దశరథభూపతి, మక్కవతోఁ బరిణయోద్యఁమవఁం డొచ్చున్
మిక్కిలి సంబరమున నలు, దిక్కలఁ జాటింపఁ బంచె ఁ దెలియ జనులకున్. ౧౩
ఉ. పౌరులు వారివారిపరివారముల్ జనుదేర వాహినీ
వారము గొల్ప నాడుచును ఁ బాడుచు రా మును నాగవాసముల్
వీరవరుండు చావకరఁవీరభృదాదిక సైన్యముక్తిరం
భారువుఁ బెండ్లియాడ నిరయోధ్యుఁడనై కడువైభవంబునన్. ౧౪
కం. చని సరయూతీరంబున, జననాథుఁడు విడియఁ బనిచి ఁ సరగున స్రాత
స్థినిఁ దరియింపఁగ ననువగు, ఘనతరినికరంబుఁ బూన్పఁగా నటు పనిచెన్. ౧౫
ఉ. గొందఱు దాటి రీఁదుచును ఁ గొందఱు తెప్పలమీఁదఁ బోవుచుం
గొందఱు కోల లూతగొని ఁ గొందఱు కుండలపైఁ బరుండియుం
గొందఱు యానపాత్రములఁ ఁ గొందఱు కోలములం దరించి రా
యందఱు వారివారి కనువైన తెఱంగులఁ బెక్కురేవులన్. ౧౬
కం. అందఱుఁ గొందలమందక, ముందుగఁ దరియింపఁ జూచి ఁ భూపతి యమితా
నందమున దాటుచుండెడి, సందున నాకసమునందు ఁ సన్ననిమబ్బుల్. ౧౭

శ్లో ర్ఘంఝూమారుత వర్ణనము. శ్లో

సీ. చేరెడఁతేసివి ♦ చేరి దోసెడు లాయె, దోసెడు మూఁకుడఁతేసి యాయె
మూఁకుడఁతేసివి♦మూఁగిచేటెడులాయె, జేటెడై యెటుచూడఁజేతెడాయె
జేతెడఁతేసివి ♦ చెలఁగి దుప్పటు లాయె, దుప్పటులంతవి ♦ గొప్పవాయె
నింతాయె సంతాయె ♦ సంతకు సంతాయె, సంతపై మఱిమఱి ♦ యంతలాయె
తే. గొప్పవగుచును విప్పలై ♦ కుప్ప లగుచు, గుప్పలెల్లను బెదపెదఁతిప్ప లగుచు
దెలుపుచామనిచాయయి ♦ నలుపునగుచు, నింగిమబ్బులగమినిండెనిముసమునను.

ఉ. రాలెను దుంపలై మఱి పఠింపరయై యటుమీఁదఁ జిన్నులై
క్రాలుచు గొప్పబిందుతతిగా నెడ గన్గొననీక సందులే
కోలిని బుష్పవర్ష మయి ♦ యొప్పెడు మ్రోతయుఁ గూడి అువ్వనఁ
గాలియు వానయుఁ బెరసె ♦ గాఢియఁబొంద జనంబు లజ్జడి. ౫౯

కం.తొలిపలుచనిచినుకులకు, న్వలపుల వెదచల్లె మృత్న ♦ బహుహృద్యంబై
నిలిపెను బంకనిమగ్నం, బిలయయి దెబ్బెటు మిగుల♦సెసఁగినవేళె. ౬౦

సీ. ఏకతాలంబున ♦ సెసఁగుచు వంగుళ్లు, మూఁడుకాలంబుల ♦ మొగి నటించె
జిటుకుపట క్కను♦పాటుకులు గడఁగని, తెంపులధారలై ♦ యింపుమీఁతె
దెంపులెల్లను గూడి ♦ దీపించె బీనైక, ధారయై చూఱులఁ ♦ దోరముగను
జెలిమై చాలులై ♦ చింకలై వంకలై, జాలువాఱుచుఁ బెద్దకాలువలయి
తే. వీధివీధిని నడులయి ♦ విస్తరిలై, బయలనడచెడిపాంథులు ♦ భయపడంగఁ
బంక మడఁగుటఁదాకురాలి♦బయలుపడుట, వీధులెల్లఁ గరాళించెవికటముగను.

చం.ఞామరుగ వామనీకృతముఁ ♦ గుంచిత మైనగళంబు లోననే
యిమిడిచి యొంటితెక్కనెగయించుచు నీకల విచ్చి త్రోటి వం
చి మెయిఁబడఁ విదిర్చి జలశీకర, మెత్తినతెక్క గొడ్డుగా
నమరఁగఁ బల్లటిలే దడిసె ♦ నత్తటిఁ జిన్నులఁ జింక నాడుచు. ౬౨

శా.ర్ఘంఝూవేగమహాధృతస్ఫుటితవృక్షవృహానిఘోషయు
గ్ధంఝూసారవివృద్ధిహేతుజనహంసస్తామసంత్రాసకృ
జ్ఞంఝూమారుత మూష్మకాత్యయమహాశక్త్యంఘ్రిమంజీరఝూ
శంఝూశ్యంబాకొనాఁగ ఘోర మయి క్రాంలం జొచ్చె నిర్విఘ్నమై ౬౩

శ్లో మ హా స్ర గ్ధ ర. శ్లో

ఫెళఫెళ్ ఫెళ్ ఫెళ్లటంచు ♦ విఱిగి తరుతతుల్ప్రీల,వ్రయ్యంగ దిగ్భి
త్తులు ఫట్ ఫట్ ఫట్టటంచు ♦ దొడిబడి కుయిచేదొమ్మిడికొట్టగా నా

వలు లక్ష్మీలక్ష్మీల ట్టటంచుం ♦ బ్రజలఱ భరమై బ్రద్దలై దిగ్గనగ్గుం

డెలు అువ్ అువ్ అు వ్వటంచు ♦ నివ్విడివడి విసరెన్ నింగియు న్నేల నిండన్. ౬౪

చం. అరయుఁ ద మోవిహారినిచయాళికిఁ గాఁ డితఁ డేలుజ్జెక్క నేఁ

డిరవుగఁ బుట్టి మున్గ ఘటియించెద నంచుఁ దలంచి యిల్లు భీ

కరముగ ముంచెనో యనఁగఁ ♦ గాటుకకుండయుఁ బోలెఁ గ్రమ్మె న

ప్పరుసునఁ జిమ్మచీకటులు ♦ పాణితలంబును గానకుండఁగన్. ౬౫

కం. ఊదదద్దినము సరిధవ, దనంత యంధజ్జనంబు ♦ యవసత్కుజమై

ఘనవృష్టి కురిసె మబ్బులు, వినవీదిని నిండ గాలి ♦ విసరె బెడిదమై. ౬౬

ఉ. దారుణకాలవారిదవిఁతానము గాఁగ శతఘ్నికల్ సవి

స్తారతమత్తులే చెలఁగ ♦ జానకిత్రాడులపోల్కి లోరవల్

సీరముచిందుబృంద మయి ♦ నివ్వటిలం దఱిబోయ యంచలం

స్మారత నారటంబాదువ ♦ గోడుకొనన్ ఘటియించె దీప్రతన్. ౬౭

ఉ. వారిధరంబు మందరము ♦ వాసుకి కాఱుమెఱుంగుదీ వెగా

దారుణదైత్యదైవతవిఁతానము ఘోర మహాశుగంబుగా

సీరధి యంతరాళముగ ♦ నిర్మథనం బొనరించి కాలమ

న్వోజనేత్రుఁ డిచ్చె ఖగఁపాళికి నయ్యమృతప్రపూరమున్. ౬౮

శ్లో నదీప్రహూషవృత్తము శ్లో

దూకుచు న్భంగముల్ తుంగమై భంగమై, శిశీలునాఁ గూలము ఖంఠిలంబుగాఁ

బకిలన్నభోషిధిపాతంబుపొందన్, ధీకంప మొందించె నదీప్రహూషముల్. ౬౯

ఉ. నీడలు పెల్లుగ్రమ్ముధరఁజీరుహముల్ మఱి నీలికొట్టముల్

వాడినిపాడువీడులును ♦ స్వల్పపుదైవతమందిరంబులున్

గూడలుఁ దాటిమట్టలును ♦ గోడలపంచ లదాటునందుఁ గా

పాడఁగఁ బెల్లుజల్లునను ♦ బొంధులకున్ శరణంబులై తగున్. ౭౦

శ్లో దశరథుడు నదిలోఁబడి కొలుకొనిపోవుట. శ్లో

కం. ఘనవాత్యావళిఁ జీకటిఁ, గననేరక తరణికులుడు ♦ గళవళపడుచున్

మునుగఁగఁ జింతఁ బుటుక్కున, మునిగెఁ దరణితోడ సతఁడుఁమునిగెన్నీటన్.

చం. మునుఁగుచు లేచి భానుకులఁముఖ్యుడు పట్టుకొనంగ నెద్దియుం

గనక నదిం దరింపఁగ నఁగాధజలంబులఁ బైపయిం గర

త్తను బడి సుశ్లలోఁ దవిలి ♦ గ్లానిభుజించుచు ధీరుఁ డాటఁ దా

మునుగఁగ వీచికాసరణిఁ ♦ బోవుచునుండఁ గరంబుఁజీకటిన్. ౭౧

శ్లో విద్యున్నాలావృత్తము. శ్లో

సోగై బాగై తీగై ప్రోగై, వేగై చూడం దేజోస్వితం
బై గారింపక విద్యున్నాలల్, మాగాధ్యానం బోలిం జేసె . 23

ఉ. సారవసారఘోరతరఃసత్వరభూరితరంగమాలికా
ధోరణి ధారణీశుః డవిఃఘాతమనోధృతిః జేరె నయ్యెడక
సాగరభయంకరారవవిభాసితపుష్కరచుంబివీచికా
వారపరంపరానిహతఃపార మపారము నై ననీరధిక . 24

వ. ఇట్లు ప్రవాహవేగంబునఁ జనిచని సాగరంబునఁ బడి తరణోపాయంబుగానక చీక
టి నద్దియుం గననేరక గురూపదిష్టంబు మనంబునం దోచుటయు 25

శ్లో దశరథుఁడు భగవంతుని ధ్యానించుట. శ్లో

చం.ఎఱుఁగుదు జీవి పౌరుషము ♦ నెల్లను వీడి భవత్పదాబ్జముక
మఱవక సన్నుతింప ననుమానము మాని దయార్ద్రచిత్తతః
మఱుకువఁ బొపు దీ ననుచు ♦ మాధవ! యట్టిడ నైన నన్ను నీ
వఱమరచేయఁబోకుము దయామతి నిమ్ము కరావలంబముక . 26

ఉ. ఘోరతరప్రవాహమునఁ ♦ గూలి యభంగతరంగ సంఘముల్
వారక మచ్చిరోనిహతి ♦ భగ్నములై తలయేరుఁ దెచ్చెనా
రీరబలం బడంగెను హాశీ! తనుకంపము హెచ్చె నింక న
స్తీరముఁ జేర్పవయ్య కరుణింపుమ రామ! కరావలంబముక, 27

ఉ. ఆకటఁ గుంది వందుచు ♦ నాత్మజవంబు బలంబు డింద నే
నీకటు వై నచీకటిని ♦ నీదగఁ జాల, స్రవంతిఁ బ్రాణముల్
పోకడ కొప్పినాడ దయఁ ♦ బ్రోవకయుండిన నీవు; దేవ! పెం
జీకటిఁ గన్ను గాన దయఁసేయర రామ! కరావలంబముక. 28

ఉ. సారసలోచనా! యభవ ♦ సారససంభవశంభుసన్నతా!
క్రూరమదారివారణ! విఃకుంఠసుతా! పరమేశ! మేశ! సం
సారమహాబ్ధిమగ్నజనఃజాలతః! నృహరీ! హరీ! నను
స్తీరముఁ జేర్పవయ్య కరుణింపుమ రామ! కరావలంబముక. 29

ఉ. భ్రాతృకళత్రపుత్ర చయ ♦ బాంధవభీకరనక్రయుక్తతృ
స్తాతతజీవనాశయదుఃఖత్యయసంసరణాంబురాశిన
తోవ్రమ! ప్రాకృతాంబునిధిఃభుగ్నుని సం దరియింపఁ జేయుమా
జాతమహానుకంపను నొసంగవె నాకుఁ గరావలంబముక. 30

- ఉ. నిస్తులితాపదంబునిధి ♦ నిస్తరణంబు గనంగలేక సం
త్రస్తుండ నైతిఁ దావక సుఁనానుమె సంస్మరణంబుసేయుచున్
నిస్తుఁఘోరసంసరణనిస్సరిణక్రియ జ్యేష్ఠసూతికిన్
సిస్తుగ నీదుపే రిడుచుఁ ♦ జీరుచునుండెద రాను ! ప్రోవుమా. ౮౧
- ఆ. నీదు పేగుఁ దలఁప ♦ నీరధి మునిఁగెడి, జీవి వేగ వేలఁ ♦ జేరు ననఁగ
నిన్ను నిచ్చుఁ దలఁచు ♦ చున్ననన్నిట్టుల, చేయివిడువ నీకుఁ ♦ జెల్లు నయ్య. ౮౨
- వ. అని యిట్లు గురూపదేశంబు మఱవక సంస్మరించుచుం బోవంబోవ. ౮౩

శ్లో ప్రభాతవర్ణనము. శ్లో

- ఉ. అంతటఁ గొంతసేపున సీశాంతము డాయఁగ విచ్చెఁ జీడిటుల్
శాంతతనొందె వాయువులు ♦ చక్కనితెల్వి వహించె దిక్కు లే
కాంతముఁ జింతనొందెడు నిజాన్వయవీపకుఁ డంచుఁ బద్మినీ
కాంతుఁడు ప్రాగ్దీశాగ్రమునఁ ♦ గన్గొన నిల్చె జగంబు మ్రొక్కఁగన్. ౮౪

శ్లో భాస్కరవిలసితవృత్తము. శ్లో

- విచ్చగఁ గమలిని వేడుకమీఱన్ ♦ విచ్చలవిడి నభితతి వెలిజాఱన్
హెచ్చుగ మది నరులున్ ముదమార్చి ♦ నెచ్చెలికపుఁగిటఁ గడుఁజెలువార్చ
విచ్చగఁ బలపలచీఁకటితీర్చ ♦ వేడుకఁ దిరిగెడువిటు లిలుసేర్చ
వ్రచ్చగఁ వ్యసనము జీవముదాఱన్ ♦ భాస్కరవిలసితుఁడు లరుదేర్చ. ౮౫
- చం. నిడుదకరశ్లేదుక్కొనఁగ ♦ నిక్కుచు నిక్కుచు దాఁటిపోవుచుం
గడిఁదిశ్రమం బటం చనక ♦ కన్గొని దూరమునంచు ద్వీప ము
య్యెడ కరుగంగ నెంచి యతఁ ♦ డీఁడుచు నాదరిజేరి యేకవ
స్తుఁడు ననహాయుడై దెసలు ♦ చూచుచు నెవ్వరు లేమి నివ్వెఱన్. ౮౬

- ఉ. కట్టినవస్త్ర మయ్యెడను ♦ గాలికి నెండకు నాట నుప్పు లై
నట్టిజలంబుల న్మునుఁగులొడుటఁ జేదఱదోచ మేను న
పుట్టన రోసి రోసి యొక ♦ వాపిని న్నానముచేసి యయ్యెడం
జెట్టులఁ గాయయుం గనురుఁ ♦ జిక్కిన మెక్కుచు నాత్మలోపఱన్. ౮౭

- ఉ. ఎక్కడి యాయయోధ్య యది ♦ యెక్కడికోసల యేటిపెండ్లి నే
నెక్కడ సంద్ర మెక్కడ యిదెక్కడి ద్వీపము దైవమా ననున్
దిక్కునుదోపకుండ నిటుతెచ్చి మహాంబుధిలోన ముంచితే
యెక్కొటగానికార్యముల ♦ నే దొలిబాములఁ జేసినాడనో. ౮౮

సీ. వార్ధిపతీతభూవలయ మిద్వీపమే? భృత్యానుభృత్యులు ♦ మృగకులములె? సింహాసనంబాకో ♦ చెలంగి యీభూధరం? బాతపత్రంబు లీయగచయములె? తూగుటుయ్యలలు ♦ తీగెలవ్రోవులే? పరివారములు నాకు ♦ బక్షికులమె? పలువనిపలువులు ♦ పచ్చికపట్టులే? నుపధానతతులు గండ్లోపలములె?

తే. ఆశ్విని యైనచో నిప్పు ♦ డారగింప, నాశలివెగాయలా మదాహారమయ్యెఁ జూడ ననపేక్షితం బనసూయకంబు, పరుల కిటువంటిపద మబ్బెబలిర నాకు.

ఉ. లక్కట పెండ్లికోసమయి ♦ హర్ష సమున్నతిఁ బోవుచేడ! హా! యెక్కడిగాలివాన! యది ♦ యెక్కడిచీకటి! యేమిచిత్రమో దిక్కునెఱుంగరాదు కడతేఱఁగఁ దేరకుఁ ద్రోసి వెల్లి లో నిక్కడికీడ్చి తేచ్చితివె ♦ యీశ్వర! పాడఱినట్టిగుట్టకుఁ.

౯౦

కం. ఊరెక్కడ నేనెక్కడ, ధీరతవాటించి చనఁగఁ ♦ దెరు వెక్కడ విస్తారంబుధి దాటించెడి, వా రెక్కడ నెవరి వేడుకవాడనొ యిచటకు. ౯౧

ఉ. నిక్కపుఁద్రేమ నేను రమణీమణిఁ బెండిలియాను కోరికఁ లెక్కకుమిక్కుటంపుఁబ్రజ ♦ లీలమెయిం గొనివచ్చితిఁ వెతల్ నెక్కిన మంత్రు లేమయియో ♦ నీటనుగూలియో పౌరులెల్ల హాస్రక్కుటగల్గెఁగాక ననుఁ ♦ జూచుట దైవము చిన్న చూపులఁ.

౯౨

ఉ. భూవలయంబు సర్వమును ♦ బూని జయించితి బంతి తేరులం బోవఁగఁ దోలితిఁ దెసలఁ ♦ బోర నయోధ్య నయోధ్య నేలితిఁ దేవనిభూ వసిష్ఠమతిఁ ♦ దీరితి నిన్నియుఁగల్గి కుండెదఁ దైవము దుర్బలం బయినఁ ♦ దధ్యము పౌరుషమెల్ల వ్యర్థమా

౯౩

వ. అని యేకతంబ తనలోఁదాను మాటలాడుకొనుచు.

౯౪

కం వేల్కాప్రాంతమునందు మ, హేలామహిళాధవుండు ♦ హెచ్చినచింతఁ డోలాందోళితమనమున, వాలాయముఁ దిరిగితిరిగి ♦ పదములునొవ్వఁ.

౯౫

కం. ఈనగళిఖరంబున నా, సీనుడనై క నెదఁగాక ♦ చేయలఁతి మహా కాననజంతుపయోధిచ, రాసీకము నెల్లఁ గాలయాపనకొఱకై.

౯౬

కం. అలలకొనల రవిరశ్మలు, దలకొన నిశితాసిధార ♦ దగ జలిపింపం దళతళ లాడెడు విధముం, దల పించెనుఁ జిత్రతరము ♦ ధరణిం గలచే.

౯౭

కం. వామనువిధమునఁ బెరుఁగుచు, లో మేచక కాంతి భీతి ♦ లోకుల కొనఁగఁ భూమిని మ్రొంగెను నో యనఁగా మును పడునట్టితరఁగఁగములం గంటే.

౯౮

కం. ఘనఫణమెత్తినవా మనఁ, జనుదెంచి తటస్థ మైసంతైలము డీకొట్టినఁ దరఁగలతుంపరలం, గనుఁగొననింద్రాయుధములకాండము లమరెఁ.

౯౯

కం.వరుషపురంబున బాలురు, కరవాలము లభ్యసింపఁ ♦ కైకొని వినరం
బారిని దళు క్కనియెగిన, కరణిని మత్స్యములు మిట్టికడఁకం బడెడున్ ౧౦౦

చం.ఇది యొకపర్వతాగ్ర మిది ♦ యిందలిపేలు పయోధిలోతునా
నది తలఁపంగరా దిట మహారూపకములు మిట్టిపాటునం
బొదలి తటంబునం బడుచు ♦ బొడ్లి చివాలున దూకు నీటిలో
నిది యెటుసాగు నేల గలదేని యథాక్రమ మొప్పురేవుగన్. ౧౦౧

చం.అతులఘనీకుశీరనిచయంబులు భీకరమాకరంబు ను
న్మతి దరినిన్ విలాసముగ ♦ మానక క్రుమ్మరుచుండఁగా వనీ
క్షితిచరసూకరోగ్రఘనసింధురరాజిపదస్వనంబు భీ
హతములఁజేయ నీటను రయంబున దూకు గుభాల్ గుభాలన్. ౧౦౨

వ. ఇట్లు తనలోఁ దాను విమర్శించుకొనుచుండె నంత. ౧౦౩

ఉ. మానసగోచరంపుఁబరిమాణము గల్గిచరించు నమ్మహా
మీన మదయ్యెడం గుడుపు ♦ మ్రింగఁగ వావెడలించి పెట్టియం
బూని ధరించుచో మరల ♦ నోరను దాఁకె మఱింఁకుభూరిపా
శీనము మాంసబుద్ధినిఁ గడిందిమగంటిమి దానిఁ కైకొనన్. ౧౦౪

కం.తుములంబుగ భీషణవిక్రమముల్ వెలయంగఁ దొడరి ♦ కడుఘోరముగా
సమరక్రీడఁ జరించెను, దిమింగిలయుగంబు నిండుధీరత దోషన్. ౧౦౫

వ. ఇటులు పోరునెడఁ దొలితిమింగిలంబు తుములం బగుసమరంబున మందసం బప
వృత్తం బగునో యని శంకించి దైవవశంబున నాద్వీపనికటంబున నమ్మహామం
జూష నిడి క్రమ్మఱఁ జని ఘోరంబుగాఁ బోరుచుండె నట్టియెడ. ౧౦౬

ఉ. రంగుతెఱం గెఱుంగని ధళిరంగలవస్తువులైన జాళువా
రంగుబెడంగు నొందఁగ హాళిరంగునఁ బొంగుచు నార్ద్రమైనయా
బంగరుమందసంబున నభంగపతంగకరాళి వేగువే
శం గలయంగఁ బర్వినఁ జెలంగినభంగు లనంగ శక్యమే? ౧౦౭

చం.మినమినలాడుచు న్మైఱసి ♦ మేల్మిఱుమిట్లు ఘటింప ముందటన్
గొన బగుపైడిమందసముఁ ♦ గూర్మిరహింపఁగఁ గాంచి చేరఁగాఁ
జని యొకవిత యంచు నలుచాయలు శోధనచేసి యద్దిరా!
కన నిది యెట్లు లీకడలిగట్టును జేరె సహాయహీనతన్. ౧౦౮

కం.భారం బతివేలం బా,కారము దీర్ఘంబు కడలికడ లెన్నన్ వి
స్తారము దూరం బెట్టులు, తీరముఁ జేరంగ వచ్చె ♦ దేలుచు నీటన్. ౧౦౯

కం.నావలు శకలీకృత మగు, త్రోవలు గనరావు చూడ ♦ రూఢియ యేలా
రా వటులైనను సుపరి, ప్లావోడువఫలకరతులు ♦ లాఘవముమెయిన్. ౧౧౦

కం.వాసియు వన్నెయుఁ గలిగి విభాసిలి నే గాసి గనఁ బ్రవాసమునం దా

హా సాక్షాత్కారముగను, గౌసల్యారమణి దోచు ♦ కైవడినయ్యెన్. ౧౧౧

వ. అని దానిఁ బరిశీలించుచుండ దక్షిణనయనభుజంబు లదరుటయు.

కం.మొలబంటి దుఃఖ మందును, నలవడుమోఁకాటిబంటిహర్షం బనఁగన్

వెలయుచు నీశక్తనంబులు, కలిగించెడు మదికి నేని ♦ క్షణమోదంబుల్.

ఆ. నాకు నాదుస్థితికి ♦ నాయట్టిదుర్వృష్ట,వంతునకు శుభంబు ♦ వచ్చునొక్కొ

దైవకృతమాలిపుకు ♦ భావింప విషమయ్యు, మీఁద నామతమునఁమేల యిచ్చు

కం.అని యంతరంగసీమను, దనయంత ననేకగతులఁ ♦ దలపోయుచు సో

కినఁ గరమునం దటాలునఁ, దనయంతన మూత యెగసెదైవకృతమునన్.

ఉ. మూత తటాలున న్నెగయ ♦ మొల్లపువీవలివీవ బాలకం

జాతసఖాంశుజాలములఁచా లొకవింతబెడంగునింపఁగ

నూతక వాటపంజరవిఁనూతనబద్ధశుకాంగనాక్రియ

గ్లేతుకసంభ్రమంబులు పెఁనంగొనఁ గోసలకన్య దిగ్గనన్.

చం.కడువడి లేచి చూచెఁ గరఁకంకణనిష్క్వణనంబు మీఱఁ బె

న్నడియయి సమ్మదాశ్రువులు ♦ జాలుగ జాఱఁగ మానముద్ర పె

పడర నచంచలత్వ మొలఁయంగను సంశయ మంకురింపఁగాఁ

దడబడఁ బల్కు పుల్కులు నిదాఘము మేనఁ జివుర్ప నెంతయున్.

ఉ. ప్రాకటనిర్మి మేషములు ♦ భావసుగర్భము లద్భుతైకకళం

కాకలితంబు రాగసరఁసాంచితముల్ వ్యసనాపహంబు స్నే

హాకరముల్ మనోభవశీఠాశుగముల్ వెలయం బరస్పరా

లోకనముల్ నిగిడ్చి త్రుటిలోపల నొప్పి రనేకరీతులన్.

ఉ. నమ్మరు కొంతసేపు మది ♦ నమ్మరు కొండొక సేపు కన్నులన్

నమ్మరు తమ్ముఁడా మెదురు ♦ నమ్మరు దీర్ఘవిచారు లౌచు వా

రిమ్మెయినుండి కొంతవడిఁపెచ్చినరాగరసంబుచేర్చి స్తం

భమ్ములువోలె నుండ జనఁపాలుఁడు బాలికఁ జూచి యిట్లనున్.

ఉ. ఎవ్వతె వీవు? నీదుకుల ♦ మెయ్యది? నీతలిదండ్రు లెవ్వరో

జవ్వని! యెవ్వ రీకరణి ♦ సంధ్రమునం బడవైచిరో నినున్

నెవ్వగ దోచె నిన్దనఁగ ♦ నెచ్చెలి! ముచ్చటమీఱఁ దెల్పవే

యివ్వీధి సంభవింపఁ గత ♦ మెయ్యది? భీతకురంగలోచనా!

కం.వింతయుఁ జింతయు వంతయుఁ, గాంతా నిన్దనఁగ మదినిఁగాఱియ నిడె నా

ద్యంతము వృత్తాంతము నా, వంతయుఁ బోసీక యెఱుఁగ ♦ నాడవె నాతోన్.

తే. భానుమంతునివరసుతఃపగిదిఁ దోఁచెఁ, గమలలోచన ! నీదుమొక్కట్లు చూడ
నిట్టియిక్కట్లు ప్రాపింపఁనెట్లుగలిగె, వెలది ! విశదీకరింపవేఁప్రేమవెలయ. ౧౨౨

శ్లో మంజుభాషిణీవృత్తము శ్లో

తరుణి ! వినంగదవె ♦ ధాత్రినాథుడగు, దరణీడ్యవంశజుడ ♦ ధర్మశీలుడ౯
ఉరగేంద్రవేణి! యయోధ్యసుండుడు౯, స్మరణంబురాచె ననుమంజుభాషిణీ!

ఆ. నేను దశరథుండ ♦ మానుగా సాకేత, పురము నేలునట్టిభూమిపతిని
బ్రత్యభిజ్ఞ కొఱకు ♦ బలికెదఁ గలికిరో! వనవిహారసరణి ♦ గననె నిన్ను? ౧౨౩

వ. అని శుకం బొసంగినముద్దుఁబంగరముం జూపుటయు. ౧౨౪

శ్లో లయ గ్రాహి శ్లో

పంకజహితాన్వయశఃశాంకుడకలంక మతిఁబంకజదళాక్షినిలుపొంక ముగఁబల్కుం
గొంకునుదొలంగదలఁజంకుదునువ్రాల్చియొకఁపంకనినుమంతికి నుంలంకిలిరహింశ౯
బింకమునసిబ్బితదొలంకఁగనిపాదమునుబొంక ముగమందసముఁజెంకికొన నిల్పం
బంకజనుగంధిఁగొని ♦ చంకకునువేలను మృంగాంకముఖ నిల్వెనశంకితమనీష౯.

వ. ఇట్లు తీరంబున నిల్చి లజ్జావనతముఖం గని. ౧౨౫

శ్లో సుందరీవృత్తము. శ్లో

పేరుకొనంగ చెభామ! ప్రేమరహింసఁగా, నూరికి నీతలిదండ్రు ♦ లూహదొలంగఁగా
నీరనిధిఁగి ననఁజాలఁనిర్దయలొచుహా! పోరచిహావగఁద్రోయఁబుచ్చి రెసుందరీ !

వ. అనిన. ౧౨౬

శ్లో తరుహాజ శ్లో

చరితంబు సర్వంబు ♦ జలజాక్షురాణి ♦ సరసతఁ బల్కినఁచందంబుదోప
వరుసగా వివరింప ♦ వనజాక్షి నయము ♦ పరమాదరంబును ♦ భక్తియుఁ దెలుప
ధరణీశచంద్రుఁ డంతయు విని యశార ♦ ధరఁ బురాకృత మిదితరుణి ! చింతింపఁ
బారి నచ్చుకట్టకఁమున్నె పిచ్చుకలఁపారిఁబారి రావిడిఁపుట్టిన ట్టయ్యె. ౧౨౭

ఉ. చింతయొకింత లేదు సరసీరుహలోచన ! నాకుఁగా; వ్యథా
వంతుడ నయ్యెద౯ నిజము ♦ భామరొ! నీదునిమిత్త; మిట్టిదా
వంతము గల్గె నీ కకటఁప్రాణము నీ విటు నిల్ప నాపయి
న్విత భవచ్ఛరీరమున ♦ నిల్పుట ప్రాణము లింతకాలము౯. ౧౨౮

కం. ఆశరయూనది దాటంగ, నాశరయూథోగ్రమాయ ♦ యూనో వడి నే

నీశరనిధిఁ జేరితి భ, గ్నాశన నశ్చేట నోడ ♦ హత మాట సతీ! ౧౩౨

ప. అని తమతమవృత్తాంతంబు లెఱింగించి యనురాగవిశేషంబున నిజదుఃఖంబుల మ
ఱచి ప్రియాయాసంబులఁ దలచి దుఃఖించి మరల ధైర్యం బవలంబించి పరస్పరా
శ్వాసంబుఁ బొనర్చు చున్నంత.

౧౩౩

తే. ఐదుపదిచేయుఁదూపుల ♦ వారిసుతుండు, సతియుఁబతియును వెరవేఁగిఁగుఱిలపడఁగ
నైదుపదిసేసెనప్పుడు ♦ వారిసుతుండు, వార లిరువురు నొక్కటైవాలుకతన. ౧౩౪

ఉ. రావణుపోకలెల్ల సుర ♦ రాజును భారతిరా జెఱుంగుటం

గేవలదైవతంత్రమున ♦ నీరధిపడ్డును ద్వీపవాసులై

యావరదంపతుల్ వెలయ ♦ హర్ష సమున్నతిఁ జూచి లగ్నముఁ

భావనచేసి యా ననుచుఁ ♦ బట్టుడు పట్టుఁ డటంచు నందఱుఁ. ౧౩౫

కం. తెంపునఁ బాఁకొక్కతిఁ గా, వింపఁగఁ దగు ననుచుఁ దలచి ♦ వేగంబున నై

లింపములు వెంటనంటఁగ, నింపాదిగ వచ్చి యచట ♦ నిలిచిరి దశమై. ౧౩౬

ప. అప్పుడు

౧౩౭

ఉ. చంచదనూనరాగరస ♦ సంపద కన్నులఁగప్పఁగాఁ గరా

భృంగిచిత్రమాల యొప్పు నుద ♦ యూర్క్కు దిసంతులుగొట్టఁగాఁ దనూ

కాంచనశోభ లేనగవుఁకిల్కిగఁగులెక్కుడుపల్కుఁ జేడెతో

నంచవజీరువచ్చెఁ దన ♦ యంచున మానులు గొల్చుచుండఁగఁ. ౧౩౮

సీ. పూర్ణేందురుచిఁ జిందు ♦ ముఖమంచు దరహాస, చంద్రికారోచులు ♦ సంపదంప

వెలిగట్టురుచిమట్టు ♦ పెట్టువక్షోరుహ, ములహారములు గంగ ♦ మురువు చూప

నాకాశనీకాశ ♦ వీకాశమధ్యంబు, నను గాంచి పరిధినా ♦ నలుపుమీఱ

హితతామరసదామ ♦ మృదుకోమలాంఘ్రిల, హంసకనాదప్రశంస మొనర

తే. ధవళధవళాంశుకాంచల ♦ మవనపరతఁ, జిందుద్రొక్కంగ మీఁగాళ్ల ♦ నందముగను

గంకణంబులు ఘలుఘలు ♦ ఘల్లు రనఁగ, వచ్చె విధిరాణి యంబుజ ♦ పాణివాణి.

ఉ. రంభయు లోనుగాఁగల సురప్రమదల్ ప్రమదాతిరేకసం

స్తంభితగాత్రవల్లులయి ♦ చయ్యనరాఁ గడువేడ్కఁ బూర్వ ది

క్కుంభి శచీద్వితీయుడయి ♦ కూరిమి నెక్కి సురల్ భజంపఁగా

జంభవిరోధి వచ్చె నరు ♦ సంబున స్వర్గవి వెంటనంటఁగఁ. ౧౪౦

* శ్రీ కా స ల్యా దశరథుల వివాహము. ౩౬ *

ఉ. ఆదిమలగ్న మియ్యదియ ♦ యాలము గూడదు సుండు సొంపునిం

పాదిగ నీవధూవరులఁ ♦ బాటనసేయుఁ డటన్న ధాత రం

భాదిసురాంగనల్ చని నళియంబు రయంబు రహింపఁ గూర్చి నా
మోదముతోడ నిల్చి నృపముఖ్యు సతీమణిఁ బెండ్లిపీటలన్. ౧౧౧
చం.తమకము మీఱ వారలకుఁ ♦ దైధిమితోంధిమితోంధిమితోంధిమితోంధి
ధిమికిట ధిమ్మి తక్కుతయింధిం తయింధిం తయిధిమ్మటంచు సం
భ్రమమునఁ దాలమానముల ♦ మానితచంపక తైలమంటి రా
కమలవిలోచనామణులు ♦ కప్రపుఁ గంకణరావ మొప్పఁగాన్. ౧౧౨
కం.లంబుజపాణులు పన్నీ,రంబుల సాకేతపతిని ♦ రామామణిఁ దా
రింబుగ నవగాహము మో,దంబునఁ జేయించి కురులతతిడి యార్చ వెనన్. ౧౧౩
కం.ఇంద్రుఁడు నస్త్రాభరణ ము, పేద్రతులితతేజః ఙామహీపతి కియ్యన్
సాంద్రముదంబునఁ గొనుచు న,తంద్రత ధరియించి వెలసె ♦ దశరథుఁ డంతన్
చం.వసిమిపసిండిదువ్వలువ ♦ భారతి గట్టునెడం బులోమజా
కిసలయపాణి దివ్యమణిఁకీర్తిభూష లలంకరింపఁగా
నసమున మేనకాదులు తిదంఘ్నుల సొమ్ములు గూర్చ భాసిల్లెన్
ససిని గఱానిమేనిదొరింసానికి సాటియనంగఁ గాంతయున్. ౧౧౪

- మదనదర్పణము. -

హరిమదనకామినీక ♦ రాజ్జ మూనునద్దమో
శారదవరయామినీల ♦ సత్పు ధాంశుబింబమో
సారమదనదర్పణంబొ ♦ సచ్చవిఠరహించి పెం
పారె వదనదర్పణంబు ♦ పావనాంబుజమృతిన్. ౧౧౫
ఉ. హాళి సరోవరాళి లలితాంబుజసారభలక్ష్మిఁ గొంచు నూ
నాళిపరాగమోహరజ ♦ మధ్యగవారముపై విదిర్చి మా
దాలసులైన దొంగిలి మఱివోర్థముఁ గొమ్మల మెల్ల డాయుచున్
లీలఁ జరించెఁ దెమ్మెర మఱియుచనామము నార్థకంబుగన్. ౧౧౬

శ్లో పణ వ నృత్ర ము. శ్లో

వ్రక్కల్ గా దివి ♦ పణవానకముల్, థక్కానుందుభిడమరూధకముల్
పెక్కుల్ మోఁగెనువిడు పొందక న, ల్లిక్కుల్ నిండఁగ ♦ దివిజేరితమై. ౧౧౭
కం.మధ్యమజగతీపతి కణు,మధ్యను దతమధ్యమానమానసదివిజా
రాధ్యను వాణివేదీ,మధ్యాపతి ధారవోసె ♦ మన ముప్పొంగన్. ౧౧౮
కం.మంగళరవములు బోరుకొ,నంగను శుభమంగళం బఁనంగను సురులున్
మంగళసూత్రముఁ బతి ప్రే,మం గళమునఁ గట్టె నంత ♦ మంగళవతికిన్. ౧౧౯

శా.నాకాంభోరుహలోచనామణులు వీణాచారురావామృతా

స్తాకాసారపరంపరల్ గురియ శీతుల్ దప్పకుండంగ వి
ద్యాకౌశల్యము దోచ శ్రోతలను బ్రహ్మనందము న్మంప ల
క్షీకల్యాణముఁ బాడి రింపునను సుశ్రీరాగసంపత్తితోఁ.

౧౫౧

❦ ఉత్సాహవృత్తము. ❦

మంగళాని సంతు తే రఁమావతుల్యభావతే !

సంగరాంగణారివారఁశమన ! మిహిరకులపతే !

భృంగచికుర ! హితగతే ! గృహీతసుగుణగణరతేఽ

సంగనవ్యభవ్యరూపఁ హరిశుభతనుద్యుతే !

౧౫౨

వ. అని మంగళారాత్రికలు ముత్తైదువలు పాడుచుండ రంభాదులు నర్తనంబులు నలుపుటయు.

౧౫౩

చం.అదొ యిదొ మేలు మేలె యదిఁహూనిదియౌ సదికాదు గాదుహూఁ

యిదియిది కాదు కాదదియె యియ్యది మేలని నిర్ణయింపఁగా

మదిని నొకింత నేరక యమందముదంబున యెప్ప నెట్ట కా

సుదతి సవిస్మయంబుగనుఁజూచుచునుండె సురుల్ నటింపఁగఁ.

౧౫౪

వ. తదనంతరంబు.

౧౫౫

చం.కడపపిపాణియ్యమునఁ గమ్మనియన్నము పప్పు దప్పళా

ల్పడియము లప్పళంబులునుఁబజ్జలు లడ్డు జిలేబి యాజ్యముఁ

వడలును నావపచ్చళులు యస్వాదుఫలంబులు లోనుగాఁగ మిఁ

దొడుకు ఘటింప నొక్కత్రుటిఁ దోముగా భుజియించి రయ్యెడఁ.

౧౫౬

వ. ఇట్లు లండలుసురనైచికికల్పితవివిధాహారంబుల సంతృప్తాంతరంగులైరి పదంపడి.

కం.లగ్నం బిటు కడఁగాంచెను, భగ్నముగాకుండఁ బంక్తివదనుడు కడును

ద్విగ్నుడుగ నని ముదబ్ధిఁ, మగ్నం బగుమానసములఁమఱి దంపతులఁ.

౧౫౭

వ. ఆశీర్వచనపూర్వకంబుగ బహూకరించి మీర లిరువురు మందసంబుననుండుడు

మీ కేవివత్తును సంభవింపనేరదుమీరువచ్చిసహస్రవర్షంబులు సుఖసాంగ త్యంబు

నఁ జీవించెద రని వచ్చించి వారలమందసంబున నుంచి బీకంబులుబిగించిశతానం

దపురందరాదులు మహానందంబున స్వర్గమార్గం బనుసరించి రంత.

౧౫౮

ఆ. వైరిఁ బాటఁదోలిఁ పరువునఁ దా వచ్చి, మందసంబు మ్రింగిఁమరల మీన

మిచ్చవచ్చినట్టుఁలేగి హెచ్చరికను, సంచరించుచుండెనంద్రమునను.

౧౬౦

వ. తరువాత మఱునాటివఱువాత ధాత్రవాత గోతపఱుచు చేత దినంబులులెక్కిం

చుచున్నరావణుండు వేలాసమీపంబున రక్షస్సభంబుమధ్యంబునుండి మంత్రులం

బిలిపించి మదీయాజ్ఞానుసారంబుగ జలధిరక్షించుమందసంబు వాని తోడం గొని
రండని పనుచుటయు వారలు చని రంతలోన నారదుం డయ్యెడ కరుదెంచి నిర్ది
ష్టాసనాసీనుండైన నతనిం జూచి రావణుడు. ౧౬౧

కం.మీ రిడినగడువు వీతెనె? నారద ! యినవంశ్యుఁ డచటనయ ! కొసల్యా
సారసలోచన యెక్కడ? మూరుతముం జరిపినట్టిముని మీరలోకో? ౧౬౨

కం.పోయితిరా మీ రచటికి? నాయె గదా పెండ్లి విఘ్నహతి లేకయె మీ
రాయెడనుండియొకో యిట్టియెడ కరు దెంచుటలు మునీశ్వర! హిహిహి. ౧౬౩

చం.అని నగ నంతలోన దనుజావళి హటకపేటి మ్రోల ని
ల్పినఁ గని తాన చేరఁజని ♦ బీగములుగఁగడియల్ వదల్చి మూఁ
తను దెఱవంగ వెల్వడిరి ♦ దంపతు లక్కట యేమి చెప్పదుం
గనుఁగొన వారి వానిమది ♦ గాతరతం బటుకోపవేగముఁ. ౧౬౪

❧ రావణుడు మందసంబున దంపతులఁ జూచి కోపించుట. ❧

కం.సింకణరాజుతకరరద,టంకితరమ్యాధరస్ఫుటనఖాంకినిశా
సంకులితాంశుకులను గన, సంతటమదియింతి యనఁగశిష్యం బగునే. ౧౬౫

ఆ. చటులకుటిలనిటలతటమున భ్యాకుటి
పటుగతిని నటింప ♦ స్ఫుటముగాఁగఁ
బటపటార్భటరదరిటనంబు వెలయంగఁ
గటము లదర దెసలతటము లగల. ౧౬౬

❧ రావణుడు సముద్రం జలంబూనట. ❧

ఉ. చూపటులెల్ల దిగ్భ్రమను ♦ జొక్కఁగ రోషకపాయితాక్షుల
స్తీపమునుండి మండిపడు ♦ న్నేహముబిందువు లట్ల యగ్రులు
ద్వీపితమై ధరం దొరఁగ ♦ ధిక్కృతిపూర్వముగాఁగ సాగరుం
గోపవరచిత్తుఁ డయి ♦ క్రూరవచోహతి రావణుం డనుఁ. ౧౬౭

శా.టీ మూఢ! జడాశయా! తెలివి లేదో? విస్మృతిం జెందితో
క్రూరం బైనమదీయశాసనము? జఙ్ఘల్ గానవా గర్వవై?
యాశా! మోసముచేయఁ బూనితివి నన్నా? నిల్తువా యింక మ
త్కూరాస్త్ర ప్రతిప్రహరములఁ ద్రుంతుం జూడరా సాగరా! ౧౬౮

శా.కాండోద్దండతరప్రచండసుమహాకాండప్రకాండంబులఁ
ఖండిభూతునిఁ జేయ నిన్నిపుడు దిక్కా- నీకు దిక్పాలకుల్?

దండ్రిల్లంఘనగండమండితుండవైఁ దండార్హుఁ డానీతలన్

జెండాడన్ గమకింతు దిక్కుగలదేనిం జూపరా యాఁపఁగన్.

౧౬౯

వ. అని కోపంబు పెంపునఁ దెంపున జల్లజంపై చంపఁ బైకిలంఘించుటయు.

౧౭౦

తే. నిలువునీరుగ మేనెల్లఁగలఁతపడుచు, దాపుచేసవారిపాదములఁ బడుచుఁ

బొంగుగ్రుంగఁగఁ దనలోనఁభంగపడుచు, వనధియిట్టులు పలికె రాఁవఁబునితోడ.

చం. శరణు సురారినాథ! రిపుఁశాసనశీల! భవన్మహాజ్వల

స్థరువముచేసి దాట నొకఁనాఁ డొకయింతయుఁ దప్పలేదు ని

ష్కరుణతఁ జంప నేల ననుసాధ్యనయుక్తి మహర్షుమాస్యగ

హ్వరమున దీని దాఁచితి సుఁరాసుకులైనఁ గనంగనేర్తురే.

౧౭౧

తే. ఏమియుఁచితో దీనిలోఁనెఱుఁగనేను, దక్కువారలెఱుంగుటఁటక్కుగాదె

వంచన యొకింతలేదు నాఁవలన నిక్క, మవల నీచిత్తిమే భాగ్యఁమధిపనాకు.

వ. అనుచుండ నొందుం డడ్డంబు వచ్చి.

౧౭౨

కం. పైరింపుము పైరింపు మ, కారణమ నికారణంబుఁకార్యం బగునే?

యోరక్షాధీశ! యకూ, పారవ్యాహరిములనుఁపలదా వినఁగన్.

౧౭౩

కం. నీ కపకారం బనురా, నీరజ! కారణములేకఁ నిర్భీకుండై

చేకొను నెచేయ? నీతఁడు, వాకొనుమనవులను నీవు ఁ వలదా వినఁగన్.

౧౭౪

ఉ. ఈతఁడు పెద్దకాలముగఁసినగర్వపరిభ్రాంతాకృతిన్

వీరదరుండునై మనియెఁ ఁ బేర్కొనఁ గాఁ డపరాధి నీకుడు

ర్హితి పరుండు గాఁడు మది ఁ నీయెడ వంచన యింత లే దప

ఖ్యాతి గదా వధింపఁగ నిఁరాగనునిన్ శరణన్నదీనునిన్.

౧౭౫

కం. శకులీకృతనికృతియొ మతి, వికలీభూతుండవు గాక ఁ పిలుపుము; దానిన్

శకలీభూతముఁ జేసిన, నకలంకముగాఁగ సర్వఁ మాకలిత మగున్.

౧౭౬

వ. అనుటయు నమ్మినంబు రావించిన నయ్యది కయ్యంబునకుఁగా నొక్కముహూ

ర్తమాత్రంబు మందసంబు విడిచియుండితింగాని తక్కుంగలకాలంబునఁ బొసియుం

డనని శపథంబుచేసిన నేమియుఁ జేయునది లేక.

౧౭౭

కం. కడచినదానికి వగచుట, కడునవివేకంబు దానఁ ఁ గార్యం బేమి?

కడచిననీరముఁ గట్టిన, నెడఁ గని నను నగుదురు గద ఁ విడిచితి వీనిన్.

౧౭౮

వ. అని కొసల్యదిక్కు మొగంబై.

౧౭౯

శ్రీ రావణుడు కొసల్యం జంపఁ బూనుట. శ్రీ

ఉ. ఈతరుణీమల్లె కుదఁయించెడు వెన్నుఁ డటంచు వింటి నీ

కాతరలోచనం దునుమఁగఁగ దగుఁ గార్యము దీరు సంతటన్

భ్యాతిగ ధాత్రవాత కడఁగాంచు నటంచును జంద్రహాసముం

జేత ధరించి కాంతదెసఁ ♦ జేరఁగఁ బోవుచునుండ నడ్డమై.

౧౮౨

తే. దోషవర్జితమృదుహితభాషుఁ డర్థితోషణుం డధర్మక్రియాఁ ద్వేషణుండు

సుగుణగణభూషణుండు నిఁస్తుల్యరిపువిభీషణుం డయి వెలయువిభీషణుండు. ౧౮౩

—ఇ రావణునకు విభీషణుం డడ్డపడుట. —

ఉ. అన్న! సహింపు మన్న! మగఁనాలిని జంపుట దోష మన్న! యీ

యన్నుల మిన్నఁ గన్న నొక యన్నువయేనియుఁ బాప మెంచ రా

దన్న! మనంబు నీ రగుఁ గదన్న సఖీచరితంబు గన్న నో

యన్న! శమింపు మన్న! వలదన్న! నధింపకు మన్న! మ్రొక్కెదన్

౧౮౪

ఉ. కేల శితాశిపూని కనుఁగ్రేవల నివ్వులు రాల సమృహ

కాలునిలీలఁ గ్రాలునినుఁ ♦ గాంచి ప్రవాతవిధూతిరంభ నాఁ

జాల వణంకెడిం గనమి ♦ జాలుగ రాలఁగ బాష్పవారి యీ

గోల సలీలఁ గాలగతిఁ ♦ గూర్చఁగ నేల వచింపుమన్నయా?

౧౮౫

ఉ. ఇంద్రుడొ చంద్రుడొ మతియుఁపేంద్రుడొ రుద్రమదంబు గల్గురా

జేంద్రుడొ పన్న కేంద్రుడొ మృగేంద్రుడొ గాక నకేంద్రుడొ విహం

కేంద్రుడొ కిన్న రేంద్రుడొ కఠింద్రుడొ యెవ్వరిమీఁద వైనని

స్తంద్రమదాలిలబలదారణదారుణ మౌక్త్యపాణమున్?

౧౮౬

ఉ. నీమొగ మెన్నఁడుం గనదు ♦ నీ కొక యెగ్గుఁ దలంప దాత్మలో

నేమివిరోధమెన్ని యిటు ♦ హింస యొనర్చెదు? తోష దాయెనా

భామ లవధ్య లన్ననుడి ♦ పాండితి రిత్తిప్రయాసమాత్రమా?

తామరసాక్షిఁ జంపు టతిదారుణకర్మము శూరధర్మమే?

౧౮౭

ఉ. దానవలోకనాథ! మును ♦ తామరసాద్భవుఁగూర్చి వేడుచో

మానవవాసరాళి నభిమానముపేర్చి గణింప ఏయెడన్

మానవి దీనికిన్ వెఱచి ♦ మారిణకర్మ మొనర్ప నచ్చరల్

మానినికిన్ భయంపడియె ♦ మానవభోజి యటంచు నవ్వరే.

౧౮౮

కం. నగరాజువైరిపైఁ బెను, పగ రాజుఁగ వైవఁబడినపటుశస్త్రమునన్

నగరాజుగమనఁ ద్రుంచిన, నగరాంరాళినగరేలి ♦ నగరాజకుచల్.

౧౮౯

ఇ రాగవల్లరివృత్తము. శ్లో

ఏల నీకే కోప ♦ మింతిం జూచినన్?

బాల గాదా దైత్యపాలా! కూల్పఁగా

మేలు కల్లా? పూర్ణః మేధం జూడుమా

చాలు నన్నా! చిత్తశాంతిం బొందుమా.

౧౯౦

వ. అదియునుం గాక యొక్కవిశేషంబుసావధానుండవై చిత్తగింపుము.

౧౯౧

కం.లగ్నము విఘ్నం బైచన; భగ్నముఁ గావించు ననుచుఁ ♦ బనిపూనితి వా

లగ్నము తప్పద హృది ను,ద్విగ్నఁడుగాఁ గొదవయేల ♦ విఘ్నం బగునో? ౧౯౨

కం. వెన్నుం డుదయం బగు నీ,యన్నులమిన్నకును దప్పఁదనితోఁచెడి నో

యన్నా! యిన్నాతిని దల, గొన్నఁ దలఁసఁగఁ జేటుఁగూడెడు నిపుడే. ౧౯౩

కం.ఎట్టన నరహరిపోలికఁ, బుట్టెడి సతి విడువ నెపుడుఁపుట్టునో మీఁదం

జెట్టెప్పటికో పడు నని, కొట్టి యిపుడ మీఁదఁ ద్రోసిఁకొందురె ప్రాజ్ఞుల్?

వ. అనరణ్యనిశాంబును, సనత్కుమారుబోధనంబును, గిరిగుహాంతరవర్తికపిలమూర్తివచనంబులను, సంస్కరించుకొని శాంతుండవు గమ్ము, కాఁగలది కాఁగల దని యుఁగానేరనిది కానేరదనియు నెఱింగి మనీషావంతులు సుఖమఃఖింబులై వగవరని వచించిన రోషవశోన్మాదంబునదండతాడితభుజంగంబుపగిది రోజుచువారిల వెడలనడువుఁ దనినియమించి పురింబున కరిగె నంత.

౧౯౪

శా.ఆదారస్రియు లంత నీరనిధివేలాంతసర్థి నిస్తులా

హ్లాదం బొప్పుఁ జరించుచోఁ బతి తరిఁప్యావః కథం కరవా

ణీద్యృతికర మృహజలనిధి ♦ న్నేహస్థిత్తి స్సామ్ప్రతిం

భేదం నౌ ప్రతిపాదయన్తి దనుజాః ♦ కేనా న్యుపాయేన తే.

౧౯౬

తే. అనుచు గూఢోక్తి భాషించునవసరమునఁ, జుక్కజాఱినగతిదోషఁనూర్యకులుని మ్రోల నిలుచుండ నారదఁమునివరుండు, వారుసంతోషభక్తిసంభరితు లగుచు.

వ. మ్రొక్కి నిలుచుండి రంత దశరథుండు భగవంతుడ వై ననీదుకృపావిశేషంబున మనుగడ గనితిమి. మిముబోటి మహాత్ములసందర్శనంబను పుణ్యాంబు లభించినపు డుచితంబగు సర్వపాద్యాదిక్రియాచరణంబులు నాకు దుష్కరం బయ్యె. వేలావలయిత భూమండలేశ్వరుండ నయ్యు మహాత్ముల కుచితసత్కార విధులేనియుఁ జల్పంగనేరని దుస్థితినున్నవాడ. నాయొసంగమిచే మీకేమియుఁ గొఱంతలే కుటయు నెఱుంగుదు. యినను గర్తవ్యలోపంబు దోషంబుగదా? కావున నా తప్పలోఁ గొనుడు. రాక్షసకృత్యం బిట్టిదురవస్థలపా లేసె. భవద్దర్శనంబున దుర్వారసంసారకూపారతరణంబెసుకరం బన నీనీరధిం దాఱుట మా కసాధ్యంబె? కరుణాపరులై యావలీతరంబుఁ జేరునుపాయంబు వచింపుఁ డని వేడుటయు వారలనూఱడించి జటాయువుఁ దలంచిన నతండు సన్నిహితుం డగుటయు నతనిం దశరథునకుంజూపి నారదుం డిట్లనియె.

౧౯౮

చం.వినుము నరేంద్రచంద్ర! పృథ్వివీధలిఁ గల్గినపక్షిజాతులం
దనఘుఁ డధీశ్వరుండును మహాబలశాలి మరుద్విహంగరా
జనిభజవప్రచారుండు యశస్వి యనూరుతనూభవుండు; మీ
రనయుము సౌహృదంబును బ్రియంబుఁ జెలంగఁగ నుండుఁడీ యిశక్. ౧౯౯
వ. సూర్యకులుండ వగునీకు సూర్యసారథీతనూజుశోడి స్నేహం బుచితంబు సవయ
స్కులరు కావున నీతండు మిమ్ము నీపురంబుఁ జేర్చు నని చనియె నంత. ౨౦౦

—॥ జటాయువు కొసల్యాదశరథుల నయోధ్యకుం గొనిపోవుట. ॥—

కం. ఖగరాజు వాహనంబుగఁ, దగ వాహ్యశిని జరించుదంపతులక్రియక్
ఖగరాజు వాహనంబుగఁ, దగ వాహ్యశియునుబోలె దంపతు లంతక్. ౨౦౧
వ. చని యయోధ్యచేరునప్పటికిఁ దురీయయామంబు గావచ్చిన నిట్టిపాట నొంటి
సొచ్చుట మేలుగా దని నగరప్రాంతారామంబున డిగి యనూరుసుతకల్పితప్రతా
ప్తరణంబుననుండి రండు దశరథుండు సుమంత్రుం దోడ్కొని రమ్మని యతనిం
బంచె నని శుకయోగీంద్రుండు పరీక్షిస్థండులేంద్రున కెఱింగించిప తెఱంగు. ౨౦౨
కం.ద్యో(వా)హినీశబంధన! నీవారాహరచాల ధిన్ములశీలా!
భావాతీతగుణాన్విత! కైవల్యవనప్రదాన ధిన్ములశీలా! ౨౦౩

—॥ సంగీతం. ॥—

రా(మ)! రాజవసేత్రితా! రిమావల్లభా!
భూమిజాలోచనాంభోజపద్మప్రియా!
హైమశైలాత్మజాధ్యానమార్గసితా!
హైమచేలా! విశిలాంబుదశ్యామలా! ౨౦౪

॥ గద్యము. ॥

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైనశ్రీకౌసల్యాపరిణా
యంబునం బంచమాశ్వాసము.
శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌనల్యాపరిణయము.

షష్ఠాశ్వాసము.

స్తుత! సర్వసుపర్వసు
శస్తగుణాకల్ప! సత్యసంకల్ప! హఠో
పాస్త! సమస్తకళంకా
పాస్తవినతభవనిరాసయగవరవాసా!

౧

తే. అవధరింపుము దేవ! మహానుభావ! భావనాతీతచేతనాభావవిమల
భావపుంభావకరుణాస్వభావుఁడైన, బాదరాయణి యిట్లనుసాదరముగ.
వ. అట్లు దశరథుండు వెల్లింబడి పోవుచున్న సమయంబునః

౨

౩

— మంత్రులు దశరథుపోకడ దెలియక దుఃఖించుట. —

కం. వానలు నిలిచెను; సితరుచి, తో నలుదెసలు న్వేలింగెఁదోయధరచయం
బానలుపెల్లను విచ్చుడు, నానలు నిడినట్లు రూపముతీ చనఁగ నటఁ.
చం. తిమిరములెల్లఁ బాయ శుచిఁదీధితి దిక్కులు వెల్ల నందఱు
గుములయి యొక్కచోఁ గలసి కూరిమిమీఱఁగ వారివారలం
గ్రమమునఁ జూడఁబూనఁ బతి కన్పడకుండిన మంత్రులెల్ల మో
సము చనుదెంచె నెట్లనుచు సాధ్వసశోకపరీతచిత్తులై.

౪

౫

కం. ఉడుపము గాజన్యుని నా, యుడుపమున నదిం దరింప నొదవిన వానల్
విడువక యుడుపనిదోసం, బుడుపహితకులీను ముంచె నొయ్యన వెల్లి.
చం. అనుచును మంత్రులందఱు భయాయాతురులై యొక్కచోటఁ జేరియా
ననముల దీనభావము ఘనంబుగఁ దోఁపఁగ నెద్ది ది క్కిర కె
యనువున రాజుఁ గాన నగు నంచు విచారవశీకృతాత్ములై
కనఁబడకుంట నావయును గార్యము రోయ ప్రవంతినం చొగి.

౬

౭

ఉ. సాదులఁ బిల్వఁ బంచిన హాసాదని వారలు రాఁగ వేగ మీ
రేదియు నేరితో ననక యేటిప్రవాహముజాడఁ బోయి నిం
పాది జవంబునం బడవఁగియు మానపపాలురీతి నా
మోదము మీఱఁ గాంచి యొకఁమూరుతమంతటిలోన రం డనన్.

౮

ఉ. వారలు వోవ నావికులవారము నట్టుల పంప వారు దు
ర్వారరయంబుమీఱఁగ ధరావరమార్గణతత్పరాత్ములై
దూరము నేగి యొక్కయెడఁ దోయములం దట మున్గి కంపలం
దీరమునం దవుల్వడుట నిల్చి నిషద్వర బాధితంబునై.

౯

కం. యాపు చెడియున్న యుడువము, నేవున వెడలించి తెచ్చి నెవ్వడి వారల్
దాపున నిల్చిన మంత్రులు, బాపురె యని దానిఁ జూచి పటుశోకమునన్.

౧౦

వ. నరనాథుండు భీకరమకరసరసంబునంబడిమృతుండయ్యెనొకోయని వగచి పౌరుల
నెల్లఁ బురంబునకు మరల్చి యావృత్తాంతంబు గోప్యంబుగా నిడ నియమించి య
ప్రమత్తులై రక్షించుచు వివిధంబుల నాలోచించుచు వసిష్ఠున కిట్లనిరి.

౧౧

కం. హితుఁడవు రవికులులపురో, హితుఁడవు నిస్తులితధీనహితుఁడవు నవ్యా
హతమేధాకలితుండవు, హిత మెయ్యది చెప్పవయ్య యీసమయమునన్?

౧౨

కం. వేడరము సర్వజనదుఃఖాకరము స్వరాప్రజనభయాకరమును జిం
తాకరము నయ్యె నిప్పుడీ, వే కర మనురాగముననుహిత మొనగూర్చన్.

౧౩

కం. ఎయ్యది పంచిన నొనరుతు, మయ్యా యని మంత్రు లనఁగ ననియె వసిష్ఠుం
డయ్యలు! చూడ నుపశ్రుతి, డయ్యఁడు దశరథుండు వగఁబడకుడీ మీరల్.

కం. పైఁనింపరయ్య మీరలు, వారాప్తక మింతలోనఁ బంపుఁడు నెమకం
జారుల గూఢవిచారులఁ, గారా దత్తరము లిట్టికార్యముపట్లన్.

౧౪

వ. మీర తెఱుంగనిరాజకీయక్రియలు లేవు గాన మీరల వాని నిర్వర్తించుచు రాజు
లేనిలోపం బెఱుకపడనీక యప్రమత్తులరై పురంబు రక్షించుకొనుచుండుడు దినా
ప్రకంబున కతఁడు రాకయుండినఁ బదంపడి విచారిత మనియె దదనంతరంబ.

తే. పౌరులెల్లరు గనిరి యుపశ్రుతులును, వేసి రుడుగనిప్రశ్నలఁ బెద్దవీటి
గొల్లలను జీరిరెఱుకలఁగొమరి తెలను, జెప్పరెవ్వరు నృపునకుఁ జేటటంచు.

వ. ఇట్లు ప్రజలెల్లఁ దండ్రిలేనిప్రజలం బోలి విచారంబున రాజు సేమంబుగోరి విచారిం
చుచు దైవప్రార్థనాదికంబు లొనరించుచుండ రఘువంశాధీశునకత్యంతాపుండును
మంత్రిన త్తముండు నగుమమంత్రుండు దశరథుండు గనంబడనిది మొదలత్యంతవిచా
రణోలాంబోధితమానసుండై చింతార్థ వంబున మునుంగుచు, నాశాంతరీపంబుధరి
గొనుచు, శోకానలదండవ్యామానుండై దశరథు నెమక ననేకుల గూఢప్రచారు

లగుచారులఁ బంచిన వారలు తూర్ణంబ చని నానాదేశపట్టన పక్కణంబులురోసి
రోసి మదిరోసి యోసరిలి యతనిండాసి యత్తైఱం గెఱింగింప విషణ్ణుండై మహా
దుఃఖిదోదూయ మాన మానసుండై నాటిరాత్రినిద్దుర పట్టక పెద్దయుం బ్రాద్దు
గుందుచుఁ బ్రక్కంబడి పొరలుచు నొక్కింతకనుమూయు నంతలోన. ౧౮

శ్లో సుమంత్రుఁడు దశరథునిం దలంచి శోకించుట. శ్లో*

కం.వననిధి మునుఁగుచు లేచుచు, వనటంబడి చావుదప్పి ♦ వనరెడియాజం
గని కలను గుండె ర్పుల్లనఁ, గనువిచ్చి విషాద మూరఁ ♦ గలఁగినమతితో.

చం.వెలిచనుదెంచి చూచి యడుపువీధిని నుచ్చఁ జరించుజ్యేష్ఠనుం
దెలిసి తురీయయామ మని ♦ నిక్కల యిక్కల యంచు నక్కటా !
జలధిపరీతభూవలయఃశాసనభాసితకీర్తి సూర్యస
త్కులుఁ డతఁడేడ నాపదలఁ ♦ గుందుచు వందురుచుండు లేడనో. ౨౦

కం.ది క్కిదియని తెలిసినచో, టెక్కలు కట్టుకొని యెగసిఁజివ్వనఁ బోనో
యెక్కడనున్నాఁడో గదె? యెక్కరణిని దెలియవచ్చునృపచరితంబుల్. ౨౧

కం.అని మనము నిలుపఁజాలక, ఘనముగఁ బైపై న పొరలి ♦ కడుదున్నహమై
చనుదెంచుశోకవారిధి, మునుఁగుచును వితాళగొనుచు ♦ మూర్ఛమునుఁగుచున్

కం.నిదురంబొందక యట నె,య్యదిగన్నను రాజదత్తఁమైయుండుటచే
మది దుఃఖము వర్ధిలుచుం, బొదలఁగ నచ్చోటు వాసిఁపోయె నొకండున్. ౨౩

మ. చని యారామమునందు నొక్కయెడ వృక్షచ్ఛాయ నిర్వాతసీ
మను గూర్చుండి సుమంత్రుఁ డొక్కడ మహాఃపూత్రాప్తకంబందు న
న్ననురాగంబునఁ బ్రోచుభూధవుండు దుఃఖాంభోధినిర్మగ్నుండై
వనటంఁగూరుచునుండ నేను సుఖనై ♦ వర్తించుచున్నాఁడ ఛీ ! ౨౪

మ.రథియై యాతఁడు దిక్కులన్గెలువ సాధరధైక్యకసామర్థ్యముం
బృథురీతి వెలయింప, తేఁ డగుచుఁ బావీంద్రాసనాసీనుండై
ప్రథమిఱ్ఱ మతికెక్క మంత్రములఁ జెప్పన్, మెచ్చి మన్నించు నన్
వృథగా నెన్నఁడుఁ బల్కఁ డట్టివతి పాపిం దక్కునా నాకునున్. ౨౫

కం.వతియై మన్నించును దా, హితుండై బోధించు నాకు ♦ నేకాంతమునన్
మతిలోనఁ గలరహస్యము, సతతము దాఁపక వచించు ♦ సంశోషమునన్. ౨౬

ఉ. నాదగుజీవితంబు మఱి ♦ నా కిలఁ గల్గినభోగభాగ్యముల్
నాదగువాసివన్నెయును ♦ నన్నుఁ బురిజనులెల్లఁ జూచుమ

ర్యాదయు నాధరాధిపుదయారసపూరితసత్కటాక్షవీ

క్షాదృతికారణంబునఁ గదా సయిరింతునె తద్వియోగముఁ.

౨౭

ఉ. అక్కడఁ బెండ్లిహేతువుగఁ నాతనిఁగూడి నదిం దరింపఁగా

నెక్కడిగాలి చూడ నదియెక్కడివాన యకాలమయ్యునుఁ

గ్రక్కున నాజె ద్రుంప నటుకాలుఁడు వచ్చె నటంచు నెంతు నా

కక్కట! రాఁ డజేలయిటు లార్తిని గూర్చుట కేమొ దైవమా!

౨౮

ఆ. సత్యవచనరచనఁ సత్యంబు గలదేని, సత్యవచనుసూక్తిఁ సత్య మేని

రాజభక్తి నాకుఁరానించె నేనియు, మంద లొందుఁ గాకమనుజవిభుఁడు.

౨౯

కం. దినముల నెనిమిదిఁ గనుఁజే, యని ముని మముఁ బనిచె నేటికదియుం దీతె

ఇనుఁ డుదయించిన నెయ్యవి, వినవ్రాసినవాఁడొ ధాతఁ వేడిపలుకులఁ.

౩౦

కం. అరుణోదయపూర్వమ నే, మరణోదయలభి గనుట మానిత మగుఁ ద

చ్చరణధ్యానాస్త్రేని, నిరయము నా కగునే? వినఁగఁనేర్తునె చెడుగుల్?

౩౧

వ. అని వ్రాణత్యాగపరాయణుం డైన యతనికి దక్షిణభుజనయనంబులు చలింపనిది

యేమియో శుభసూచకం బగుచున్నయది. ఆ ఫలంబునృపున కగుఁగాక. అనువి

సర్జనంబు కర్తవ్యంబు గాదు. “జీవన్ భద్రాణిపశ్యతి” యని యుండుట మనినఁ

గదా యతనికి నుపయుక్తుండ నగుదు. మరణంబు కరణీయంబైన సతనిఋణంబు

నఁజనువాడఁ గావున మనికి గలయునికియ లెస్సయనిదురంతచింతాక్రాంతస్వాం

తుండై నిబ్బరంబులేక యారక వావిడిచి పలవించుచుండ నంత జటాయువును

సమీపఘోషం జూట సతనిచరితం బెల్లఁ జూచి యతండు సుమంత్రుండకా శంకించి,

డాయం జని తనకులనామంబులు చెప్పి యిట్లనియె.

౩౨

❦ జటాయుస్సుమంత్రుల సంభాషణము. ❦*

ఉ. ఎవ్వడవయ్య నీవు? మదిఁ నేటికిఁ గుండెద విట్లు బిట్లుగా?

నెవ్వగ నొందఁగారణముఁ నే నెఱుంగం దగునేని చెప్పుమా!

జవ్వని యేదియేని యభిసారిక వచ్చెద నంచు దప్పనా?

సవ్వడి నీవె తప్పితొ విచారము నొందఁగనేల దీనతఁ?

౩౩

చం. కులటకు నీతియుం గలదెఱిగోర్కి రమింపఁ దలంచి యెందఱఁ

వలచునొ యెట్టిభంగి ననువారఁ జరించునొ మోసపుచ్చునో

పెలుచన నెందఱఁ, వగపుపెల్లునఁ దోపడుగాక యిట్టిపె

న్వలఁతియు నిట్లు గుండఁ దగివా మగవాడవుగావె యిస్సిరో.

౩౪

వ. అట్లు కాదేని యిట్టినిశీఢిని నొంటిగనీవృక్షంబునీడశోకింపఁగారణంబేమి యన. ౩౫

కం.విని కటకటబడి మనమున, ఘనముగఁ గుత్పించి నీవు ♦ గర్జ మెఱుంగకే
నను నేల దూఱనాడెద, వనఘా! నాచరిత వినుమ ♦ యాద్యంతంబున్. 3౬

చం.మనుజవరేణ్యుఁ డాజకిని ♦ మంత్రి సుమంత్రుఁడ, తేఁడు పెందయన్
మనుచును లోక మెల్ల ననుమాత్రముఁ జెప్పఁగనేల; యట్టివాఁ
డనువునఁ బెండ్లికార్యమున♦కై చనుచోఁ దరియింపఁగా నదిన్
ఘనమగుగాలి వాన గడుఁగఱియ పెట్ట మునింగె నావయున్. 3౭

కం.ఆతనిపోకడ నెఱుంగక, యాతతదుఃఖాబ్ధి మునిగి ♦ యడలెద నే ను
ద్వీతలనాఘనిఁగూరిచి, వీతముదంబునను బక్షి!వీరా ! యనినన్.

చం.పకపకనవ్వి యిట్టుల నెఁ ♦ బ్రజ్ఞుఁడ వీవయి యింతమాత్రకే
తికమిక నొంది కుందెదవు ♦ దీనత?నిక్కము పల్కవయ్య ధా
త్రికి విభు లేంద తేగిరా? నరిష్టులు గారొకొ ప్రాగ్ధరాధిపుల్?
సుకలులు గారొ? శాత్రవనిఁషాదనదక్షులు గారొ? నిల్పిరే. 3౮

కం.ధర నాయది యనువానిని, ధర నవ్వు ననంగవినమె♦దశరథుఁ డ్దల్గన్
ధరణి యరాజక మగునా? ధరణిశుఁడు దొరకఁజూటుతిద్రక్షుకునై. ౪౦

కం.ఏమిటి కేడ్చెద వన విని, ధీమహితుఁడు గానఁ గోప ♦ ధీరహితుండై
సామమునఁ బెత్కివినునూ, సామతముఁ బతంగరాజ ♦ న్యాయ్యపథంబున్. ౪౧

ఆ. రాచకఱపు రాదురాప్తం బరాజకం, బెపుడుఁ గాదు నిక్కమింత యైనఁ
దమకుఁ గూర్చునట్టిధరణీశుఁ డబ్బుట, యవనిజనులభాగ్య ♦ మని తలంతు.
వ జగతిఁ బ్రతిస్థపతియు సుమతియని మతినెంచకుము. వారియట్ల ప్రాడ్వివాకులును.

శ్లో దుష్ప్రభుత్వవర్ణనము. శ్లో

ఉ. లంచముఁ గొంచుఁ గొందఱును ♦ లంజెల కాస వహించి కొందఱున్
వంచనచేతఁ గొందఱు స్వభావదురూహలచేతఁ గొందఱున్
గొంచక దుష్టకార్యములఁ ♦ గూర్చి మనంబు జనంబు గుండఁగాఁ
గొంచెమయేని జంకకయె ♦ కూళులు న్యాయముఁ దీర్తు రక్కటా. ౪౪

ఉ. న్యాయపథంబునుం దొలఁగ ♦ మంచు వచించుచు నీతు లాడుచుం
గాయలుఁగూరలుం గొనరు ♦ కానుకపండు గ్రహింప రిట్టిపె
న్మాయలు పన్ని కార్యముల ♦ మానక మిత్రులవంక నేనియున్
జాయల వంక నేనియు ధంబులుఁ గొందురు మోసతీర్పరుల్. ౪౫

చం.చెనఁటియొకండు దాఁ జెవిని ♦ జెప్పినమాటలు నమ్మి సాధులౌ
జనులకుఁ గీడుసేయుదురు ♦ చాల రొకింత యెఱుంగ న్యాయమున్

వినుదురు దేనిఁ జెప్పినను ♦ విశ్వసనీయుఁ డటంచుసజ్జనుఁ
గనుఁగొనలేరు దుష్టవచనంబులు మే లనినమ్మి దుష్ప్రభుల్.

౪౭

కం. అనుజీవికప్తమెఱుంగఁడు, తనజీవమె దివ్యమనుచు ♦ దలఁచుఁ గుమతి దాఁ
దనుఁజేరవచ్చె నేనియు, ననఘునిఁ గనలేక మిగులఁనవమానించుఁ.

౪౮

ఉ. లేనికుయ్యకిఁ బన్ని మితిలేనివ్యయంబులు చెప్పి లెక్కకుఁ
రానివి పన్నులం గొనుచు ♦ రాష్ట్రమునెల్ల మహాదరిద్రతాఁ
ధీనముచేసి భూప్రజలఁ ♦ దీవ్రతరార్తులఁ జేయునట్టిభూ
జానులసేవ నా నరకసామ్యముగాదె తలంపనేరికిఁ.

౪౯

సీ. దుర్భిక్షమున జనుల్♦దోరంగఁ బెల్లుగా, నతిభుక్తిఁ చేత నీమృతి యటంచుఁ
జెలమ నీ రనఁగఁ బంనులు దీయుకొలఁదిని, బౌరులసంపదఁపరఁగు ననుచు
శాస్త్రసంఘం ‘బతి ♦ సర్వత్రవర్ణయే,’ త్తనుఁ గాన మితము వేతనము లిడుచు
‘కష్టఫలీ’ యని ♦ కల దటుగావున, విడువక రేవగల్ ♦ నెతల నిడుచు

తే. రాజు రక్షకుఁ డగుటను♦బ్రజలకెల్ల, ధనము నృపకోశమం దుంపఁదగునటంచు
నొడుపుమాటలఁ బ్రజతలల్♦దడవునట్టి, రాజుసీమను జనులకు ♦ బ్రదుకుగలదె?

చం. కొలువుడుకాఁడుమాత్ర మనఁ ♦ గూటికి నిచ్చుచు, రేయియుం బగల్
గొలుపునఁ ద్రిప్పాచుం, దిరియఁ ♦ గూడదు భూములు విల్వఁగూడ ద
ప్పుల గడియింపరాదనుచుఁ ♦ బూని విధించుచు నాలుబిడ్డలం
దలఁప రదెట్లు ప్రోతు రని ♦ దండ్యు లటందురు లంచగొండులుఁ

౫౦

తే. తన్నుఁ బ్రోచినవారి నధఃకరించు, వారిఁ బెఱివారు నమ్మంగవచ్చునెట్లు
బహుజనవిగోధినుడివిను♦ప్రభువు సర్ప, యుక్తచందన మటుచేరఁకుందు రెవరు.

మ. జను లుచ్చస్థితినున్నచో నహిభయానన్నంబు శంకింపఁ డా
తృను విశ్వాసముఁ జూపుచుం బ్రజలభ♦ద్రం బాతృభద్రం బటం
చును వర్తించుచు మన్ననం దనువుచుఁ ♦ శుద్ధాత్ముడై యుండుఁ గా
వున నాజిం దమతండ్రిగా జనులు కొల్పిం బాయ రెప్పట్టునఁ.

౫౧

ఆ. ప్రజల కేమివలయు ♦ బాధ లేకుండుట, సౌఖ్యవృత్తి గాక ♦ జరగ నివియు
జనులుప్రభులపట్లజలుపరుద్రోహ మం, చెఱిఁగియతఁడుమేలఁయెపుడుజేయు.

సీ. తనవారి నైనను ♦ దండింపకుండఁడు, తప్పగల్గినచోట ♦ ధర్మనిరతి
యోగ్యతయున్నచో ♦ నొప్పరికింపఁడు, సేవకు లంచును ♦ జిన్నపుచ్చి
జననమ్మతములేక ♦ శాసింప నొల్లఁడు, తత్కార్యములను స్వతంత్రుఁ డయ్య
నందిపొందినవారి♦నైనఁ జేవీడఁడు, తనదుబంధులమాటఁ ♦ దడవ నేల

తే. శ్రమముల నెఱింగి తగినజీతముల నిచ్చి, తప్పగల్గిన దండించి ♦ మెప్పు మెచ్చు
త్కాపుఁడిబులైన నన్యాధికారులేల, నీచమతిఁగేలు సాతగురుతోచములకు.

కం. విశ్వాసము విశ్వాస ము, విశ్వాస మవిశ్వాసనము ♦ వెలయించు మదిఁ
విశ్వంబునఁ గావునఁ గడు, విశ్వాసమె చూపుఁ బ్రజలవిషయమునందుఁ. ౫౧

ప. మఱియు నెవ్వనికోపప్రసాదంబులు నిష్కారణంబులు నిరర్థకంబు లెవ్వనిమనం
బుంబోలె వచనం బవిశ్వనసీయంబు చంచల బట్టి మాత్స్యర్యానూయాధారాత్ము
లగుపాపాత్ములఁ గొలుచుటకన్న మూఁడువీధుల ముష్టి యెత్తుకొని కాలంబుగ
డుపుట చాలమేలుకాదె యదియునుం గాక. ౫౨

కం. ఇనకులుఁ డనూఁడు డగుటను, నినవంశము నేటితోడ ♦ నిగిరె నటంచుఁ
మనమున దుఃఖించెద నే, ననయంబుఁ దదవితదేహామై యిది యునికిఁ. ౫౩

ప. అని వగచిన విని సుమంత్రా! నీయంతటిమతిమంతుండును, గుణవంతుఁడు నగు
మంతిరి యుండుట నిసుమంతయువంత దశరథధరాకాంతునకు సంభవింప నేరదు
నీమనంబుఁ బరీక్షింపఁ బరిహాసంబుగాఁ బలికితి క్షమింపుము. ౫౪

కం. పురికి ననతిదూరంబున, సరసతఁ గౌసల్యఁగూడి ♦ జనవిభుఁ డున్నఁ
డరసి నిను వార్తఁజెప్పఁగ, ధరణీశుఁడు పంపె నన్నుఁ ♦ దధ్యము సుమ్మి. ౫౫

ప. నను మీయేలికకు మిత్రునిగా నెఱుంగు మని యించుకించుక యతనివృత్తాంతం
బెఱిగించి. ౬౦

ఆ. ఏకవస్తుఁ డగుచు ♦ నెలనాఁగతోఁగూడి, పురము వెలిని నిలిచె ♦ భూవిభుండు
పురమునందుఁ జాటఁ ♦ బుచ్చుము విభురాక, దడవుసేయవలదు ♦ ధన్యచరిత.

ప. అనిన తెప్పజెట్టక యట్టె యతనిమొగంబుఁ గొంతతడవుచూచిసుమంత్రుండు.

ఉ. నమ్మఁగఁజాల నీపలుకు ♦ నావిభు నాజిని గాంచికాని లే
లెమ్మిదె కాంచనాంబరము ♦ లీలగఁ దెచ్చెద నంచుఁ బాసి తా
నుమ్మలికంబు సంభ్రామము ♦ నొప్పినశంకయు సందడింప నొ
క్కుమ్మడి నింటికేగి వ స ♦ నోజ్జ్వలభూషణముల్ గ్రహించుచుఁ. ౬౩

శ్రీ సుమంత్రుండు దశరథుం జూచుట. శ్లో

చం. అతనిని గూడి ♦ తా దశరథావనిపాలుసమీపమైకై
యతులిత వేగయుక్తిఁ జన ♦ నాతనిఁ గాంచి సుమంత్ర! లెన్నయే?
హితులకు మేలే? పౌరుజనులెల్లసుఖంతురె? యంచు సేమముఁ
హితమతిఁ బ్రశ్న సేయ ధరణీశునిపాదయుగంబు పట్టుచుఁ. ౬౪

వ. అభివాదనంబుఁ గావించి హర్ష పులకితగాత్రుండై నేత్రంబుల నానందాశ్రులుజాలు
వాఱ సర్వంబులెన్న యని విన్నవించి తాఁ దెచ్చినదుకూలాభరణంబు లొసంగి
మదీయపునరాగమనంబు నిరీక్షింపుఁడు పురంబున సర్వంబు నాయత్తంబుచేసి క్ర
మ్యుత్తెడ నని సెలవుగొని నగరంబున కరిగి యమాత్యుల కెల్లఁ దద్వృత్తాంతంబు
జెప్పి పుత్తైంచి పురంబున సందులు గొందులు రథ్యాపథాదుల నొక్కపెట్ట బోరు
గలుగ. ౬౫

కం. చనుదెంచె నాజి కుశలిగ, వనజాయతలోచన నిన్వివాహంబై పూ
ర్జనము లెదుర్కొన వలయుం, గనరండీ గృహముగృహముఁ ♦ నై నేయుండీ ౬౬
వ. అని చాటింపించిన నందఱు సంభ్రామితులై పురం బలంకరించి రందు. ౬౭

శ్లో పారు లయోధ్య నలంకరించుట. శ్లో

ఉ. చారుమసారహీరనవసారవసారసక్తై రవోరుక
హారవరంపరాకలితహారినుగంధిలమోదకారి
త్తోరణరాజి రాజిలగఁ ♦ దోరముగా ఘటియించి రందఱు
దారులఁ జారు లాత్మల ముదంబు ముదంబుప్రకాలఁ గన్నులన్. ౬౮

తే. అంగుమీఱినయాశిమెఱుంగుమణులఁ, బొంగ నంగంబు వీడుల ♦ ముంగిఁగులను
రంగురంగుగఁ దీర్చిరి ♦ రంగుమీఱి, రంగవల్లుల భీతకురంగదృశలు. ౬౯

సీ. వీట నెయ్యెడఁ గన్నఁ ♦ బాటీరఘనసార. సారసకరవీర ♦ సారభములె
వనతు నెయ్యెడఁ గన్నఁ ♦ గాయనవృకధూప, మంగళధూపధూ ♦ మఘమఘమలె
జనుల నెవ్వరిఁ గన్న ♦ సవిలాససువికాస, భాసమానాన్యప్రభా లసితులె
నతుల నెచ్చటఁ గన్న ♦ నతులితాలంకార, కాశేయవర్ణక ♦ కమ్రతనులె ౭౦

తే. తెంకులం దెల్లగీతవాదిత్రవమె, వీధులం దెల్ల మంగళవిపులనదమె
వెలయఁ బర్యంబునందలిజలధికరణి, జనము లుబ్బునఁబొదలి రాసమయమునను.

తే. సచివవర్గంబు పురజనసహిత మగుచు, రాజవర్యు నెదుర్కొన ♦ నోజఁ జనియె
బర్వశర్వరి శర్వరీపతికి నెదురు, సరవి బఱ తెంచుమున్నీటితరఁగ లనఁగ. ౭౧

వ. ఇట్లగ్రహితసన్నాహంబున నృపవర్యుని జాయంబోయి నమస్కారాదివిధుల బ
హూకరించిన నతండును వారల నుచితసత్కారంబుల గౌరవించి జరగినవృత్తాం
తం బంతయుఁ దెలిపిన పారు భయభ్రాంతసహర్ష చేతస్కులైరి. పిదప నచ్చటన
నృపుండువారిలో మజ్జన భోజనాదిక్రియల నిర్వర్తించి సుఖగోష్ఠినుండి సాయం
సమయమగుటయు మహాడంబరంబున నగరంబుఁ బ్రవేశింపసమకట్టి కొనల్యాదే
వింగాడి రథారోహణంబుఁ గావించి మహావైభవంబుతో రాజమార్గంబున రా
జారులు బారులుదీరి చూడఁ దొడంగి రప్పడు. ౭౨

శ్రీ కా స ల్యా దశరథు లయోధ్యం జూచ్చుట. శ్లో

చం. ఇరుగడలందు హర్ష్యముల ♦ నింపును సొంపు రహింప మీఱుత్రీ
పురుషకరోజ్ఞ తప్రసవపుంజము దోచె మరుండు చిమ్మెనో
స్ఫురదభిరూపమారరతిమూర్తుల దంపతుల శరాళి మ
చ్చరమున, నాకవాసులె వెంసం గునుమాళుల నించిరో యనన్. 23

ఉ. పల్లవపాణి యోర్తు కరపద్మపుటఁబున దోయిలించి సం
పుల్లనుమోత్కరంబుఁ దమి ♦ భూపకుమారకుఁ జూచి చూచి యా
హల్లక మగ్నయై ప్రిదులుహస్త మెఱుంగక రిత్తదోయిటం
జల్లిన దానిఁ జూచి యెకనకైము లాడిరి తోడిచేడియల్. 24

కం. కోరిక దశరథు మారా, కారునిఁ గనుఁగొనినపౌరథకంజాతాక్షుల్
సారెకు నావలఁ బతులం, గూరిమి రతిఁగూడి రినునిఁ ♦ గూడినభంగిన్. 25

చం. వలచి కడానిపైఁడిహరిఁవాణమునం గపురంపుటారతిం
గలికిమీటారి యోర్తు గొని ♦ కాయజరూపు మొగంబుఁ జూచుచు
వైలుపుగఁ ద్రిప్పుచుండెఁ గనఁనేరక కప్పురమాటుటల్ ననుం
దెలియుము మన్మథుం డీటుల ♦ త్రిప్పెడుఁ జిత్త మటంచుఁ జాటెనాన్. 26

వ. ఇట్లు పౌరులు నిర్భరానందమగ్నలై తమ్ముంజూడ వధూవరులువిభులు గడచి సౌ
ధంబు ప్రవేశించి జటాయువునకుఁ బసదనంబులతోడ సెల వొసంగి యథేచ్ఛవ
ర్తనలం బ్రవర్తించుచు భానుమంతునకుఁ దదుదంతంబు సర్వంబుఁ దెలిపించినఁ
దనయ పునర్జీవిత యయ్యె నని హర్షంబున భార్యాసమేతుండై యతండు చను
దెంచి పెండ్లికూఁతుఁ గూఁతుఁ బెండ్లికొడుకుఁ పెండ్లికొడుకుం గాంచి యభినందిం
చి కొన్నిదినంబులుండి యడిగె నంత. 22

ఉ. వాసరనాథవంశనృపఁవాసపుండు శుకవైకగీతికో
ద్భాసితమాసరప్రసవఁవాసితకోమలపుష్పవాటికా
ద్భాసితవృత్తి నిండుముఖి ♦ దాను వసంతమువేళ మీతె న
ద్భాసితమారశాస్త్రముల ♦ వాసి వహించి రహించి యెంతయున్. 27

ఉ. రంగదభంగురాంగభవఁరంగసుసంగతభంగిఁ బొంగి యా
యగంన సంగడంబు వెలఁయంగను దుంగతరంగపంక్తిజ
క్రాంగవిహంగదంపతులయంగున సంగమువొంగ మండువే
సంగిఁ దరంగిణీతటి నెఁసంగెఁ బతంగకులప్రదీపుండున్ 28

వ. ఇట్లాసరవరుం డనవరతనవరతవరతర కేళీలోలుండై చరించుచు. ౯౦

కం.మిత్రకులాభరణంబు ప,మిత్ర సుధీనుతచరిత్ర ♦ విజ్ఞానకి శా
పాత్రను వరించె బిదప ను,మిత్రను సౌందర్యజననమిడితగాత్రం. ౮౧

ఉ. నీదుసమక్షబోధమున ♦ నే నిఖిలావనిసీమఁ బట్టమున్
నీదునుతాతనూజనకు ♦ నిక్కముగా ఘటియింతు నంచు మ
ర్యాద వచించిమానవకులాధిపుఁ డర్చిలిఁ బెండ్లియాడె నా
హ్లాదము మీఱఁ గేక యధఃరాధిపనందనఁ గైక యన్నతి. ౮౨

కం.శనిరోహిణీశకటభేదన మాపుచు ద్వాదశాబ్దతతదుర్భిక్షం
బనువుపడకుండ నొనరిచె,ననఘుఁడు దోడఁడఘనశరాసనశక్తి ౮౩

శక్తి కాలనిర్ణయ రామాయణము. ౨౫

మ. సవ మీఱంగను ఋశ్యశృంగయుతుడై ♦ చల్పంగఁ దా యాగమున్
సవనాగ్నిం బ్రభవించి దివ్యఁ యొసఁగె ♦ సంప్రీతిమైఁ బాయసం
బవనీపాలున కంతఁ దత్సతులు న్యామంబొప్పు గొసల్య గెం
డపుభాగాలు సుమిత్ర పాదమును బాదార్థంబు నక్రైకయున్. ౮౪

సీ. ఉపయోగ మొనరింప ♦ నొప్పుగఁ బంచమ,త్రేత విలంబిని ♦ జైత్రమాస
సితపక్షనవమిని ♦ సితకరసుతవార,మధ్యాహ్న వేళను ♦ మఱి వునర్వ
సూడువు నందుఁ జెల్వొందు కర్కాటకం, బందును గురువిధు ♦ లందగింప
రెంట రాహువును నాల్గింటను సౌరియు, మకరకుంభంబుల ♦ మహిజ కేతు

తే. వులును మీనంబునను శుక్రబుధులు మేష
మునను సూర్యుండు చలువారమునులు విబుధు
లలరఁ గొసల్యగర్భమం ♦ దెలమిఁ బుట్టె
రామచంద్రుండు సుగుణాభిరాముఁ డగుచు. ౮౫

సీ. జగముల నన్నిటి ♦ జతగాన ధరియించు, దైవంబు జతరానఁ ♦ దాల్చె నెవతె
పాలవారిధిలోనఁ ♦ బంధుపాపనికిని, బాలియ్యఁ జాలెనేషర్వవదన
నెఱిమఱ్ఱియాకుపైఁ గొఱునిద్రగానువేల్పుఁ,గుఱువున జోకొట్టెఁ ♦ గొమ్మ యెవతె
దివిజులమొక్కంగఁ ♦ దెలియరానిఘనండు,ప్రత్యహంబునుమొక్కవఱలెనెవతె

తే. నిమిష మొక చోట నిల్పడనిలువనట్టి, కొమ్మ యెవతెకు నొనరించెఁ గోటఱికముఁ
దల్లి యననొక్కకొసల్య ♦ దల్లిగాక, తక్కువారలు దల్లులే ♦ ధరణియందు. ౮౬

చం.కనియెను బుష్కమిన్ భరతుఁ ♦ గైక, సుమిత్రయుఁ గాంచె సావధం
బున శుభలక్షణం డయినపుణ్యని లక్ష్మణ వానితమ్మునిన్
జనపతి యప్తమాబ్దమునఁజైత్రసింహునఁ బంచమాతిథిం
దనయుల బ్రహ్మచారుల నొనర్చెను; గాథితనూజవెంబడి. ౮౭

- ఉ. కానకకానకే కనినశికుందుని నొక్కని క్షీరకంఠునిఁ
మానుగఁగాకపక్షధరు ధి మాతృమృదూరులఁగాని నిద్దురం
గాననివాని వల్లభుఁడుఁ ధి గానల కంపఁగఁ గన్నతల్లి దా
లో నెలులోర్చెఁ బట్టి వనిఁలోఁ గసురుల్ దిని తాలఁ బండఁగఁ. ౮౮
- చం.తనయుల ద్వాదశబద్ధగుల ధి దైత్యవధార్థము మానివెంబడిం
బనిచెను; రామచంద్రుఁ డటఁవారక తాటకఁ ద్రుంచి జన్నముం
బనివడి కాచి గండశిల ధి భామ నొనర్చివిదేహాశంభువిల్
దునుముచు వీర్యశుక్కు యగుఁతోయజనేత్రఁ బవిత్ర జానకఁ. ౯౯
- చం.వెలయ నగర్భజాతఁ బృథివీజ వివాహసుయోగ్యులైశవా
కలితసురూపఁ బెండ్లియయి ధి క్రన్నన భార్గవు గెల్చి యావరా
జ్యలలితలక్ష్మీఁ బూనునమయంబున నిర్వదియేనవేటఁ గా
నల జనకుండు నిల్చు మన ధి నాతియుఁ దమ్ముఁడుఁ దోడురాఁ జనకఁ. ౧౦౦
- సీ. మొలక ప్రాయమువాని ధి ముద్దులీనెడువానిఁ, జీటునవ్వుమొగమునఁజెలఁగువాని
సుకుమారుఁ డగువానిఁసోయగంబులవానిఁ, గొమరుఁ బాయపుటాలుఁగులుకువాని
నత్యవాక్కులవాని ధి జననతుం డగువాని, సర్వసమ్మతగతి ధి జరగువాని
నిర్దోషుఁ డగువాని ధి నిర్మలుం డగువాని, యావరాజ్యంబున ధి కలరువానిఁ
తే. గామవశుఁడయి సవతి కైఁ కకునుజిక్కి, కానకునుబోరయనిసుతుఁఁగాంతుఁడాడ
జనని యెవ్వ తెయోర్చుఁగొంసల్య దక్కఁ, గాంతకును బతిభక్తిదాఁనెంతఘనమొ.
చం.వనటను కైత్రశుద్ధమునఁ ధి బంచమినాఁ డిలువీడి దుందుభిం
జనుచును వృష్ణుస్రమున ధి సంతసమొప్పఁగఁ జిత్రకూటముం
గనుట సుమంత్రుఁడుం దెలుపఁగా నడిరేయిని రామరామ యం
చును మృతినొందె నాజి యతిశోకముపెంపున; వార్త చేరినఁ. ౧౦౧
- చం.భరతుఁడు వచ్చి తీర్చికొని ధి వైత్రకకర్మము రామువేడినం
దిరముగ మూఁడునాళ్లు మదిఁద్రిప్పక పాదుక లిచ్చి పంపి వ
త్సరదశకం బరణ్యమున ధి సంయమిసంగతి నేండ్లు రెండు ని
ర్భరకుతుకంబు మీఱఁగను ధి బంచవటిఁ పసియించుచుం దగఁ. ౧౦౨
- చం.మునుకొని చుప్పనాతిచెవిఁముక్కులు గోసి, ఖరత్రీశీర్షుల
స్తనజులఁ ద్రుంచి మాయహరిణంబును జంపి ధరాత్మజాతఁ గొం
చును బదునాల్గవేటి దగుఁశుక్రమునందగు శుక్లపక్షమం
దనువగుఘనమధ్యమునయందున, విందను బక్షుతిఁపడిఁ. ౧౦౩
- ఉ. దొంగిలిపోవురావణునిఁ ధి దోరపుశక్తి జటాయు వాఁగినఁ
భంగమునొందఁ జేసి చన ధి వానిని రోయుచు శౌచమానమం
దుం గలపున్నమఁ హరిసుతు న్యధియించి కపీంద్రు నేలి రా
జ్యాంగమునందు నిల్చి జనకాత్మజ రోయఁగ నంపఁ గ్రోతులఁ. ౧౦౪

- ఉ. వారలలోన నాహనుమఁ డున్ ఘాల్గునశుద్ధమునంద్రయోదశిఁ
వారధిదాఁటి సీతఁగని డవారి చతుర్దశి లంకఁ గాల్చి పెం
పారఁగఁడెల్ల బున్నమ జయివాహ మావిజయాన నేగి తాఁ
జేరెను వేల భూపతి విశిష్టకవీశ్వరకోటి గొల్వఁగఁ. ౯౬
- సీ. ఆరాత్రి జలధివేలావని వసియించి, యావలను విభీషణాభయప్ర
దుం డయి ప్రార్థించి డ తోయధి దినముల, మూఁటఁ గుశాసనశమునఁ బరుండి
ప్రార్థన వినకున్న డ భంగించి నేతువు, చవితీయాదిగ నేనుఁదివసములను
బంధించి దాఁటి తఁద్యాసరంబున సంజ, నెక్కి సువేల దాఁ నేవు మీఱ
తే. బహుళపక్షంబునవమినిఁద్వంద్యమైన, రణమునకుఁ బూని యానాఁటిఁరాత్రినాగ
పాశబంధన మోక్షముల్ ప్రాణి రామ, చంద్రుఁడునటించెలక్ష్మణఁసహితుఁడగుచు
మ. అని ధూమాక్షుఁడు వజ్రదంష్ట్రుఁడును దుష్టాకంపనామాత్యకు
ల్లిన మొక్కంటను మిత్రభృత్యులనయాళిం గూడుచుం బోరినఁ
హననం బొప్పఁగఁజేయ వానరులు దైత్యాధీశుఁ డేతేర వా
నిని బాణప్రవిభిన్నగాత్రునిఁగ నెంతోకోపియై తోలినఁ. ౯౭
- ఉ. రామశరార్చి గుంది యవురా యని తమ్మునిఁ గుంభకన్ధుని
న్రాము జయింపఁ బంపఁగ రణంబునఁ దాదశమిఁ వధించినఁ
హామికఁ బంక్తికంఠుఁడు సారాంతకకుంభనికుంభముఖ్యులఁ
దీమన మొప్పఁ బంపఁ గడఁతేరైన వారల వానరావళుల్. ౯౮
- సీ. పదునాల్గువర్షముల్ డ పనిఁబూని నిద్రయు, నాహార మెఱుంగని డ యధికుచేత
మరణంబు నొందంగ డ వరముగాంచినమేఘు, వాహారి లక్ష్మణఁస్వామి తోడ
నేకాదశియుమొద డ లేకంబుగా మూఁడు, దినములుపోర డృతీయదినము
నందును జాంద్రమాఁనానుసారంబుగ, వ్రతమైన సావనఁపద్ధతులను
తే. మున్నె పదునాల్గువర్షముల్ డ చన్నకతనఁ, ద్రుంచెసామిత్రలోకంబు డ లెంచనవల
మూలబలమెల్లనయ్యెనిఁర్మూలబలము, మఱునటిదినానదశరథఁమహిషనుతుఁడు.
చం. అమవసర ద్రుంచె రావణు జితాఖిలశాత్రుల డైనరాముఁడుఁ
విమలమతిఁ ఘటించెను విభీషణు నేలికగాఁగ లంకకుఁ
విమనను సీత నగ్నిని బ్రవేశమునేయఁ దృతీయఁ బంచి యా
యమఁ గయింొంచు నేగెను రథయానఁ జతుర్ధిని బుష్పకంబునఁ. ౧౦౦
- కం. పంచమిని భరద్వాజు, న్నొంచి మఱుదినంబునందు డ నందిగ్రామం
బంచితగతిఁ జేరి జడల్, దించెను దమ్ముండుఁ దాను డ దెప్పున నంతఁ. ౧౦౧
- సీ. వాసిమీఱఁగ ధాతుఁవత్సరచైత్రమాసమునను శుద్ధసఁప్తమిని దమిని
సుగ్రీవముఖులెల్ల డ సొంపుమీఱ నయోధ్యఁ, బురజనులెల్లరు డ బొగడుచుండుఁ
జతురంబునిధివరఁజలములు దెప్పింపఁ, బట్టాభిషేకంబుఁపటిమ మెఱయ
నరులువానరు లార్యఁవరులును సురలును, సంతోషయుక్తులై డ సందృమింప

తే. ముగురుదమ్ములుఁ జామరఁములను బూన, వందిమాగధులెల్ల మిఁన్నందిపొగడ
రాముఁ డలరారెఁ బట్టాభిరాముఁ డగుచు, వీత వెలయంగఁబట్టాభిఁపేక వేళ.

శా.సాక్షాత్కారము గాంచెనో శేష మిలకొనఁజుత్వంబు సాకారమై
లక్ష్మింపందగనో, దయారసమె యావిరూపతమై మూర్తమై
లక్ష్మింపంబడె నొక్కొయంచును మహాఁస్థానంబు నిడక సహ
స్రాక్షత్ర్యక్షుల సేవచేసి రస నేలొ యెన్న భూవాసులక. ౧౦౪

సీ. మనవికై చేరంగఁమచ్చరంబునఁ దల, వంచియెత్తిక యుండుఁవాఁడు గాఁడు
ఎత్తైబో వారు నోరెత్తకయే మున్న, బద్ధుగా గద్దించుఁవాఁడు గాఁడు
గద్దించెబో మఱి ఁసుద్దుల విని పెడ,వాదంబులను ద్రోయుఁవాఁడు గాఁడు
వాదించెబో మీఁదఁ ఁబొదుపంబున కేని, పక్షపాతము సేయుఁవాఁడు గాఁడు

అ. విగతవిస్మయండు ఁ విస్మయశీలుండు, మృదులపూర్వభాషి ఁ హితచరితుండు
సత్యధర్మరతుండుఁసాకేతనిలయుండు, మనుజమాత్రుడగునె ఁ మానవేంద్ర. ౧౦౫

తే. చక్రవర్తిస్సురత్నీర్తఁ శాలులైన, భూమిపాలురు వెలయరే ఁ భూమియందు
ప్రారిప్రభుతకు దేనికే ఁచచ్చనొక్కొ, రామరాజ్య మటన్న యానామ మధిప.

చం.చిలుకలఁ గోడదూడలను ఁ జన్నికుమారుల వీళ్లనూభలం
బిలుచుచు రామ రామ యని ఁ పేరు లొసంగి యజ్ఞస్రముక జనుల్
దలచుచు ముద్దులాడుచును ఁ దన్మయతః స్థిరసౌఖ్య మొందఁగాఁ
దెలుపఁగ శక్యమానె జగతీవర ! రాముదయామహాత్వముక. ౧౦౬

కం.పాపలు చన్నుంగుడువఁగ, దాపున రామా యటన్నఁధ్వని వినఁబడినం
జూపులు నిడిగించుచు నలు, వైపులఁ జూచెద రిఁకేమిఁపలుక మహిళా ! ౧౦౭

తే. నాటికిని నేటికి నిఁ కెన్ని ఁ నాళ్లకైన
భూమి నాపంచమ మదెట్టి ఁ మూఁగులైన
“రామవాక్యంబు” మఱి “రామరాజ్య” మనెడు
పలుకె సాక్ష్యంబు తన్నహఁత్వమున కధిప ! ౧౦౮

వ. ఇట్లు సాక్షాద్వైకుంఠధాముఁ డైనశ్రీరాముండు రావణమారణకారణంబుగధరణీ
సలిజనించి సురల సంతోషింపఁజేసి నిజపావనకథాపావనిచేత లోకంబుల ధావ
నంబుసేసి రాజ్యంబు సేయుచుండె. ౧౦౯

ఉ. రాముండు ఘోరరాక్షసవిరాముండు భక్తజనావనక్రియో
ద్దాముండు కోటిచంద్రుచిధాముండు సేవితదివ్యవానర
స్తోముండు సూర్యవంశస్థపఁసాముండు కారణరూపి యోగిహృ
ద్ధాముండు పాపమారకసుఁసాముండు నన్నుఁ గృతార్థుఁ జేయుతక. ౧౧౦

ఉ. వారక కేలుమోడ్చు ననిఁవారితవా రిధిగర్వ హర్తకుక
వారిజవాసినిహృదయఁభర్తకు భక్తజనోపకర్తకు

ఔరగహరమానసవిహ ర్తకు లోకకదంబక ర్తకుం

గారణరూపధర్తకు సశక్తల్యపవేదవచోప్రవ క్తకుఁ.

౧౧౨

సీ. మొలచుట్టు పులివాఱు ♦ తలచుట్టు మిన్నేఱు, వెలిచుట్టుదానుండవేడ్కపట్టు
డబ్బుడబ్బునుఱోలు ♦ గబ్బులీనెడుసాలు, ముమ్మెనల్ గలగోల ♦ మొనసికేల
గంగమ్మ తలనెక్కి ♦ గారమ్మ నొకచక్కి, గుజ్జదేవరదంట ♦ కూడి వెంటఁ
బెనుచేదు కవణంబు ♦ వినదారి రవణంబు, ముందలనెలవంక ♦ ముద్దుజింక

తే. వెలయు జంగముదేవరవేడ్క మీఱు, మదిని గలకాల మెవ్వనిస్మరణసేయు
నట్టినాపాలివేల్పు నాఁరాయణుండు, జానకీజాని నన్ను రక్షణముసేయు. ౧౧౩

వ. అని ధ్యానించి నమస్కరించి శుక యోగీంద్రుండు పరిక్షిన్నపాలున కెఱింగించిన
తెఱంగున నీకు విన్నవించితి. ౧౧౪

సీ. సత్యసంకల్ప నాజనయిత్రీకోటిక, నెఱవేర్పఁ గనుట నీనెనరుగాదె
నాకాఱియలలోన ♦ నీకృతీ కొనసాగఁ, గాంచుటలెల్ల నీకరుణగాదె
సుమతులై నట్టినాశుహృదులు గని సాధ్య, భిప్రాయు లగుట నీపేర్చిగాదె
చేజాఱిపడుచున్న ♦ జీవజీవనము లుద్ధారణమౌట నీదయయకాదె

తే. మత్కృతులనెల్ల నీకిచ్చు ♦ మతిగలుగుట, నీదుప్రేమంబ యిన్నింట ♦ నీదుకృపకు
నర్హఁడై నాడ నకధైర్య ♦ మబ్బెనింక, నెవ్వరేమన్ననండు నాకేమిఁకొదవ.

తే. యత్కరోషి కురుష్వ మదర్పణమని, యన్ననుడి నమ్మి నీకు సశమర్పణంబు
చేసితిని నింక నేమైనఁజేయవయ్య, జానకీరామ శ్రీభద్రశైలధామ ! ౧౧౬

శ్లో కల్పితకల్పవల్లిభాస్కరవిలసితవృత్తము. శ్లో

సారదతను జితసారమసారా ! సారసనగ ! హరిసరసవిచారా !

హరకలితగళ ! హరివిహారా ! హరిసురుచియుతయదుకులవీరా !

వారణమదహర ♦ పాపనివారా ! వారిధిగృహ ! సురపరసువిదారా

కారితహరి ! మధుశైలభకారా ! కారణతనుగతశివమతశరీరా. ౧౧౭

→ ముక్తాహరబంధము—మాక్తికమాలావృత్తము. ←

సారసనేత్రా ! యజ భవనాశా !

సారదకాయా ! మనసపరత్రా !

క్లారవినేత్రా ! యఘభయనాశా !

సారదగేయా ! ఘనసుపవిత్రా ! ౧౧౮

శ్లో ఆందోళికాబంధము—కనకలతావృత్తము. శ్లో

అరినికరహనన ! హరిహయహరనుత ! గతసుతలా !

ఖరహర ! దరయుతకర ! కనకవనన ! శుభచరితా !

నరహితసుఖద ! సరసముగళనను పసుఖతః గనుమా

కరుణచెలఁగ సుముఖతః గుముఖతతి నణఁపఁ గనవే. ౧౧౯

కం.సా(హం)కృతిదుర్జనదూ, రా! హంవీరారిపరశురామస్మయవా

రా!హంకచేల! నతాం, హూహననా! ధవళసీరజోపమనయనా!

శ్రీ శ్రీకంఠభూషణవృత్తము.

ని(స్తు)లకరుణానిధి! దాశరథీ!

ప్రస్తుతసుగుణానిధి! కీశరథీ!

ధ్వస్తవిశత! నాదరథీ! విరథీ!

స్వప్తి యవిత పావనధీ! వరధీ!

౧౨౧

శ్రీ గ ద్య ము శ్లో

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహావైభవ

వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ సుబ్బరాయ

నామధేయ ప్రణీతం బైన శ్రీ కౌసల్యాపరిణయంబునందు

షష్ఠా శ్వాసము సంపూర్ణము.

శ్రీరామార్పణమస్తు.

ప్రస్థానముల పట్టి.

12. బమ్మెరపాతన రత్నములు, (కాలికో, మాండవకూర్పు) ... 0 14 0

భాగవతములోని మంచిపద్యములన్నియు నేటి భక్తి, నీతి, స్తుతి, వైరాగ్యాదులు తరగకులుగ విధి జించి కూర్చబడినవి. 500 కుక్కుపద్యములు గలవు. ప్రత్యాంధ్రుఁడును నుదయమునఁబడినది.

13. శ్రీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యము (ధూర్జటికవి ప్రణీతము)	రూ. అ. పై.	
,, రెండవకూర్పు (సగము కాలికో)	...	1 0 0
14. భీమఖండము (శ్రీనాథప్రణీతము) సగము కాలికో)	...	1 0 0
15. కృష్ణమంజరి	...	0 1 0
16. † నులభవ్యాకరణము, 5-వ కూర్పు 1-వ భాగము	...	0 11 (
† ,, 3-వ ,, 2-వ ,,	...	1 12 0
† ,, 3-వ ,, 3-వ ,,	...	0 9 0

17. ఆర్యకథానిధి 8 భాగములు. 18. ఆర్యచరిత్ర రత్నావళిమాలికా గ్రంథములు. 19. భక్తి ప్రసూనమాలికా గ్రంథములు. 20. హితచరిత్రమాలికా గ్రంథములు ఈ వన్నియు యీ దిగువ విలాసమునకు దొరుకును.

21. ముముక్షుహితచరిత్ర 2 భాగములు (కాలికోతైండు)	...	2 2 0
,, ప్రథమభాగము (రంగుకాగితమునకు)	...	0 14 0
,, ద్వితీయభాగము	...	0 14 0

౧. శ్రీరామజయమందిరము. నెం. ౨౧. రాజా హనుమంతలాలానీధి, తిరువళ్ళీచి, మదరాసు.

౨. శ్రీరామనేవాకుటీరము, ఒంటిమిట్ట, కడపజిల్లా.

౩. ఎం. పి. శర్మ ఆంధ్రగ్రంథాలయము, నెల్లూరు.

వీరిలో నెవరికైనను వ్రాసి తెప్పించుకొనవలయును.

